

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

L 114



Wydanie polskie

Legislacja

Rocznik 65

12 kwietnia 2022

Spis treści

I Akty ustawodawcze

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/590 z dnia 6 kwietnia 2022 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 138/2004 w odniesieniu do regionalnych rachunków ekonomicznych dla rolnictwa ⁽¹⁾ 1

DECYZJE

- ★ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/591 z dnia 6 kwietnia 2022 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r. 22

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) 2022/592 z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie 37
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/593 z dnia 1 marca 2022 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie olejku eterycznego z jagód *Litsea cubeba* jako dodatku paszowego dla niektórych gatunków zwierząt ⁽¹⁾ 44
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/594 z dnia 8 kwietnia 2022 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 474/2006 w odniesieniu do wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów lub ograniczeniom w wykonywaniu przewozów w ramach Unii ⁽¹⁾ 49

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/595 z dnia 11 kwietnia 2022 r. zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące środków ograniczających i ustanawiające jednolity wykaz załączników do tych rozporządzeń zawierający dane kontaktowe właściwych organów państw członkowskich oraz adres, na który należy przysyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej 60

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/596 z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie zmiany decyzji 2011/235/ WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie 68
- ★ Decyzja Rady (WPZiB) 2022/597 z dnia 11 kwietnia 2022 r. w sprawie propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją i rozbrojeniem 75
- ★ Decyzja Rady (UE) 2022/598 z dnia 5 kwietnia 2022 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu, ustanowionego na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w odniesieniu do zmiany protokołu 4 w sprawie reguł pochodzenia do tego Porozumienia, oraz uchylająca decyzję (UE) 2020/2058 ⁽¹⁾ 88
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/599 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia systemu „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme” (2BSvs) w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾ 173
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/600 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Bonsucro EU” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾ 176
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/601 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Lepsza biomasa” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾ 179
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/602 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „International Sustainability & Carbon Certification- ISCC EU” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾ 182
- ★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/603 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia systemu „KZR INiG” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾ 185

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/604 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Red Tractor Farm Assurance Crops and Sugar Beet Scheme” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾	188
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/605 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „REDcert-EU” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾	191
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/606 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Round Table on Responsible Soy with EU RED Requirements (RTRS EU RED)” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾	194
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/607 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Roundtable on Sustainable Biomaterials (RSB) EU RED” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾	197
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/608 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia systemu „Scottish Quality Crops Farm Assurance Scheme (SQC)” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾	200
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/609 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „SURE” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾	203
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/610 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia systemu „Trade Assurance Scheme for Combinable Crops (TASCC)” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾	206
★ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2022/611 z dnia 8 kwietnia 2022 r. w sprawie zatwierdzenia systemu „Universal Feed Assurance Scheme (UFAS)” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych ⁽¹⁾	209

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

Sprostowania

- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2022/328 z dnia 25 lutego 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 49 z 25.2.2022) 212
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/558 z dnia 6 kwietnia 2022 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 108 z 7.4.2022) 213
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 229 z 31.7.2014) 214
- ★ Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 692/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie ograniczeń dotyczących przywozu do Unii towarów pochodzących z Krymu lub Sewastopola, w odpowiedzi na bezprawne przyłączenie Krymu i Sewastopola (Dz.U. L 183 z 24.6.2014)..... 215

I

(Akty ustawodawcze)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/590

z dnia 6 kwietnia 2022 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 138/2004 w odniesieniu do regionalnych rachunków ekonomicznych dla rolnictwa

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 338 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 ⁽²⁾ ustanawia Europejski System Rachunków 2010 („ESA 2010”), a także zawiera ramy odniesienia obejmujące wspólne standardy, definicje, klasyfikacje i reguły rachunkowości dotyczące sporządzania rachunków państw członkowskich w celu zaspokojenia wymagań statystycznych Unii.
- (2) Rozporządzenie (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾ ustanawia rachunki ekonomiczne dla rolnictwa („EAA”) w Unii poprzez określenie metodyki i terminów przekazywania rachunków rolnictwa. EAA są zgodne z ESA 2010 rachunkami satelitarnymi rachunków narodowych, które służą uzyskaniu wyników zharmonizowanych i porównywalnych między państwami członkowskimi na użytek sporządzania rachunków na potrzeby Unii. W 2016 r. Europejski Trybunał Obrachunkowy opublikował sprawozdanie specjalne nr 1/2016 pt. „Czy system pomiaru efektywności stosowany przez Komisję w odniesieniu do dochodów rolników jest dobrze skonstruowany i oparty na rzetelnych danych?”. Sprawozdanie to zawiera rzetelne i trafne uwagi oraz zalecenia dotyczące EAA oraz rozporządzenia (WE) nr 138/2004.

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 8 marca 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 29 marca 2022 r.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. L 174 z 26.6.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 138/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 grudnia 2003 r. dotyczące rachunków gospodarczych dla rolnictwa we Wspólnocie (Dz.U. L 33 z 5.2.2004, s. 1).

- (3) Regionalne rachunki ekonomiczne dla rolnictwa („REAA”) stanowią dostosowanie EAA do poziomu regionalnego. Same dane krajowe nie oddają pełnego i czasem złożonego obrazu sytuacji na bardziej szczegółowym poziomie. Dlatego dane na poziomie regionalnym pozwalają na lepsze zrozumienie różnic istniejących między regionami, dają Unii, strefie euro i poszczególnym państwom członkowskim więcej informacji, zaspokajając jednocześnie rosnące zapotrzebowanie na dane statystyczne do celów rozliczalności, i podnoszą poziom harmonizacji, efektywności i spójności unijnych statystyk rolnictwa. Należy zatem włączyć REAA do zakresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 138/2004 w zakresie metodyki oraz programu przekazywania danych.
- (4) Statystyki nie są już traktowane jako po prostu jedno z wielu źródeł informacji do celów kształtowania polityki, lecz odgrywają obecnie główną rolę w procesie decyzyjnym. Podejmowanie decyzji w oparciu o fakty wymaga statystyk spełniających kryteria wysokiej jakości, które określono w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 ⁽⁴⁾, odpowiadających celom, jakim służą.
- (5) Wysokiej jakości dane statystyczne na poziomie regionalnym są głównym narzędziem wdrażania, monitorowania, ewaluacji, przeglądu i oceny gospodarczych, środowiskowych i społecznych skutków polityk związanych z rolnictwem w Unii, w szczególności wspólnej polityki rolnej (WPR), w tym środków rozwoju obszarów wiejskich, nowego modelu realizacji WPR i krajowych planów strategicznych, a także polityk Unii związanych między innymi ze środowiskiem, zmianą klimatu, różnorodnością biologiczną, gospodarką o obiegu zamkniętym, użytkowaniem gruntów, zrównoważonym i trwałym rozwojem regionalnym, zdrowiem publicznym, dobrostanem zwierząt, bezpieczeństwem żywności i zapewnieniem dostępu do niej oraz celami zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych. REAA mają również zasadnicze znaczenie dla właściwej oceny wkładu sektora rolnego w realizację Europejskiego Zielonego Ładu, w szczególności strategii „Od pola do stołu” oraz unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności. Rośnie uznanie roli regionów i danych regionalnych we wdrażaniu WPR. Regiony stanowią ważny motor tworzenia miejsc pracy i zrównoważonego wzrostu gospodarczego w Unii oraz dostarczają lepszych danych na potrzeby oceny zrównoważonego charakteru sektora rolnego z punktu widzenia środowiska, ludzi, regionów i gospodarki.
- (6) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁵⁾ należy zapewnić opinii publicznej dostęp do danych zgromadzonych na mocy niniejszego rozporządzenia, które nie zostały opublikowane.
- (7) Rozporządzenie (WE) nr 223/2009 stanowi ramy prawne dla statystyk europejskich i zobowiązuje państwa członkowskie do przestrzegania zasad statystycznych i kryteriów jakościowych określonych w jego przepisach. Sprawozdania dotyczące jakości są niezbędne do oceny i poprawy jakości statystyk europejskich oraz informowania o niej. Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego zatwierdził jednolitą zintegrowaną strukturę metadanych jako standard Europejskiego Systemu Statystycznego odnoszący się do sprawozdawczości na temat jakości, tym samym przyczyniając się do wypełnienia, poprzez jednolite standardy i zharmonizowane metody, wymagań w zakresie jakości statystycznej określonych w rozporządzeniu (WE) nr 223/2009, w szczególności w jego art. 12 ust. 3. Należy optymalnie wykorzystać zasoby i zminimalizować obciążenie dla respondentów.
- (8) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustaleń w zakresie sprawozdań dotyczących jakości oraz treści tych sprawozdań. Należy również powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do możliwych odstępstw od wymogów dotyczących REAA. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (9) Dzięki EAA europejscy decydenci polityczni otrzymują trzy razy do roku istotne roczne dane makroekonomiczne przewidziane w załączniku II do niniejszego rozporządzenia. Obecne terminy przekazywania drugich szacunków EAA, jednych z trzech wyżej wspomnianych przypadków corocznego przekazywania danych, nie zapewniają wystarczająco dużo czasu po zakończeniu okresu odniesienia, aby można było zgromadzić lepsze dane w porównaniu z danymi przekazanymi jako pierwsze szacunki EAA. Aby poprawić jakość drugich szacunków EAA, należy nieznacznie opóźnić termin przekazywania danych.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 164).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (10) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 138/2004.
- (11) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, a mianowicie włączenie REAA do obecnych ram prawnych europejskich statystyk dotyczących EAA, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na spójność i porównywalność, możliwe jest jego lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (12) Przeprowadzono konsultacje z Komitetem ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 138/2004 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 3 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pierwsze przekazanie danych następuje w listopadzie 2003 r.

Jednakże pierwsze przekazanie danych dotyczących regionalnych rachunków ekonomicznych dla rolnictwa (»REAA«) na poziomie NUTS 2 w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) następuje do dnia 30 września 2023 r.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).”;

- 2) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 3a

Rozpowszechnianie danych statystycznych

Bez uszczerbku dla rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1367/2006 (*) i rozporządzenia (WE) nr 223/2009 Komisja (Eurostat) rozpowszechnia w internecie dane przekazywane jej zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia nieodpłatnie.

Artykuł 3b

Ocena jakości

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia jakości przekazywanych danych i metadanych.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia, do danych, które mają być przekazywane zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia, stosuje się kryteria jakości określone w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009.
3. Komisja (Eurostat) ocenia jakość przekazanych danych. W tym celu państwa członkowskie przekazują Komisji (Eurostatowi) sprawozdanie dotyczące jakości po raz pierwszy do dnia 31 grudnia 2025 r., a następnie co pięć lat, w odniesieniu do zbiorów danych przekazanych w tym okresie sprawozdawczym.
4. Przy stosowaniu kryteriów jakości określonych w art. 12 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 223/2009, w odniesieniu do danych, które mają być przekazywane zgodnie z art. 3 niniejszego rozporządzenia, metody, struktura i wskaźniki oceny sprawozdań dotyczących jakości, o których mowa w ust. 3 niniejszego artykułu, są określane przez Komisję w drodze aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4a ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Nie mogą one nakładać znacznych dodatkowych obciążeń lub kosztów na państwa członkowskie.

5. Państwa członkowskie przekazują niezwłocznie Komisji (Eurostatowi) wszelkie istotne informacje lub zmiany dotyczące wykonania niniejszego rozporządzenia, które mogą mieć istotny wpływ na jakość przekazywanych danych.
6. Na należycie uzasadniony wniosek Komisji (Eurostatu) państwa członkowskie udzielają niezwłocznie dodatkowych wyjaśnień niezbędnych do oceny jakości danych statystycznych.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Unii (Dz.U. L 264 z 25.9.2006, s. 13).”;

3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 4a

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga Komitet ds. Europejskiego Systemu Statystycznego ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 223/2009. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 4b

Odstępstwa

1. W przypadku, gdyby stosowanie niniejszego rozporządzenia wymagało znacznych dostosowań w krajowym systemie statystycznym państwa członkowskiego w odniesieniu do wdrożenia załącznika I, rozdział VII oraz programu przekazywania danych w zakresie REAA, o którym mowa w załączniku II, Komisja może przyjąć akty wykonawcze w celu przyznania temu państwu członkowskiego odstępstwa, maksymalnie na okres dwóch lat. Pierwszy termin przekazania danych w zakresie REAA nie może jednak w żadnym przypadku nastąpić po dniu 30 września 2025 r. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 4a ust. 2.
 2. Państwo członkowskie, które postanowi ubiegać się o odstępstwo, o którym mowa w ust. 1, przedkłada Komisji należycie uzasadniony wniosek o przyznanie takiego odstępstwa w terminie do dnia 21 sierpnia 2022 r.
 3. Unia może przyznawać wkład finansowy z budżetu ogólnego Unii krajowym urzędom statystycznym i innym organom krajowym, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 223/2009, w celu pokrycia kosztów wdrożenia niniejszego rozporządzenia, jeżeli utworzenie REAA wymaga gruntownego dostosowania krajowego systemu statystycznego państwa członkowskiego.”;
- 4) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia;
 - 5) załącznik II otrzymuje brzmienie zgodne z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 kwietnia 2022 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodniczący
C. BEAUNE

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 138/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1) w spisie treści dodaje się rozdział w brzmieniu:

„VII. Regionalne rachunki ekonomiczne dla rolnictwa (»REAA«)

A. Zasady ogólne

1. Wprowadzenie
2. Gospodarka regionalna, terytorium regionalne
3. Jednostka podstawowa w opracowywaniu REAA
4. Metody opracowywania REAA
5. Pojęcia siedziby i terytorium
6. Rolnictwo i jednostki charakterystyczne

B. Transakcje dotyczące produktów

1. Produkcja globalna
2. Zużycie pośrednie
3. Akumulacja brutto

C. Transakcje podziału i inne przepływy

1. Zasady ogólne
2. Wartość dodana
3. Amortyzacja środków trwałych
4. Dotacje
5. Podatki
6. Koszty związane z zatrudnieniem
7. Nadwyżka operacyjna netto
8. Odsetki, dzierżawy
9. Dochód przedsiębiorcy rolnego: ogólne zasady obliczania

D. Krótka analiza wdrażania

1. Wprowadzenie
2. Definicja rolnictwa regionalnego
3. Pomiar produkcji globalnej
4. Nierozdzielna drugorzędna działalność pozarolnicza
5. Zużycie pośrednie”;

2) w pkt 1.27 tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„– zwyczajowo nie mogą obejmować produkcji związanej z nakładami brutto na środki trwałe produktów nierolniczych (jak np. budynki i maszyny), na własny rachunek. Zakłada się, że ta produkcja związana z nakładami brutto na środki trwałe produktów nierolniczych na własne cele finalne jest działalnością możliwą do wyodrębnienia i że jest rejestrowana jako produkcja identyfikowalnej lokalnej JDG. Usługi zakwaterowania świadczone pracownikom jako wynagrodzenie w naturze muszą być traktowane w podobny sposób (rejestrowane są jako wynagrodzenie w naturze w rachunku tworzenia dochodów),”;

3) pkt 2.006 otrzymuje brzmienie:

„2.006. W EAA ceny są rejestrowane w liczbie całkowitej lub zaokrąglane do jednego lub dwóch miejsc po przecinku, w zależności od statystycznej wiarygodności posiadanych danych cenowych. Odpowiednie dane cenowe w odniesieniu do nakładów i produkcji są niezbędne do opracowania EAA.”;

4) w pkt 2.108 lit. g) otrzymuje brzmienie:

„g) zapłaty za usługi zawarte w składkach ubezpieczeniowych brutto podjętych przez przedsiębiorstwo dla umożliwienia pokrycia ryzyka takich strat jak straty inwentarza żywego oraz z powodu gradobicia, przymrozków, ognia i burz. Reszta, tj. składka ubezpieczeniowa netto, jest składnikiem płaconej składki brutto, która stanowi dla towarzystw ubezpieczeniowych pokrycie odszkodowań.

Dokładny podział składki brutto na dwa składniki może być dokonany tylko dla gospodarki krajowej jako całości, tak jak robione to jest dla rachunków narodowych. Przemieszczanie składnika usługi między gałęzie produkcji robione jest zazwyczaj przy użyciu klucza podziału, w powiązaniu z opracowywaniem tablic przepływów międzygałęziowych. W związku z tym zamieszcza się odesłanie do rachunków narodowych przy opracowywaniu tej pozycji w EAA (w odniesieniu do rejestrowania dotacji związanych z usługami ubezpieczeniowymi, zob. 3.063, przypis 1);”;

5) w pkt 2.136, tiret trzecie otrzymuje brzmienie:

„– zmian w klasyfikacji lub strukturze środków trwałych: np. zmian celu ekonomicznego wykorzystania gruntu rolnego, bydła mlecznego skierowanego na produkcję mięsa (porównaj 2.149, przypis 1) lub budynków rolniczych, które zostały zamienione na budynki prywatne lub do innego wykorzystania gospodarczego.”;

6) dodaje się rozdział w brzmieniu:

„VII. REGIONALNE RACHUNKI EKONOMICZNE DLA ROLNICTWA (»REAA«)

A. ZASADY OGÓLNE

1. Wprowadzenie

7.01. Rachunki regionalne odgrywają ważną rolę w formułowaniu, wdrażaniu i ocenie polityki regionalnej. Obiektywne, wiarygodne, spójne, koherentne, porównywalne, przydatne i zharmonizowane regionalne wskaźniki statystyczne stanowią solidną podstawę polityki mającej na celu zmniejszenie różnic gospodarczych i społecznych między regionami Unii.

7.02. REAA stanowią dostosowanie EAA do poziomu regionalnego.

7.03. REAA obejmują ten sam zestaw rachunków co EAA, ale z uwagi na problemy dotyczące metodologii i pomiarów stworzono zestaw rachunków dla regionów, których zakres i szczegółowość są bardziej ograniczone niż w przypadku rachunków narodowych.

7.04. Jako rachunki regionalne REAA opracowuje się na podstawie danych regionalnych zbieranych bezpośrednio oraz danych krajowych z wyszacowanymi podziałami regionalnymi. Przy opracowywaniu rachunków regionalnych brak wystarczająco kompletnych, dostarczonych w odpowiednim czasie i wiarygodnych informacji regionalnych wymaga oparcia się na szacunkach. Oznacza to, że pewne różnice pomiędzy regionami niekoniecznie znajdują odzwierciedlenie w rachunkach regionalnych (ESA 2010, 13.08).

2. Gospodarka regionalna, terytorium regionalne

7.05. Każde opracowanie rachunków regionalnych, niezależnie od tego, czy odnosi się do gałęzi czy sektorów instytucjonalnych, wymaga ścisłej definicji gospodarki regionalnej i terytorium regionalnego. Teoretycznie rolnictwo w regionie obejmuje jednostki (gospodarstwa rolne) prowadzące działalność rolniczą (porównaj 1.60.–1.66.) na terytorium regionu.

- 7.06. Gospodarka regionalna danego państwa stanowi część gospodarki ogółem tego państwa. Gospodarkę ogółem definiuje się w kategoriach jednostek i sektorów instytucjonalnych. Składa się ona ze wszystkich jednostek instytucjonalnych, które mają centrum interesów ekonomicznych na terytorium ekonomicznym danego kraju. Terytorium ekonomiczne nie pokrywa się dokładnie z terytorium geograficznym (porównaj 7.08.). Terytorium ekonomiczne państwa dzieli się na terytoria regionalne oraz pozaregionalne (ESA 2010, 13.09).
- 7.07. Terytorium regionalne, zgodnie z definicją w ESA 2010, obejmuje tę część terytorium ekonomicznego kraju, która jest bezpośrednio przypisana do regionu. Wolne obszary celne, składy celne i fabryki znajdujące się pod kontrolą celną, są powiązane z regionami, w których się znajdują.
- 7.08. Ten podział terytorium nie jest jednak całkowicie spójny z pojęciem krajowego terytorium ekonomicznego stosowanym w rachunkach narodowych. Terytorium pozaregionalne składa się z części terytorium ekonomicznego państwa, których nie można bezpośrednio powiązać z jednym regionem i które są wyłączone z REAA, tj.:
- a) z narodowej przestrzeni powietrznej, wód terytorialnych oraz szelfów kontynentalnych znajdujących się na wodach międzynarodowych, do których dane państwo posiada wyłączne prawa;
 - b) z enklaw terytorialnych, tzn. terytoriów geograficznych znajdujących się w pozostałej części świata i wykorzystywanych, na podstawie traktatów międzynarodowych i porozumień między państwami, przez agencje rządowe tego państwa (ambasady, konsulaty, bazy militarne, ośrodki naukowe, etc.);
 - c) ze złóż ropy naftowej, gazu ziemnego itp. w wodach międzynarodowych, poza szelfem kontynentalnym danego państwa, eksploatowanych przez jednostki będące rezydentami.
- 7.09. Nomenklatura Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) ustalona w rozporządzeniu (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (*) zapewnia pojedynczy, jednolity podział terytorium ekonomicznego Unii. REAA wymagają statystyk na poziomie NUTS 2 zgodnie z powszechnie obowiązującymi ustaleniami na podstawie tego rozporządzenia. Do celów krajowych rachunki regionalne mogą być również opracowywane na bardziej szczegółowym poziomie regionalnym, w stosownych przypadkach na poziomie NUTS 3 (ESA 2010, 13.12).

3. Jednostka podstawowa w opracowywaniu REAA

- 7.10. Jednostki wykorzystywane w rachunkach regionalnych według gałęzi to lokalne JRD. Lokalna JRD jest obserwowalną formą jednostki produkcyjnej.
- 7.11. Podejście statystyczne (gałęzie) »zadawała się« obserwowalną jednostką, nawet jeśli oznacza to odstępnie od pojedynczej działalności. Podobnie jak w przypadku SNA 2008, w ESA 2010 preferuje się podejście statystyczne i opowiada się za stosowaniem lokalnej JRD do opracowywania rachunków narodowych według gałęzi. W związku z tym definiuje się tę samą jednostkę dla gałęzi, niezależnie od tego, czy są one objęte na poziomie regionalnym czy krajowym.
- 7.12. Podobnie jak EAA, REAA wykorzystują gospodarstwo rolne – »dostosowane« zgodnie z niektórymi konwencjami w celu zgodności z przedmiotowymi założeniami – jako jednostkę podstawową dla rolnictwa. Wybór ten opiera się na dwóch zasadniczych przyczynach. Z jednej strony jednostka »gospodarstwo rolne« jest lokalną JRD dla rolnictwa (porównaj 1.09.–1.17.), definiowaną jako ta część JRD, która odnosi się do poziomu lokalnego. Lokalna JRD jest również najbardziej odpowiednią jednostką dla rolnictwa, nawet jeśli obejmuje drugorzędną działalność pozarolniczą, której nie można wykazać odrębnie od działalności rolniczej (porównaj 1.15. i 1.16., 1.25.–1.32.).
- 7.13. Użycie gospodarstwa rolnego jako jednostki podstawowej oznacza włączenie drugorzędnej działalności pozarolniczej tych gospodarstw rolnych do REAA (porównaj 7.12.). Ponieważ celem EAA jest pomiar, opis i analiza tworzenia dochodów z rolniczej działalności gospodarczej, nie obejmują one jednostek, których produkcja stanowi wyłącznie działalność hobbistyczną (np. ogrody przydomowe i prywatny chów zwierząt gospodarskich). Natomiast jednostki zaangażowane w rolnictwo na własne potrzeby są włączone do EAA (porównaj 1.24.).

- 7.14. Gospodarstwo rolne jest jednostką odniesienia dla badań statystycznych dotyczących rolnictwa, niezależnie od tego, czy mają one charakter krajowy czy regionalny. Ma to tę zaletę, że ocena produkcji w ujęciu ilościowym może opierać się bezpośrednio na statystycznych systemach pomiaru powierzchni gruntów, plonów, wielkości stad itp. Wybór gospodarstwa rolnego zapewnia również większą spójność rachunkowości.

4. Metody opracowywania REAA

- 7.15. ESA 2010 (ESA 2010, 13.24–13.32) proponuje dwie metody, mające zastosowanie do gałęzi lub sektorów instytucjonalnych: »z dołu do góry« i »z góry na dół«. Metoda »z dołu do góry« polega na gromadzeniu danych na poziomie jednostek (lokalnych JRD, jednostek instytucjonalnych), a następnie ich sumowaniu w celu uzyskania wartości regionalnej dla poszczególnych agregatów. Metoda »z góry na dół« odtwarza wartości regionalne poprzez rozbieżność danych krajowych przy użyciu wskaźnika, który w możliwie największym stopniu odzwierciedla regionalny rozkład danej zmiennej. Te dwie metody mogą być również łączone na różne sposoby, co ESA określa jako metody mieszane, łączące metody »z dołu do góry« i »z góry na dół«. Należy jednak unikać gromadzenia tych samych informacji więcej niż raz, gdyż prowadzi to do przedstawiania nadmiaru danych. Pierwszeństwo przyznaje się natomiast metodzie »z dołu do góry«, choć wiadomo, że w wielu przypadkach faktycznie stosuje się metody mieszane, łączące metody »z dołu do góry« i »z góry na dół«. Szczegóły dotyczące konkretnej metody i źródeł określa się w pełni przejrzystością w sprawozdaniach dotyczących jakości, wskazując, które dane regionalne zgromadzono bezpośrednio i które dane opierają się na danych krajowych z wyszacowanymi podziałami regionalnymi.

5. Pojęcia siedziby i terytorium

- 7.16. Transakcje gospodarcze przedsiębiorstw i gospodarstw domowych mogą być transakcjami ponadregionalnymi. Przedsiębiorstwa mogą również prowadzić działalność w więcej niż jednym regionie, zarówno w stałych lokalizacjach, jak i tymczasowo, np. duże gospodarstwa rolne mogą podejmować działania w różnych regionach. W związku z tym potrzebna jest jasna zasada, która pomoże państwom członkowskim w spójnym przypisywaniu takiej działalności ponadregionalnej do danego regionu.
- 7.17. Rachunki regionalne poszczególnych gałęzi są oparte na kryterium siedziby jednostki produkcyjnej. Każda gałąź na poziomie regionalnym odnosi się do grupy lokalnych JRD o tej samej lub podobnej podstawowej działalności gospodarczej, których centrum interesów ekonomicznych znajduje się na tym terytorium regionalnym. Najczęściej to centrum interesów powiązane jest z konkretną długoterminową lokalizacją w regionie, podobnie jak w przypadku jednostek instytucjonalnych, do których należą lokalne JRD.
- 7.18. Jednak rachunki regionalne mają kilka specyficznych aspektów. W przypadku niektórych rodzajów działalności nie zawsze łatwo jest zdefiniować region jako konkretny obszar. Związek między siedzibą główną a fizyczną lokalizacją gospodarstwa rolnego może stwarzać problem, ponieważ czynnikami produkcji rolnej może zarządzać siedziba główna w innym regionie. W przypadku REAA istotne jest rozdzielenie tych dwóch podmiotów i z tego względu gospodarstwo rolne musi być przypisane do regionu, w którym znajdują się jego czynniki produkcji, a nie do regionu, w którym znajduje się jego centrala. Jedną siedzibą główną może zatem prowadzić do powstania kilku jednostek w rozumieniu REAA – tj. tylu jednostek, ile jest regionów siedzib lokalnych JRD, które znajdują się poza regionem siedziby głównej.
- 7.19. Alternatywna koncepcja, która zasadniczo nie jest stosowana w rachunkach narodowych i regionalnych, miałaby charakter ściśle terytorialny. Koncepcja ta zakłada, że działalność jest przypisywana do terytorium, na którym faktycznie się odbywa, niezależnie od siedziby jednostek zaangażowanych w daną działalność.
- 7.20. Chociaż podejście oparte na siedzibie jest preferowane w przypadku przydziału regionalnego transakcji jednostek będących rezydentami, ESA 2010 przewiduje pewne ograniczone możliwości stosowania podejścia terytorialnego (ESA 2010, 13.21). Ma to miejsce, gdy dla gruntów i budynków tworzy się umowne jednostki w regionie lub państwie, w którym znajdują się grunty lub budynki.
- 7.21. W hipotetycznym przypadku, w którym jednostki będące rezydentami w danym regionie prowadzą działalność wyłącznie na swoim terytorium regionalnym, pojęcie siedziby pokrywa się z pojęciem terytorium. Dotyczy to również przydziału regionalnego w oparciu o umowne jednostki utworzone dla gruntów i budynków oraz dla przedsiębiorstw nieposiadających osobowości prawnej w innych państwach lub regionach, które różnią się od regionu siedziby właściciela.

6. Rolnictwo i jednostki charakterystyczne

- 7.22. Gałąź składa się ze wszystkich lokalnych JRD, które prowadzą taką samą lub podobną działalność gospodarczą (porównaj 1.59.). Jak opisano w EAA, rolnictwo odpowiada zasadniczo działowi 01 klasyfikacji NACE Rev. 2 z różnicami, które przedstawiono w 1.62–1.66. Zakres REAA określa się na podstawie wykazu charakterystycznych działalności sporządzonego dla EAA. Istnieją pewne różnice między rolnictwem w EAA, a co za tym idzie w REAA, a gałęzią ustanowioną dla schematu podstawowego rachunków narodowych (porównaj 1.93.).

B. TRANSAKCJE DOTYCZĄCE PRODUKTÓW

- 7.23. Wycena produkcji w rolnictwie wiąże się z pewnymi szczególnymi problemami. Najważniejsze z nich dotyczą produktów sezonowych, produkcji zwierzęcej i terminów zapisów na rachunkach. Metodyka EAA określa dokładne zasady dotyczące sposobu uwzględniania skutków przechowywania produktów sezonowych, sposobu pomiaru produkcji zwierzęcej oraz sposobu rejestrowania produkcji w toku. Zasady te muszą być przestrzegane przy opracowywaniu REAA. Nie wyklucza to jednak pewnych dostosowań na poziomie regionalnym, na przykład w odniesieniu do produkcji zwierzęcej. Należy podkreślić, że całkowita wartość wyceny regionalnej musi być identyczna z wycenami EAA.

1. Produkcja globalna

a) Mierzenie produkcji globalnej

- 7.24. W ramach REAA produkcja globalna regionu obejmuje wszystkie produkty wchodzące w zakres EAA wyprodukowane w tym regionie przez wszystkie jednostki rolnictwa w okresie obrachunkowym, niezależnie od tego, czy są one przeznaczone do obrotu poza rolnictwem, do sprzedaży innym gospodarstwom rolnym lub, w niektórych przypadkach, do użytku tego samego gospodarstwa rolnego. W związku z tym:

- a) każdy produkt rolny opuszczający gospodarstwo rolne w regionie jest rejestrowany jako część produkcji globalnej regionu, bez względu na jego przeznaczenie lub jednostkę zakupującą;
- b) niektóre produkty rolne na cele zużycia pośredniego w ramach tego samego gospodarstwa rolnego włącza się do produkcji globalnej regionu (porównaj 2.056.).

- 7.25. Proces produkcji zwierząt gospodarskich trwa zasadniczo kilka lat. Przy wycenie zwierząt gospodarskich należy rozróżnić zwierzęta zaklasyfikowane jako środki trwałe (zwierzęta zarodowe i pociągowe, krowy mleczne itp.) i zwierzęta zaklasyfikowane jako zapasy (zwierzęta przeznaczone głównie do produkcji mięsa). W związku z tym, aby uniknąć podwójnego liczenia, transakcje związane z przemieszczaniem zwierząt pomiędzy gospodarstwami rolnymi (które uznaje się za sprzedaż »dodatnią« dla gospodarstw rolnych sprzedających zwierzęta gospodarskie i sprzedaż »ujemną« dla gospodarstw rolnych nabywających) są traktowane w sposób przedstawiony poniżej:

- a) transakcje między gospodarstwami rolnymi w tym samym regionie z udziałem zwierząt zaklasyfikowanych jako środki trwałe wzajemnie się anulują, z wyjątkiem kosztów przeniesienia własności (**); nie są one ujmowane jako sprzedaż gospodarstw rolnych, a zatem nie są uwzględniane w produkcji globalnej danego regionu;
- b) zwierzęta zaklasyfikowane jako zapasy i będące przedmiotem transakcji między regionami traktuje się jako sprzedaż dodatnią (wraz z wywozem) dla regionu pochodzenia, a zwierzęta zakupione z innych regionów jako sprzedaż ujemną (wraz z przywozem) (**);
- c) jeżeli koszty przeniesienia własności (transport, marże handlowe itp.) odnoszą się do handlu zwierzętami zaklasyfikowanymi jako zapasy, są one odejmowane od produkcji globalnej; ma to miejsce automatycznie w przypadku zakupu z gospodarstw rolnych położonych w innych regionach, ponieważ koszty stanowią część sprzedaży »ujemnej«, natomiast w odniesieniu do handlu zwierzętami między gospodarstwami rolnymi w tym samym regionie należy dokonać dostosowania sprzedaży, a tym samym produkcji globalnej.

- b) Wycena produkcji globalnej
- 7.26. Produkcję globalną wycenia się w cenach bazowych (porównaj 2.082.) – tj. łącznie z dotacjami do produktów – pomniejszonych o podatki od produktów. Ta metoda obliczania oznacza, że podatki i dotacje do produktów należy przedstawiać w podziale na regiony.
2. Zużycie pośrednie
- a) Definicja
- 7.27. Zużycie pośrednie obejmuje towary (inne niż środki trwałe) i usługi rynkowe zużyte w procesie produkcji do produkcji innych towarów (porównaj 2.097.–2.109.).
- 7.28. Podczas opracowywania REAA zużycie pośrednie obejmuje:
- a) produkty rolne zakupione w celu zużycia w trakcie procesu produkcyjnego od innych gospodarstw rolnych (w tym samym regionie lub w innym regionie);
- b) niektóre produkty wykorzystywane jako spożycie wewnętrzne i rejestrowane jako produkcja globalna (porównaj 2.054.–2.058. i 7.24.).
- 7.29. Szczególny przypadek FISIM jest traktowany w rachunkach regionalnych w taki sam sposób jak w rachunkach narodowych. Jeżeli oszacowanie stanów kredytów i pożyczek oraz depozytów jest dostępne w podziale na regiony, można zastosować metodę »z dołu do góry«. Zazwyczaj jednak szacunki dotyczące stanów kredytów i pożyczek oraz depozytów nie są dostępne dla poszczególnych regionów. W takim przypadku przypisanie FISIM do gałęzi użytkownika odbywa się przy użyciu drugiej w kolejności najlepszej metody: jako wskaźniki podziału stosuje się regionalną produkcję brutto lub wartość dodaną brutto według gałęzi (ESA 2010, 13.40).
- b) Wycena zużycia pośredniego
- 7.30. Wszystkie produkty i usługi wykorzystywane do zużycia pośredniego są wyceniane według ceny nabycia (wyluczając potrącalny podatek VAT) (porównaj 2.110.–2.114.).
3. Akumulacja brutto
- 7.31. Akumulacja brutto dla rolnictwa dzieli się na:
- a) nakłady brutto na środki trwałe;
- b) przyrost rzeczowych środków obrotowych.
- a) Nakłady brutto na środki trwałe
- 7.32. W rolnictwie nakłady na środki trwałe występują za każdym razem, gdy posiadacz nabywa lub produkuje środki trwałe przeznaczone do wykorzystania przez okres dłuższy niż jeden rok jako środki produkcji w procesie produkcji rolnej. Kryterium przydziału dotyczące rejestrowania nakładów brutto na środki trwałe odnosi się do gałęzi użytkownika, a nie do gałęzi, do której należy właściciel prawny.
- 7.33. Środki trwałe będące w posiadaniu jednostki multiregionalnej przypisuje się do lokalnej JRD, w której są użytkowane. Środki trwałe wykorzystywane w ramach leasingu operacyjnego rejestruje się w regionie właściciela środków, a środki trwałe wykorzystywane w ramach leasingu finansowego – w regionie użytkownika (ESA 2010, 13.33).
- 7.34. Nowe aktywa uwzględniane w środkach trwałych wykazuje się brutto, tj. bez odliczania amortyzacji środków trwałych. Ponadto amortyzacja środków trwałych jest zazwyczaj obliczana na podstawie tych aktywów. Akumulacja netto uzyskiwana jest poprzez odjęcie amortyzacji środków trwałych od akumulacji brutto.
- 7.35. Jednostki produkcyjne mogą sprzedawać sobie nawzajem istniejące aktywa, np. maszyny używane. Jeżeli aktywa przemieszczają się między gałęziami i regionami, zapłaconą cenę ogółem włącza się do nakładów brutto na środki trwałe w jednej gałęzi lub regionie, a otrzymaną cenę odlicza się od nakładów brutto na środki trwałe w innej gałęzi lub regionie. Koszty transakcji własności aktywów, takie jak opłaty prawne od sprzedaży gruntów i istniejących budynków, są liczone przez nabywcę jako dodatkowe nakłady brutto na środki trwałe, nawet jeśli część kosztów pokrywa sprzedający.

7.36. Nakłady brutto na środki trwałe w odniesieniu do zwierząt gospodarskich w danym regionie należy zestawiać zgodnie z ESA 2010 (3.124–3.138) oraz z 2.149–2.161 niniejszego załącznika. Nakłady brutto na środki trwałe w odniesieniu do zwierząt gospodarskich odpowiadają różnicy między nabyciem zwierząt gospodarskich w ciągu roku (przyrost naturalny i zakupy poza regionem, w tym przywóz), włączając w to zwierzęta, które pochodzą z własnej produkcji, i rozdysponowanie stada (na ubój, sprzedaż do innych regionów – w tym wywóz – lub inne finalne cele). W przypadku agregacji wszystkich regionów ważne jest, aby upewnić się, że przepływy międzyregionalne wzajemnie się znoszą (z wyłączeniem kosztów przeniesienia własności), tak aby suma wszystkich regionalnych nakładów brutto na środki trwałe była taka sama jak nakłady brutto na środki trwałe w krajowych rachunkach dla rolnictwa. Przy stosowaniu metody »z dołu do góry« zastosowanie ma, co następuje: sprzedaż zwierząt do gospodarstw rolnych w innych regionach skutkuje zmniejszeniem nakładów brutto na środki trwałe, podczas gdy zakup z innych regionów skutkuje zwiększeniem nakładów brutto na środki trwałe. Do obliczania nakładów brutto na środki trwałe w odniesieniu do zwierząt gospodarskich w danym regionie można zastosować zalecaną metodę pośrednią (porównaj 2.156).

b) Przyrost rzeczowych środków obrotowych

7.37. Rzeczowe środki obrotowe obejmują wszystkie aktywa, które nie są częścią środków trwałych i które, w danym momencie, są tymczasowo w posiadaniu jednostek produkcyjnych. Rozróżnia się dwa typy rzeczowych środków obrotowych: rzeczowe środki obrotowe nakładów i rzeczowe środki obrotowe produkcji (porównaj 2.171.).

7.38. W przypadku zwierząt zaklasyfikowanych jako rzeczowe środki obrotowe handel uwzględniany przy obliczaniu przyrostu rzeczowych środków obrotowych obejmuje sprzedaż do innych regionów i zakupy w innych regionach, jak również przywóz i wywóz.

C. TRANSAKcje PODZIAŁU I INNE PRZEPŁYWY

7.39. Praktyczne trudności w uzyskiwaniu wiarygodnych informacji regionalnych na temat transakcji podziału w niektórych przypadkach, w szczególności gdy jednostki prowadzą działalność w więcej niż jednym regionie lub gdy region nie zawsze jest wyraźnie określonym obszarem, w którym prowadzone są określone działalności, wyjaśniają, dlaczego ESA obejmuje rachunki regionalne dla rolnictwa jedynie w odniesieniu do kilku danych zagregowanych: wartość dodana, dotacje, podatki, koszty związane z zatrudnieniem, czynsze i inne dochody, odsetki i nakłady brutto na środki trwałe.

1. Zasady ogólne

7.40. Transakcje podziału rejestruje się na bazie memoriałowej, tj. w czasie gdy wartość ekonomiczna, kwota należna lub roszczenie jest tworzone, transformowane, umarzane lub przestaje istnieć, a nie w momencie, kiedy płatność faktycznie jest dokonywana. Ta zasada rejestrowania (oparta na prawach i zobowiązaniach) stosowana jest do wszystkich przepływów, niezależnie czy są to przepływy pieniężne, ani czy mają miejsce pomiędzy jednostkami czy wewnątrz jednej jednostki.

7.41. Jednakże w przypadku gdy nie można precyzyjnie określić daty nabycia roszczenia (długu), można zastosować termin płatności lub inne dopuszczalne przybliżenie metody memoriałowej (porównaj 3.007.).

2. Wartość dodana

a) Zasady ogólne

7.42. Wartość dodana to wynik działalności produkcyjnej gospodarki lub jednej z jej gałęzi w danym okresie; jest ona pozycją bilansującą na rachunku produkcji. Jest to różnica między wartością produkcji globalnej a wartością zużycia pośredniego. Jest to kluczowy element pomiaru wydajności gospodarki lub gałęzi (porównaj 3.013.), lub regionu lub gałęzi w danym regionie.

b) Wycena wartości dodanej

7.43. Wartość dodaną można wykazać brutto (wartość dodana brutto w cenach bazowych) lub netto (wartość dodana netto w cenach bazowych), tj. przed odliczeniem amortyzacji środków trwałych lub po jej odliczeniu. W zgodzie z metodą wyceny produkcji globalnej (cena bazowa) i zużycia pośredniego (ceny nabywcy) wartość dodana jest mierzona w cenach bazowych (porównaj 3.013.).

7.44. Stosowanie cen bazowych oznacza, że podatki od produktów i dotacje do produktów muszą być przypisane konkretnym towarom i usługom, które następnie muszą zostać rozdzielone między regiony.

7.45. Przez odjęcie innych podatków od produkcji od wartości dodanej po cenach bazowych i dodanie innych dotacji na produkcję otrzymuje się wartość dodaną po kosztach czynnika produkcji. Wartość dodana netto po kosztach czynnika produkcji stanowi dochód czynników produkcji (porównaj 3.014.).

3. Amortyzacja środków trwałych

7.46. W REAA towary i usługi stanowiące środki trwałe gospodarstwa rolnego (takie jak zasadzenia wieloletnie, maszyny i budynki, znaczne ulepszenia gruntów, oprogramowanie czy koszty przeniesienia własności aktywów nieprodukowanych) zużywają się i starzeją jako środki produkcji w procesie produkcji. Takie zużycie i starzenie się oblicza się jako amortyzację środków trwałych. Podobnie jak w EAA, amortyzacji środków trwałych nie oblicza się w odniesieniu do zwierząt produkcyjnych.

4. Dotacje

7.47. W REAA stosuje się te same zasady, co w EAA: przepływy, które są zaklasyfikowane w EAA jako dotacje operacyjne, są klasyfikowane w ten sam sposób w REAA, podobnie jak w przypadku przepływów w formie transferów kapitałowych.

5. Podatki

7.48. W REAA stosuje się te same zasady, co w EAA: różne rodzaje podatków są klasyfikowane w REAA w taki sam sposób, jak w EAA.

6. Koszty związane z zatrudnieniem

7.49. Dla producentów koszty związane z zatrudnieniem przypisywane są lokalnym JRD, w których zatrudnia się dane osoby. W przypadku gdy dane te są niedostępne, koszty związane z zatrudnieniem przydziela się zgodnie z drugą w kolejności najlepszą metodą w oparciu o godziny przepracowane. Jeżeli zarówno dane o kosztach związanych z zatrudnieniem, jak i o godzinach przepracowanych są niedostępne, stosuje się liczbę zatrudnionych w podziale na lokalne JRD (porównaj ESA 2010, 13.42).

7. Nadwyżka operacyjna netto

7.50. Nadwyżka operacyjna netto jest otrzymywana przez odjęcie od wartości dodanej netto w cenach bazowych kosztów związanych z zatrudnieniem i pozostałych podatków związanych z produkcją oraz przez dodanie do niej pozostałych dotacji związanych z produkcją.

8. Odsetki, dzierżawy

7.51. W REAA stosuje się te same zasady, co w EAA: przepływy, które klasyfikuje się jako odsetki, dzierżawy w EAA, są klasyfikowane w REAA w ten sam sposób.

9. Dochód przedsiębiorcy rolnego: ogólne zasady obliczania

7.52. Od nadwyżki operacyjnej odejmuje się bezpośrednio płatne dochody z tytułu własności wynikające z działalności rolniczej i z drugorzędnej działalności pozarolniczej, tj. odsetki zapłacone od kredytów i pożyczek zaciągniętych w związku z tą działalnością, w tym na zakup gruntów rolnych, oraz dzierżawy płacone właścicielom gruntów (porównaj 3.070.–3.087.).

D. KRÓTKA ANALIZA WDRAŻANIA

1. Wprowadzenie

7.53. Sekcja ta ma na celu zwrócenie uwagi na niektóre aspekty przyjętych metod, w szczególności na wybór gospodarstwa rolnego i pomiar produkcji.

7.54. Gospodarstwo rolne jest jednostką odniesienia dla badań statystycznych dotyczących rolnictwa, zarówno na poziomie krajowym, jak i niższym. Jest to istotna zaleta REAA, ponieważ oznacza to, że wycena wielkości produkcji globalnej może opierać się bezpośrednio na systemach statystycznych służących do pomiaru powierzchni gruntów, plonów, wielkości stad itp. Zaletą wyboru gospodarstwa rolnego jest również umożliwienie większej spójności rachunków. Produkcja globalna i koszty odnoszą się w rzeczywistości do identycznych zestawów jednostek, nawet jeśli metody ekstrapolacji różnią się w zależności od źródła. Ponadto wybór gospodarstwa rolnego, wraz z pojęciami charakterystycznej działalności i jednostek, pozwala uniknąć konieczności dokonywania dostosowań, które mogłyby być kontrowersyjne, np. w przypadku ogrodów przydomowych i prywatnego chowu zwierząt gospodarskich. Konwencja ta ułatwia dokonywanie porównań między państwami. W istocie powiązanie z danymi statystycznymi dotyczącymi ilości fizycznych, które mają kluczowe znaczenie dla rolnictwa i gwarantują spójność pomiarów zapisów księgowych, ponieważ dostosowania lub korekty »pozastatystyczne« są w ten sposób ograniczone, w oczywisty sposób upraszcza i usprawnia obliczenia. Aspekty te są również spójne z celem, jakim jest przyznanie pierwszeństwa w REAA metodzie »z dołu do góry«.

2. Definicja rolnictwa regionalnego

7.55. W każdym regionie rolnictwo składa się ze wszystkich gospodarstw rolnych, których czynniki produkcji znajdują się w tym regionie. Zasada ta, zgodna z koncepcją siedziby jednostek produkcyjnych, może stwarzać kilka problemów: statystyki rolnictwa zazwyczaj określają lokalizację gospodarstw rolnych w zależności od ich siedziby, a nie bezpośrednio w zależności od lokalizacji czynników produkcji. Te dwie lokalizacje nie zawsze są takie same, a zjawisko to będzie prawdopodobnie coraz częstsze w miarę powiększania się gospodarstw rolnych. W związku z tym przy opracowywaniu REAA niektóre gospodarstwa rolne przeklasyfikowuje się do innych regionów, a w niektórych przypadkach dokonuje się nawet ich podziału. Może to być trudne w praktyce – w takim przypadku lepszym rozwiązaniem może być pozostawienie takiej samej lokalizacji gospodarstw rolnych jak w badaniach statystycznych. Propozycja ta jest jednak uzależniona od dwóch warunków: po pierwsze, metoda określania lokalizacji musi być identyczna dla wszystkich regionów w danym kraju, a po drugie, wszystkie zapisy księgowe muszą być wycenione na podstawie źródeł, które stosują takie same zasady określania lokalizacji gospodarstw rolnych.

3. Pomiar produkcji globalnej

7.56. Produkcja rolnicza obejmuje niektóre produkty roślinne, które są ponownie wykorzystywane przez to samo gospodarstwo rolne w formie zużycia pośredniego; dotyczy to głównie produktów przeznaczonych na pasze. W szczególności w przypadku upraw polowych produkcja regionalna może zostać często określona na podstawie ilości plonów zebranych w każdym regionie, a następnie wyceniona na podstawie cen. W takim przypadku wyceniana jest cała produkcja, niezależnie od tego, czy jest przeznaczona do obrotu poza rolnictwem, sprzedaży do innych gospodarstw rolnych czy do wykorzystania przez to samo gospodarstwo rolne. Produkcję każdego regionu uzyskuje się zatem bezpośrednio, zgodnie z koncepcją przyjętą w EAA i w REAA. Ceny, według których wyceniana jest produkcja stanowiąca spożycie wewnętrzne jednostki, mogą również opierać się na danych regionalnych, odpowiadających cenom, po których produkcja jest wprowadzana do obrotu. Brak regionalnych danych dotyczących cen stwarza jednak ogólny problem w zakresie wyceny produkcji globalnej – zarówno produkcji (regionalnej), która jest wprowadzana do obrotu, jak i produkcji, która stanowi spożycie wewnętrzne jednostki. W związku z tym wycena w REAA produktów stanowiących spożycie wewnętrzne jednostki wiąże się z takimi samymi trudnościami jak wycena produktów wprowadzanych do obrotu. Oczywiście sytuacja wygląda inaczej, jeżeli ilości nie mogą zostać wycenione na poziomie regionalnym. W tym przypadku metoda »z góry do dołu« oparta na wycenach na poziomie krajowym jest zasadniczo jedyną metodą, którą można zastosować (****).

7.57. W odniesieniu do zwierząt, niezależnie od tego, czy są one klasyfikowane jako zapasy czy środki trwałe, bierze się pod uwagę następujące elementy:

- wyceny na poziomie regionalnym przyrostu rzeczowych środków obrotowych i nakładów brutto na środki trwałe odnoszących się do zwierząt, przy czym te dwa przepływy są składnikami pośredniej metody obliczania produkcji globalnej;
- wyceny handlu zwierzętami między regionami, przy czym handel ten jest elementem pośredniej metody obliczania produkcji globalnej;
- podział na regiony transakcji przywozu i wywozu zwierząt;
- odpowiednie traktowanie kosztów przeniesienia własności;
- metoda korygowania REAA w stosunku do EAA.

- 7.58. W niektórych przypadkach pośrednia metoda obliczania produkcji zwierzęcej może być zbyt trudna na poziomie regionalnym. W takich przypadkach lepiej jest obliczyć produkcję na podstawie modelu z wykorzystaniem danych fizycznych, a następnie dostosować wartości do wartości w EAA.
4. Nierozdzielna drugorzędna działalność pozarolnicza
- 7.59. W zależności od rodzaju działalności istnieją różne sposoby włączenia nierozdzielnej drugorzędnej działalności pozarolniczej do REAA. Niektóre z tych działalności drugorzędnych są w dużym stopniu skoncentrowane na poziomie regionalnym, np. przetwórstwo produktów rolnych. W takim przypadku wycena produkcji zarówno pod względem ilości, jak i ceny może opierać się na lokalnych danych statystycznych. Dla takiej produkcji wartości w EAA są de facto takie same jak wartości w REAA. Inne przypadki mogą być jednak trudniejsze. Na przykład może nie być źródła regionalnego dla niektórych działalności, zwłaszcza jeśli nie są one od początku skoncentrowane w konkretnych regionach. W przypadku innych działalności dane regionalne pochodzą z badań statystycznych lub informacji z rachunków mikroekonomicznych (np. sieci danych rachunkowych gospodarstw rolnych («FADN»)), ale nie ma gwarancji, że są one reprezentatywne dla regionu. Ponadto dane mogą być stare, bez dostępnych źródeł do wiarygodnej aktualizacji. Wreszcie, wskaźniki jakościowe na poziomie regionalnym są czasami niedostępne. We wszystkich tych przypadkach wartości EAA stanowią punkt wyjścia dla REAA i często konieczne jest stosowanie metody »z góry do dołu«.
5. Zużycie pośrednie
- 7.60. Zużycie pośrednie w REAA obejmuje produkty rolne wykorzystywane przez gospodarstwa rolne, niezależnie od tego, czy są one przedmiotem bezpośredniej wymiany handlowej między posiadaczami w tym samym regionie lub w różnych regionach, czy też zmieniają właściciela za pośrednictwem pośredników, którzy mogą lub nie stać się właścicielami produktów przed ich odsprzedażą itp. Ponadto niektóre produkty rolne przeznaczone do spożycia wewnętrznego są również wykazywane jako zużycie pośrednie, głównie niektóre uprawy wykorzystywane jako pasza. Zakupów zwierząt – nawet zwierząt przywożonych – nie rejestruje się jako zużycie pośrednie.
- 7.61. Pierwsza metoda obliczania zużycia pośredniego produktów rolnych na poziomie regionalnym polega na wyliczeniu różnicy między produkcją globalną w REAA a tą częścią produkcji globalnej, która ma opuścić daną gałąź, w odniesieniu do poszczególnych produktów (*****). Nie jest to jednak całkowicie precyzyjna reprezentacja zużycia pośredniego produktów rolnych w każdym regionie z tego względu, że choć uwzględnione są produkty rolne przeznaczone do zużycia pośredniego przez gospodarstwa rolne w innych regionach, to produkty rolne pochodzące z gospodarstw rolnych w innych regionach nie są uwzględniane. Zużycie pośrednie należy zatem dostosować do wartości w EAA.
- 7.62. Możliwa jest również inna metoda obliczeniowa, wykorzystująca jako źródła informacji FADN. To źródło umożliwia wycenę zużycia pośredniego produktów rolnych, niezależnie od tego, czy pochodzą one ze sprzedaży dokonywanej przez inne gospodarstwa rolne, czy z innych źródeł, takich jak przywóz. Jednakże FADN nie obejmuje w dokładnie ten sam sposób produktów, które są wykorzystywane jako zużycie pośrednie w tym samym gospodarstwie rolnym, w związku z czym konieczne są korekty. Zużycie pośrednie należy zatem dostosować do wartości w EAA.

(*) Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).

(**) O ile sprzedaż i zakup nastąpiły w tym samym okresie obrachunkowym.

(***) Zakup zwierzęcia nigdy nie jest rejestrowany jako zużycie pośrednie (zasadniczo jest to nabycie produkcji w toku, porównaj 2.067), a obliczenie produkcji zwierzęcej można obliczyć jedynie pośrednio, na podstawie sprzedaży, nakładów brutto na środki trwałe i zmian stanu zapasów.

(****) Zgodnie z zastosowaną metodą spożycie wewnętrzne jednostki dostosowuje się do wartości EAA.

(*****) Wyłączone są przywożone produkty rolne (z wyjątkiem zwierząt)."

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK II

PROGRAM PRZEKAZYWANIA DANYCH

Dla każdej pozycji produkcji globalnej (pozycje od 01 do 18, łącznie z podpozycjami), przekazuje się wartość w cenach bazowych, jak również jej składniki (wartość w cenach producenta, dotacje do produktów i podatki od produktów).

Dane do rachunku produkcji i nakładów brutto na środki trwale przekazuje się zarówno w cenach bieżących, jak i w cenach z poprzedniego roku.

Wszystkie wartości wyraża się w milionach jednostek waluty narodowej. Nakłady pracy wyraża się w 1 000 rocznych jednostek roboczych.

Dane regionalnych rachunków ekonomicznych dla rolnictwa („REAA”) przekazuje się na poziomie NUTS 2, wyłącznie w cenach bieżących.

1. Rachunek produkcji

Pozycja	Lista parametrów	Przekazywanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
		Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (dane EAA)	Wrzesień rok n+2 (dane REAA)
01	ROŚLINY ZBOŻOWE (wliczając nasiona)	X	X	X	X
01.1	Pszenica i orkisz	X	X	X	X
01.1/1	Miękka pszenica i orkisz	—	—	X	X
01.1/2	Pszenica durum	—	—	X	X
01.2	Żyto i mieszanka żyta z pszenicą	X	X	X	X
01.3	Jęczmień	X	X	X	X
01.4	Owies i letnie mieszanki roślin zbożowych	X	X	X	X
01.5	Ziarno kukurydzy	X	X	X	X
01.6	Ryż	X	X	X	X
01.7	Inne rośliny zbożowe	X	X	X	X
02	UPRAWY PRZEMYSŁOWE	X	X	X	X
02.1	Nasiona i owoce oleiste (wliczając nasiona)	X	X	X	X
02.1/1	Rzepak i nasiona rzepaku	—	—	X	X
02.1/2	Słonecznik	—	—	X	X
02.1/3	Soja	—	—	X	X
02.1/4	Inne produkty oleiste	—	—	X	X
02.2	Uprawy wysokobiałkowe (wliczając nasiona)	X	X	X	X
02.3	Nieprzerobiony tytoń	X	X	X	X
02.4	Burak cukrowy	X	X	X	X

		Przekazywanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (dane EAA)	Wrzesień rok n+2 (dane REAA)
02.5	Inne uprawy przemysłowe	X	X	X	X
02.5/1	Rośliny włókniste	—	—	X	—
02.5/2	Chmiel	—	—	X	—
02.5/3	Inne uprawy przemysłowe: inne	—	—	X	—
03	ROŚLINY PASTEWNE	X	X	X	X
03.1	Kukurydza pastewna	—	—	X	X
03.2	Korzeniowe rośliny pastewne (w tym burak pastewny)	—	—	X	X
03.3	Inne rośliny pastewne	—	—	X	X
04	WARZYWA I PRODUKTY OGRODNICZE	X	X	X	X
04.1	Świeże warzywa	X	X	X	X
04.1/1	Kalafior	—	—	X	—
04.1/2	Pomidory	—	—	X	—
04.1/3	Inne świeże warzywa	—	—	X	—
04.2	Rośliny i kwiaty	X	X	X	X
04.2/1	Szkółka roślin	—	—	X	—
04.2/2	Rośliny ozdobne i kwiaty (wliczając choinki)	—	—	X	—
04.2/3	Plantacje	—	—	X	—
05	ZIEMNIAKI (wliczając bulwy)	X	X	X	X
06	OWOCE	X	X	X	X
06.1	Świeże owoce	X	X	X	X
06.1/1	Jabłka deserowe	—	—	X	—
06.1/2	Gruszki deserowe	—	—	X	—
06.1/3	Brzoskwinie	—	—	X	—
06.1/4	Inne świeże owoce	—	—	X	—
06.2	Owoce cytrusowe	X	X	X	X
06.2/1	Słodkie pomarańcze	—	—	X	—
06.2/2	Mandarynki	—	—	X	—
06.2/3	Cytryny	—	—	X	—
06.2/4	Inne owoce cytrusowe	—	—	X	—
06.3	Owoce tropikalne	X	X	X	X

		Przekazywanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (dane EAA)	Wrzesień rok n+2 (dane REAA)
06.4	Winogrona	X	X	X	X
06.4/1	Winogrona deserowe	—	—	X	—
06.4/2	Inne winogrona	—	—	X	—
06.5	Oliwki	X	X	X	X
06.5/1	Oliwki stołowe	—	—	X	—
06.5/2	Inne oliwki	—	—	X	—
07	WINO	X	X	X	X
07.1	Wino stołowe	—	—	X	—
07.2	Wino o wysokiej jakości	—	—	X	—
08	OLIWA Z OLIWEK	X	X	X	X
09	INNE PRODUKTY Z ROŚLIN UPRAWNYCH	X	X	X	X
09.1	Materiały roślinne używane głównie do wyplatania	—	—	X	—
09.2	Nasiona	—	—	X	—
09.3	Inne produkty z roślin uprawnych: inne	—	—	X	—
10	PRODUKCJA ROŚLIN UPRAWNYCH (od 01 do 09)	X	X	X	X
11	ZWIERZĘTA	X	X	X	X
11.1	Bydło	X	X	X	X
11.2	Świnie	X	X	X	X
11.3	Koniowate	X	X	X	X
11.4	Owce i kozy	X	X	X	X
11.5	Drób	X	X	X	X
11.6	Inne zwierzęta	X	X	X	X
12	PRODUKTY POCHODZENIA ZWIERZĘCEGO	X	X	X	X
12.1	Mleko	X	X	X	X
12.2	Jajka	X	X	X	X
12.3	Inne produkty pochodzenia zwierzęcego	X	X	X	X
12.3/1	Surowa wełna	—	—	X	—
12.3/2	Kokony jedwabników	—	—	X	—
12.3/3	Inne produkty pochodzenia zwierzęcego: inne	—	—	X	—
13	PRODUKCJA ZWIERZĄT (11+12)	X	X	X	X
14	GLOBALNA PRODUKCJA ROLNICZA (10+13)	X	X	X	X

		Przekazywanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (dane EAA)	Wrzesień rok n+2 (dane REAA)
15	PRODUKCJA USŁUG ROLNICZYCH	X	X	X	X
15.1	Usługi rolne	—	—	X	—
15.2	Dzierżawa kontyngentów na mleko	—	—	X	—
16	PRODUKCJA ROLNICZA (14+15)	X	X	X	X
17	POZAROLNICZA DZIAŁALNOŚĆ DRUGORZĘDNA (NIEROZDZIELNA)	X	X	X	X
17.1	Przetwarzanie produktów rolnych	X	X	X	X
17.2	Inne nierozdzielne działalności drugorzędne (dobra i usługi)	X	X	X	X
18	PRODUKCJA PRZEMYSŁU ROLNEGO (16+17)	X	X	X	X
19	CAŁKOWITE ZUŻYCIE POŚREDNIE	X	X	X	X
19.01	Zasoby nasion i roślin	X	X	X	X
19.02	Energia; smary	X	X	X	X
19.02/1	— elektryczność	—	—	X	—
19.02/2	— gaz	—	—	X	—
19.02/3	— inne paliwa i gazy napędowe	—	—	X	—
19.02/4	— inne	—	—	X	—
19.03	Nawozy i produkty poprawiające jakość ziemi	X	X	X	X
19.04	Materiały i urządzenia do ochrony roślin i pestycydy	X	X	X	X
19.05	Wydutki weterynaryjne	X	X	X	X
19.06	Pasze zwierzęce	X	X	X	X
19.06/1	— mieszanki paszowe dostarczane przez inne gospodarstwa rolne	X	X	X	X
19.06/2	— mieszanki paszowe nabywane spoza rolnic- twa	X	X	X	X
19.06/3	— mieszanki paszowe produkowane i zuży- wane w tym samym gospodarstwie rolnym	X	X	X	X
19.07	Utrzymanie materiałów	X	X	X	X
19.08	Utrzymywanie budynków	X	X	X	X

		Przekazywanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (dane EAA)	Wrzesień rok n+2 (dane REAA)
19.09	Usługi rolne	X	X	X	X
19.10	Usługi pośrednictwa finansowego mierzone pośrednio (FISIM)	X	X	X	X
19.11	Inne towary i usługi	X	X	X	X
20	WARTOŚĆ DODANA BRUTTO W CENACH BAZOWYCH (18–19)	X	X	X	X
21	ZUŻYCIE ŚRODKÓW TRWAŁYCH	X	X	X	X
21.1	Sprzęt	—	—	X	—
21.2	Budynki	—	—	X	—
21.3	Plantacje	—	—	X	—
21.4	Inne	—	—	X	—
22	WARTOŚĆ DODANA NETTO W CENACH BAZOWYCH (20–21)	X	X	X	X

2. Rachunek tworzenia dochodu

		Przekazywanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (dane EAA)	Wrzesień rok n+2 (dane REAA)
23	KOSZTY ZWIĄZANE Z ZATRUDNIENIEM	X	X	X	X
24	POZOSTAŁE PODATKI ZWIĄZANE Z PRODUKCJĄ	X	X	X	X
25	POZOSTAŁE DOTACJE ZWIĄZANE Z PRODUKCJĄ	X	X	X	X
26	CZYNNIK DOCHODOWY (22–24+25)	X	X	X	X
27	NADWYŻKA OPERACYJNA/DOCHÓD MIESZANY (22–23–24+25)	X	X	X	X

3. Rachunek dochodu przedsiębiorcy

Pozycja	Lista parametrów	Przekazywanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
		Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (dane EAA)	Wrzesień rok n+2 (dane REAA)
28	DZIERŻAWY I INNE OBCIĄŻENIA Z TYTUŁU NIERUCHOMOŚCI DO ZAPŁATY	X	X	X	X
29	ODSETKI DO ZAPŁATY	X	X	X	X
30	ODSETKI NALEŻNE	X	X	X	X
31	DOCHÓD PRZEDSIĘBIORCY (27–28–29+30)	X	X	X	X

4. Elementy rachunku kapitałowego

Pozycja	Lista parametrów	Przekazywanie dotyczące roku odniesienia „n”			
		a	b	c	d
		Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok „n+1” (dane EAA)	Wrzesień rok n+2 (dane REAA)
32	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE W PRODUKTACH ROLNYCH	—	—	X	X
32.1	Nakłady brutto na środki trwałe w plantacjach	—	—	X	—
32.2	Nakłady brutto na środki trwałe w zwierzętach	—	—	X	—
33	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE W PRODUKTACH NIEROLNICZYCH	—	—	X	X
33.1	Nakłady brutto na środki trwałe w materiałach	—	—	X	—
33.2	Nakłady brutto na środki trwałe w budynkach	—	—	X	—
33.3	Inne nakłady brutto na środki trwałe	—	—	X	—
34	NAKŁADY BRUTTO NA ŚRODKI TRWAŁE (WYŁĄCZAJĄC POTRĄCALNY PODATEK VAT) (32+33)	—	—	X	X
35	NAKŁADY NETTO NA ŚRODKI TRWAŁE (WYŁĄCZAJĄC POTRĄCALNY PODATEK VAT) (34–21)	—	—	X	X
36	PRZYROST RZECZOWYCH ŚRODKÓW OBROTOWYCH	—	—	X	X
37	TRANSFERY KAPITAŁOWE	—	—	X	X
37.1	Dotacje inwestycyjne	—	—	X	—
37.2	Inne transfery kapitałowe	—	—	X	—

5. Nakłady pracy w rolnictwie

		Przekazywanie dotyczące roku odniesienia „n”		
		a	b	c
Pozycja	Lista parametrów	Listopad rok n (szacunki EAA)	Marzec rok „n+1” (szacunki EAA)	Wrzesień rok n+1 (dane EAA)
38	CAŁKOWITE NAKŁADY PRACY W ROLNICTWIE	X	X	X
38.1	Nakłady pracy rolniczej nieopłacanej	X	X	X
38.2	Nakłady pracy rolniczej opłacanej	X	X	X”

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2022/591

z dnia 6 kwietnia 2022 r.

w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2030 r.

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 3,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 192 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) następujące po sobie ogólne programy działań w zakresie środowiska wyznaczają, od 1973 r., kierunek rozwoju i koordynacji unijnej polityki w zakresie środowiska oraz stanowią ramy działania Unii w dziedzinie środowiska i klimatu.
- (2) Decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE ⁽⁴⁾ ustanowiono 7. program działań w zakresie środowiska (7. EAP). W 7. EAP określono unijny program ochrony środowiska na okres do dnia 31 grudnia 2020 r., a także długoterminową wizję na 2050 r.
- (3) W sprawozdaniu Komisji z oceny 7. EAP z dnia 15 maja 2019 r. stwierdzono, że wizja na 2050 r. i jego cele priorytetowe są nadal aktualne; 7. EAP przyczynił się do zapewnienia bardziej przewidywalnych, szybszych i lepiej skoordynowanych działań związanych z polityką w zakresie środowiska, a struktura i sprzyjające ramy prawne 7. EAP przyczyniły się do powstania synergii, dzięki czemu polityka w zakresie środowiska stała się bardziej skuteczna i wydajna. Ponadto w sprawozdaniu tym stwierdzono, że 7. EAP wyprzedził Agendę Organizacji Narodów Zjednoczonych (ONZ) na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 (zwaną dalej „Agendą 2030 ONZ”), gdyż podkreślono w tym programie, że wzrost gospodarczy i dobrostan społeczny zależą od zdrowej bazy zasobów naturalnych; ułatwił osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju; oraz pomógł Unii mówić jednym głosem na światowym forum w kwestiach klimatycznych i środowiskowych; przy czym postępy odnotowane w zakresie ochrony przyrody, zdrowia i włączania kwestii dotyczących ochrony środowiska do innych obszarów polityki były niewystarczające.

⁽¹⁾ Dz.U. C 123 z 9.4.2021, s. 76.

⁽²⁾ Dz.U. C 106 z 26.3.2021, s. 44.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 10 marca 2022 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 29 marca 2022 r.

⁽⁴⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1386/2013/UE z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie ogólnego unijnego programu działań w zakresie środowiska do 2020 r. „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety” (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 171).

W sprawozdaniu tym stwierdzono również, że w 7. EAP więcej uwagi można było poświęcić kwestiom społecznym, opierając się na istniejących powiązaniach między środowiskiem a polityką społeczną, a mianowicie skutkom dla grup szczególnie wrażliwych, miejscom pracy, włączeniu społecznemu oraz nierówności. Ponadto w sprawozdaniu Komisji zauważono, że pomimo coraz ambitniejszych celów środowiskowych w wielu obszarach polityki wydatki na ochronę środowiska w Europie przez wiele lat pozostawały na stałym poziomie (ok. 2 % PKB) oraz że niewdrażanie przepisów w zakresie ochrony środowiska kosztuje gospodarkę Unii około 55 mld EUR rocznie w postaci kosztów zdrowotnych oraz bezpośrednich kosztów dla środowiska. W sprawozdaniu Komisji stwierdzono, że realizację 7. EAP można było wzmocnić za pomocą silniejszego mechanizmu monitorowania.

- (4) Ze sprawozdania Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) „Środowisko Europy 2020 – stan i prognozy: wiedza na rzecz transformacji w kierunku zrównoważonej Europy” (SOER 2020) wynika, że Unia ma niepowtarzalną szansę zająć w następnej dekadzie pozycję światowego lidera pod względem zrównoważonego rozwoju, jeżeli stawi czoła pilnym wyzwaniom w tym zakresie wymagającym przyjęcia rozwiązań systemowych. Zmiana systemowa oznacza fundamentalną, transformacyjną i przekrojową formę zmiany, która pociąga za sobą znaczne przeobrażenia i reorientację celów systemowych, zachęt, technologii, praktyk i norm społecznych, a także systemów wiedzy i podejść do zarządzania. Jak wskazano w SOER 2020, jednym z najważniejszych czynników leżących u podstaw utrzymujących się w Europie problemów w zakresie środowiska i zrównoważonego rozwoju jest fakt, że są one nierozzerwalnie związane z działalnością gospodarczą i stylem życia, w szczególności zaś z systemami społecznymi, które zaspokajają podstawowe potrzeby Europejczyków, takie jak związane z żywnością, energią i mobilnością. Zapewnienie spójności politycznej z istniejącymi strategiami politycznymi z zakresu środowiska oraz pełne wdrożenie tych strategii znacznie przybliżyłoby Europę do osiągnięcia jej celów środowiskowych do 2030 r. oraz do zrealizowania Agendy 2030 ONZ i jej celów zrównoważonego rozwoju.
- (5) Komisja odpowiedziała na wyzwania wskazane w SOER 2020 przyjmując komunikat z dnia 11 grudnia 2019 r. zatytułowany „Europejski Zielony Ład”, stanowiący nową strategię na rzecz wzrostu w kierunku dwójki transformacji – ekologicznej i cyfrowej, której celem jest przekształcenie Unii w sprawiedliwe i prosperujące społeczeństwo żyjące w obrębie zrównoważonej, konkurencyjnej, neutralnej dla klimatu i zasobooszczędnej gospodarki, a także ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego Unii przy jednoczesnym podnoszeniu jakości życia obecnych i przyszłych pokoleń. Priorytetem powinno być szybkie osiągnięcie celów w zakresie klimatu i środowiska przy jednoczesnej ochronie zdrowia i dobrostanu ludzi przed zagrożeniami i skutkami środowiskowymi oraz przy zapewnieniu sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu transformacji. Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 ⁽⁵⁾ zapisano w prawie Unii cel polegający na osiągnięciu neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r.
- (6) W swojej rezolucji z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej Parlament Europejski podkreślił, że bezzwłoczne i ambitne działania mają kluczowe znaczenie i wezwał Komisję do konkretnych działań, w tym poprzez zapewnienie, by wszystkie istotne przyszłe wnioski ustawodawcze i budżetowe były w pełni zgodne z celem ograniczenia globalnego ocieplenia do poniżej 1,5 °C i nie przyczyniały się do utraty różnorodności biologicznej, oraz poprzez zajęcie się niespójnościami obecnych polityk Unii w dziedzinie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej, w szczególności poprzez szeroko zakrojoną reformę polityki w zakresie rolnictwa, handlu, transportu, energii i inwestycji w infrastrukturę.
- (7) Europejski Zielony Ład leży u podstaw planu odbudowy Next Generation EU, w ramach którego sprzyja się inwestycjom w sektory mające kluczowe znaczenie dla transformacji ekologicznej i cyfrowej, aby budować odporność oraz generować wzrost i tworzyć miejsca pracy w ramach sprawiedliwego i integracyjnego społeczeństwa. Instrument na rzecz Odbudowy i Zwiększania Odporności, który da impuls dla odbudowy gospodarczej Unii po kryzysie związanym z COVID-19, wraz z budżetem Unii na lata 2021–2027, również opiera się na celach priorytetowych określonych w Europejskim Zielonym Ładzie. Ponadto wszystkie inicjatywy w ramach planu odbudowy Next Generation EU mają w stosownych przypadkach być zgodne z zasadą „nie czyn poważnych szkód” zapisaną w art. 17 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 ⁽⁶⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie systematyki”). Plan odbudowy Next Generation EU stanowi znakomitą okazję do przyspieszenia tempa transformacji w kierunku neutralności klimatycznej i ochrony środowiska.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/852 z dnia 18 czerwca 2020 r. w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, zmieniające rozporządzenie (UE) 2019/2088 (Dz.U. L 198 z 22.6.2020, s. 13).

- (8) 7. EAP przestał obowiązywać z dniem 31 grudnia 2020 r., a w jego art. 4 ust. 3 zobowiązano Komisję, by w razie potrzeby przedstawiła wniosek dotyczący ósmego programu działań w zakresie środowiska (8. EAP) w odpowiednim terminie umożliwiającym uniknięcie luki między 7. EAP a 8. EAP. W swoim komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu Komisja ogłosiła, że 8. EAP obejmie nowy mechanizm monitorowania służący zapewnieniu, by Unia pozostała na dobrej drodze do osiągnięcia swoich celów środowiskowych.
- (9) Zgodnie z art. 192 ust. 3 TFUE, 8. EAP określa cele priorytetowe, które mają zostać osiągnięte. Środki niezbędne do realizacji 8. EAP mają zostać przyjęte na podstawie art. 192 ust. 1 lub 2 TFUE.
- (10) Środki wdrażające 8. EAP, takie jak inicjatywy, programy, inwestycje, projekty i umowy, powinny uwzględniać zasadę „nie czyni poważnych szkód” zapisaną w art. 17 rozporządzenia w sprawie systematyki.
- (11) 8. EAP powinien wspierać cele Europejskiego Zielonego Ładu zgodnie z długoterminowym celem, by najpóźniej do 2050 r. cieszyć się dobrą jakością życia z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety, jak zostało to już określone w 7. EAP. 8. EAP jako ogólny unijny program działań w zakresie środowiska, który będzie realizowany do 2030 r., wykracza poza ramy Europejskiego Zielonego Ładu. Cele priorytetowe 8. EAP wyznaczają kierunek kształtowania polityki Unii między innymi na podstawie zobowiązań wynikających ze strategii i inicjatyw Europejskiego Zielonego Ładu, takich jak unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030, nowy plan działania dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym, strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności i plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń.
- (12) Porozumienie paryskie przyjęte na mocy Ramowej konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu ⁽⁷⁾ (zwane dalej „porozumieniem paryskim”) ma na celu wzmocnienie globalnej reakcji na zagrożenie zmianą klimatu, między innymi poprzez utrzymanie wzrostu średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej oraz kontynuowanie wysiłków na rzecz ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5 °C w stosunku do poziomu sprzed epoki przemysłowej, gdyż uznano, że znacznie zmniejszyłoby to ryzyko i skutki zmiany klimatu.
- (13) 8. EAP stanowi podstawę osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych określonych w Agendzie 2030 ONZ i jej celach zrównoważonego rozwoju i powinien być dostosowany do celów porozumienia paryskiego, konwencji z Rio i innych stosownych umów międzynarodowych. 8. EAP umożliwia systemową transformację w kierunku gospodarki Unii, która zapewni dobrostan z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety i której wzrost będzie miał charakter regeneracyjny, a także powinien sprawić, by transformacja ekologiczna została przeprowadzona w sposób sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu, jednocześnie przyczyniając się do zmniejszenia nierówności. Zgodnie z modelem opracowanym przez Stockholm Resilience Centre osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju związanych z ochroną środowiska i klimatem leży u społecznych i gospodarczych podstaw celów zrównoważonego rozwoju, ponieważ nasze społeczeństwa i gospodarki zależą od zdrowej biosfery, a zrównoważony rozwój może odbywać się wyłącznie w bezpiecznej przestrzeni działania na stabilnej i odpornej planecie. Osiągnięcie przez Unię celów zrównoważonego rozwoju oraz wspieranie w tym państw trzecich będzie miało zasadnicze znaczenie, jeżeli Unia ma zająć pozycję światowego lidera w transformacji ku zrównoważoności.
- (14) Działania służące osiągnięciu celów środowiskowych i klimatycznych Unii muszą być prowadzone spójnie z wdrażaniem Europejskiego filaru praw socjalnych.
- (15) Zgodnie z art. 191 ust. 2 TFUE polityka Unii w dziedzinie środowiska ma stawiać sobie za cel wysoki poziom ochrony, z uwzględnieniem różnorodności sytuacji w różnych regionach Unii i ma opierać się na zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawiania szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.
- (16) 8. EAP powinien przyspieszyć transformację ekologiczną – przeprowadzoną w sposób sprawiedliwy i sprzyjający włączeniu społecznemu – w kierunku neutralnej dla klimatu, zrównoważonej, nietoksycznej, zasobooszczędnej, bazującej na energii ze źródeł odnawialnych, odpornej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym, która oddaje planecie więcej niż z niej czerpie. Transformacja ekologiczna powinna zachodzić w kontekście gospodarki dobrobytu, gdzie wzrost ma charakter regeneracyjny i możliwa jest zmiana systemowa, która to gospodarka opiera się na założeniu, że dobrostan i dostatek naszych społeczeństw zależą od stabilnego klimatu, zdrowego środowiska i sprawnych ekosystemów, oraz zapewnia bezpieczną przestrzeń działania z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety. Biorąc pod uwagę, że światowa populacja i zapotrzebowanie na zasoby naturalne nadal rosną,

(7) Dz.U. L 282 z 19.10.2016, s. 4.

działalność gospodarcza powinna rozwijać się w sposób zrównoważony, który nie pogarsza, ale wręcz cofa zmianę klimatu, chroni, odbudowuje i polepsza stan środowiska, m.in. powstrzymując i odwracając proces utraty różnorodności biologicznej, zapobiega degradacji środowiska, chroni zdrowie i dobrostan przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami środowiskowymi, zapobiega zanieczyszczeniom i je minimalizuje oraz skutkuje utrzymaniem i wzbogaceniem kapitału naturalnego i promowaniem zrównoważonej biogospodarki, zapewniając tym samym bogactwo zasobów odnawialnych i nieodnawialnych. Dzięki ciągłemu procesowi badań i innowacji, transformacji modeli produkcji i konsumpcji, dostosowywaniu się do nowych wyzwań i współtworzeniu gospodarka dobrobytu wzmacnia odporność i zabezpiecza dobrostan obecnych i przyszłych pokoleń.

- (17) W 8. EAP należy wskazać tematyczne cele priorytetowe w obszarach łagodzenia zmiany klimatu, dostosowania do zmiany klimatu, ochrony i przywrócenia różnorodności biologicznej w środowisku lądowym i morskim, nietoksycznej gospodarki o obiegu zamkniętym, środowiska o zerowym poziomie zanieczyszczeń oraz ograniczenia do minimum presji środowiskowych związanych z produkcją i konsumpcją we wszystkich sektorach gospodarki. Te tematyczne cele priorytetowe odnoszące się zarówno do czynników powodujących szkody w środowisku, jak i do skutków tych szkód, są ze sobą nierozdzielnie związane. W związku z tym do ich osiągnięcia konieczne jest podejście systemowe. Należy ponadto określić w 8. EAP warunki podstawowe spójnego osiągnięcia długoterminowych i tematycznych celów priorytetowych dla wszystkich zaangażowanych podmiotów.
- (18) W ocenach skutków przeprowadzanych w kontekście 8. EAP należy w ramach zintegrowanej analizy skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych uwzględnić pełen zakres natychmiastowych i długoterminowych skutków dla środowiska i klimatu, w tym ich łącznych skutków, a także koszty działania i niepodjęcia działań. Te oceny skutków powinny opierać się na szeroko zakrojonych i przejrzystych konsultacjach. W ciągu ośmiu tygodni od zakończenia konsultacji publicznych Komisja powinna przedstawiać szczegółowe informacje zwrotne o odpowiedziach udzielonych w ramach konsultacji przez zainteresowane strony, w podziale na kategorie zainteresowanych stron.
- (19) Przejście na gospodarkę dobrobytu, której wzrost ma charakter regeneracyjny, jest nieodłącznym elementem 8. EAP i zostało zapisane zarówno w celach priorytetowych na 2030 r., jak i na 2050 r. W celu zapewnienia tego przejścia Unia będzie musiała opracować bardziej całościowe podejście do kształtowania polityki poprzez, między innymi, korzystanie ze zbiorczej tabeli wskaźników mierzącej postęp gospodarczy, społeczny i środowiskowy „nie tylko w oparciu o PKB”. Zestaw wskaźników zbiorczych będący częścią wysiłków Unii na rzecz wdrożenia Agendy 2030 ONZ mógłby zebrać w całość istniejące wskaźniki i procesy monitorowania, dostarczając przy tym w miarę możliwości także informacji na temat stopnia zaawansowania w realizacji celów, a ostatecznie służąc jako polityczny drogowskaz przy kształtowaniu polityki. Opracowanie takiego zestawu wskaźników uwzględniono zatem w 8. EAP jako warunek podstawowy.
- (20) Program Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska oraz Globalne Forum OECD na temat Środowiska podkreśliły, że zmiany środowiskowe mają skutki zróżnicowane ze względu na płeć. Zróżnicowane ze względu na płeć role skutkują również zróżnicowaną podatnością kobiet i mężczyzn na skutki zmiany klimatu, które pogłębiają nierówności między kobietami i mężczyznami. W związku z tym konieczne jest spojrzenie na działania i cele związane z osiągnięciem celów priorytetowych 8. EAP z perspektywy płci, aby nie przyczyniać się do utrwalania różnic w sytuacji kobiet i mężczyzn.
- (21) Art. 35 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 ⁽⁸⁾ stanowi, że sprawozdanie na temat stanu unii energetycznej ma zawierać m.in. informacje o postępach państw członkowskich w stopniowym wycofywaniu dotacji w dziedzinie energetyki, w szczególności dotacji na paliwa kopalne. Art. 17 tego rozporządzenia stanowi, że Komisja, wspomagana przez Komitet ds. Unii Energetycznej, ma przyjmować akty wykonawcze, w tym metodykę sprawozdawczości na temat stopniowego wycofywania dotacji w energetyce, w szczególności w odniesieniu do paliw kopalnych. Ponadto na podstawie wyników trwającego badania Komisja będzie wspierać państwa członkowskie w stopniowym wycofywaniu innych dotacji o skutkach szkodliwych dla środowiska.

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

- (22) Biorąc pod uwagę potrzeby wynikające z unijnej strategii na rzecz bioróżnorodności 2030, w tym priorytety inwestycyjne dotyczące Natura 2000 i zielonej infrastruktury, Komisja oceniła, że na wydatki na naturę trzeba będzie przeznaczyć co najmniej 20 mld EUR rocznie. Będzie zatem konieczne uruchomienie finansowania prywatnego i publicznego na poziomie krajowym i unijnym, w tym za pośrednictwem szeregu różnych programów.
- (23) Zgodnie z komunikatem Komisji z dnia 14 października 2020 r. zatytułowanym „Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska” 8. EAP powinien wspierać wysiłki Unii na rzecz propagowania należytego zarządzania chemikaliami poprzez międzynarodową współpracę i partnerstwa, na forach dwustronnych, regionalnych i wielostronnych, a także we współpracy z państwami trzecimi. Unia zgodnie ze zobowiązaniami międzynarodowymi zadba o to, by niebezpieczne chemikalia zakazane w Unii nie były produkowane w celu wywozu, w tym w razie potrzeby poprzez zmianę odpowiednich przepisów.
- (24) Zarówno w Unii, jak i na całym świecie grunty i gleba nadal ulegają degradacji w wyniku wielu rodzajów działalności człowieka, takich jak złe gospodarowanie gruntami, zmiana użytkowania gruntów, niezrównoważone praktyki rolnicze, porzucanie gruntów, zanieczyszczenie, niezrównoważone praktyki w leśnictwie i uszczelnianie gleby oraz na skutek utraty różnorodności biologicznej i zmiany klimatu, często w połączeniu z innymi czynnikami, co ogranicza zdolność gruntów i gleby do świadczenia usług ekosystemowych i pełnienia funkcji ekosystemowych.
- (25) Jedną z głównych przyczyn zmiany klimatu i degradacji środowiska, w tym globalnego wylesiania, jest wciąż światowy system żywnościowy, w tym rolnictwo, rybołówstwo i akwakultura. Aby zapewnić osiągnięcie celów priorytetowych 8. EAP, w Unii konieczna jest transformacja unijnego systemu żywnościowego.
- (26) Zgodnie z wydanym przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) sprawozdaniem z warsztatów zorganizowanych dnia 29 października 2020 r. na temat różnorodności biologicznej i pandemii podstawowymi przyczynami pandemii są te same globalne zmiany środowiskowe, które powodują utratę różnorodności biologicznej i zmianę klimatu, w tym zmiana użytkowania gruntów, ekspansja i intensyfikacja rolnictwa, handel dziką fauną i florą i spożywanie ich oraz inne czynniki. Zmiana klimatu wiąże się z pojawianiem się nowych chorób i z dużym prawdopodobieństwem zrodzi znaczne ryzyko pandemii w przyszłości, natomiast utrata różnorodności biologicznej wiąże się również z transformacją krajobrazów i może w niektórych przypadkach prowadzić do zwiększonego ryzyka pojawienia się nowych chorób. Według sprawozdania koszty niepodjęcia działań znacznie przewyższają koszty wdrożenia globalnych strategii zapobiegania pandemiom polegających na ukróceniu handlu dziką fauną i florą oraz na ograniczeniu zmiany użytkowania gruntów, a także na zwiększeniu nadzoru w ramach podejścia „Jedno zdrowie”.
- (27) Pandemia COVID-19, która doprowadziła do bezprecedensowego światowego kryzysu zdrowotnego i gospodarczego, po raz kolejny pokazała, jak ważne w kształtowaniu polityki jest przekrojowe podejście „Jedno zdrowie”, zgodnie z którym uznaje się, że zdrowie ludzkie jest zależne od stanu środowiska i powiązane z jego składnikami i czynnikami, w tym ze zdrowiem zwierząt, a działania mające na celu zwalczanie zagrożeń dla zdrowia muszą uwzględniać złożoność współzależności między zdrowiem a środowiskiem. 8. EAP powinien przyczynić się do pełnego uwzględnienia podejścia „Jedno zdrowie” na wszystkich poziomach kształtowania polityki.
- (28) Postępy ku uznaniu prawa do czystego, zdrowego i zrównoważonego środowiska, określonego w rezolucji 48/13 Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych, są warunkiem podstawowym osiągnięcia celów priorytetowych 8. EAP.
- (29) Termin „podejście ekosystemowe”, zdefiniowany w Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o różnorodności biologicznej, stanowi strategię zintegrowanego zarządzania gruntami, wodą i żywymi zasobami, która sprzyja ich zachowaniu i zrównoważonemu wykorzystywaniu w sprawiedliwy sposób, aby pomóc w osiągnięciu równowagi między trzema celami tej konwencji, a mianowicie zachowaniem różnorodności biologicznej, jej zrównoważonym użytkowaniem i podziałem wynikających z niej korzyści.
- (30) Zgodnie ze sprawozdaniem EEA zatytułowanym „Rozwiązania oparte na zasobach przyrody w Europie: polityka, teoria i praktyka na rzecz przystosowania się do zmiany klimatu i zmniejszania ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi” rozwiązania oparte na zasobach przyrody służące przystosowaniu się do zmiany klimatu i zmniejszeniu ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi to działania, które wzorują się na przyrodzie i wzmacniają ją, aby odbudować i chronić ekosystemy oraz pomóc społeczeństwu w przystosowaniu się do skutków zmiany klimatu i spowolnieniu dalszego ocieplenia, a jednocześnie przynoszą wiele dodatkowych korzyści. Wdrażanie rozwiązań opartych na zasobach przyrody powinno być spójne z celami priorytetowymi 8. EAP.

- (31) Rozliczanie kapitału naturalnego – narzędzie mające na celu mierzenie zmian w zasobach kapitału naturalnego w różnych skalach oraz uwzględnianie wartości usług ekosystemowych w systemach rozliczania i sprawozdawczości – powinno wspierać pomiar postępów w realizacji ambitnych celów i środków zmierzających do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych oraz ochrony i przywrócenia różnorodności biologicznej, przy czym nie może ono zastępować tego pomiaru.
- (32) Ekosystemy morskie i przybrzeżne, takie jak namorzyny, rafy koralowe, słone bagna i łąki trawy morskiej, ulegają degradacji i negatywnemu wpływowi szkodliwych praktyk, zanieczyszczeń i takich procesów jak eutrofizacja i zakwaszanie, co zubaża różnorodność biologiczną, którą te ekosystemy podtrzymują, oraz osłabia świadczone przez nie usługi i pełnione funkcje ekosystemowe, a także ich zdolność do działania w charakterze pochłaniaczy dwutlenku węgla. Konieczne są pilne działania na rzecz ochrony i odbudowy ekosystemów morskich i przybrzeżnych, w tym dna morskiego. Ochrona oceanów i zachowanie ich w obecnym stanie to globalne wyzwanie i zbiorowa odpowiedzialność, istnieje zatem potrzeba uświadamiania i szerzenia podstawowej wiedzy o morzach i oceanach, aby sprzyjać przyjmowaniu i wdrażaniu skutecznych środków na wszystkich poziomach społeczeństwa i przez wszystkie działające w jego obrębie podmioty.
- (33) Prognozuje się, że w nadchodzących latach degradacja środowiska i niekorzystne skutki zmiany klimatu jeszcze się nasilą, wyrządzając najdotkliwsze szkody krajom rozwijającym się i najsłabszym grupom ludności. Aby pomóc w budowaniu odporności i wesprzeć państwa trzecie w ich wysiłkach na rzecz złagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, a także na rzecz ochrony różnorodności biologicznej, pomoc finansowa Unii i państw członkowskich dla państw trzecich powinna propagować Agendę 2030 ONZ, porozumienie paryskie oraz globalne ramy Konwencji Organizacji Narodów Zjednoczonych o różnorodności biologicznej na okres po 2020 r., jak również powinna być zgodna z celami priorytetowymi 8. EAP. Ponadto Unia i państwa członkowskie powinny także zapewnić, by porozumienie paryskie i inne umowy międzynarodowe w sprawie klimatu i środowiska były wdrażane w sposób odzwierciedlający zasadę sprawiedliwości, zasadę wspólnej, lecz zróżnicowanej odpowiedzialności oraz zróżnicowanych możliwości, jak zapisano w art. 2 ust. 2 porozumienia paryskiego.
- (34) Zielona dyplomacja i wzmocniona współpraca z państwami trzecimi, włącznie z krajami rozwijającymi się, oraz wspieranie dobrego zarządzania środowiskiem na poziomie globalnym, w tym sprzyjanie dostępowi do informacji, udziałowi społeczeństwa w podejmowaniu decyzji i dostępowi do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, mają kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju oraz unijnych celów środowiskowych i klimatycznych. Zasadnicze znaczenie ma również zapewnienie synergii i spójności między wszystkimi wewnętrznymi i zewnętrznymi politykami Unii, w tym polityką handlową i umowami handlowymi, a także przestrzeganie spójności polityki na rzecz zrównoważonego rozwoju.
- (35) Biorąc pod uwagę, że polityka w zakresie ochrony środowiska jest w znacznym stopniu zdecentralizowana, działania zmierzające do osiągnięcia celów priorytetowych 8. EAP należy podejmować na różnych poziomach zarządzania, tj. na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym, przyjmując oparte na współpracy podejście do wielopoziomowego zarządzania. Zasadnicze znaczenie ma skuteczne monitorowanie, wdrażanie, egzekwowanie i rozliczalność, a do zapewnienia spójności między strategiami politycznymi niezbędne jest skuteczne zarządzanie. Należy wzmocnić zintegrowane podejście do rozwoju i wdrażania polityki w celu maksymalnego wykorzystania synergii między celami środowiskowymi, społecznymi i gospodarczymi, systematycznie monitorując, a w stosownych przypadkach oceniając potencjalne kompromisy między nimi, jak również systematycznie szacując potrzeby grup szczególnie wrażliwych i zmarginalizowanych. To zintegrowane podejście powinno zaspokajać specyficzne potrzeby wszystkich regionów, w tym obszarów miejskich i wiejskich oraz regionów najbardziej oddalonych. Ponadto aby zagwarantować powodzenie 8. EAP, ważny jest dostęp do informacji dotyczących środowiska, udział społeczeństwa w podejmowaniu decyzji dotyczących środowiska oraz dostęp do wymiaru sprawiedliwości, w tym przejrzyste współdziałanie z organami władzy publicznej na wszystkich szczeblach podejmowania decyzji, podmiotami pozarządowymi i ogólnie obywatelami, oraz między nimi, zgodnie z Konwencją o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska ⁽⁹⁾ (zwaną dalej „konwencją z Aarhus”).
- (36) Komisja powinna ocenić postępy w osiąganiu celów priorytetowych 8. EAP przez Unię i państwa członkowskie w kontekście sprawiedliwej i sprzyjającej włączeniu społecznemu transformacji zmierzającej ku zrównoważoności, dobrostanowi i odporności z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety. Jest to zgodne z apelami szefów państw lub rządów państw członkowskich zawartymi w deklaracji z Porto, z apelami Rady zawartymi w jej konkluzjach z dnia 24 października 2019 r. na temat gospodarki dobrobytu i z apelami Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego zawartymi w jego dokumencie otwierającym debatę zatytułowanym „W kierunku zrównoważonej Europy 2030”, dotyczącymi pomiaru wyników gospodarczych i postępów społecznych „nie tylko w oparciu o PKB” oraz przejścia do stosowania dobrostanu jako drogowskazu działań politycznych, co popiera również OECD.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 124 z 17.5.2005, s. 4.

- (37) Ocena postępów na drodze do osiągnięcia celów priorytetowych 8. EAP powinna odzwierciedlać najnowsze zmiany dotyczące dostępności i istotności danych i wskaźników. Powinna być spójna z narzędziami monitorowania i zarządzania obejmującymi bardziej szczegółowe aspekty polityki w zakresie środowiska i klimatu – oraz pozostawać bez uszczerbku dla tych narzędzi – takimi jak w szczególności rozporządzenie (UE) 2018/1999, przegląd wdrażania polityki ochrony środowiska, ogłoszony przez Komisję w jej komunikacie z dnia 27 maja 2016 r. zatytułowanym „Osiągnięcie korzyści z polityki ochrony środowiska UE poprzez regularny przegląd wdrażania tej polityki” i narzędzia monitorowania związane z gospodarką o obiegu zamkniętym, zerowym poziomem emisji zanieczyszczeń, różnorodnością biologiczną, polityką dotyczącą powietrza, wody, gleby, odpadów lub każdą inną strategią polityczną dotyczącą środowiska. Wraz z narzędziami stosowanymi w ramach europejskiego semestru, w monitorowaniu przez Eurostat celów zrównoważonego rozwoju oraz ujętymi w komunikacie Komisji z dnia 9 września 2020 r. zatytułowanym „Sprawozdanie dotyczące prognozy strategicznej z 2020 r.” ocena postępów w osiąganiu celów priorytetowych 8. EAP powinna stanowić część przekrojowego, spójnego i wzajemnie powiązanego zestawu narzędzi monitorowania i zarządzania obejmującego nie tylko czynniki środowiskowe, lecz także społeczne i gospodarcze.
- (38) Z uwagi na cele priorytetowe 8. EAP, a zwłaszcza na jego długoterminowy cel priorytetowy, ważne są dalszy rozwój bazy wiedzy o poziomach krytycznych dla planety i śladach środowiskowych oraz rozwijanie zestawów stosownych wskaźników.
- (39) Do monitorowania postępów w osiąganiu celów priorytetowych 8. EAP potrzebne są solidne i miarodajne dane i wskaźniki. Komisja, EEA i inne właściwe agencje powinny mieć dostęp do danych i wskaźników przekazywanych przez państwa członkowskie zgodnie z obowiązującymi unijnymi aktami prawnymi, ponownie je wykorzystywać i opierać się na nich. Ponadto należy korzystać z innych źródeł danych, takich jak dane satelitarne i przetworzone informacje pozyskane z unijnego programu obserwacji i monitorowania Ziemi (Copernicus), europejskiego systemu informacji o pożarach lasów, europejskiego systemu informacji o różnorodności biologicznej, systemu identyfikacji działek rolnych i europejskiego systemu informowania o powodziach oraz platformy danych takie jak europejska sieć informacji i obserwacji środowiska morskiego lub Platforma Informacyjna Monitorowania Stanu Chemicznego. Stosowanie nowoczesnych narzędzi cyfrowych oraz sztucznej inteligencji umożliwia zarządzanie danymi i ich analizowanie w skuteczny sposób, ograniczając tym samym obciążenie administracyjne przy jednoczesnej poprawie terminowości i jakości. Aby oceniać postępy w osiąganiu celów priorytetowych 8. EAP, oprócz prawnie wiążących celów określonych w prawie Unii można wykorzystywać cele niewiążące prawnie.
- (40) Ponadto zgodnie z wymogami określonymi w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/4/WE⁽¹⁰⁾, 2007/2/WE⁽¹¹⁾ i (UE) 2019/1024⁽¹²⁾ państwa członkowskie powinny zadbać o to, by odpowiednie dane, informacje i wskaźniki na potrzeby monitorowania wdrażania 8. EAP były dostępne nieodpłatnie, niedyskryminacyjne, miały otwarty dostęp, były właściwe, wysokiej jakości, porównywalne, aktualne, przyjazne dla użytkowników i łatwo dostępne online.
- (41) W celu osiągnięcia celów priorytetowych 8. EAP EEA i Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA), a także państwa członkowskie powinny być wyposażone w odpowiednie zdolności i wystarczające zasoby, aby zapewnić solidną, dostępną i przejrzystą wiedzę oraz bazę dowodów w celu wsparcia realizacji strategicznych priorytetów Europejskiego Zielonego Ładu oraz oceny postępów w ramach 8. EAP. W stosownych przypadkach inne organy i agencje również powinny być angażowane w realizację tych strategicznych priorytetów i w ocenę postępów oraz wnosić wkład w te prace.
- (42) Artykuł 192 ust. 3 akapit pierwszy TFUE stanowi, że ogólne programy działania określające cele priorytetowe, które mają zostać osiągnięte w ramach polityki Unii w dziedzinie środowiska, uchwalane są przez Parlament Europejski i Radę stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Ponieważ komunikat Komisji w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu zawiera plan głównych działań w dziedzinie środowiska i klimatu na nadchodzące lata, w niniejszej decyzji wyjątkowo nie zdefiniowano działań służących osiągnięciu jej celów priorytetowych na okres do 2025 r. Konieczne będzie jednak ich wyznaczenie na okres po realizacji głównych działań Europejskiego Zielonego Ładu – które zgodnie z oczekiwaniami powinny zostać wdrożone do 2024 r. – aby zapewnić możliwość osiągnięcia tematycznych celów priorytetowych określonych w niniejszej decyzji oraz aby to 8. EAP nadal stanowił nadrzędną wizję unijnej polityki w zakresie środowiska. Jest to również konieczne, by nie naruszyć prerogatyw

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG (Dz.U. L 41 z 14.2.2003, s. 26).

⁽¹¹⁾ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) (Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1).

⁽¹²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1024 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie otwartych danych i ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (Dz.U. L 172 z 26.6.2019, s. 56).

Parlamentu Europejskiego i Rady określonych w art. 192 ust. 3 akapit pierwszy TFUE, bez uszczerbku dla prerogatyw Komisji na podstawie art. 17 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE). W tym celu Komisja powinna przeprowadzić przegląd śródkresowy do dnia 31 marca 2024 r., a następnie, w stosownych przypadkach, w celu osiągnięcia tematycznych celów priorytetowych, powinna do dnia 31 marca 2025 r. przedstawić wniosek ustawodawczy dodający do niniejszej decyzji załącznik.

- (43) Aby uwzględnić zmieniające się cele polityczne oraz osiągnięte postępy, Komisja powinna ocenić 8. EAP w 2029 r. Komisja powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające ustalenia z tej oceny, po którym w stosownym przypadku powinna sporządzić wniosek ustawodawczy dotyczący następnego unijnego programu działań w zakresie środowiska. Taki wniosek ustawodawczy należy przedstawić w odpowiednim terminie umożliwiającym uniknięcie luki między 8. EAP a 9. EAP.
- (44) Ponieważ cele niniejszej decyzji nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary i skutki proponowanego programu działań możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

PRZYMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

1. W niniejszej decyzji określono ogólny program działań w zakresie środowiska na okres do 31 grudnia 2030 r. (zwany dalej „8. programem działań w zakresie środowiska” lub „8. EAP”). Ustanawia się w niej cele priorytetowe 8. EAP i określa warunki podstawowe niezbędne do osiągnięcia tych celów priorytetowych. Ustanawia się w niej ramy monitorowania służące mierzeniu postępów Unii i jej państw członkowskich w dążeniu do osiągnięcia celów priorytetowych 8. EAP, a także mechanizm zarządzania służący zapewnieniu realizacji tych celów priorytetowych.
2. 8. EAP ma na celu przyspieszenie transformacji ekologicznej w kierunku neutralnej dla klimatu, zrównoważonej, niefalej, zasobooszczędnej, bazującej na energii ze źródeł odnawialnych, odpornej i konkurencyjnej gospodarki o obiegu zamkniętym w sposób sprawiedliwy, równy i sprzyjający włączeniu społecznemu, a także ochronę, odbudowę i poprawę stanu środowiska, między innymi poprzez powstrzymanie i odwrócenie procesu utraty różnorodności biologicznej. Wspiera on i wzmacnia zintegrowane podejście do polityki i wdrażania, opierając się na Europejskim Zielonym Ładzie.
3. 8. EAP stanowi podstawę osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych określonych w Agendzie 2030 ONZ i jej celach zrównoważonego rozwoju, a także celów, do osiągnięcia których dąży się na mocy wielostronnych umów środowiskowych i porozumień klimatycznych.
4. Ramy monitorowania 8. EAP wspierają wysiłki Unii w zakresie pomiaru postępów na drodze do zrównoważoności, dobrostanu i odporności.
5. 8. EAP opiera się na zasadzie ostrożności, zasadach działania zapobiegawczego i usuwania zanieczyszczeń u źródła oraz na zasadzie „zanieczyszczający płaci”.

Artykuł 2

Cele priorytetowe

1. Długoterminowym celem priorytetowym 8. EAP jest zapewnienie, by najpóźniej do 2050 r. ludzie cieszyli się dobrą jakością życia z uwzględnieniem poziomów krytycznych dla planety w gospodarce dobrobytu, w której nic się nie marnuje, wzrost ma charakter regeneracyjny, osiągnięto neutralność klimatyczną w Unii, a nierówności znacznie zmniejszono. Zdrowe środowisko sprzyja dobrostanowi wszystkich ludzi i jest środowiskiem, w którym zachowana jest różnorodność

biologiczna, ekosystemy rozwijają się a przyroda jest chroniona i odbudowywana, co prowadzi do większej odporności na zmianę klimatu, klęski żywiołowe związane z pogodą i klimatem i inne zagrożenia dla środowiska. Unia ustala tempo zapewnienia dostatku obecnych i przyszłych pokoleń na całym świecie zgodnie z zasadą odpowiedzialności międzypokoleniowej.

2. 8. EAP ma sześć wzajemnie powiązanych tematycznych celów priorytetowych na okres do 31 grudnia 2030 r.:
- a) szybkie i przewidywalne ograniczenie emisji gazów cieplarnianych oraz jednocześnie wzmocnienie ich pochłaniania przez naturalne pochłaniacze w Unii, aby osiągnąć cel redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r., jak określono w rozporządzeniu (UE) 2021/1119, zgodnie z unijnymi celami klimatycznymi i środowiskowymi, dbając o sprawiedliwą transformację, która nie pozostawia nikogo w tyle;
 - b) stałe postępy we wzmacnianiu i uwzględnianiu zdolności przystosowawczych, w tym na podstawie podejść ekosystemowych, wzmacnianiu odporności i adaptacji oraz ograniczaniu podatności środowiska, społeczeństwa i wszystkich sektorów gospodarki na zmianę klimatu, a jednocześnie skuteczniejsze zapobieganie klęskom żywiołowym związanym z klimatem i pogodą oraz zwiększanie gotowości na nie;
 - c) dążenie do gospodarki dobrobytu, która oddaje planecie więcej niż z niej czerpie, oraz przyspieszenie przejścia na nienietoksyczną gospodarkę o obiegu zamkniętym, w której wzrost ma charakter regeneracyjny, zasoby wykorzystuje się w sposób efektywny i zrównoważony oraz stosuje się hierarchię postępowania z odpadami;
 - d) dążenie do osiągnięcia zerowego poziomu emisji zanieczyszczeń, w tym w odniesieniu do szkodliwych substancji chemicznych, aby uzyskać nienietoksyczne środowisko, w tym powietrze, wodę, glebę, również w odniesieniu do zanieczyszczenia świetlnego i zanieczyszczenia hałasem, oraz ochrona zdrowia i dobrostanu ludzi, zwierząt i ekosystemów przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem;
 - e) ochrona, zachowanie i przywrócenie różnorodności biologicznej w środowisku lądowym i morskim oraz różnorodności biologicznej wód śródlądowych na obszarach chronionych i poza nimi poprzez, między innymi, zatrzymanie i odwrócenie procesu utraty różnorodności biologicznej oraz poprawę stanu ekosystemów i ich funkcji oraz świadczonych przez nie usług, a także poprzez poprawę stanu środowiska, zwłaszcza powietrza, wody i gleby, jak również poprzez zwalczanie pustynnienia i degradacji gleby;
 - f) promowanie środowiskowych aspektów zrównoważoności i znaczne ograniczenie największych presji środowiskowych i klimatycznych związanych z produkcją i konsumpcją unijną, w szczególności w obszarze energii, przemysłu, budownictwa i infrastruktury, mobilności, turystyki, handlu międzynarodowego i systemu żywnościowego.

Artykuł 3

Warunki podstawowe osiągnięcia celów priorytetowych

Do osiągnięcia celów priorytetowych określonych w art. 2 konieczne jest, aby Komisja, państwa członkowskie, organy regionalne i lokalne oraz zainteresowane podmioty spełniły w stosownych przypadkach następujące warunki:

- a) zapewnienie skutecznego, sprawnego i pełnego wdrożenia unijnego ustawodawstwa i unijnych strategii w dziedzinie środowiska i klimatu oraz dążenie do doskonałości w zakresie efektywności środowiskowej na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym poprzez zapewnienie wystarczającego potencjału administracyjnego i wystarczających zdolności zapewnienia zgodności określonych w regularnym przeglądzie wdrażania polityki ochrony środowiska, wspieranie sieci specjalistów, takich jak Europejska Sieć Wdrażania i Egzekwowania Prawa Ochrony Środowiska, Europejska Sieć Prokuratorów ds. Przestępczości przeciwko Środowisku, Europejskie Forum Sędziów na rzecz Środowiska i Europejska Sieć ds. Zwalczania Przestępstw przeciwko Środowisku, a także współpraca z takimi sieciami;
- b) nadanie priorytetu egzekwowaniu unijnego prawa ochrony środowiska w przypadku braku wdrożenia, w tym w drodze postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, a także poprzez zapewnienie, aby na ten cel przydzielono wystarczające zasoby finansowe i ludzkie, a informacje na temat tych postępowań były kompletne i łatwo dostępne, z poszanowaniem prawa Unii;

- c) udoskonalenie wytycznych i zaleceń, w tym w sprawie skutecznych, odstraszających i proporcjonalnych sankcji w celu zmniejszenia ryzyka nieprzestrzegania unijnego prawa ochrony środowiska, a także intensyfikacja działań w zakresie odpowiedzialności za szkody w środowisku oraz reakcji na nieprzestrzeganie tego prawa, a także wzmocnienie współpracy wymiarów sprawiedliwości oraz egzekwowania prawa w odniesieniu do przestępstw przeciwko środowisku określonych w odnośnych aktach prawnych Unii, takich jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE ⁽¹³⁾;
- d) wzmocnienie zintegrowanego podejścia do rozwoju i wdrażania polityki, w szczególności dzięki:
- (i) włączeniu celów priorytetowych określonych w art. 2 i – w stosownych przypadkach – celów zrównoważonego rozwoju do wszystkich odpowiednich strategii, inicjatyw ustawodawczych i nieustawodawczych, programów, inwestycji i projektów na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym oraz do odpowiednich umów międzynarodowych zawartych przez Unię po dniu 2 maja 2022 r., aby zapewnić, by te strategie, inicjatywy ustawodawcze i nieustawodawcze, programy, inwestycje, projekty i umowy międzynarodowe oraz ich wdrażanie były spójne z celami priorytetowymi określonymi w art. 2, przyczyniały się w stosownych przypadkach do ich realizacji oraz nie wpływały negatywnie na ich realizację;
 - (ii) maksymalizacji korzyści wynikających z wdrażania dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE ⁽¹⁴⁾ i 2001/42/WE ⁽¹⁵⁾;
 - (iii) systematycznemu monitorowaniu i – w stosownych przypadkach – ocenie synergii i potencjalnych kompromisów między celami środowiskowymi, społecznymi i gospodarczymi w przypadku wszystkich inicjatyw, aby zapewnić ludziom dobrostan, a w szczególności zaspokojenie ich potrzeb w zakresie zdrowego środowiska, czystego powietrza oraz dostępu po przystępnych cenach do wysokiej jakości żywności, wody, energii, mieszkań, zielonej infrastruktury i mobilności w zrównoważony sposób, który nie pozostawia nikogo w tyle;
 - (iv) przyjęciu podejścia opartego na zasadzie „zrównoważony rozwój przede wszystkim”, w tym poprzez włączenie – w stosownych przypadkach – celów zrównoważonego rozwoju do wytycznych w sprawie lepszego stanowienia prawa i do zestawu instrumentów służących lepszemu stanowieniu prawa, a także usprawnienie i wdrożenie zasady „nie szkodzić”;
 - (v) regularnej ocenie istniejących strategii politycznych i proponowaniu – w stosownych przypadkach – nowych aktów prawnych bazujących w razie potrzeby na ocenach skutków, które opierają się na szeroko zakrojonych i przejrzystych konsultacjach – zgodnie z rozliczalnymi, sprzyjającymi włączeniu społecznemu, uzasadnionymi i łatwymi do wdrożenia procedurami – i które uwzględniają pełny zakres natychmiastowych i długoterminowych skutków dla środowiska i klimatu w ramach zintegrowanej analizy skutków gospodarczych, społecznych i środowiskowych, w tym ich łącznych skutków, a także koszty podjęcia działań i koszty braku działania;
 - (vi) przedstawieniu, w ciągu ośmiu tygodni od zakończenia konsultacji publicznych przez Komisję, szczegółowych informacji zwrotnych na temat odpowiedzi udzielonych w ramach konsultacji przez zainteresowane strony, w podziale na kategorie zainteresowanych stron;
- e) opracowanie zbiorczej tabeli wskaźników i zestawu wskaźników służących do pomiaru „nie tylko w oparciu o PKB”, w oparciu między innymi o ukierunkowane konsultacje ze wszystkimi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, a także o sprawozdanie, w którym określa się wzajemne powiązania między istniejącymi zestawami wskaźników, ramami i procesami monitorowania na poziomie Unii służącymi do pomiaru postępu społecznego, gospodarczego i środowiskowego oraz przedstawia się propozycje działania na rzecz usprawnienia istniejących tabel wskaźników i zestawów wskaźników;
- f) zapewnienie minimalizacji nierówności społecznych wynikających ze skutków i strategii politycznych związanych z klimatem i środowiskiem oraz zapewnienie, by środki podejmowane w celu ochrony środowiska i klimatu były realizowane w sposób sprawiedliwy społecznie i sprzyjający włączeniu społecznemu;
- g) uwzględnianie aspektu płci we wszystkich strategiach politycznych dotyczących klimatu i środowiska, w tym poprzez uwzględnianie perspektywy płci na wszystkich etapach procesu kształtowania polityki;

⁽¹³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne (Dz.U. L 328 z 6.12.2008, s. 28).

⁽¹⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/92/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko (Dz.U. L 26 z 28.1.2012, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30).

- h) bezzwłoczne wzmocnienie zachęt korzystnych dla środowiska oraz stopniowe wycofywanie dotacji o skutkach szkodliwych dla środowiska, w szczególności dotacji na paliwa kopalne, na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym, między innymi poprzez:
 - (i) wiążące unijne ramy dotyczące monitorowania i sprawozdawczości na temat postępów państw członkowskich w stopniowym wycofywaniu dotacji na paliwa kopalne w oparciu o uzgodnioną metodykę;
 - (ii) ustalenie ostatecznego terminu stopniowego wycofywania dotacji na paliwa kopalne w sposób spójny z celem ograniczenia globalnego ocieplenia do 1,5 °C;
 - (iii) ustaloną przez Komisję do 2023 r., w porozumieniu z państwami członkowskimi, metodykę identyfikacji innych dotacji o skutkach szkodliwych dla środowiska; na podstawie tej metodyki państwa członkowskie identyfikują inne dotacje o skutkach szkodliwych dla środowiska i regularnie informują o nich Komisję, umożliwiając jej przedstawianie sprawozdania na temat poziomu i rodzaju takich dotacji w Unii oraz postępów w ich stopniowym wycofywaniu;
- i) włączenie działań na rzecz różnorodności biologicznej do głównego nurtu polityki Unii i przyczynienie się do osiągnięcia ogólnego celu zakładającego, że w ramach wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027 na cele związane z różnorodnością biologiczną przeznaczone zostanie 7,5 % rocznych wydatków w 2024 r. i 10 % rocznych wydatków w 2026 r. i 2027 r., przy czym wydatki te będą monitorowane za pomocą skutecznej, przejrzystej i kompleksowej metodyki, z uwzględnieniem przypadków pokrywania się celów w zakresie klimatu i różnorodności biologicznej;
- j) zapewnienie skutecznego uwzględniania kwestii klimatu i różnorodności biologicznej oraz weryfikacji budżetu Unii pod względem wpływu na klimat i różnorodność biologiczną, a także zapewnienie spójności między finansowaniem na rzecz klimatu a finansowaniem na rzecz różnorodności biologicznej;
- k) promowanie należytego zarządzania chemikaliami na poziomie międzynarodowym, a jednocześnie promowanie globalnego stopniowego wycofywania substancji, które nie są dopuszczone w Unii;
- l) szybkie zastąpienie substancji potencjalnie niebezpiecznych, w tym substancji stanowiących bardzo duże zagrożenie, substancji zaburzających funkcjonowanie układu hormonalnego, bardzo trwałych substancji chemicznych, substancji o działaniu neurotoksycznym i substancji o działaniu immunotoksycznym, jak również zajęcie się problemem połączonego oddziaływania chemikaliów, nanoform substancji i narażenia na niebezpieczne substancje chemiczne pochodzące z produktów, ocena ich wpływu na zdrowie i środowisko, w tym klimat i różnorodność biologiczną, a zarazem promowanie substancji chemicznych i materiałów, które są bezpieczne i zrównoważone już na etapie projektowania oraz intensyfikacja i koordynacja wysiłków na rzecz promowania rozwoju i walidacji metod alternatywnych dla badań na zwierzętach;
- m) zajęcie się kwestią degradacji gruntów oraz zapewnienie ochrony i zrównoważonego użytkowania gleby, w tym poprzez przedstawienie do 2023 r. specjalnego wniosku ustawodawczego w sprawie zdrowej gleby;
- n) przekształcenie unijnego systemu żywnościowego, tak aby przyczyniał się on między innymi do ochrony i odtwarzania różnorodności biologicznej w Unii i poza nią oraz zapewniał wysoki poziom dobrostanu zwierząt, zapewniając jednocześnie sprawiedliwą transformację zainteresowanym stronom;
- o) całościowe uznanie powiązań między zdrowiem ludzi, zdrowiem zwierząt i środowiskiem poprzez włączenie podejścia „Jedno zdrowie” w kształtowanie polityki;
- p) dążenie do międzynarodowego uznania prawa do czystego, zdrowego i zrównoważonego środowiska;
- q) pełne wykorzystanie podejść ekosystemowych i zielonej infrastruktury, w tym przyjaznych dla różnorodności biologicznej rozwiązań opartych na zasobach przyrody, przy jednoczesnym zadbanie o to, by ich wdrożenie przywracało różnorodność biologiczną i zwiększało integralność ekosystemów i łączność ekologiczną, przynosiło wyraźne dodatkowe korzyści społeczne, wymagając pełnego zaangażowania i zgody ludów tubylczych i społeczności lokalnych, oraz nie zastępowało ani nie podważało środków podejmowanych w celu ochrony różnorodności biologicznej lub ograniczenia emisji gazów cieplarnianych w Unii;
- r) wykorzystanie istniejących narzędzi i metod, a także dalsze doskonalenie metod monitorowania, narzędzi oceny i mierzalnych wskaźników na potrzeby rozwiązań opartych na zasobach przyrody;
- s) znaczne zmniejszenie śladu materiałowego i śladu konsumpcyjnego Unii, by jak najszybciej dostosować je do poziomów krytycznych dla planety, w tym poprzez wprowadzenie w stosownych przypadkach celów Unii w zakresie redukcji emisji do 2030 r.;

- t) skuteczne włączenie celów zrównoważonego rozwoju oraz celów klimatycznych i środowiskowych do europejskiego semestru zarządzania gospodarczego bez uszczerbku dla jego pierwotnego celu, w tym do krajowych programów reform i krajowych planów odbudowy i zwiększania odporności;
- u) uruchomienie zasobów i zapewnienie wystarczających zrównoważonych inwestycji ze źródeł publicznych i prywatnych, w tym funduszy i instrumentów dostępnych w ramach budżetu Unii, za pośrednictwem Europejskiego Banku Inwestycyjnego oraz na poziomie krajowym, zgodnie z unijnym programem zrównoważonej polityki finansowej;
- v) optymalne wykorzystanie opodatkowania środowiskowego, instrumentów rynkowych i narzędzi ekologicznego planowania budżetu i finansowania, w tym narzędzi wymaganych w celu zapewnienia sprawiedliwej społecznie transformacji, oraz wspieranie przedsiębiorstw i innych zainteresowanych stron w opracowywaniu i stosowaniu ustandaryzowanych praktyk w zakresie rozliczania kapitału naturalnego;
- w) zapewnienie, by polityki i działania w zakresie środowiska na poziomie unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym opierały się na najlepszej dostępnej wiedzy naukowej i technologiach oraz wzmocnienie bazy wiedzy na temat środowiska, w tym wiedzy ludności tubylczej i społeczności lokalnych, i jej rozpowszechnienie, w tym za pośrednictwem badań naukowych, innowacji, promowania umiejętności ekologicznych, szkoleń i przekwalifikowania, a także dalsze rozwijanie rachunkowości środowiskowej i ekosystemowej;
- x) rozwój i konsolidacja bazy wiedzy, między innymi, na temat wymogów dotyczących zmiany systemowej, sposobu przejścia od podejścia opartego na polityce silosowej i sektorowej na systemowe podejście do spójności polityki, a także zdolności różnych ekosystemów do działania jako pochłaniacze gazów cieplarnianych i zapasy gazów cieplarnianych;
- y) wykorzystanie potencjału technologii cyfrowych i technologii danych w celu wsparcia polityki w zakresie środowiska, w tym poprzez dostarczanie w miarę możliwości w czasie rzeczywistym danych i informacji o stanie ekosystemów, a zarazem zwiększenie wysiłków w celu minimalizacji śladu środowiskowego tych technologii, a także zapewnienie przejrzystości, autentyczności, interoperacyjności i publicznej dostępności danych i informacji;
- z) niwelowanie luk w odpowiednich zestawach wskaźników, na przykład tych, które dotyczą zmiany systemowej, poziomów krytycznych dla planety oraz śladu produkcyjnego i konsumpcyjnego Unii, a także tych, które dotyczą interakcji między czynnikami środowiskowymi i społeczno-gospodarczymi, takimi jak nierówności wynikające ze zmian środowiskowych, a także optymalizacja tych zestawów wskaźników, przy jednoczesnym zapewnieniu ich porównywalności na wszystkich poziomach kształtowania polityki;
- aa) mobilizacja szerokiego wsparcia ze strony społeczeństwa obywatelskiego we współpracy z przedsiębiorstwami, w szczególności małymi i średnimi przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi, obywatelami, społecznościami i innymi zainteresowanymi stronami;
- ab) podnoszenie świadomości na temat znaczenia osiągnięcia celów priorytetowych określonych w art. 2, a także wzmocnianie zdolności obywateli do działania poprzez promowanie, między innymi, debaty i komunikacji na wszystkich poziomach, edukacji ekologicznej przez całe życie, zaangażowania obywatelskiego i działań prowadzonych przez społeczność;
- ac) przyczynianie się do wspierania społeczeństwa obywatelskiego, organów publicznych, obywateli i społeczności, partnerów społecznych i sektora prywatnego w identyfikowaniu zagrożeń dla klimatu i środowiska, w ocenianiu ich skutków i w podejmowaniu działań mających na celu zapobieganie takim zagrożeniom, łagodzenie ich i dostosowywanie się do nich, a także wspieranie ich zaangażowania w likwidowanie luk w wiedzy, między innymi poprzez zachęcanie obywateli do obserwacji i zgłaszania problemów środowiskowych i luk w przestrzeganiu przepisów, w tym poprzez promowanie dobrych praktyk w nauce obywatelskiej z wykorzystaniem technologii cyfrowych;
- ad) zachęcanie do współpracy przy opracowywaniu i wdrażaniu strategii, polityk lub aktów prawnych związanych z 8. EAP oraz zapewnienie pełnego uczestnictwa organów regionalnych i lokalnych na obszarach miejskich i wiejskich, w tym w regionach najbardziej oddalonych, we wszystkich aspektach kształtowania polityki w zakresie środowiska poprzez wielopoziomowe podejście oparte na współpracy oraz zapewnienie społecznościom regionalnym i lokalnym odpowiednich zasobów na działania wdrożeniowe w terenie;
- ae) wzmocnienie współpracy między wszystkimi instytucjami unijnymi w zakresie polityki klimatycznej i środowiskowej, w tym między Komisją a Komitetem Regionów w ramach wzmocnionej współpracy, a także zbadanie sposobów usprawnienia dialogu i gromadzenia informacji;
- af) skuteczne stosowanie wysokich standardów dotyczących przejrzystości, udziału społeczeństwa i dostępu do wymiaru sprawiedliwości zgodnie z konwencją z Aarhus zarówno na poziomie Unii, jak i państw członkowskich;

- ag) publiczne udostępnienie danych i dowodów związanych z wdrażaniem 8. EAP, zapewnienie łatwego dostępu do nich i zapewnienie ich zrozumiałości, bez uszczerbku dla przepisów dotyczących poufności zawartych w ustawodawstwie dotyczącym danej dziedziny;
- ah) wspieranie globalnego przyjęcia celów priorytetowych określonych w art. 2 przy zapewnieniu spójności między podejściami wewnętrznymi i zewnętrznymi oraz skoordynowanymi działaniami, w szczególności w zakresie:
- (i) współpracy z państwami trzecimi w działaniach na rzecz klimatu i środowiska, zachęcania ich do przyjęcia i wdrożenia w tych obszarach przepisów co najmniej równie ambitnych jak przepisy Unii i wspierania ich w tym działaniu oraz zapewnienia, by wszystkie produkty wprowadzane na rynek Unii spełniały w pełni odpowiednie unijne wymogi zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami Unii, w tym w odniesieniu do powstrzymania wyłesiania i degradacji gruntów;
 - (ii) wspierania zrównoważonego ładu korporacyjnego, w tym ustanowienia obowiązkowych wymogów w zakresie należytej staranności na poziomie Unii, a także promowania zasad odpowiedzialnego prowadzenia działalności gospodarczej w polityce zewnętrznej Unii, w tym w polityce handlowej;
 - (iii) zacieśnienia współpracy z rządami, przedsiębiorstwami, partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim w państwach trzecich oraz organizacjami międzynarodowymi w celu zawierania partnerstw i sojuszy na rzecz ochrony środowiska i klimatu oraz promowania współpracy w zakresie środowiska i zmiany klimatu, w tym w ramach G-7 i G-20;
 - (iv) przyjęcia wiodącej roli na forach międzynarodowych, między innymi dzięki osiągnięciu przez Unię celów zrównoważonego rozwoju, a także celów określonych w porozumieniu paryskim, Konwencji o różnorodności biologicznej, konwencji w sprawie zwalczania pustynnienia i innych wielostronnych umowach środowiskowych, przede wszystkim poprzez wzmocnienie ich wdrażania, a także zachęcania krajów trzecich do pójścia w ślady Unii, w tym poprzez zwiększenie przejrzystości i odpowiedzialności w odniesieniu do postępów w wywiązywaniu się z zobowiązań zawartych w tych umowach;
 - (v) wzmocnienia międzynarodowego ładu środowiskowego dzięki likwidacji utrzymujących się luk i wzmocnieniu przestrzegania i stosowania uznanych międzynarodowych zasad środowiskowych;
 - (vi) zapewnienia, by pomoc finansowa Unii i państw członkowskich na rzecz państw trzecich promowała Agendę 2030 ONZ.

Artykuł 4

Ramy monitorowania i zarządzanie

1. Komisja, przy wsparciu Europejskiej Agencji Środowiska (EEA) i Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), bez uszczerbku dla ich niezależności, co roku monitoruje i ocenia postępy Unii i państw członkowskich w zakresie osiągania celów priorytetowych określonych w art. 2 oraz przedstawia sprawozdania w tej sprawie, uwzględniając warunki podstawowe określone w art. 3 oraz ogólny cel, jakim jest osiągnięcie zmiany systemowej. Informacje uzyskane w wyniku tego monitorowania, oceny i sprawozdawczości są udostępniane publicznie i muszą być łatwo dostępne.
2. Monitorowanie, ocena i sprawozdawczość, o których mowa w ust. 1, mają na celu ułatwienie strategicznej komunikacji politycznej na wysokim szczeblu. Po konsultacji ze wszystkimi zainteresowanymi stronami Komisja do dnia 2 maja 2022 r. przedstawi ramy monitorowania, bazujące na ograniczonej liczbie głównych wskaźników, które obejmą – w miarę możliwości – wskaźniki systemowe dotyczące między innymi powiązań środowiskowo-społecznych i środowiskowo-gospodarczych. Wykaz głównych wskaźników pozostaje stabilny, aby zapewnić rozliczalność. Jest on jednak w stosownych przypadkach aktualizowany w celu odzwierciedlenia najnowszych zmian w polityce i wskaźnikach.
3. Monitorowanie i ocena, o których mowa w ust. 1, odzwierciedlają najnowsze zmiany pod względem dostępności i istotności danych i wskaźników i opierają się na danych dostępnych w państwach członkowskich i na poziomie Unii, w szczególności danych i wskaźnikach przedstawionych przez EEA i Europejski System Statystyczny, aby zminimalizować obciążenia administracyjne. Muszą one być spójne i pozostawać bez uszczerbku dla innych ram monitorowania, sprawozdawczości i zarządzania oraz działań obejmujących politykę w zakresie środowiska i klimatu. Opierają się na metodyce umożliwiającej, w miarę możliwości, pomiar stopnia zaawansowania w realizacji celów w odniesieniu do celów priorytetowych określonych w art. 2 i wybranych głównych wskaźników.

4. Parlament Europejski, Rada i Komisja co roku uwzględniają i wymieniają poglądy na temat oceny, o której mowa w ust. 1, jak również podjętych działań i ewentualnych przyszłych działań.
5. EEA i ECHA wspierają Komisję w zakresie poprawy dostępności i istotności danych, wskaźników i wiedzy, w szczególności poprzez podejmowanie następujących działań:
- a) gromadzenie, przetwarzanie i zgłaszanie danych i dowodów przy użyciu nowoczesnych narzędzi cyfrowych, a zarazem usprawnienie metod gromadzenia i obsługi danych oraz tworzenia zharmonizowanych wskaźników;
 - b) wzmacnianie i wspieranie badań podstawowych, mapowania i monitorowania;
 - c) działania zmierzające do eliminacji luk w istotnych danych dotyczących monitorowania, podejmowane wspólnie z państwami członkowskimi, z uwzględnieniem potrzeby zmiany systemowej;
 - d) dostarczanie analiz istotnych dla polityki i analiz systemowych oraz przyczynianie się do wdrożenia celów politycznych na poziomie unijnym i krajowym, w tym poprzez proponowanie zaleceń mających na celu większe postępy w osiąganiu celów;
 - e) integracja danych na temat skutków środowiskowych, zdrowotnych, społecznych i gospodarczych oraz wykorzystywanie w pełni innych dostępnych danych i usług, na przykład, tych dostarczanych w ramach programu Copernicus;
 - f) przyczynianie się do niwelowania kluczowych luk w wiedzy na temat ekologicznych punktów krytycznych, przy jednoczesnym uwzględnianiu różnic geograficznych i ekologicznych między regionami;
 - g) opracowywanie narzędzi ilościowych i jakościowych, w tym narzędzi prognostycznych i modeli, które mogłyby dostarczać między innymi informacji na temat potencjalnych przyszłych, ogólnosystemowych skutków strategii politycznych związanych ze środowiskiem i klimatem oraz stopnia zaawansowania w realizacji celów;
 - h) dalsza poprawa dostępności i interoperacyjności danych oraz dostępu do danych za pośrednictwem unijnych programów;
 - i) zapewnienie przejrzystości i rozliczalności.
6. Komisja regularnie analizuje potrzeby w zakresie danych i wiedzy na poziomie unijnym i krajowym, w tym zdolność EEA i ECHA oraz – w stosownych przypadkach – innych organów i agencji europejskich do wykonywania zadań, o których mowa w ust. 5.

Artykuł 5

Przegląd śródkresowy

1. Do 31 marca 2024 r. Komisja przeprowadzi śródkresowy przegląd postępów w osiąganiu tematycznych celów priorytetowych określonych w art. 2 ust. 2, z uwzględnieniem statusu warunków podstawowych określonych w art. 3, a także postępów w zakresie monitorowania i oceny zmiany systemowej. W razie konieczności w świetle wyników przeglądu śródkresowego Komisja zaproponuje zmiany odniesieniu do głównych wskaźników, o których mowa w art. 4 ust. 2. Przegląd śródkresowy będzie oparty na ocenach przeprowadzonych na mocy art. 4 ust. 1 i wszelkich innych istotnych ustaleniach. Komisja przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z przeglądu śródkresowego.
2. W świetle przeglądu śródkresowego, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ewentualnej reakcji Parlamentu Europejskiego i Rady na ten przegląd, innych istotnych zmian w polityce oraz najbardziej aktualnego sprawozdania EEA na temat stanu i prognozy dotyczącej środowiska Europy, aby osiągnąć tematyczne cele priorytetowe określone w art. 2 ust. 2, Komisja przedstawi, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy dotyczący dodania załącznika do 8. EAP na okres po 2025 r., zawierającego wykaz działań służących osiągnięciu tych celów, a także harmonogram odpowiednich działań.

Artykuł 6

Ocena

Komisja przeprowadzi ocenę 8. EAP do dnia 31 marca 2029 r. Komisja przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające główne ustalenia tej oceny, a następnie, do dnia 31 grudnia 2029 r., jeśli uzna to za stosowne, wniosek ustawodawczy dotyczący następnego programu działań w zakresie środowiska.

*Artykuł 7***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 6 kwietnia 2022 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodniczący
C. BEAUNE

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) 2022/592

z dnia 11 kwietnia 2022 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (UE) nr 359/2011 dotyczącego środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 359/2011 z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 kwietnia 2011 r. Rada przyjęła rozporządzenie (UE) nr 359/2011.
- (2) Na podstawie przeglądu decyzji Rady 2011/235/WPZiB ⁽²⁾ Rada zdecydowała, że należy przedłużyć obowiązywanie przewidzianych w tej decyzji środków ograniczających do dnia 13 kwietnia 2023 r.
- (3) Trzy osoby wskazane w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011 zmarły, a wpisy ich dotyczące należy usunąć z załącznika. Rada stwierdziła również, że należy zaktualizować wpisy dotyczące 25 osób zamieszczone w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić załącznik I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011 wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2011/235/WPZiB z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 51).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 11 kwietnia 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 359/2011 („Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 2 ust. 1”) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się wpisy nr 27 (dotyczący ZARGARA Ahmada), nr 38 (dotyczący generała dywizji dra FIRUZABADIEGO Seyyeda Hasana) i nr 41 (dotyczący HEJAZIEGO Mohammada) zamieszczone w wykazie zatytułowanym „Osoby”;
- 2) wpisy dotyczące następujących 25 osób otrzymują brzmienie:

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) Data urodzenia: 1961 Płeć: mężczyzna	Dyrektor Uniwersytetu i Wyższego Instytutu Badań nad Obronnością od 20 września 2021 r. Były starszy doradca ds. bezpieczeństwa przy szefie Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych. Dowódca Irańskiej Policji Narodowej od 2005 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Również szef irańskiej cyberpolicji (podmiot umieszczony w wykazie UE) od stycznia 2011 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na akademiki uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r. Były szef irańskiej centrali zajmującej się wspieraniem narodu jemeńskiego.	12.4.2011
20.	MOGHISSEH Mohammad (alias NASSERIAN)	Płeć: mężczyzna	Sędzia Sądu Najwyższego od listopada 2020 r. Były przewodniczący wydziału 28. Sądu Rewolucyjnego w Teheranie. Uważany również za osobę odpowiedzialną za skazywanie członków społeczności bahaistów. Zajmował się sprawami związanymi z sytuacją po wyborach. Wydał wieloletnie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i politycznych oraz dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci na demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	12.4.2011
21.	MOHSENI-EJEI Gholam-Hossein	Miejsce urodzenia: Ejyeh (Iran) Data urodzenia: ok. 1956 Płeć: mężczyzna	Szef wymiaru sprawiedliwości od lipca 2021 r. Członek Rady Dorażnej. Prokurator generalny Iranu od września 2009 r. do 2014 r. Były zastępca szefa sądownictwa (od 2014 r. do lipca 2021 r.) oraz rzecznik sądów (w latach 2010–2019). Minister ds. wywiadu w latach 2005–2009. W czasie sprawowania urzędu ministra ds. wywiadu podczas wyborów w 2009 r. agenci wywiadu pod jego dowództwem byli odpowiedzialni za zatrzymywanie i torturowanie setek działaczy, dziennikarzy, dysydentów i polityków – zwolenników reform oraz wymuszanie pod naciskiem fałszywego przyznania się przez nich do winy. Ponadto politycy byli zmuszani do składania fałszywych zeznań podczas niemożliwych do wytrzymania przesłuchań, które obejmowały tortury, nadużycia, szantaż oraz zastraszanie członków rodzin.	12.4.2011
22.	MORTAZAVI Said (alias MORTAZAVI Saeed)	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Jazd) (Iran) Data urodzenia: 1967 Płeć: mężczyzna	Szef systemu opieki społecznej w latach 2011–2013. Prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz zatrzymania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W styczniu 2010 r. śledztwo parlamentarne wykazało, że był on bezpośrednio odpowiedzialny za zatrzymanie trzech więźniów, którzy następnie zmarli w areszcie. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po przeprowadzeniu przez irański sąd dochodzenia w sprawie jego odpowiedzialności za śmierć trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach.	12.4.2011

			W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć tych więźniów. 19 sierpnia 2015 r. został uniewinniony przez Sąd Najwyższy Iranu od zarzutów w związku z torturowaniem i śmiercią trzech młodych mężczyzn w ośrodku zatrzymań w Kahrizak w 2009 r. Skazany na karę pozbawienia wolności w 2017 r., uwolniony we wrześniu 2019 r. W sierpniu 2021 r. Sąd Najwyższy Iranu wydał orzeczenie w pełni popierające Saida Mortazaviego, uchylające poprzedni wyrok skazujący go na dwa lata pozbawienia wolności.	
25.	SALAVATI Abdolghassem	Płeć: mężczyzna	Od 2019 r. sędzia 4. wydziału Sądu Specjalnego ds. Przestępstw Finansowych. Były przewodniczący wydziału 15. Sądu Rewolucyjnego w Teheranie. Sędzia wykonawczy w Trybunale w Teheranie. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył procesom pokazowym latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał wieloletnie wyroki więzienia na ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów. Z doniesień wynika, że w 2018 r. nadal wydawał podobne wyroki, nie przestrzegając w należyty sposób procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
28.	YASAGHI Ali-Akbar	Płeć: mężczyzna	Sędzia Sądu Najwyższego, prezes 13. wydziału. Zastępca prezesa zarządu Fundacji Setad-e Dieh. Przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Meszhedzie (w latach 2001–2011). Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki w sprawie egzekucji były wydawane zbiorowo (prawie 550 wyroków między latem 2009 a latem 2011 r.), co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
30.	ESMAILI Gholam-Hossein (alias ESMAILI Gholam Hossein)	Płeć: mężczyzna	Szef kancelarii prezydenta Iranu Ebrahima Raisiego od sierpnia 2021 r. Rzecznik sądownictwa od kwietnia 2019 r. do lipca 2021 r. Były prezes sądu w Teheranie. Były szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.	12.4.2011
33.	ABBASZADEH- MESHKINI, Mahmoud	Płeć: mężczyzna	Posel do parlamentu (od lutego 2020 r.) i przewodniczący parlamentarnej Komisji ds. Bezpieczeństwa Narodowego i Spraw Zagranicznych. Były doradca irańskiej Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka (do 2019 r.). Były sekretarz Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka. Były gubernator prowincji Ilam. Były dyrektor polityczny w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Jako szef komitetu powołanego na mocy art. 10 ustawy o działalności partii i grup politycznych odpowiadał za udzielanie zezwoleń na demonstracje i inne imprezy publiczne oraz za rejestrowanie partii politycznych. W 2010 r. zawiesił działalność dwóch reformatorskich partii politycznych powiązanych z Musawim: Frontu Udziału w Islamskim Iranie i Organizacji Mudżahedinów Islamskiej Rewolucji. Od 2009 r. konsekwentnie i stale zakazywał organizowania jakichkolwiek zgromadzeń pozarządowych, odmawiając tym samym konstytucyjnego prawa do protestów. Doprowadziło to do aresztowań wielu pokojowych demonstrantów z pogwałceniem wolności zgromadzeń.	10.10.2011

			W 2009 r. nie wydał również zezwolenia na zorganizowanie przez opozycję ceremonii żałobnej upamiętniającej osoby, które zginęły podczas protestów dotyczących wyborów prezydenckich.	
35.	AKHARIAN Hassan	Płeć: mężczyzna	Od 2015 r. szef oddziału 5., odpowiedzialny za osadzonych w odosobnieniu w umieszczonym w wykazie UE więzieniu Shahr w Rajae; poprzednio dyrektor oddziału 1 w więzieniu Shahr w Rajae, Karadz do lipca 2010 r. Kilku byłych więźniów oskarżyło go o stosowanie tortur oraz o wydawanie rozkazów o nieudzielaniu więźniom pomocy medycznej. Według transkrypcji zeznania jednego z więźniów Shahr był on dotkliwie bity przez wszystkich strażników za pełną wiedzą Hassana Akhariana. Zgłoszono również co najmniej jeden przypadek brutalnego traktowania i śmierci więźnia, Mohsena Beikvanda, znajdującego się pod dozorem Hassana Akhariana. Mohsen Beikvand zmarł we wrześniu 2010 r. Z wiarygodnych doniesień innych więźniów wynika, że został zabity na polecenie Hassana Akhariana.	10.10.2011
36.	AVAEE Seyyed Ali-Reza (alias: AVAEE Seyyed Alireza, AVAIE Alireza)	Miejsce urodzenia: Dezful (Iran) Data urodzenia: 20.5.1956 Płeć: mężczyzna	Minister sprawiedliwości do 25 sierpnia 2021 r. Były dyrektor specjalnego biura śledczego. Do lipca 2016 r. wiceminister spraw wewnętrznych i przewodniczący rejestru publicznego. Doradca Sądu Dyscyplinarnego dla sędziów w kwietniu 2014 r. Były prezes sądu w Teheranie. Jako prezes sądu w Teheranie był odpowiedzialny za naruszenia praw człowieka, niesłuszne aresztowania, pozbawienie więźniów przysługujących im praw i dużą liczbę egzekucji.	10.10.2011
46.	KAMALIAN Behrouz (alias: Hackers Brain, Behrooz_Ice)	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) Data urodzenia: 1983 Płeć: mężczyzna	Szef cybergrupy „Ashiyaneh” powiązanej z irańskim reżimem. Zajmująca się bezpieczeństwem cyfrowym grupa „Ashiyaneh”, założona przez Behrouza Kamaliana, jest odpowiedzialna za liczne cyberataki wymierzone zarówno w krajowych przeciwników i w krajowych zwolenników reform, jak i w instytucje zagraniczne. Reżim korzystał z pomocy tej grupy przy przeprowadzaniu działań wymierzonych w opozycję, podczas których dochodziło w 2009 r. do wielu poważnych naruszeń praw człowieka. Zarówno Kamalian, jak i cybergrupa „Ashiyaneh” prowadzili działania co najmniej do grudnia 2021 r.	10.10.2011
47.	KHALILOLLAHI Moussa (alias: KHALILOLLAHI Mousa, ELAHI Mousa Khalil)	Miejsce urodzenia: Tabriz (Iran) Data urodzenia: 1963 Płeć: mężczyzna	Szef wymiaru sprawiedliwości w prowincji Azerbejdżan Wschodni. Były prokurator w Tabrizie w latach 2010–2019. Uczestniczył w sprawie Sakineha Mohammadiego-Ashtianiego, brał także udział w poważnych naruszeniach prawa do rzetelnego procesu sądowego.	10.10.2011
53.	TALA Hossein (alias: TALA Hosseyn)	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) Data urodzenia: 1969 Płeć: mężczyzna	Burmistrz miasta Eslamshahr do 2020 r. Były parlamentarzysta irański. Były gubernator generalny („Farmandar”) prowincji Tehran do września 2010 r., odpowiedzialny za interwencję sił policji, a więc za tłumienie demonstracji. W grudniu 2010 r. otrzymał nagrodę w uznaniu roli, jaką pełnił podczas represji, które miały miejsce po wyborach.	10.10.2011
55.	ZEBHI Hossein	Płeć: mężczyzna	Pierwszy zastępca doradcy ds. sądownictwa i sędziego Sądu Najwyższego (szef wydziału 41. Sądu Najwyższego, zajmującego się głównie przestępstwami przeciwko bezpieczeństwu i narkotykami). Zastępca prokuratora generalnego Iranu (w latach 2007–2015). Pełniąc tę funkcję, był odpowiedzialny za sprawy wniesione do sądu po protestach powybiorczych w 2009 r., rozpatrywane z naruszeniem praw człowieka. Pełniąc tę funkcję, akceptował nadmiernie surowe kary za przestępstwa związane z narkotykami.	10.10.2011

56.	BAHRAMI Mohammad-Kazem	Płeć: mężczyzna	Do kwietnia 2021 r. prezes sądu administracyjnego. Uczestniczył w stosowaniu represji wobec uczestników pokojowych demonstracji w 2009 r. jako szef sekcji sądowej Sił Zbrojnych.	10.10.2011
60.	HOSSEINI Dr Mohammad (alias HOSSEYNI, Dr Seyyed Mohammad; Seyed, Sayyed i Sayyid)	Miejsce urodzenia: Rafsanjan, Kerman (Iran) Data urodzenia: 23.7.1961 Płeć: mężczyzna	Od sierpnia 2021 r. wiceprzewodniczący do spraw parlamentarnych u prezydenta Ebrahima Raisiego. Doradca byłego prezydenta Mahmuda Ahmadineżada i rzecznik radykalnego ugrupowania politycznego YEKTA. Minister Kultury i Nauk Islamskich (w latach 2009–2013). Były członek IRGC (Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej), uczestniczył w represjonowaniu dziennikarzy.	10.10.2011
62.	ZARGHAMI Ezzatollah	Miejsce urodzenia: Dezful (Iran) Data urodzenia: 22.7.1959 Płeć: mężczyzna	Minister kultury, rzemiosła i turystyki od 25 sierpnia 2021 r. Członek Najwyższej Rady ds. Cyberprzestrzeni oraz Rady ds. Rewolucji Kulturalnej od 2014 r. Były szef Radia i Telewizji Islamskiej Republiki Iranu (IRIB) (do listopada 2014 r.). Jako szef IRIB odpowiadał za wszystkie decyzje programowe. IRIB transmitowała wymuszone przyznanie się do winy osób zatrzymanych oraz szereg „procesów pokazowych” w sierpniu 2009 r. i grudniu 2011 r. Stanowi to jawne pogwałcenie międzynarodowych przepisów dotyczących prawa do sprawiedliwego i rzetelnego procesu sądowego.	23.3.2012
64.	KAZEMI Toraj	Płeć: mężczyzna	Do czerwca 2020 r. szef komendy cyberpolicji na aglomerację teherańską; instytucja ta wpisana jest do wykazu UE. Pełniąc tę funkcję, ogłosił rekrutację hakerów rządowych, by zwiększyć kontrolę nad informacjami w internecie i atakować „niebezpieczne” strony internetowe.	23.3.2012
65.	LARIJANI Sadeq	Miejsce urodzenia: Najaf (Nadżaf) (Irak) Data urodzenia: 1960 r. lub sierpień 1961 r. Płeć: mężczyzna	Szef Rady Dorażnej od 29 grudnia 2018 r. Były członek Rady Strażników (do września 2021 r.). Były szef sądownictwa (2009–2019). Zgoda i podpis szefa sądownictwa wymagane są w przypadku każdej kary qisas (polegającej na odwecie), hodoud (za przestępstwa przeciwko Bogu) oraz ta'zirat (za przestępstwa przeciwko państwu). Obejmuje to wyroki pociągające za sobą karę śmierci, chłosty oraz amputacji. W związku z tym Sadeq Larijani osobiście podpisał liczne wyroki śmierci stojące w sprzeczności z normami międzynarodowymi, w tym wyroki śmierci przez ukamienowanie, egzekucje przez powieszenie, egzekucje nieletnich oraz publiczne egzekucje, np. przez powieszenie więźniów na moście w obecności wielotysięcznego tłumu. Oznacza to, że przyczynił się do dużej liczby egzekucji. Ponadto wyrażał zgodę na kary cielesne, takie jak amputacje czy wypalenie skazanym oczu kwasem. Od czasu objęcia urzędu przez Sadeqa Larijaniego wyraźnie wzrosła liczba arbitralnych aresztowań działaczy politycznych, obrońców praw człowieka i przedstawicieli mniejszości. Sadeq Larijani ponosi również odpowiedzialność za to, że podczas postępowania sądowego w Iranie systemowo łamane jest prawo do rzetelnego procesu sądowego.	23.3.2012
69.	MORTAZAVI Seyyed Solat	Miejsce urodzenia: Farsan, Tchar Mahal-o-Bakhtiari (Południe) – (Iran) Data urodzenia: 1967 Płeć: mężczyzna	Od 5 września 2021 r. wiceprzewodniczący do spraw wykonawczych Iranu i szef gabinetu prezydenta. Od 16 września 2019 r. do września 2021 r. szef oddziału Fundacji Mostazafan zajmującego się nieruchomościami, zarządzanego bezpośrednio przez najwyższego przywódcę Chameneiego. Do listopada 2019 r. dyrektor teherańskiego oddziału fundacji Astan Qods Razavi. Były burmistrz Mashhadu (Meszhedu), drugiego co do wielkości miasta Iranu, w którym regularnie przeprowadzane są egzekucje publiczne. Były wiceminister spraw wewnętrznych odpowiedzialny za sprawy polityczne, powołany w 2009 r. Pełniąc tę funkcję, odpowiadał za kierowanie represjami w stosunku do osób wypowiadających się w obronie swoich uzasadnionych praw, w tym wolności słowa. Został później mianowany szefem Irańskiej Komisji Wyborczej podczas wyborów parlamentarnych w 2012 r. i wyborów prezydenckich w 2013 r.	23.3.2012

74.	REZVANMA-NESH Ali	Płeć: mężczyzna	Zastępca prokuratora w prowincji Karadz, region Alborz w latach 2010–2016. Odpowiedzialny za przypadki poważnych pogwałceń praw człowieka: m.in. był współodpowiedzialny za dokonanie egzekucji osoby nieletniej.	23.3.2012
79.	RASHIDI AGHDAM, Ali Ashraf	Płeć: mężczyzna	Zastępca dyrektora ds. opieki zdrowotnej, karania i edukacji w więzieniach w Teheranie. Był szef więzienia w Evin (2012–2015). Pod jego kierownictwem warunki w więzieniu pogorszyły się i pojawiły się doniesienia o coraz częstszym złym traktowaniu więźniów. W październiku 2012 r. dziewięć więźniarek rozpoczęło strajk głodowy, protestując przeciwko naruszaniu ich praw i brutalnemu traktowaniu ich przez strażników.	12.3.2013
80.	KLASATI Morteza	Płeć: mężczyzna	Sędzia wydziału 54. Sądu Rewolucyjnego dla Teheranu i wydziału 4. Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; wydał wyrok śmierci na czterech arabskich więźniów politycznych: Tahę Heidariana, Abbasa Heidariana, Abda al-Rahmana Heidariana (trzech braci) oraz Alego Sharifiego. Zostali oni aresztowani, poddani torturom i powieszani bez rzetelnego procesu sądowego. O tych przypadkach oraz o braku rzetelnego procesu sądowego wspomniano w sprawozdaniu specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w Iranie z dnia 13 września 2012 r. oraz w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego ONZ na temat Iranu z dnia 22 sierpnia 2012 r.	12.3.2013
83.	JAFARI Asadollah	Płeć: mężczyzna	Prokurator generalny w Isfahanie. Podczas zajmowania tego stanowiska nakazał brutalne pacyfikacje demonstrantów, którzy wyszli na ulice w listopadzie 2021 r., aby zaprotestować przeciwko niedoborom wody. Według niektórych doniesień Jafari ogłosił utworzenie specjalnego urzędu w celu prowadzenia dochodzeń dotyczących aresztowanych demonstrantów. Jako były prokurator prowincji Mazandaran, Jafari domagał się kary śmierci w prowadzonych przez siebie sprawach, w wyniku czego doszło do wielu egzekucji, w tym egzekucji publicznych, w okolicznościach, w których orzeczenie kary śmierci było sprzeczne z międzynarodowymi prawami człowieka, w tym ze względu na nieproporcjonalność i zbytnią surowość kary. Był również odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i naruszenia praw wyznawców bahaizmu, od aresztowania po przetrzymywanie ich w izolacji w ośrodku zatrzymań służb wywiadu.	12.3.2013
95.	VASEGHI Leyla (alias VASEQI Layla, VASEGHI Leila, VASEGHI Layla)	Miejsce urodzenia: Sari, prowincja Mazandaran (Iran) Data urodzenia: Data urodzenia: 1352 r. (wg irańskiego kalendarza hidżri), 1972 lub 1973 r. (wg kalendarza gregoriańskiego) Płeć: kobieta Stanowisko: była gubernator Ghods i przewodnicząca miejskiej Rady Bezpieczeństwa	Jako gubernator Ghods i przewodnicząca miejskiej Rady Bezpieczeństwa od września 2019 r. do listopada 2021 r., Leyla Vaseghi wydała policji i pozostałym siłom zbrojnym rozkaz użycia ostrej amunicji w trakcie protestów w listopadzie 2019 r., przez co zginęli lub odnieśli rany nieuzbrojeni demonstranci i inni cywile. Jako gubernator Ghods i przewodnicząca miejskiej Rady Bezpieczeństwa Leyla Vaseghi ponosi odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie.	12.4.2021”

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/593**z dnia 1 marca 2022 r.****dotyczące zezwolenia na stosowanie olejku eterycznego z jagód *Litsea cubeba* jako dodatku paszowego dla niektórych gatunków zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury udzielania takich zezwoleń. W art. 10 ust. 2 tego rozporządzenia przewidziano ponowną ocenę dodatków dopuszczonych na mocy dyrektywy Rady 70/524/EWG ⁽²⁾.
- (2) Olejek eteryczny z jagód *Litsea cubeba* został dopuszczony bez ograniczeń czasowych zgodnie z dyrektywą 70/524/EWG jako dodatek paszowy dla wszystkich gatunków zwierząt. Dodatek ten został następnie wpisany do rejestru dodatków paszowych jako istniejący produkt, zgodnie z art. 10 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Zgodnie z art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 w związku z jego art. 7 złożono wniosek o ponowną ocenę olejku eterycznego z jagód *Litsea cubeba* jako dodatku paszowego dla wszystkich gatunków zwierząt.
- (4) Wnioskodawca wystąpił o sklasyfikowanie tego dodatku w kategorii „dodatki sensoryczne” i w grupie funkcjonalnej „substancje aromatyzujące”. Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (5) Wnioskodawca wystąpił o zezwolenie na stosowanie olejku eterycznego z jagód *Litsea cubeba* również w wodzie do pojenia. Rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 nie przewiduje jednak zezwolenia na stosowanie substancji aromatyzujących w wodzie do pojenia. W związku z tym stosowanie olejku eterycznego z jagód *litsea cubeba* w wodzie do pojenia nie powinno być dozwolone.
- (6) W opinii z dnia 5 maja 2021 r. ⁽³⁾ Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził, że w proponowanych warunkach stosowania olejek eteryczny z jagód *Litsea cubeba* nie ma szkodliwych skutków dla zdrowia zwierząt, zdrowia konsumentów ani środowiska. Urząd stwierdził również, że olejek eteryczny jagód *Litsea cubeba* należy uznać za drażniący dla skóry i oczu oraz za substancję działającą uczulająco na skórę i drogi oddechowe. W związku z tym Komisja uważa, że należy zastosować odpowiednie środki ochronne, aby zapobiec szkodliwym skutkom dla zdrowia ludzi, w szczególności w odniesieniu do użytkowników dodatku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 70/524/EWG z dnia 23 listopada 1970 r. dotycząca dodatków paszowych (Dz.U. L 270 z 14.12.1970, s. 1).

⁽³⁾ Dziennik EFSA 2021; 19(6):6623.

- (7) Urząd stwierdził ponadto, że olejek eteryczny z jagód *Litsea cubeba* jest uznawany za środek aromatyzujący do żywności, a jego funkcja w paszy byłaby zasadniczo taka sama jak w żywności. Ponowne wykazywanie jego skuteczności nie jest zatem konieczne. Urząd zweryfikował również sprawozdanie dotyczące metod analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (8) Ocena olejku eterycznego z jagód *Litsea cubeba* dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie tej substancji, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (9) Należy przewidzieć pewne warunki, aby umożliwić ściślejszą kontrolę. W szczególności na etykietach dodatków należy wskazać zalecaną zawartość. W przypadku przekroczenia tej zawartości niektóre informacje powinny być podane na etykiecie premiksów.
- (10) Fakt, że stosowanie olejku eterycznego z jagód *Litsea cubeba* jako środka aromatyzującego w wodzie do pojenia nie jest dozwolone, nie wyklucza jego stosowania w mieszankach paszowych podawanych z wodą.
- (11) Ponieważ względy bezpieczeństwa nie wymagają natychmiastowego zastosowania zmian w warunkach zezwolenia na stosowanie przedmiotowej substancji, należy przewidzieć okres przejściowy, aby umożliwić zainteresowanym stronom przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zezwolenia.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zezwolenie

Substancja wyszczególniona w załączniku, należąca do kategorii „dodatki sensoryczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje aromatyzujące”, zostaje dopuszczona jako dodatek paszowy stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Środki przejściowe

1. Substancja wyszczególniona w załączniku oraz premiksy zawierające tę substancję wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 2 listopada 2022 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 2 maja 2022 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów.
2. Mieszanki paszowe i materiały paszowe zawierające substancję wyszczególnioną w załączniku wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 2 maja 2023 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 2 maja 2022 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla zwierząt, od których lub z których pozyskuje się żywność.
3. Mieszanki paszowe i materiały paszowe zawierające substancję wyszczególnioną w załączniku wyprodukowane i opatrzone etykietami przed dniem 2 maja 2024 r. zgodnie z przepisami obowiązującymi przed dniem 2 maja 2022 r. mogą być nadal wprowadzane do obrotu i stosowane aż do wyczerpania zapasów, jeżeli są przeznaczone dla zwierząt, od których ani z których nie pozyskuje się żywności.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 1 marca 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Pozostałe przepisy	Data ważności zezwolenia
						mg substancji czynnej/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki sensoryczne. Grupa funkcjonalna: substancje aromatyzujące									
2b491-eo	-	Olejek eteryczny z jagód <i>Litsea cubeba</i>	<i>Skład dodatku</i> Olejek eteryczny pozyskiwany z owoców gatunku <i>Litsea cubeba</i> (Lour.) Pers. Postać płynna <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Olejek eteryczny pozyskiwany w procesie destylacji parą wodną z owoców gatunku <i>Litsea cubeba</i> (Lour.) Pers. zgodnie z definicją Rady Europy ⁽¹⁾ . Geranial: 36–45 % Neral: 25–35 % Limonen: 9–15 % Linalol: 0,4–3 % Geraniol: 1–4 % Numer CAS: 68855-99-2 Numer EINECS: 290-018-7 Numer FEMA: 3846 Numer CoE: 491	Kurczęta rzeźne Kury nioski Indyki rzeźne Tuczniki Prosięta Lochy karmiące Cielęta Krowy mleczne Bydło opasowe Owce/kozy Konie Króliki	-	-	-	1. Dodatek jest włączany do pasz w postaci premiksu. 2. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksów należy wskazać warunki przechowywania oraz stabilność przy obróbce cieplnej. 3. Na etykiecie dodatku podaje się następujące informacje: „Zalecana maksymalna zawartość substancji czynnej na kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %: — kurczęta rzeźne: 11 mg; — kury nioski: 16 mg; — indyki rzeźne: 14 mg; — tuczniki: 23 mg; — prosięta: 19 mg; — lochy karmiące: 28 mg; — cielęta (preparat mlekozastępczy): 48 mg;	2 maja 2032 r.

			<i>Metoda analityczna</i> ⁽²⁾ Do identyfikacji znacznika fitochemicznego <i>neralu</i> w dodatku paszowym lub mieszaninie związków aromatyzujących: — Chromatografia gazowa ze spektrometrią mas z blokowaniem czasu retencji (RTL-GC-MS).	Łososiowate Psy Koty Ryby ozdobne				— bydło opasowe, owce, kozy i konie: 43 mg; — krowy mleczne: 28 mg; — króliki: 17 mg; — łososiowate: 47 mg; — psy: 50 mg; — koty: 8,5 mg; — ryby ozdobne: 125 mg”. 4. Jeżeli stosowanie zgodnie z poziomem określonym na etykiecie premiksu skutkuje przekroczeniem poziomu, o którym mowa w pkt 3, na etykiecie premiksu podaje się grupę funkcjonalną, numer identyfikacyjny, nazwę i dodaną ilość substancji czynnej. 5. Podmioty działające na rynku pasz ustanawiają procedury postępowania i środki organizacyjne dla użytkowników dodatku i premiksów, tak aby ograniczyć ewentualne zagrożenia związane z wdychaniem, kontaktem ze skórą lub kontaktem z oczami. Jeżeli zagrożeń nie można wyeliminować ani maksymalnie ograniczyć za pomocą tych procedur i środków, dodatek i premiksy należy stosować przy użyciu środków ochrony indywidualnej, w tym środków ochrony skóry, oczu i dróg oddechowych.	
--	--	--	--	---	--	--	--	--	--

⁽¹⁾ Natural sources of flavourings (Naturalne źródła środków aromatyzujących) – sprawozdanie nr 2 (2007).

⁽²⁾ Informacje o metodach analitycznych można znaleźć na stronie laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/594**z dnia 8 kwietnia 2022 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 474/2006 w odniesieniu do wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów lub ograniczeniom w wykonywaniu przewozów w ramach Unii****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty i informowania pasażerów korzystających z transportu lotniczego o tożsamości przewoźnika lotniczego wykonującego przewóz oraz uchylające art. 9 dyrektywy 2004/36/WE ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 474/2006 ⁽²⁾ ustanowiono wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Unii.
- (2) Przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez rosyjską Federalną Agencję Transportu Lotniczego (FATA) nie są wymienieni w załącznikach A ani B do rozporządzenia (WE) nr 474/2006, z wyjątkiem przewoźnika lotniczego *SKOL Airline LLC*, który został dodany do załącznika A rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2021/2070 ⁽³⁾.
- (3) Zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 niektóre państwa członkowskie Unii Europejskiej i Agencja Unii Europejskiej ds. Bezpieczeństwa Lotniczego („Agencja”) przekazały Komisji informacje, które mogą być istotne w kontekście uaktualnienia tego wykazu. Państwa trzecie i organizacje międzynarodowe również przekazały istotne informacje. Decydując, czy należy zaktualizować wykaz, Komisja należycie uwzględniła przedstawione informacje.
- (4) Zgodnie z umową zawartą w 1999 r. między Bermudami a Rosją w sprawie wdrożenia w odniesieniu do statków powietrznych zarejestrowanych na Bermudach i eksploatowanych przez przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA art. 83bis Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym podpisanej w Chicago w dniu 7 grudnia 1944 r. („konwencja chicagowska”), która dotyczy przekazywania funkcji i obowiązków nadzoru regulacyjnego zawartych w załącznikach 1, 2 i 6 do konwencji chicagowskiej, w dniu 14 marca 2022 r. Urząd Lotnictwa Cywilnego Bermudów (zwany dalej „BCAA”) poinformował FATA w drodze zawiadomienia ogólnego GEN-01-2022 o zawieszeniu certyfikatów zdatności do lotu wszystkich wydierżawianych statków powietrznych zarejestrowanych na Bermudach i eksploatowanych przez przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA od dnia 12 marca 2022 r. o godz. 23:59 UTC, gdyż ustalono, że nie można dłużej zapewnić ciągłej zdatności do lotu tych statków powietrznych.
- (5) Zgodnie z umową zawartą w 2002 r. między Irlandią a Rosją w sprawie wdrożenia w odniesieniu do statków powietrznych zarejestrowanych w irlandzkim rejestrze i eksploatowanych przez przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA art. 83bis konwencji chicagowskiej, która dotyczy przekazywania funkcji i obowiązków nadzoru regulacyjnego zawartych w załącznikach 1, 2 i 6 do konwencji chicagowskiej, irlandzki Urząd Lotnictwa Cywilnego („IAA”) wydał w dniu 15 marca 2022 r. notatkę lotniczą A.114, w której ogłosił wygaśnięcie ważności wszystkich certyfikatów zdatności do lotu statków powietrznych eksploatowanych przez przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA, ze skutkiem od daty tego zawiadomienia, gdyż ustalono, że nie można dłużej zapewnić ciągłej zdatności do lotu tych statków powietrznych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 27.12.2005, s. 15.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 474/2006 z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające wspólnotowy wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 84 z 23.3.2006, s. 14).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/2070 z dnia 25 listopada 2021 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 474/2006 w odniesieniu do wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów lub ograniczeniom w wykonywaniu przewozów w ramach Unii (Dz.U. L 421 z 26.11.2021, s. 31).

- (6) Pomimo tych decyzji BCAA i IAA, działających w charakterze właściwych organów państw rejestracji, szereg statków powietrznych, których to dotyczy, jest nadal eksploatowanych przez przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA, zarówno wewnątrz Rosji, jak i w połączeniach do niektórych innych państw trzecich. W biuletynie elektronicznym 2022/12 z dnia 11 marca 2022 r. Organizacja Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego (ICAO) przypominała, że takie działania stanowią bezpośrednie naruszenie art. 29 i 31 konwencji chicagowskiej. Zgodnie z tym biuletynem elektronicznym FATA, jako organ odpowiedzialny za zapewnienie przestrzegania przez rosyjskich certyfikowanych przewoźników lotniczych odpowiednich międzynarodowych norm bezpieczeństwa, nie powinna była zezwolić na wykonywanie tych przewozów. Ponadto przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez FATA obsługujący loty statkami powietrznymi, o których mowa w motywach 4 i 5, świadomie naruszali odpowiednie międzynarodowe normy bezpieczeństwa, w szczególności załącznik 6, część I, rozdział 5, normy 5.2.3 ICAO: „Samolot jest eksploatowany zgodnie z warunkami określonymi w jego świadectwie zdatości do lotu oraz w ramach zatwierdzonych ograniczeń eksploatacyjnych zawartych w instrukcji użytkowania w locie”, przy założeniu, że takie świadectwo zdatości do lotu zostało wydane przez państwo rejestracji.
- (7) Duża liczba tych statków powietrznych została ponadto wpisana do rejestru statków powietrznych w Rosji bez zgody właścicieli i bez późniejszej współpracy w zakresie bezpieczeństwa z BCAA lub IAA. Jak stwierdzono również w biuletynie elektronicznym ICAO, o którym mowa w motywie 6, takie działania naruszają art. 17 i 18 konwencji chicagowskiej.
- (8) W dniu 18 marca 2022 r. ICAO opublikowała oficjalne pismo AN 3/1.1-22/41, w którym przypomina wszystkim umawiającym się państwom konwencji chicagowskiej o ich obowiązkach w zakresie nadzoru wynikających z tej konwencji i załączników do niej w odniesieniu do odpowiedniego sprawowania nadzoru nad bezpieczeństwem.
- (9) W dniu 18 marca 2022 r. Rosja poinformowała Bermudy o zawieszeniu umowy na podstawie art. 83bis, o którym mowa w motywie 4, ze skutkiem natychmiastowym. W rezultacie, zgodnie z obowiązującymi międzynarodowymi normami bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego, wszelkie obowiązki w zakresie nadzoru regulacyjnego przekazane wcześniej Rosji na mocy tej umowy powróciły do Bermudów jako państwa rejestracji.
- (10) Z naruszeniem obowiązujących międzynarodowych norm bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego FATA zachowała przekazane obowiązki w zakresie nadzoru regulacyjnego, o których mowa w motywach 4 i 5, i przejęła – bez koordynacji z Bermudami i Irlandią jako państwami rejestracji – funkcje i obowiązki regulacyjne określone w załączniku 8 do konwencji chicagowskiej. Nie ma weryfikowalnych dowodów, że w tak krótkim czasie FATA rozwinęła niezbędne zdolności w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem, aby odpowiednio wypełniać dodatkowe obowiązki w zakresie nadzoru nad bardzo dużą liczbą statków powietrznych.
- (11) W dniu 21 marca 2022 r., zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 473/2006 ⁽⁴⁾, Komisja poinformowała FATA o poważnych obawach dotyczących sytuacji w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem lotniczym w Rosji oraz o istotnych faktach i ustaleniach, które mogą stanowić podstawę decyzji o nałożeniu zakazu wykonywania przewozów w Unii na przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA.
- (12) Komisja umożliwiła FATA przedstawienie uwag na piśmie i dokonanie w dniu 5 kwietnia 2022 r. ustnej prezentacji przed Komisją oraz przed Komitetem ds. Bezpieczeństwa Lotniczego UE. FATA poproszono o wskazanie do dnia 1 kwietnia 2022 r., czy zamierza skorzystać ze swojego prawa do obrony i czy chce stawić się przed Komitetem ds. Bezpieczeństwa Lotniczego UE.
- (13) W dniu 21 marca 2022 r. Komisja poinformowała Komitet ds. Bezpieczeństwa Lotniczego UE o trwających wspólnych konsultacjach z FATA w ramach rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 i rozporządzenia Komisji (WE) nr 473/2006.
- (14) W dniu 31 marca 2022 r. FATA poinformowała w piśmie skierowanym do Komisji, że odrzuca zarzuty dotyczące skuteczności działania w zakresie bezpieczeństwa przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA oraz uważa, iż w pełni wywiązuje się z obowiązków nałożonych na umawiające się państwa ICAO. FATA nie przedstawiła jednak żadnych dowodów ani informacji na poparcie swoich oświadczeń ani nie wykazała, w jaki sposób wywiązuje się ze swoich obowiązków w zakresie funkcji i obowiązków regulacyjnych określonych w załączniku 8 do konwencji chicagowskiej, w szczególności w odniesieniu do przewoźników lotniczych obsługujących statki powietrzne, o których mowa w motywach 4 i 5.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 473/2006 z dnia 22 marca 2006 r. ustanawiające przepisy wykonawcze dotyczące wspólnotowego wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Wspólnoty określonego w rozdziale II rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 84 z 23.3.2006, s. 8).

- (15) W dniu 1 kwietnia 2022 r. Komisja zauważyła, że FATA nie wskazała, zgodnie z wezwaniem zawartym w piśmie Komisji przekazanym FATA w dniu 21 marca 2022 r., że zamierza skorzystać ze swojego prawa do obrony przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 2111/2005.
- (16) W dniu 5 kwietnia 2022 r. Komitet ds. Bezpieczeństwa Lotniczego UE spotkał się w celu omówienia sytuacji przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA w zakresie bezpieczeństwa, a także zdolności FATA do przestrzegania międzynarodowych norm bezpieczeństwa lotniczego. Komitet ds. Bezpieczeństwa Lotniczego UE odnotował naruszenia konwencji chicagowskiej, o których mowa w motywach 6 i 7, a także naruszenie mających zastosowanie międzynarodowych norm bezpieczeństwa lotnictwa cywilnego, o których mowa w motywie 10. Odnotował on również brak gotowości do współpracy z Komisją i państwami członkowskimi UE w kwestii zdolności FATA i certyfikowanych przez nią przewoźników lotniczych do zapewnienia ciągłej zdolności do lotu i bezpieczeństwa operacyjnego floty przewoźników lotniczych, w tym statków powietrznych, o których mowa w motywach 4 i 5.
- (17) Następnie rozważono również wpływ środków ograniczających wynikających z rozporządzenia Rady (UE) 2022/328 ⁽⁵⁾ zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 833/2014, a w szczególności krótkoterminowe skutki operacyjne ograniczonego dostępu do aktualizacji baz danych nawigacyjnych oraz baz danych systemów ostrzegania o zbliżaniu się do ziemi, co poważnie narusza zdolność do bezpiecznej nawigacji statków powietrznych eksploatowanych przez przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA.
- (18) Odnotowano, że w wyniku obowiązujących środków ograniczających wsparcie inżynierskie i techniczne dla przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA jest ograniczone. Brak tego wsparcia inżynierskiego i technicznego w połączeniu ze zwiększonym nadzorem wynikającym z dodania znacznej liczby nowych statków powietrznych do rosyjskiego rejestru zwiększy ponadto obciążenie pracą FATA i zapotrzebowanie na wiedzę fachową, którym trudno jej będzie natychmiast sprostać, biorąc pod uwagę, z jednej strony, warunki określone w art. 83bis umowy, zgodnie z którą działalność ta była dotychczas prowadzona w Rosji, a z drugiej strony konsekwencje obowiązujących środków ograniczających.
- (19) W związku z wyżej wymienionymi naruszeniami i brakiem gotowości do współpracy z Komisją i państwami członkowskimi UE poprzez zajęcie się konkretnymi kwestiami i obawami wyrażonymi przez Komisję w piśmie z dnia 21 marca 2022 r. Komisja i Komitet ds. Bezpieczeństwa Lotniczego UE stwierdziły, zgodnie ze wspólnymi kryteriami określonymi w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2111/2005, w tym w szczególności z trzecim kryterium, że nie ma dowodów, że FATA jest w stanie wywiązać się ze swoich obowiązków wynikających z konwencji chicagowskiej i norm zawartych w załącznikach do tej konwencji w odniesieniu do przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane przez FATA i obsługujących statki powietrzne, o których mowa w motywach 4 i 5.
- (20) Ponadto, zgodnie ze wspólnymi kryteriami określonymi w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2111/2005, a w szczególności z pierwszym kryterium, przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez FATA, którzy eksploatowali przynajmniej jeden statek powietrzny wymieniony w motywach 4 i 5, dopuścili się poważnych uchybień w zakresie bezpieczeństwa, zezwalając na wykonywanie operacji lotniczych z naruszeniem odpowiednich międzynarodowych norm bezpieczeństwa mających zastosowanie do zarobkowego transportu lotniczego.
- (21) Zgodnie ze wspólnymi kryteriami określonymi w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 Komisja uznaje, że wykaz przewoźników lotniczych podlegających zakazowi wykonywania przewozów w ramach Unii określony w załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 474/2006 należy zmienić, włączając wszystkich przewoźników lotniczych posiadających certyfikaty wydane w Rosji obsługujących statki powietrzne, o których mowa w motywach 4 i 5.
- (22) Państwa członkowskie powinny nadal sprawdzać faktyczne przestrzeganie odpowiednich międzynarodowych norm bezpieczeństwa przez przewoźników lotniczych, którzy posiadają certyfikaty wydane przez FATA, w drodze priorytetowych inspekcji na płycie prowadzonych na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 965/2012 ⁽⁶⁾ w stosunku do tych przewoźników lotniczych.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/328 z dnia 25 lutego 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie (Dz.U. L 49 z 25.2.2022, s. 1).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 965/2012 z dnia 5 października 2012 r. ustanawiające wymagania techniczne i procedury administracyjne odnoszące się do operacji lotniczych zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz.U. L 296 z 25.10.2012, s. 1).

- (23) Sytuacja w zakresie możliwości FATA i jej zdolności do wypełniania zadań i obowiązków w zakresie nadzoru nad przemysłem lotniczym, a także nad wszystkimi przewoźnikami lotniczymi posiadającymi certyfikaty wydane w Rosji, w tym w szczególności przewoźnikami lotniczymi obsługującymi statki powietrzne, o których mowa w motywach 4 i 5, będzie ściśle monitorowana i będzie podlegać dalszej kontroli ze strony Komisji, wspomaganej przez Agencję, w celu dokonania przeglądu na kolejnych posiedzeniach Komitetu ds. Bezpieczeństwa Lotniczego UE.
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 474/2006.
- (25) W art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 2111/2005 uznaje się potrzebę szybkiego — a w stosownych przypadkach przyspieszonego — podejmowania decyzji z uwagi na względy bezpieczeństwa. Dlatego w celu ochrony danych szczególnie chronionych oraz podróżujących decyzje dotyczące uaktualniania wykazu przewoźników lotniczych podlegających zakazowi lub ograniczeniu wykonywania przewozów w Unii muszą być publikowane i wchodzić w życie niezwłocznie po ich przyjęciu.
- (26) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Bezpieczeństwa Lotniczego UE ustanowionego na mocy art. 15 rozporządzenia (WE) nr 2111/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 474/2006 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) załącznik A zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
- 2) załącznik B zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącą,
Adina VĂLEAN
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

„ZAŁĄCZNIK A

**WYKAZ PRZEWÓZNIKÓW LOTNICZYCH PODLEGAJĄCYCH ZAKAZOWI WYKONYWANIA PRZEWÓZÓW
W RAMACH UNII, Z WYJĄTKAMI ⁽¹⁾**

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w certyfikacie przewoźnika lotniczego («AOC») (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego («AOC») lub numer koncesji przewoźnika lotniczego	Trzyliterowy kod ICAO	Państwo operatora
AVIOR AIRLINES	ROI-RNR-011	ROI	Wenezuela
BLUE WING AIRLINES	SRBWA-01/2002	BWI	Surinam
IRAN ASEMAN AIRLINES	FS-102	IRC	Iran
IRAQI AIRWAYS	001	IAW	Irak
MED-VIEW AIRLINE	MVA/AOC/10-12/05	MEV	Nigeria
AIR ZIMBABWE (PVT)	177/04	AZW	Zimbabwe
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Afganistanie, w tym:			Afganistan
ARIANA AFGHAN AIRLINES	AOC 009	AFG	Afganistan
KAM AIR	AOC 001	KMF	Afganistan
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Angoli, z wyjątkiem TAAG Angola Airlines i Heli Malongo, w tym:			Angola
AEROJET	AO-008/11-07/17 TEJ	TEJ	Angola
GUICANGO	AO-009/11-06/17 YYY	nieznany	Angola
AIR JET	AO-006/11-08/18 MBC	MBC	Angola
BESTFLYA AIRCRAFT MANAGEMENT	AO-015/15-06/17YYY	nieznany	Angola
HELIANG	AO 007/11-08/18 YYY	nieznany	Angola
SJL	AO-014/13-08/18YYY	nieznany	Angola
SONAIR	AO-002/11-08/17 SOR	SOR	Angola
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Armenii, w tym:			Armenia
AIRCOMPANY ARMENIA	AM AOC 065	NGT	Armenia

⁽¹⁾ Przewoźnikom lotniczym wymienionym w załączniku A można zezwolić na wykonywanie praw przewozowych poprzez dzierżawę statków powietrznych z załogą od przewoźnika lotniczego niepodlegającego zakazowi wykonywania przewozów, pod warunkiem spełnienia wymagań odpowiednich norm bezpieczeństwa.

ARMENIA AIRWAYS	AM AOC 063	AMW	Armenia
ARMENIAN HELICOPTERS	AM AOC 067	KAV	Armenia
FLYONE ARMENIA	AM AOC 074		Armenia
NOVAIR	AM AOC 071	NAI	Armenia
SHIRAK AVIA	AM AOC 072	SHS	Armenia
SKYBALL	AM AOC 073	Nie dotyczy	Armenia
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Kongu (Brazzaville), w tym:			Kongo (Brazzaville)
CANADIAN AIRWAYS CONGO	CG-CTA 006	TWC	Kongo (Brazzaville)
EQUAFLIGHT SERVICES	CG-CTA 002	EKA	Kongo (Brazzaville)
EQUAJET	RAC06-007	EKJ	Kongo (Brazzaville)
TRANS AIR CONGO	CG-CTA 001	TSG	Kongo (Brazzaville)
SOCIETE NOUVELLE AIR CONGO	CG-CTA 004	nieznany	Kongo (Brazzaville)
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Demokratycznej Republice Konga, w tym:			Demokratyczna Republika Konga
AIR FAST CONGO	AAC/DG/OPS-09/03	nieznany	Demokratyczna Republika Konga
AIR KATANGA	AAC/DG/OPS-09/08	nieznany	Demokratyczna Republika Konga
BUSY BEE CONGO	AAC/DG/OPS-09/04	nieznany	Demokratyczna Republika Konga
COMPAGNIE AFRICAINE D'AVIATION (CAA)	AAC/DG/OPS-09/02	nieznany	Demokratyczna Republika Konga
CONGO AIRWAYS	AAC/DG/OPS-09/01	nieznany	Demokratyczna Republika Konga
KIN AVIA	AAC/DG/OPS-09/10	nieznany	Demokratyczna Republika Konga
MALU AVIATION	AAC/DG/OPS-09/05	nieznany	Demokratyczna Republika Konga
SERVE AIR CARGO	AAC/DG/OPS-09/07	nieznany	Demokratyczna Republika Konga

SWALA AVIATION	AAC/DG/OPS-09/06	nieznany	Demokratyczna Republika Konga
MWANT JET	AAC/DG/OPS-09/09	nieznany	Demokratyczna Republika Konga
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Dżibuti, w tym:			Dżibuti
DAALLO AIRLINES	nieznany	DAO	Dżibuti
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Gwinei Równikowej, w tym:			Gwinea Równikowa
CEIBA INTERCONTINENTAL	2011/0001/MTTCT/DGAC/SOPS	CEL	Gwinea Równikowa
CRONOS AIRLINES	2011/0004/MTTCT/DGAC/SOPS	nieznany	Gwinea Równikowa
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Erytrei, w tym:			Erytrea
ERITREAN AIRLINES	AOC nr 004	ERT	Erytrea
NASAIR ERITREA	AOC nr 005	NAS	Erytrea
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Kirgistanie, w tym:			Kirgistan
AEROSTAN	08	BSC	Kirgistan
PRZEDSIĘBIORSTWO LOTNICZE AIR KG	50	nieznany	Kirgistan
AIR MANAS	17	MBB	Kirgistan
AVIA TRAFFIC COMPANY	23	AVJ	Kirgistan
FLYSKY AIRLINES	53	FSQ	Kirgistan
HELI SKY	47	HAC	Kirgistan
KAP.KG AIRCOMPANY	52	KGS	Kirgistan
SKY KG AIRLINES	41	KGK	Kirgistan
TEZ JET	46	TEZ	Kirgistan
VALOR AIR	07	VAC	Kirgistan
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Liberii.			Liberia
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Libii, w tym:			Libia
AFRIQIYAH AIRWAYS	007/01	AAW	Libia

AIR LIBYA	004/01	TLR	Libia
AL MAHA AVIATION	030/18	nieznany	Libia
BERNIQ AIRWAYS	032/21	BNL	Libia
BURAQ AIR	002/01	BRQ	Libia
GLOBAL AIR TRANSPORT	008/05	GAK	Libia
HALA AIRLINES	033/21	HTP	Libia
LIBYAN AIRLINES	001/01	LAA	Libia
LIBYAN WINGS AIRLINES	029/15	LWA	Libia
PETRO AIR	025/08	PEO	Libia
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Nepalu, w tym:			Nepal
AIR DYNASTY HELI. S.	035/2001	nieznany	Nepal
ALTITUDE AIR	085/2016	nieznany	Nepal
BUDDHA AIR	014/1996	BHA	Nepal
FISHTAIL AIR	017/2001	nieznany	Nepal
SUMMIT AIR	064/2010	nieznany	Nepal
HELI EVEREST	086/2016	nieznany	Nepal
HIMALAYA AIRLINES	084/2015	HIM	Nepal
KAILASH HELICOPTER SERVICES	087/2018	nieznany	Nepal
MAKALU AIR	057A/2009	nieznany	Nepal
MANANG AIR PVT	082/2014	nieznany	Nepal
MOUNTAIN HELICOPTERS	055/2009	nieznany	Nepal
PRABHU HELICOPTERS	081/2013	nieznany	Nepal
NEPAL AIRLINES CORPORATION	003/2000	RNA	Nepal
SAURYA AIRLINES	083/2014	nieznany	Nepal
SHREE AIRLINES	030/2002	SHA	Nepal
SIMRIK AIR	034/2000	nieznany	Nepal
SIMRIK AIRLINES	052/2009	RMK	Nepal
SITA AIR	033/2000	nieznany	Nepal
TARA AIR	053/2009	nieznany	Nepal
YETI AIRLINES	037/2004	NYT	Nepal
Następujący przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Rosji			Rosja
LINIE LOTNICZE AURORA	486	SHU	Rosja
AVIACOMPANY „AVIASTAR-TU” CO. LTD	458	TUP	Rosja

IZHAVIA	479	IZA	Rosja
SPÓŁKA AKCYJNA „AIR COMPANY »YAKUTIA«”	464	SYL	Rosja
JOINT STOCK COMPANY „RUSJET”	498	RSJ	Rosja
JOINT STOCK COMPANY „UVT AERO”	567	UVT	Rosja
SPÓŁKA AKCYJNA LINIE LOTNICZE SIBERIA	31	SBI	Rosja
SPÓŁKA AKCYJNA LINIE LOTNICZE SMARTAVIA	466	AUL	Rosja
SPÓŁKA AKCYJNA „IRAERO AIRLINES”	480	IAE	Rosja
SPÓŁKA AKCYJNA „URAL AIRLINES”	18	SVR	Rosja
SPÓŁKA AKCYJNA PRZEDSIĘBIORSTWO LOTNICZE ALROSA	230	DRU	Rosja
SPÓŁKA AKCYJNA LINIE LOTNICZE NORDSTAR	452	TYA	Rosja
PRZEDSIĘBIORSTWO LOTNICZE JS „RUSLINE”	225	RLU	Rosja
LINIE LOTNICZE JAMALE JSC	142	LLM	Rosja
LLC „NORD WIND”	516	NWS	Rosja
LLC „AIRCOMPANY »IKAR«”	36	KAR	Rosja
LINIE LOTNICZE POBEDA LLC	562	PBD	Rosja
PUBLICZNA SPÓŁKA AKCYJNA „AEROFLOT – RUSSIAN AIRLINES”	1	AFL	Rosja
LINIE LOTNICZE ROSSIYA, SPÓŁKA AKCYJNA	2	SMD	Rosja
SKOL AIRLINE LLC	228	CDV	Rosja
SPÓŁKA AKCYJNA UTAIR AVIATION	6	UTA	Rosja
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny na Wyspach Świętego Tomasza i Książęcej, w tym:			Wyspy Świętego Tomasza i Książęca
AFRICA'S CONNECTION	10/AOC/2008	ACH	Wyspy Świętego Tomasza i Książęca
STP AIRWAYS	03/AOC/2006	STP	Wyspy Świętego Tomasza i Książęca
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Sierra Leone			Sierra Leone
Wszyscy przewoźnicy lotniczy posiadający certyfikaty wydane przez organy odpowiedzialne za nadzór regulacyjny w Sudanie, w tym:			Sudan

ALFA AIRLINES SD	54	AAJ	Sudan
BADR AIRLINES	35	BDR	Sudan
BLUE BIRD AVIATION	11	BLB	Sudan
ELIDINER AVIATION	8	DND	Sudan
GREEN FLAG AVIATION	17	GNF	Sudan
HELEJETIC AIR	57	HJT	Sudan
KATA AIR TRANSPORT	9	KTV	Sudan
KUSH AVIATION CO.	60	KUH	Sudan
NOVA AIRWAYS	46	NOV	Sudan
SUDAN AIRWAYS CO.	1	SUD	Sudan
SUN AIR	51	SNR	Sudan
TARCO AIR	56	TRQ	Sudan”

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK B

**WYKAZ PRZEWÓŹNIKÓW LOTNICZYCH PODLEGAJĄCYCH OGRANICZENIOM W WYKONYWANIU
PRZEWÓZÓW W RAMACH UNII ⁽¹⁾**

Nazwa osoby prawnej przewoźnika lotniczego wskazana w certyfikacie przewoźnika lotniczego (»AOC«) (oraz nazwa handlowa, w przypadku różnic)	Numer certyfikatu przewoźnika lotniczego (»AOC«)	Trzyliterowy kod ICAO	Państwo operatora	Typ statków powietrznych objętych ograniczeniami	Znaki rejestracyjne oraz numery seryjne, o ile są dostępne, statków powietrznych objętych ograniczeniami	Państwo rejestracji
IRAN AIR	FS100	IRA	Iran	Wszystkie statki powietrzne typów Fokker F100 i Boeing B747	Statki powietrzne typu Fokker F100 zgodnie z zapisem w AOC; statki powietrzne typu Boeing B747 zgodnie z zapisem w AOC	Iran
AIR KORYO	GAC-AOC/ KOR-01	KOR	Korea Północna	Cała flota z wyjątkiem: 2 statki powietrzne typu TU-204.	Cała flota z wyjątkiem: P-632, P-633.	Korea Północna

⁽¹⁾ Przewoźnikom lotniczym wymienionym w załączniku B można zezwolić na wykonywanie praw przewozowych poprzez dzierżawę statków powietrznych z załogą od przewoźnika lotniczego niepodlegającego zakazowi wykonywania przewozów, pod warunkiem spełnienia wymagań odpowiednich norm bezpieczeństwa.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2022/595**z dnia 11 kwietnia 2022 r.**

zmieniające niektóre rozporządzenia dotyczące środków ograniczających i ustanawiające jednolity wykaz załączników do tych rozporządzeń zawierający dane kontaktowe właściwych organów państw członkowskich oraz adres, na który należy przysyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 7, rozporządzenie Rady (WE) nr 881/2002 z dnia 27 maja 2002 r. wprowadzające niektóre szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom związanym z organizacjami ISIL (Daisz) i Al-Kaida ⁽²⁾, w szczególności jego art. 7 ust. 1 lit. b), rozporządzenie Rady (WE) nr 147/2003 z dnia 27 stycznia 2003 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Somalii ⁽³⁾, w szczególności jego art. 6a, rozporządzenie Rady (WE) nr 1210/2003 z dnia 7 lipca 2003 r. dotyczące niektórych szczególnych ograniczeń w stosunkach gospodarczych i finansowych z Irakiem oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 2465/96 ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 11 lit. c), rozporządzenie Rady (WE) nr 314/2004 z dnia 19 lutego 2004 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Zimbabwe ⁽⁵⁾, w szczególności jego art. 11 lit. a), rozporządzenie Rady (WE) nr 1183/2005 z dnia 18 lipca 2005 r. dotyczące środków ograniczających w związku z sytuacją w Demokratycznej Republice Konga ⁽⁶⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 6, rozporządzenie Rady (WE) nr 305/2006 z dnia 21 lutego 2006 r. nakładające szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom podejrzanym o udział w zabójstwie byłego premiera Libanu Rafika Haririego ⁽⁷⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 1 lit. b), rozporządzenie Rady (WE) nr 765/2006 z dnia 18 maja 2006 r. dotyczące środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽⁸⁾, w szczególności jego art. 8, rozporządzenie Rady (WE) nr 1412/2006 z dnia 25 września 2006 r. dotyczące niektórych środków ograniczających w odniesieniu do Libanu ⁽⁹⁾, w szczególności jego art. 5, rozporządzenie Rady (UE) nr 1284/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. wprowadzające pewne szczególne środki ograniczające wobec Republiki Gwinei ⁽¹⁰⁾, w szczególności jego art. 15, rozporządzenie Rady (UE) nr 356/2010 z dnia 26 kwietnia 2010 r. wprowadzające określone szczególne środki ograniczające wobec określonych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów w związku z sytuacją w Somalii ⁽¹¹⁾, w szczególności jego art. 11, rozporządzenie Rady (UE) nr 101/2011 z dnia 4 lutego 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Tunezji ⁽¹²⁾, w szczególności jego art. 11, rozporządzenie Rady (UE) nr 359/2011 z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie ⁽¹³⁾, w szczególności jego art. 11, rozporządzenie Rady (UE) nr 753/2011 z dnia 1 sierpnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, grupom, przedsiębiorstwom i podmiotom w związku z sytuacją w Afganistanie ⁽¹⁴⁾, w szczególności jego art. 10, rozporządzenie Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 442/2011 ⁽¹⁵⁾, w szczególności jego art. 31, rozporządzenie Rady (UE) nr 267/2012 z dnia 23 marca 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu i uchylające rozporządzenie (UE) nr 961/2010 ⁽¹⁶⁾, w szczególności jego art. 45, rozporządzenie Rady (UE) nr 377/2012 z dnia 3 maja 2012 r. w sprawie środków ograniczających wobec niektórych osób, podmiotów i organów zagrażających pokojowi, bezpieczeństwu lub stabilności Republiki Gwinei Bissau ⁽¹⁷⁾, w szczególności jego art. 10, rozporządzenie Rady (UE) nr 401/2013 dotyczące środków ograniczających w związku z sytuacją w Mjanmie/Birmie i uchylające rozporządzenie (WE) nr 194/2008 ⁽¹⁸⁾, w szczególności art. 7,

⁽¹⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 29.5.2002, s. 9.⁽³⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2003, s. 2.⁽⁴⁾ Dz.U. L 169 z 8.7.2003, s. 6.⁽⁵⁾ Dz.U. L 55 z 24.2.2004, s. 1.⁽⁶⁾ Dz.U. L 193 z 23.7.2005, s. 1.⁽⁷⁾ Dz.U. L 51 z 22.2.2006, s. 1.⁽⁸⁾ Dz.U. L 134 z 20.5.2006, s. 1.⁽⁹⁾ Dz.U. L 267 z 27.9.2006, s. 2.⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 346 z 23.12.2009, s. 26.⁽¹¹⁾ Dz.U. L 105 z 27.4.2010, s. 1.⁽¹²⁾ Dz.U. L 31 z 5.2.2011, s. 1.⁽¹³⁾ Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 1.⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 199 z 2.8.2011, s. 1.⁽¹⁵⁾ Dz.U. L 16 z 19.1.2012, s. 1.⁽¹⁶⁾ Dz.U. L 088 z 24.3.2012, s. 1.⁽¹⁷⁾ Dz.U. L 119 z 4.5.2012, s. 1.⁽¹⁸⁾ Dz.U. L 121 z 3.5.2013, s. 1

rozporządzenie Rady (UE) nr 208/2014 z dnia 5 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją na Ukrainie ⁽¹⁹⁾, w szczególności jego art. 13, rozporządzenie Rady (UE) nr 224/2014 z dnia 10 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej ⁽²⁰⁾, w szczególności jego art. 16, rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽²¹⁾, w szczególności jego art. 13, rozporządzenie Rady (UE) nr 747/2014 z dnia 10 lipca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 131/2004 i rozporządzenie (WE) nr 1184/2005 ⁽²²⁾, w szczególności jego art. 14, rozporządzenie Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczące środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie ⁽²³⁾, w szczególności jego art. 7, rozporządzenie Rady (UE) nr 1352/2014 z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Jemenie ⁽²⁴⁾, w szczególności jego art. 14, rozporządzenie Rady (UE) 2015/735 z dnia 7 maja 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 748/2014 ⁽²⁵⁾, w szczególności jego art. 19, rozporządzenie Rady (UE) 2015/1755 z dnia 1 października 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi ⁽²⁶⁾, w szczególności jego art. 12, rozporządzenie Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylające rozporządzenie (UE) nr 204/2011 ⁽²⁷⁾, w szczególności jego art. 20 lit. a), rozporządzenie Rady (UE) 2016/1686 z dnia 20 września 2016 r. nakładające dodatkowe środki ograniczające przeciwko ISIL (Daisz) i Al-Kaidzie oraz osobom fizycznym i prawnym, podmiotom lub organom z nimi związanymi ⁽²⁸⁾, w szczególności art. 17, rozporządzenie Rady (UE) 2017/1509 z dnia 30 sierpnia 2017 r. dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko Koreańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej i uchylające rozporządzenie (WE) nr 329/2007 ⁽²⁹⁾, w szczególności jego art. 46 lit. a), rozporządzenie Rady (UE) 2017/1770 z dnia 28 września 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Mali ⁽³⁰⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 7, rozporządzenie Rady (UE) 2017/2063 z dnia 13 listopada 2017 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Wenezueli ⁽³¹⁾, w szczególności jego art. 17 ust. 5, rozporządzenie Rady (UE) 2018/1542 z dnia 15 października 2018 r. w sprawie środków ograniczających proliferację i stosowanie broni chemicznej ⁽³²⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 5, rozporządzenie Rady (UE) 2019/796 z dnia 17 maja 2019 r. w sprawie środków ograniczających w celu zwalczania cyberataków zagrażających Unii lub jej państwom członkowskim ⁽³³⁾, w szczególności art. 13 ust. 5, rozporządzenie Rady (UE) 2019/1890 z dnia 11 listopada 2019 r. w sprawie środków ograniczających w związku z prowadzonymi przez Turcję bez zezwolenia odwiertami we wschodniej części Morza Śródziemnego ⁽³⁴⁾, w szczególności jego art. 12 ust. 5, rozporządzenie Rady (UE) 2020/1998 z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie środków ograniczających stosowanych w sytuacji poważnych pogwałceń i naruszeń praw człowieka ⁽³⁵⁾, w szczególności jego art. 14 ust. 5, rozporządzenie Rady (UE) 2021/1275 z dnia 30 lipca 2021 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libanie ⁽³⁶⁾, w szczególności jego art. 13 ust. 5, rozporządzenie Rady (UE) 2022/263 z dnia 23 lutego 2022 r. w sprawie środków ograniczających w odpowiedzi na uznanie niekontrolowanych przez rząd obszarów ukraińskich obwodów donieckiego i ługańskiego oraz nakazanie rozmieszczenia rosyjskich sił zbrojnych na tych obszarach ⁽³⁷⁾, w szczególności jego art. 12,

⁽¹⁹⁾ Dz.U. L 66 z 6.3.2014, s. 1.

⁽²⁰⁾ Dz.U. L 70 z 11.3.2014, s. 1.

⁽²¹⁾ Dz.U. L 78 z 17.3.2014, s. 6.

⁽²²⁾ Dz.U. L 203 z 11.7.2014, s. 1.

⁽²³⁾ Dz.U. L 229 z 31.7.2014, s. 1.

⁽²⁴⁾ Dz.U. L 365 z 19.12.2014, s. 60.

⁽²⁵⁾ Dz.U. L 117 z 8.5.2015, s. 13.

⁽²⁶⁾ Dz.U. L 257 z 2.10.2015, s. 1.

⁽²⁷⁾ Dz.U. L 12 z 19.1.2016, s. 1.

⁽²⁸⁾ Dz.U. L 255 z 21.9.2016, s. 1.

⁽²⁹⁾ Dz.U. L 224 z 31.8.2017, s. 1.

⁽³⁰⁾ Dz.U. L 251 z 29.9.2017, s. 1.

⁽³¹⁾ Dz.U. L 295 z 14.11.2017, s. 21.

⁽³²⁾ Dz.U. L 259 z 16.10.2018, s. 12.

⁽³³⁾ Dz.U. L 129I z 17.5.2019, s. 1.

⁽³⁴⁾ Dz.U. L 291 z 12.11.2019, s. 3.

⁽³⁵⁾ Dz.U. L 410I z 7.12.2020, s. 1.

⁽³⁶⁾ Dz.U. L 277I z 2.8.2021, s. 1.

⁽³⁷⁾ Dz.U. L 42I z 23.2.2022, s. 77.

a także mając na uwadze, co następuje:

- 1) W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się jednolity wykaz danych kontaktowych właściwych organów państw członkowskich oraz adres, na który należy przysyłać powiadomienia do Komisji, w celu zharmonizowania i zaktualizowania danych kontaktowych właściwych organów państw członkowskich wskazanych w niektórych rozporządzeniach dotyczących środków ograniczających.
- 2) Jednolity wykaz danych kontaktowych właściwych organów państw członkowskich oraz adres, na który należy przysyłać powiadomienia do Komisji, ustanowione w niniejszym rozporządzeniu zastępują wykazy ustanowione w rozporządzeniu Rady (WE) nr 2580/2001, rozporządzeniu Rady (WE) nr 881/2002, rozporządzeniu Rady (WE) nr 147/2003, rozporządzeniu Rady (WE) nr 1210/2003, rozporządzeniu Rady (WE) nr 314/2004, rozporządzeniu Rady (WE) nr 1183/2005, rozporządzeniu Rady (WE) nr 305/2006, rozporządzeniu Rady (WE) nr 765/2006, rozporządzeniu Rady (WE) nr 1412/2006, rozporządzeniu Rady (UE) nr 1284/2009, rozporządzeniu Rady (UE) nr 356/2010, rozporządzeniu Rady (UE) nr 101/2011, rozporządzeniu Rady (UE) nr 359/2011, rozporządzeniu Rady (UE) nr 753/2011, rozporządzeniu Rady (UE) nr 36/2012, rozporządzeniu Rady (UE) nr 267/2012, rozporządzeniu Rady (UE) nr 377/2012, rozporządzeniu Rady (UE) nr 401/2013, rozporządzeniu Rady (UE) nr 208/2014, rozporządzeniu Rady (UE) nr 224/2014, rozporządzeniu Rady (UE) nr 269/2014, rozporządzeniu Rady (UE) nr 747/2014, rozporządzeniu Rady (UE) nr 833/2014, rozporządzeniu Rady (UE) nr 1352/2014, rozporządzeniu Rady (UE) 2015/735, rozporządzeniu Rady (UE) 2015/1755, rozporządzeniu Rady (UE) 2016/44, rozporządzeniu Rady (UE) 2016/1686, rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1509, rozporządzeniu Rady (UE) 2017/1770, rozporządzeniu Rady (UE) 2017/2063, rozporządzeniu Rady (UE) 2018/1542, rozporządzeniu Rady (UE) 2019/796, rozporządzeniu Rady (UE) 2019/1890, rozporządzeniu Rady (UE) 2020/1998, rozporządzeniu Rady (UE) 2021/1275 oraz rozporządzeniu Rady (UE) 2022/263, i w związku z powyższym wymienione rozporządzenia powinny zostać odpowiednio zmienione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia Rady (WE) nr 2580/2001 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Załącznik II do rozporządzenia Rady (WE) nr 881/2002 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Załącznik I do rozporządzenia Rady (WE) nr 147/2003 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Załącznik V do rozporządzenia Rady (WE) nr 1210/2003 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Załącznik II do rozporządzenia Rady (WE) nr 314/2004 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 6

Załącznik II do rozporządzenia Rady (WE) nr 1183/2005 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 7

Załącznik II do rozporządzenia Rady (WE) nr 305/2006 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Załącznik II do rozporządzenia Rady (WE) nr 765/2006 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 9

Załącznik do rozporządzenia Rady (WE) nr 1412/2006 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Załącznik III do rozporządzenia Rady (UE) nr 1284/2009 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 11

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 356/2010 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 12

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 101/2011 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 13

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 359/2011 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 14

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 753/2011 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Załącznik III do rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

Załącznik X do rozporządzenia Rady (UE) nr 267/2012 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 17

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 377/2012 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 18

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 401/2013 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 19

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 208/2014 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 224/2014 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 21

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 22

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 747/2014 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 23

Załącznik I do rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 24

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) nr 1352/2014 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 25

Załącznik III do rozporządzenia Rady (UE) 2015/735 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 26

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) 2015/1755 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 27

Załącznik IV do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 28

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) 2016/1686 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 29

Załącznik I do rozporządzenia Rady (UE) 2017/1509 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 30

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) 2017/1770 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 31

Załącznik III do rozporządzenia Rady (UE) 2017/2063 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) 2018/1542 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 33

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) 2019/796 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 34

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) 2019/1890 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 35

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) 2020/1998 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 36

Załącznik II do rozporządzenia Rady (UE) 2021/1275 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 37

Załącznik I do rozporządzenia Rady (UE) 2022/263 zastępuje się wykazem zamieszczonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 38

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji,

za Przewodniczącą,

Dyrektor Generalny

*Dyrekcja Generalna ds. Stabilności Finansowej, Usług
Finansowych i Unii Rynków Kapitałowych*

ZAŁĄCZNIK

„BELGIA

https://diplomatie.belgium.be/en/policy/policy_areas/peace_and_security/sanctions

BUŁGARIA

<https://www.mfa.bg/en/EU-sanctions>

CZECHY

www.financnianalytickyurad.cz/mezinarodni-sankce.html

DANIA

<http://um.dk/da/Udenrigspolitik/folkeretten/sanktioner/>

NIEMCY

<https://www.bmwi.de/Redaktion/DE/Artikel/Aussenwirtschaft/embargos-aussenwirtschaftsrecht.html>

ESTONIA

<https://vm.ee/et/rahvusvahelised-sanktsioonid>

IRLANDIA

<https://www.dfa.ie/our-role/policies/ireland-in-the-eu/eu-restrictive-measures/>

GRECJA

<http://www.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html>

HISZPANIA

<https://www.exteriores.gob.es/es/PoliticaExterior/Paginas/SancionesInternacionales.aspx>

FRANCJA

<http://www.diplomatie.gouv.fr/fr/autorites-sanctions/>

CHORWACJA

<https://mvep.gov.hr/vanjska-politika/medjunarodne-mjere-ogranicavanja/22955>

WŁOCHY

https://www.esteri.it/it/politica-estera-e-cooperazione-allo-sviluppo/politica_europea/misure_deroghe/

CYPR

<https://mfa.gov.cy/themes/>

ŁOTWA

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITWA

<http://www.urm.lt/sanctions>

LUKSEMBURG

<https://maee.gouvernement.lu/fr/directions-du-ministere/affaires-europeennes/organisations-economiques-int/mesures-restrictives.html>

WĘGRY

<https://kormany.hu/kulgazdasagi-es-kulugyminiszterium/ensz-eu-szankcios-tajekoztato>

MALTA

<https://foreignandeu.gov.mt/en/Government/SMB/Pages/SMB-Home.aspx>

NIDERLANDY

<https://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-sancties>

AUSTRIA

<https://www.bmeia.gv.at/themen/aussenpolitik/europa/eu-sanktionen-nationale-behoerden/>

POLSKA

<https://www.gov.pl/web/dyplomacja/sankcje-miedzynarodowe>

<https://www.gov.pl/web/diplomacy/international-sanctions>

PORTUGALIA

<https://www.portaldiplomatico.mne.gov.pt/politica-externa/medidas-restritivas>

RUMUNIA

<http://www.mae.ro/node/1548>

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/omejevalni_ukrepi

SŁOWACJA

https://www.mzv.sk/europske_zalezitosti/europske_politiky-sankcie_eu

FINLANDIA

<https://um.fi/pakotteet>

SZWECJA

<https://www.regeringen.se/sanktioner>

Adres, na który należy przesyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej:

European Commission

Directorate-General for Financial Stability, Financial Services and Capital Markets Union (DG FISMA)

Rue de Spa/Spastraat 2

B-1049 Brussels, Belgium

E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu

DECYZJE

DECYZJA RADY (WPZiB) 2022/596

z dnia 11 kwietnia 2022 r.

w sprawie zmiany decyzji 2011/235/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 kwietnia 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/235/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) Na podstawie przeglądu decyzji 2011/235/WPZiB Rada uznaje, że należy przedłużyć obowiązywanie przewidzianych w tej decyzji środków ograniczających do dnia 13 kwietnia 2023 r.
- (3) Trzy osoby wskazane w załączniku do decyzji 2011/235/WPZiB zmarły i dotyczące ich wpisy należy usunąć z tego załącznika. Rada stwierdziła również, że należy zaktualizować wpisy dotyczące 25 osób zamieszczone w załączniku do decyzji 2011/235/WPZiB.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2011/235/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2011/235/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 6 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 13 kwietnia 2023 r. Jest ona przedmiotem stałego przeglądu. Jej okres obowiązywania jest odpowiednio przedłużany lub jest ona odpowiednio zmieniana, jeżeli Rada uzna, że jej cele nie zostały osiągnięte.”;

- 2) w załączniku wprowadza się zmiany określone w załączniku do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 11 kwietnia 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/235/WPZiB z dnia 12 kwietnia 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie (Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 51).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku do decyzji 2011/235/WPZiB („Wykaz osób i podmiotów, o których mowa w art. 1 i 2”) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się wpisy nr 27 (dotyczący ZARGARA Ahmada), nr 38 (dotyczący generała dywizji dra FIRUZABADIEGO Seyyeda Hasana) i nr 41 (dotyczący HEJAZIEGO Mohammada) zamieszczone w wykazie zatytułowanym „Osoby”;
- 2) wpisy dotyczące następujących 25 osób otrzymują brzmienie:

Osoby

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
„1.	AHMADI-MOQADDAM Esmail	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) Data urodzenia: 1961 Płeć: męczyzna	Dyrektor Uniwersytetu i Wyższego Instytutu Badań nad Obronnością od 20 września 2021 r. Były starszy doradca ds. bezpieczeństwa przy szefie Sztabu Generalnego Sił Zbrojnych. Dowódca Irańskiej Policji Narodowej od 2005 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Również szef irańskiej cyberpolicji (podmiot umieszczony w wykazie UE) od stycznia 2011 r. do pierwszych miesięcy 2015 r. Dowodzone przez niego siły przeprowadziły brutalne ataki na pokojowe protesty oraz brutalny nocny atak na akademiki uniwersytetu w Teheranie w dniu 15 czerwca 2009 r. Były szef irańskiej centrali zajmującej się wspieraniem narodu jemeńskiego.	12.4.2011
20.	MOGHISSEH Mohammad (alias NASSERIAN)	Płeć: męczyzna	Sędzia Sądu Najwyższego od listopada 2020 r. Były przewodniczący wydziału 28. Sądu Rewolucyjnego w Teheranie. Uważany również za osobę odpowiedzialną za skazywanie członków społeczności bahaistów. Zajmował się sprawami związanymi z sytuacją po wyborach. Wydał wieloletnie wyroki więzienia podczas niesprawiedliwych procesów działaczy społecznych i politycznych oraz dziennikarzy, a także kilka wyroków śmierci na demonstrantów i działaczy społecznych i politycznych.	12.4.2011
21.	MOHSENI-EJEI Gholam-Hosseini	Miejsce urodzenia: Ejyeh (Iran) Data urodzenia: ok. 1956 Płeć: męczyzna	Szef wymiaru sprawiedliwości od lipca 2021 r. Członek Rady Dorażnej. Prokurator generalny Iranu od września 2009 r. do 2014 r. Były zastępca szefa sądownictwa (od 2014 r. do lipca 2021 r.) oraz rzecznik sądów (w latach 2010–2019). Minister ds. wywiadu w latach 2005–2009. W czasie sprawowania urzędu ministra ds. wywiadu podczas wyborów w 2009 r. agenci wywiadu pod jego dowództwem byli odpowiedzialni za zatrzymywanie i torturowanie setek działaczy, dziennikarzy, dysydentów i polityków – zwolenników reform oraz wymuszanie pod naciskiem fałszywego przyznania się przez nich do winy. Ponadto politycy byli zmuszani do składania fałszywych zeznań podczas niemożliwych do wytrzymania przesłuchań, które obejmowały tortury, nadużycia, szantaż oraz zastraszanie członków rodzin.	12.4.2011
22.	MORTAZAVI Said (alias MORTAZAVI Saeed)	Miejsce urodzenia: Meybod, Yazd (Jazd) (Iran) Data urodzenia: 1967 Płeć: męczyzna	Szef systemu opieki społecznej w latach 2011–2013. Prokurator generalny Teheranu do sierpnia 2009 r. Jako prokurator generalny Teheranu wydał ogólny nakaz zatrzymania setek działaczy, dziennikarzy i studentów. W styczniu 2010 r. śledztwo parlamentarne wykazało, że był on bezpośrednio odpowiedzialny za zatrzymanie trzech więźniów, którzy następnie zmarli w areszcie. W sierpniu 2010 r. został zawieszony w sprawowaniu funkcji po przeprowadzeniu przez irański sąd dochodzenia w sprawie jego odpowiedzialności za śmierć trzech mężczyzn zatrzymanych z jego polecenia po wyborach.	12.4.2011

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			W listopadzie 2014 r. władze irańskie oficjalnie potwierdziły, że był współodpowiedzialny za śmierć tych więźniów. 19 sierpnia 2015 r. został uniewinniony przez Sąd Najwyższy Iranu od zarzutów w związku z torturowaniem i śmiercią trzech młodych mężczyzn w ośrodku zatrzymań w Kahrizak w 2009 r. Skazany na karę pozbawienia wolności w 2017 r., uwolniony we wrześniu 2019 r. W sierpniu 2021 r. Sąd Najwyższy Iranu wydał orzeczenie w pełni popierające Saida Mortazawiego, uchylające poprzedni wyrok skazujący go na dwa lata pozbawienia wolności.	
25.	SALAVATI Abdolghassem	Płeć: mężczyzna	Od 2019 r. sędzia 4. wydziału Sądu Specjalnego ds. Przestępstw Finansowych. Były przewodniczący wydziału 15. Sądu Rewolucyjnego w Teheranie. Sędzia wykonawczy w Trybunale w Teheranie. Odpowiedzialny za sprawy związane z sytuacją po wyborach, był sędzią, który przewodniczył procesom pokazowym latem 2009 r.; skazał na śmierć dwóch monarchistów, wobec których toczyły się procesy pokazowe. Wydał wieloletnie wyroki więzienia na ponad stu więźniów politycznych, działaczy na rzecz praw człowieka oraz demonstrantów. Z doniesień wynika, że w 2018 r. nadal wydawał podobne wyroki, nie przestrzegając w należyty sposób procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
28.	YASAGHI Ali-Akbar	Płeć: mężczyzna	Sędzia Sądu Najwyższego, prezes 13. wydziału. Zastępca prezesa zarządu Fundacji Setad-e Dieh. Przewodniczący Sądu Rewolucyjnego w Meszhedzie (w latach 2001–2011). Procesy, w których orzekał, były prowadzone w trybie zaocznym i na posiedzeniach niejawnych, bez przestrzegania podstawowych praw oskarżonych. Wyroki w sprawie egzekucji były wydawane zbiorowo (prawie 550 wyroków między latem 2009 a latem 2011 r.), co oznacza, że wyroki śmierci były wydawane bez należytego przestrzegania procedur dotyczących sprawiedliwego procesu.	12.4.2011
30.	ESMAILI Gholam-Hossein (alias ESMAILI Gholam Hossein)	Płeć: mężczyzna	Szef kancelarii prezydenta Iranu Ebrahima Raisiego od sierpnia 2021 r. Rzecznik sądownictwa od kwietnia 2019 r. do lipca 2021 r. Były prezes sądu w Teheranie. Były szef irańskiej organizacji więziennictwa. W ramach swoich uprawnień współuczestniczył w masowych zatrzymaniach demonstrantów politycznych oraz w tuszowaniu nadużyć, których dopuszczano się w systemie więziennictwa.	12.4.2011
33.	ABBASZADEH- MESHKINI, Mahmoud	Płeć: mężczyzna	Posel do parlamentu (od lutego 2020 r.) i przewodniczący parlamentarnej Komisji ds. Bezpieczeństwa Narodowego i Spraw Zagranicznych. Były doradca irańskiej Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka (do 2019 r.). Były sekretarz Wysokiej Rady ds. Praw Człowieka. Były gubernator prowincji Ilam. Były dyrektor polityczny w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych. Jako szef komitetu powołanego na mocy art. 10 ustawy o działalności partii i grup politycznych odpowiadał za udzielanie zezwoleń na demonstracje i inne imprezy publiczne oraz za rejestrowanie partii politycznych.	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			W 2010 r. zawiesił działalność dwóch reformatorskich partii politycznych powiązanych z Musawim: Frontu Udziału w Islamskim Iranie i Organizacji Mudżahedinów Islamskiej Rewolucji. Od 2009 r. konsekwentnie i stale zakazywał organizowania jakichkolwiek zgromadzeń pozarządowych, odmawiając tym samym konstytucyjnego prawa do protestów. Doprowadziło to do aresztowań wielu pokojowych demonstrantów z pogwałceniem wolności zgromadzeń. W 2009 r. nie wydał również zezwolenia na zorganizowanie przez opozycję ceremonii żałobnej upamiętniającej osoby, które zginęły podczas protestów dotyczących wyborów prezydenckich.	
35.	AKHARIAN Hassan	Płeć: mężczyzna	Od 2015 r. szef oddziału 5., odpowiedzialny za osadzonych w odosobnieniu w umieszczonym w wykazie UE więzieniu Shahr w Rajae; poprzednio dyrektor oddziału 1 w więzieniu Shahr w Rajae, Karadz do lipca 2010 r. Kilku byłych więźniów oskarżyło go o stosowanie tortur oraz o wydawanie rozkazów o nieudzielaniu więźniom pomocy medycznej. Według transkrypcji zeznania jednego z więźniów Shahr był on dotkliwie bity przez wszystkich strażników za pełną wiedzą Hassana Akhariana. Zgłoszono również co najmniej jeden przypadek brutalnego traktowania i śmierci więźnia, Mohsena Beikvanda, znajdującego się pod dozorem Hassana Akhariana. Mohsen Beikvand zmarł we wrześniu 2021 r. Z wiarygodnych doniesień innych więźniów wynika, że został zabity na polecenie Hassana Akhariana.	10.10.2011
36.	AVAEE Seyyed Ali-Reza (alias: AVAEE Seyyed Alireza, AVAIE Alireza)	Miejsce urodzenia: Dezful (Iran) Data urodzenia: 20.5. 1956 Płeć: mężczyzna	Minister sprawiedliwości do 25 sierpnia 2021 r. Były dyrektor specjalnego biura śledczego. Do lipca 2016 r. wiceminister spraw wewnętrznych i przewodniczący rejestru publicznego. Doradca Sądu Dyscyplinarnego dla sędziów w kwietniu 2014 r. Były prezes sądu w Teheranie. Jako prezes sądu w Teheranie był odpowiedzialny za naruszenia praw człowieka, niesłuszne aresztowania, pozbawienie więźniów przysługujących im praw i dużą liczbę egzekucji.	10.10.2011
46.	KAMALIAN Behrouz (alias: Hackers Brain, Behrooz_Ice)	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) Data urodzenia: 1983 Płeć: mężczyzna	Szef cybergrupy „Ashiyaneh” powiązanej z irańskim reżimem. Zajmująca się bezpieczeństwem cyfrowym grupa „Ashiyaneh”, założona przez Behrouza Kamaliana, jest odpowiedzialna za liczne cyberataki wymierzone zarówno w krajowych przeciwników i w krajowych zwolenników reform, jak i w instytucje zagraniczne. Reżim korzystał z pomocy tej grupy przy przeprowadzaniu działań wymierzonych w opozycję, podczas których dochodziło w 2009 r. do wielu poważnych naruszeń praw człowieka. Zarówno Kamalian, jak i cybergrupa „Ashiyaneh” prowadzili działania co najmniej do grudnia 2021 r.	10.10.2011
47.	KHALILOLLAHI Moussa (alias: KHALILOLLAHI Mousa, ELAHI Mousa Khalil)	Miejsce urodzenia: Tabriz (Iran) Data urodzenia: 1963 Płeć: mężczyzna	Szef wymiaru sprawiedliwości w prowincji Azerbejdżan Wschodni. Były prokurator w Tabrizie w latach 2010–2019. Uczestniczył w sprawie Sakineha Mohammadiego-Ashtianiego, brał także udział w poważnych naruszeniach prawa do rzetelnego procesu sądowego.	10.10.2011

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
53.	TALA Hossein (alias: TALA Hosseyn)	Miejsce urodzenia: Teheran (Iran) Data urodzenia: 1969 Płeć: mężczyzna	Burmistrz miasta Eslamshahr do 2020 r. Były parlamentarzysta irański. Były gubernator generalny („Farmandar”) prowincji Tehran do września 2010 r., odpowiedzialny za interwencję sił policji, a więc za tłumienie demonstracji. W grudniu 2010 r. otrzymał nagrodę w uznaniu roli, jaką pełnił podczas represji, które miały miejsce po wyborach.	10.10.2011
55.	ZEBHI Hossein	Płeć: mężczyzna	Pierwszy zastępca doradcy ds. sądownictwa i sędzia Sądu Najwyższego (szef wydziału 41. Sądu Najwyższego, zajmującego się głównie przestępstwami przeciwko bezpieczeństwu i narkotykami). Zastępca prokuratora generalnego Iranu (w latach 2007–2015). Pełniąc tę funkcję, był odpowiedzialny za sprawy wniesione do sądu po protestach powyborczych w 2009 r., rozpatrywane z naruszeniem praw człowieka. Pełniąc tę funkcję, akceptował nadmiernie surowe kary za przestępstwa związane z narkotykami.	10.10.2011
56.	BAHRAMI Mohammad-Kazem	Płeć: mężczyzna	Do kwietnia 2021 r. prezes sądu administracyjnego. Uczestniczył w stosowaniu represji wobec uczestników pokojowych demonstracji w 2009 r. jako szef sekcji sądowej Sił Zbrojnych.	10.10.2011
60.	HOSSEINI Dr Mohammad (alias HOSSEYNI, Dr Seyyed Mohammad; Seyed, Sayyed i Sayyid)	Miejsce urodzenia: Rafsanjan, Kerman (Iran) Data urodzenia: 23.7.1961 Płeć: mężczyzna	Od sierpnia 2021 r. wiceprzewodniczący do spraw parlamentarnych u prezydenta Ebrahima Raisiego. Doradca byłego prezydenta Mahmuda Ahmadineżada i rzecznik radykalnego ugrupowania politycznego YEKTA. Minister Kultury i Nauk Islamskich (w latach 2009–2013). Były członek IRGC (Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej), uczestniczył w represjonowaniu dziennikarzy.	10.10.2011
62.	ZARGHAMI Ezzatollah	Miejsce urodzenia: Dezful (Iran) Data urodzenia: 22.7.1959 Płeć: mężczyzna	Minister kultury, rzemiosła i turystyki od 25 sierpnia 2021 r. Członek Najwyższej Rady ds. Cyberprzestrzeni oraz Rady ds. Rewolucji Kulturalnej od 2014 r. Były szef Radia i Telewizji Islamskiej Republiki Iranu (IRIB) (do listopada 2014 r.). Jako szef IRIB odpowiadał za wszystkie decyzje programowe. IRIB transmitowała wymuszone przyznanie się do winy osób zatrzymanych oraz szereg „procesów pokazowych” w sierpniu 2009 r. i grudniu 2011 r. Stanowi to jawne pogwałcenie międzynarodowych przepisów dotyczących prawa do sprawiedliwego i rzetelnego procesu sądowego.	23.3.2012
64.	KAZEMI Toraj	Płeć: mężczyzna	Do czerwca 2020 r. szef komendy cyberpolicji na aglomerację teherańską; instytucja ta wpisana jest do wykazu UE. Pełniąc tę funkcję, ogłosił rekrutację hakerów rządowych, by zwiększyć kontrolę nad informacjami w internecie i atakować „niebezpieczne” strony internetowe.	23.3.2012
65.	LARIJANI Sadeq	Miejsce urodzenia: Najaf (Nadżaf) (Irak) Data urodzenia: 1960 r. lub sierpień 1961 r. Płeć: mężczyzna	Szef Rady Dorażnej od 29 grudnia 2018 r. Były członek Rady Strażników (do września 2021 r.). Były szef sądownictwa (2009–2019). Zgoda i podpis szefa sądownictwa wymagane są w przypadku każdej kary qisas (polegającej na odwecie), hodoud (za przestępstwa przeciwko Bogu) oraz ta'zirat (za przestępstwa przeciwko państwu).	23.3.2012

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
			Obejmuje to wyroki pociągające za sobą karę śmierci, chłosty oraz amputacji. W związku z tym Sadeq Larijani osobiście podpisał liczne wyroki śmierci stojące w sprzeczności z normami międzynarodowymi, w tym wyroki śmierci przez ukamienowanie, egzekucje przez powieszenie, egzekucje nieletnich oraz publiczne egzekucje, np. przez powieszenie więźniów na moście w obecności wielotysięcznego tłumu. Oznacza to, że przyczynił się do dużej liczby egzekucji. Ponadto wyrażał zgodę na kary cielesne, takie jak amputacje czy wypalenie skazanym oczu kwasem. Od czasu objęcia urzędu przez Sadeq Larijaniego wyraźnie wzrosła liczba arbitralnych aresztowań działaczy politycznych, obrońców praw człowieka i przedstawicieli mniejszości. Sadeq Larijani ponosi również odpowiedzialność za to, że podczas postępowania sądowego w Iranie systemowo łamane jest prawo do rzetelnego procesu sądowego.	
69.	MORTAZAVI Seyyed Solat	Miejsce urodzenia: Farsan, Tchar Mahal-o-Bakhtiari (Południe) – (Iran) Data urodzenia: 1967 Płeć: mężczyzna	Od 5 września 2021 r. wiceprzewodniczący do spraw wykonawczych Iranu i szef gabinetu prezydenta. Od 16 września 2019 r. do września 2021 r. szef oddziału Fundacji Mostazafan zajmującego się nieruchomościami, zarządzanego bezpośrednio przez najwyższego przywódcę Chameneiego. Do listopada 2019 r. dyrektor teherańskiego oddziału fundacji Astan Qods Razavi. Były burmistrz Mashhadu (Meszhedu), drugiego co do wielkości miasta Iranu, w którym regularnie przeprowadzane są egzekucje publiczne. Były wiceminister spraw wewnętrznych odpowiedzialny za sprawy polityczne, powołany w 2009 r. Pełniąc tę funkcję, odpowiadał za kierowanie represjami w stosunku do osób wypowiadających się w obronie swoich uzasadnionych praw, w tym wolności słowa. Został później mianowany szefem Irańskiej Komisji Wyborczej podczas wyborów parlamentarnych w 2012 r. i wyborów prezydenckich w 2013 r.	23.3.2012
74.	REZVANMA-NESH Ali	Płeć: mężczyzna	Zastępca prokuratora w prowincji Karadż, region Alborz w latach 2010–2016. Odpowiedzialny za przypadki poważnych pogwałceń praw człowieka: m.in. był współodpowiedzialny za dokonanie egzekucji osoby nieletniej.	23.3.2012
79.	RASHIDI AGHDAM, Ali Ashraf	Płeć: mężczyzna	Zastępca dyrektora ds. opieki zdrowotnej, karania i edukacji w więzieniach w Teheranie. Były szef więzienia w Evin (2012–2015). Pod jego kierownictwem warunki w więzieniu pogorszyły się i pojawiły się doniesienia o coraz częstszym złym traktowaniu więźniów. W październiku 2012 r. dziewięć więźniarek rozpoczęło strajk głodowy, protestując przeciwko naruszaniu ich praw i brutalnemu traktowaniu ich przez strażników.	12.3.2013
80.	KIASATI Morteza	Płeć: mężczyzna	Sędzia wydziału 54. Sądu Rewolucyjnego dla Teheranu i wydziału 4. Sądu Rewolucyjnego w Ahwazie; wydał wyrok śmierci na czterech arabskich więźniów politycznych: Tahę Heidariana, Abbasa Heidariana, Abda al-Rahmana Heidariana (trzech braci) oraz Alego Sharifiego. Zostali oni aresztowani, poddani torturom i powieszeni bez rzetelnego procesu sądowego. O tych przypadkach oraz o braku rzetelnego procesu sądowego wspomniano w sprawozdaniu specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. praw człowieka w Iranie z dnia 13 września 2012 r. oraz w sprawozdaniu Sekretarza Generalnego ONZ na temat Iranu z dnia 22 sierpnia 2012 r.	12.3.2013

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
83.	JAFARI Asadollah	Płeć: mężczyzna	Prokurator generalny w Isfahanie. Podczas zajmowania tego stanowiska nakazał brutalne pacyfikacje demonstrantów, którzy wyszli na ulice w listopadzie 2021 r., aby zaprotestować przeciwko niedoborom wody. Według niektórych doniesień Jafari ogłosił utworzenie specjalnego urzędu w celu prowadzenia dochodzeń dotyczących aresztowanych demonstrantów. Jako były prokurator prowincji Mazandaran, Jafari domagał się kary śmierci w prowadzonych przez siebie sprawach, w wyniku czego doszło do wielu egzekucji, w tym egzekucji publicznych, w okolicznościach, w których orzeczenie kary śmierci było sprzeczne z międzynarodowymi prawami człowieka, w tym ze względu na nieproporcjonalność i zbytnią surowość kary. Był również odpowiedzialny za bezprawne aresztowania i naruszenia praw wyznawców bahaizmu, od aresztowania po przetrzymywanie ich w izolacji w ośrodku zatrzymań służb wywiadu.	12.3.2013
95.	VASEGHI Leyla (alias VASEQI Layla, VASEGHI Leila, VASEGHI Layla)	Miejsce urodzenia: Sari, prowincja Mazandaran (Iran) Data urodzenia: Data urodzenia: 1352 r. (wg irańskiego kalendarza hidżri), 1972 lub 1973 r. (wg kalendarza gregoriańskiego) Płeć: kobieta Stanowisko: była gubernator Ghods i przewodnicząca miejskiej Rady Bezpieczeństwa	Jako gubernator Ghods i przewodnicząca miejskiej Rady Bezpieczeństwa od września 2019 r. do listopada 2021 r., Leyla Vaseghi wydała policji i pozostałym siłom zbrojnym rozkaz użycia ostrej amunicji w trakcie protestów w listopadzie 2019 r., przez co zginęli lub odnieśli rany nieuzbrojeni demonstranci i inni cywile. Jako gubernator Ghods i przewodnicząca miejskiej Rady Bezpieczeństwa Leyla Vaseghi ponosi odpowiedzialność za poważne naruszenia praw człowieka w Iranie.	12.4.2021”

DECYZJA RADY (WPZiB) 2022/597**z dnia 11 kwietnia 2022 r.****w sprawie propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją i rozbrojeniem**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28 ust. 1 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 grudnia 2003 r. Rada Europejska przyjęła strategię UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (zwaną dalej „strategią UE dotyczącą nierozprzestrzeniania BMR”), której rozdział III zawiera wykaz środków, które należy wprowadzić zarówno w Unii, jak i w państwach trzecich, aby zwalczać rozprzestrzenianie tego rodzaju broni.
- (2) Unia aktywnie realizuje strategię UE dotyczącą nierozprzestrzeniania BMR oraz wprowadza w życie środki wymienione w jej rozdziale III, takie jak rozwój niezbędnych struktur wewnątrz Unii.
- (3) W dniu 8 grudnia 2008 r. Rada przyjęła konkluzje oraz dokument zatytułowany „Nowe kierunki działań Unii Europejskiej na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni masowego rażenia i systemów jej przenoszenia” (zwany dalej „Nowymi kierunkami działań”), w którym stwierdzono, że rozprzestrzenianie broni masowego rażenia (BMR) nadal stanowi jedno z największych wyzwań w dziedzinie bezpieczeństwa oraz że polityka nieproliferaacji jest podstawowym elementem wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (WPZiB).
- (4) W Nowych kierunkach działań Rada wzywa właściwe składy i organy Rady, Komisję, pozostałe instytucje i państwa członkowskie do podjęcia konkretnych działań w następstwie tego dokumentu.
- (5) W Nowych kierunkach działań Rada podkreśla, że działania Unii na rzecz zapobiegania proliferacji mogłyby zyskać na wsparciu oferowanym przez pozarządową sieć na rzecz nieproliferaacji, skupiającą instytucje zajmujące się polityką zagraniczną oraz ośrodki badawcze specjalizujące się w dziedzinach strategicznych dla Unii, jednocześnie korzystając z przydatnych, już istniejących sieci. Sieć taką można by rozszerzyć na instytucje w państwach trzecich.
- (6) W dniu 19 listopada 2018 r. Rada przyjęła strategię UE na rzecz zwalczania nielegalnej broni palnej, broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz amunicji do tych rodzajów broni zatytułowaną „Zabezpieczenie broni, ochrona obywateli” (zwaną dalej „strategią UE dotyczącą BSiL”). Strategia UE dotycząca BSiL zastąpiła strategię UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia broni strzeleckiej i lekkiej i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi przyjętą w 2005 r. Nielegalna BSiL jest nadal czynnikiem niestabilności i przemocy w Unii, jej bezpośrednim sąsiedztwie, a także innych częściach świata. Za sprawą nielegalnej broni strzeleckiej nasilają się przemoc zbrojna i przestępczość zorganizowana, a także światowy terroryzm i konflikty, udaremniając wysiłki w zakresie zrównoważonego rozwoju i zarządzania kryzysowego. Destabilizuje to całe regiony, a także państwa i ich społeczeństwa oraz potęguje skutki ataków terrorystycznych. W związku z tym Rada jest zaangażowana w zapobieganie nielegalnemu handlowi BSiL i amunicją do tych rodzajów broni oraz w ograniczanie tego zjawiska, a także propaguje rozliczalność i odpowiedzialność w odniesieniu do legalnego handlu tą bronią i amunicją do niej. W strategii UE dotyczącej BSiL uwzględniono zmianę warunków bezpieczeństwa, w tym zagrożenie terroryzmem wewnątrz Unii, a także zmiany, które zaszły w projektowaniu BSiL i w odnośnych technologiach, mające wpływ na zdolność rządów do stawiania czoła temu zagrożeniu. Strategia ta nawiązuje także do zasad przewodnich globalnej strategii UE z 2016 r.

- (7) W dniu 26 lipca 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/430/WPZiB ⁽¹⁾, na mocy której ustanowiono europejską sieć niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją oraz w której przewidziano, że realizację techniczną tej decyzji przeprowadzi konsorcjum UE ds. nieproliferaacji (zwane dalej „konsorcjum”).
- (8) Wybór konsorcjum jako jedynego beneficjenta dotacji jest w tym przypadku uzasadniony ze względu na wolę Unii – wspieranej przez państwa członkowskie – dalszego prowadzenia przez te podmioty owocnej współpracy z europejską siecią niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, która to współpraca przyczynia się do kształtowania w Europie wspólnego sposobu postępowania w zakresie nieproliferaacji i rozbrojenia, a także pomaga Unii w opracowywaniu i kształtowaniu unijnych polityk w tych obszarach i większym eksponowaniu działań Unii. W tym przypadku finansowanie w 100 % jest konieczne ze względu na sam charakter konsorcjum, które zawdzięcza swoje istnienie Unii i jest całkowicie zależne od unijnego wsparcia. Konsorcjum nie ma żadnych niezależnych źródeł finansowania ani uprawnień do pozyskiwania innych środków finansowych. Ponadto konsorcjum ustanowiło sieć – zarządzaną przez sześć ośrodków analitycznych – w skład której wchodzi ponad 100 ośrodków analitycznych, ośrodków badawczych oraz wydziałów uczelni wyższych reprezentujących prawie cały przekrój wiedzy fachowej – spoza sektora rządowego – na temat nieproliferaacji i rozbrojenia w Unii, obejmującą podmioty ze wszystkich państw członkowskich.
- (9) W dniu 10 marca 2014 r. Rada przyjęła decyzję 2014/129/WPZiB ⁽²⁾, którą przedłużono o trzy lata stałe unijne propagowanie i wsparcie finansowe działalności europejskich niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją oraz na mocy której powierzono konsorcjum techniczną realizację tej decyzji.
- (10) W dniu 3 kwietnia 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/632 ⁽³⁾, która przewiduje przedłużenie okresu obowiązywania decyzji 2014/129/WPZiB w celu umożliwienia dalszego wdrażania działań do dnia 2 lipca 2017 r.
- (11) W dniu 4 lipca 2017 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2017/1195 ⁽⁴⁾ dotyczącą przedłużenia okresu realizacji decyzji 2014/129/WPZiB od dnia 3 lipca do dnia 31 grudnia 2017 r., aby umożliwić zorganizowanie jednej głównej dorocznej konferencji na temat nieproliferaacji i rozbrojenia w 2017 r., a także dalsze utrzymywanie i aktualizację platformy internetowej konsorcjum.
- (12) W dniu 26 lutego 2018 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2018/299 ⁽⁵⁾, którą przedłużono o trzy lata stałe unijne propagowanie i wsparcie finansowe działalności europejskich niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją oraz na mocy której powierzono konsorcjum techniczną realizację tej decyzji.
- (13) W dniu 16 kwietnia 2021 r. Rada przyjęła decyzję (WPZiB) 2021/648 ⁽⁶⁾ dotyczącą przedłużenia okresu realizacji decyzji (WPZiB) 2018/299 do dnia 17 maja 2022 r. z powodu wyzwań w zakresie realizacji wynikających z trwającej pandemii COVID-19,

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2010/430/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. ustanawiająca europejską sieć niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 202 z 4.8.2010, s. 5).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2014/129/WPZiB z dnia 10 marca 2014 r. dotycząca propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 71 z 12.3.2014, s. 3).

⁽³⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/632 z dnia 3 kwietnia 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/129/WPZiB dotyczącą propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 90 z 4.4.2017, s. 10).

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1195 z dnia 4 lipca 2017 r. zmieniająca decyzję 2014/129/WPZiB dotyczącą propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 172 z 5.7.2017, s. 14).

⁽⁵⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2018/299 z dnia 26 lutego 2018 r. w sprawie propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją i rozbrojeniem, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 56 z 28.2.2018, s. 46).

⁽⁶⁾ Decyzja Rady (WPZiB) 2021/648 z dnia 16 kwietnia 2021 r. zmieniająca decyzję (WPZiB) 2018/299 w sprawie propagowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją i rozbrojeniem, wspierających realizację strategii UE przeciw rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 133 z 20.4.2021, s. 57).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Aby przyczynić się do efektywniejszej realizacji strategii UE dotyczącej nierozprzestrzeniania BMR oraz strategii UE dotyczącej BSIL, które są oparte na zasadach skutecznych działań wielostronnych, zapobiegania i współpracy z krajami trzecimi, przedłuża się stałe propagowanie i wspieranie działań europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieproliferacją i rozbrojeniem, z myślą o osiągnięciu następujących celów:

- a) zachęcanie – w ramach społeczeństw obywatelskich, a w szczególności wśród ekspertów, badaczy i pracowników naukowych – do dialogu politycznego i związanego z bezpieczeństwem oraz długoterminowych dyskusji na temat środków służących zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i systemów jej przenoszenia;
- b) zapewnienie osobom uczestniczącym w pracach odpowiednich organów przygotowawczych Rady możliwości konsultacji z siecią w kwestiach związanych z nieproliferacją, rozbrojeniem i kontrolą eksportu broni oraz umożliwienie przedstawicielom państw członkowskich uczestnictwa w posiedzeniach organizowanych w ramach konsorcjum;
- c) ustanowienie przydatnego etapu pośredniego w działaniach na rzecz nieproliferaacji i rozbrojenia prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową, w szczególności poprzez przygotowywanie sprawozdań lub zaleceń dla przedstawicieli Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (WP);
- d) przyczynienie się do poszerzania w państwach trzecich wiedzy o wyzwaniach związanych z proliferacją i rozbrojeniem oraz o potrzebie współpracy z Unią i współpracy na forach wielostronnych, w szczególności na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych, w celu zapobiegania programom proliferacyjnym budzącym niepokój na całym świecie, a także powstrzymywania, blokowania oraz, tam gdzie jest to możliwe, eliminowania takich programów;
- e) przyczynienie się do rozwoju wiedzy fachowej i zdolności instytucjonalnych w kwestiach dotyczących nieproliferaacji i rozbrojenia – wśród ośrodków analitycznych oraz na szczeblu rządowym w Unii i państwach trzecich, w tym poprzez doskonalenie edukacji w dziedzinie nieproliferaacji i rozbrojenia, upowszechnianie tych kwestii wśród młodszych pokoleń oraz promowanie nowego pokolenia badaczy i praktyków w tej dziedzinie, szczególnie wśród kobiet, a także w dziedzinie nauk przyrodniczych i technicznych.

2. Projekty wspierane przez Unię obejmują następujące szczególne działania:

- a) zapewnianie środków służących przeprowadzaniu dorocznych głównych konferencji z udziałem państw trzecich i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego poświęconych nieproliferaacji i rozbrojeniu, aby omawiać i określać dalsze działania służące zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i środków jej przenoszenia oraz powiązane z nimi cele dotyczące rozbrojenia, a także wyzwania związane z bronią konwencjonalną, w tym przeciwdziałanie nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSIL i amunicji do tych rodzajów broni. Konferencje będą również propagować na forum międzynarodowym strategię UE dotyczącą nierozprzestrzeniania BMR i strategię UE dotyczącą BSIL, a także rolę – w tej dziedzinie – instytucji Unii i ośrodków analitycznych w Unii – z myślą o większym wyeksponowaniu polityk Unii w tej dziedzinie oraz o składaniu sprawozdań lub zaleceń dla przedstawicieli WP;
- b) zapewnianie środków służących zorganizowaniu dorocznych posiedzeń konsultacyjnych z udziałem przedstawicieli instytucji Unii, przedstawicieli państw członkowskich oraz ekspertów w celu wymiany poglądów na temat głównych problemów i istotnych zmian w dziedzinie rozbrojenia, nieproliferaacji i kontroli eksportu broni, z myślą o składaniu sprawozdań lub zaleceń dla przedstawicieli WP;
- c) zapewnienie środków służących zorganizowaniu seminariów *ad hoc* skierowanych do ekspertów i praktyków, dotyczących wszelkich kwestii związanych z nieproliferacją i rozbrojeniem, zarówno w odniesieniu do broni konwencjonalnej, jak i niekonwencjonalnej, oraz z myślą o składaniu sprawozdań lub zaleceń dla przedstawicieli WP;
- d) zapewnienie środków na służących przygotowaniu i publikacji dokumentów strategicznych na tematy objęte mandatem konsorcjum oraz przedstawienie wariantów działań politycznych lub strategicznych;
- e) zapewnienie środków służących stałemu upowszechnianiu informacji, edukacji oraz rozwojowi wiedzy fachowej i zdolności instytucjonalnej w dziedzinie nieproliferaacji i rozbrojenia – wśród ośrodków analitycznych i na szczeblu rządowym w Unii i w państwach trzecich poprzez:

— utrzymanie i dalszy rozwój kursu e-uczenia się obejmującego wszystkie stosowne aspekty nieproliferaacji i rozbrojenia,

- stworzenie staży poświęconych nieprolifracji i rozbrojeniu dla studentów studiów magisterskich lub młodych dyplomatów z Unii i państw trzecich,
 - kontynuacja działań w ramach inicjatywy „Młode kobiety i nowe pokolenie” („Young Women and Next Generation”) i programu mentorskiego,
 - organizowanie dorocznych wizyt studyjnych w Brukseli dla uczestników programu stypendialnego ONZ poświęconego rozbrojeniu, aby promować i zwiększać eksponowanie polityk Unii w dziedzinie nieprolifracji, rozbrojenia i kontroli eksportu broni,
 - zorganizowanie szkolenia w celu podniesienia poziomu świadomości zagrożeń związanych z proliferacją, w tym tych związanych z rozwojem nauki i technologii, wśród studentów nauk przyrodniczych;
- f) zapewnienie środków służących dalszemu utrzymywaniu i rozwijaniu platformy internetowej i powiązanych kont sieci społecznościowych – oraz zarządzanie nimi – w celu ułatwienia kontaktów, zapewnienia jedyne w swoim rodzaju forum umożliwiającego europejskie badania w dziedzinie rozbrojenia i nieprolifracji, promowania europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifracją i rozbrojeniem, docierania do wspólnoty zajmującej się nieprolifracją i rozbrojeniem na całym świecie oraz propagowania oferty edukacyjnej konsorcjum zarówno w odniesieniu do szkolenia na miejscu, jak i e-uczenia się.

Szczegółowy opis projektów przedstawiony jest w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada WP.
2. Realizację techniczną działań, o których mowa w art. 1 ust. 2, przeprowadza konsorcjum, w którego skład wchodzi: Fundacja na rzecz Badań Strategicznych (Fondation pour la Recherche Stratégique (FRS)), Frankfurcki Instytut Badań nad Pokojem (Peace Research Institute Frankfurt (HSFK/PRIF)), Międzynarodowy Instytut Badań Strategicznych – oddział w Europie (International Institute for Strategic Studies Europe (IISS–Europe)), Sztokholmski Międzynarodowy Instytut Badań nad Pokojem (Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI)), Instytut Spraw Międzynarodowych w Rzymie (International Affairs Institute (IAI)) oraz Wiedeńskie Centrum ds. Rozbrojenia i Nieprolifracji (Vienna Center for Disarmament and Non-Proliferation (VCDNP)). Konsorcjum wykonuje to zadanie pod kierownictwem WP. W tym celu WP zawiera z konsorcjum niezbędne porozumienia.
3. Państwa członkowskie i Europejska Służba Działań Zewnętrznych proponują priorytety i tematy, które mogą wymagać szczegółowej analizy w programach badawczych prowadzonych przez konsorcjum; takie priorytety i tematy powinny być uwzględniane w dokumentach roboczych i podczas seminariów zgodnie z politykami Unii.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację projektów obejmujących działania, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 4 700 000 EUR.
2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.
3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu zawiera z konsorcjum umowę o finansowaniu. Umowa ta zobowiązuje konsorcjum do zapewnienia, aby wkład Unii był wyeksponowany stosownie do jego wielkości.
4. Komisja dąży do tego, aby umowa, o której mowa w ust. 3, została zawarta jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach w tym procesie oraz o dacie zawarcia umowy.

Artykuł 4

1. WP składa Radzie sprawozdania z wykonania niniejszej decyzji na podstawie sprawozdań regularnie przygotowywanych przez konsorcjum. Na podstawie tych sprawozdań Rada dokonuje oceny.

2. Komisja składa sprawozdania dotyczące aspektów finansowych projektów, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem przyjęcia.
2. Niniejsza decyzja wygasa 36 miesięcy po dniu zawarcia umowy, o której mowa w art. 3 ust. 3. Niniejsza decyzja wygasa jednak sześć miesięcy po jej wejściu w życie, jeżeli do tego czasu umowa ta nie zostanie zawarta.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 11 kwietnia 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
J. BORRELL FONTELLES

ZAŁĄCZNIK

DOKUMENT PROJEKTOWY

Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji i Rozbrojenia (faza IV) – HR(2022) 34

17 stycznia 2022 r.

Konsorcjum UE ds. Nieprolifracji i Rozbrojenia (EUNPDC) zostało utworzone przez Radę Unii Europejskiej w celu ustanowienia europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych, aby zachęcić do prowadzenia dialogu politycznego i związanego z bezpieczeństwem oraz długoterminowych dyskusji na temat środków, które mają służyć zwalczaniu rozprzestrzeniania broni masowego rażenia (BMR) i systemów jej przenoszenia. Dialog taki obejmuje również kwestie związane z bronią konwencjonalną, w tym bronią strzelecką i lekką (BSiL). Projekt ten został zainicjowany w 2010 r. decyzją Rady UE 2014/430/WPZiB, a UE ponowiła wsparcie dla dwóch kolejnych faz projektu w 2014 r. (decyzją Rady UE 2014/129/WPZiB) i 2018 r. (decyzją Rady UE 2018/299/WPZiB). Realizacja fazy III zostanie zakończona w maju 2022 r.

W skład EUNPDC wchodzi obecnie: Fundacja na rzecz Badań Strategicznych (Fondation pour la Recherche Stratégique (FRS)), Instytut Spraw Międzynarodowych w Rzymie (Istituto Affari Internazionali (IAI)), Międzynarodowy Instytut Badań Strategicznych (International Institute for Strategic Studies (IISS)), Frankfurcki Instytut Badań nad Pokojem (Peace Research Institute Frankfurt (HSFK/PRIF)), Sztokholmski Międzynarodowy Instytut Badań nad Pokojem (Stockholm International Peace Research Institute (SIPRI)), i Wiedeńskie Centrum ds. Rozbrojenia i Nieprolifracji (Vienna Center for Disarmament and Non-Proliferation (VCDNP)). Na przestrzeni lat sieć objęła swoim zasięgiem 104 członków, wśród których znajdują się ośrodki analityczne, ośrodki badawcze i wydziały uczelni wyższych we wszystkich państwach członkowskich UE oraz w sześciu innych państwach (Norwegii, Serbii, Szwajcarii, Turcji, Ukrainie i Zjednoczonym Królestwie).

Zadaniem konsorcjum jest koordynowanie i propagowanie działań sieci oraz udostępnianie UE zdobytej w ramach sieci wiedzy fachowej w celu wnoszenia wkładu w dyskusje na forum odpowiednich organów UE na temat polityki w zakresie nieprolifracji, kontroli zbrojeń i rozbrojenia oraz w celu przedstawiania pomysłów, analiz i zaleceń. Konsorcjum realizuje to zadanie poprzez różnorodne działania, w tym międzynarodowe konferencje i spotkania, działania edukacyjne, publikacje i działania informacyjne. Podczas fazy III projektu zakres prac konsorcjum stopniowo poszerzał się w odpowiedzi na potrzebę tworzenia większych zdolności, świadomości i możliwości w dziedzinie rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń wśród nowego pokolenia praktyków i naukowców, a także wśród specjalistów w dziedzinie nauk przyrodniczych. Szczególną uwagę zwrócono również na potrzebę zaangażowania w tę dziedzinę większej liczby kobiet.

Stale zachodzące zmiany i pojawiające się wyzwania w dziedzinie rozbrojenia, nieprolifracji i kontroli zbrojeń sprawiają, że spotkania organizowane oraz prace badawcze i informacyjne prowadzone w ramach konsorcjum i sieci mają szczególne znaczenie dla UE i jej państw członkowskich. Przedstawiona w niniejszym dokumencie faza IV EUNPDC, opierająca się na pracach przeprowadzonych w poprzednich fazach projektu, odzwierciedla sposób, w jaki można kontynuować te działania, by umożliwić konsorcjum i sieci wnoszenie wkładu w prace UE w tej ważnej dziedzinie.

1. Ogólne zarządzanie

W ramach ogólnego zarządzania SIPRI będzie nadal nadzorować i koordynować działania konsorcjum i europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifracją i rozbrojeniem („sieć”), w tym poprzez organizowanie posiedzeń Komitetu Sterującego z udziałem przedstawicieli Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ), Komisji Europejskiej i konsorcjum oraz wykonywanie obowiązków sprawozdawczych. Obejmuje to również zadanie dalszego zwiększania różnorodności sieci pod względem reprezentowanych dyscyplin akademickich, zasięgu geograficznego oraz płci i wieku uczestników. Ogólne zarządzanie obejmuje również czas potrzebny wszystkim członkom konsorcjum na wykonywanie ogólnych zadań w zakresie zarządzania (np. udział w posiedzeniach koordynacyjnych, przekazywanie informacji koordynatorowi) oraz koszty związane z eksponowaniem działań.

Faza IV (2022–2025) obejmie również:

- Utworzenie komitetu programowego EUNPDC, w skład którego wejdą przedstawiciele członków konsorcjum, ESDZ i Komisji Europejskiej i który będzie dostarczać informacje na temat treści i organizacji dorocznej konferencji oraz innych projektów (np. posiedzenia konsultacyjnego, serii wydawniczych i seminariów ad hoc).
- Sześć ustnych briefingów, które zostaną przedstawione (w formie fizycznej lub wirtualnej) CONOP, COARM i innym organom UE, stosownie do okoliczności, przez ekspertów stowarzyszonych z członkami sieci lub konsorcjum oraz na wniosek ESDZ (wcześniej zapewniane za pośrednictwem projektu dotyczącego punktu informacyjnego).

2. Opis projektów

Następujące cele mają charakter przekrojowy dla wszystkich projektów:

- zapewnianie różnorodności pod względem płci i zasięgu geograficznego we wszystkich działaniach
- wspieranie nowego pokolenia ekspertów w dziedzinie nieprolifracji i rozbrojenia

2.1 Organizacja dorocznej konferencji dotyczącej nieprolifracji i rozbrojenia (instytucja wiodąca: IAI)

Cel i opis projektu

Podczas dorocznej konferencji z udziałem ekspertów rządowych i niezależnych ośrodków analitycznych oraz innych ekspertów akademickich z UE i krajów stowarzyszonych, a także z państw trzecich, będą omawiane i określone dalsze działania służące zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i środków jej przenoszenia oraz powiązane z nimi cele dotyczące rozbrojenia, jak również wyzwania związane z bronią konwencjonalną, w tym przeciwdziałanie nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, a także powiązane z nimi zagrożenia i możliwości stwarzane przez powstające technologie.

W fazie IV (2022–2025) działanie to obejmuje organizację co roku jednej takiej konferencji. Konsorcjum zamierza zorganizować konferencję z fizycznym udziałem uczestników, ale z możliwością transmisji na żywo części lub całości wydarzenia. Jeżeli nadal będą miały zastosowanie ograniczenia dotyczące podróży i spotkań w związku z pandemią COVID-19, konsorcjum gotowe jest dostosować format tego wydarzenia, jak uczyniło to już podczas fazy III. Ponadto:

- Równolegle z doroczną konferencją odbędzie się fizyczne posiedzenie uczestników sieci. W ciągu roku będą też organizowane dodatkowe wirtualne posiedzenia uczestników sieci.
- Posiedzenie w ramach inicjatywy „Next Generation” odbędzie się równolegle z doroczną konferencją, ale będzie powiązane z innymi działaniami z udziałem młodych ekspertów (zob. pkt 2.6 niniejszego dokumentu).
- Osoby mentorowane w ramach programu mentorskiego EUNPDC zostaną zaproszone do udziału w konferencji.

Wyniki projektu

- Dalsze organizowanie z inicjatywy europejskiej dużej konferencji poświęconej nieprolifracji i rozbrojeniu, która będzie nadal głównym forum służącym propagowaniu strategicznych dyskusji nad środkami służącymi zwalczaniu rozprzestrzeniania BMR i środków jej przenoszenia oraz powiązanych z nimi celów dotyczących rozbrojenia, a także sprostaniu wyzwaniom związanym z bronią konwencjonalną, także tym związanym z przeciwdziałaniem nielegalnemu handlowi i nadmiernemu gromadzeniu BSiL i amunicji do tych rodzajów broni.
- Zwiększenie wyeksponowania unijnych polityk w dziedzinie nierozprzestrzeniania BMR i BSiL oraz działań dotyczących broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej, a także wiedzy o tych politykach i działaniach wśród urzędników rządowych, pracowników naukowych i społeczeństw obywatelskich w państwach trzecich.
- Wspieranie roli sieci, jej spójności oraz roli Unii w tej dziedzinie.
- Pogłębienie wiedzy fachowej na temat nieprolifracji i rozbrojenia w państwach, w których jest ona niewystarczająca, w tym w państwach trzecich, ze szczególnym naciskiem na wspieranie nowego pokolenia.
- Przedstawianie zaleceń ukierunkowanych na działania, które ugruntowałyby realizację strategii UE dotyczącej nierozprzestrzeniania BMR i strategii dotyczącej BSiL oraz stanowiłyby przydatny etap pośredni dla działań dotyczących nieprolifracji i broni konwencjonalnej prowadzonych przez Unię i społeczność międzynarodową.
- Zwiększenie świadomości i poziomu wiedzy instytucji Unii, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i państw trzecich w związku z zagrożeniami związanymi z BMR i systemami jej przenoszenia, co umożliwi im lepsze planowanie.

2.2 Organizacja dorocznego posiedzenia konsultacyjnego dotyczącego nieprolifracji i rozbrojenia (instytucja wiodąca: FRS)

Cel i opis projektu

Podczas posiedzeń konsultacyjnych, z udziałem przedstawicieli UE, państw członkowskich i ośrodków analitycznych, należy zająć się zarówno krótko-, jak i średnioterminowymi wyzwaniami, jakie stoją przed Unią w dziedzinie nieprolifracji i rozbrojenia, w szczególności BMR i systemami jej przenoszenia, bronią konwencjonalną, w tym BSiL, nowymi rodzajami broni i systemami jej przenoszenia.

W fazie IV projektu działanie to obejmuje organizację jednego posiedzenia konsultacyjnego rocznie, podzielonego na dwie części, z których każda obejmuje kwestie związane z CONOP i COARM, a także przygotowanie powiązanych sprawozdań lub zaleceń. Porządki tych posiedzeń zostaną przygotowane w ścisłej współpracy z ESDZ oraz działającymi w Radzie grupami roboczymi zajmującymi się WPZiB i prowadzącymi prace w następujących dziedzinach: nieprolifерacja i rozbrojenie (CONOP) i kontrola eksportu broni (COARM). W stosownych przypadkach zostaną przeprowadzone konsultacje z dodatkowymi organami (np. grupą zadaniową ESDZ ds. przestrzeni kosmicznej). W szczególności:

- Doroczne posiedzenie konsultacyjne będzie trwało do 2 dni, a czas ten zostanie podzielony między posiedzenia dotyczące CONOP i COARM. Posiedzenie odbędzie się z fizycznym udziałem nie więcej niż 50 osób z europejskich ośrodków analitycznych, państw członkowskich UE i instytucji UE specjalizujących się w kwestiach związanych z rozbrojeniem i nierozprzestrzenianiem BMR oraz z bronią konwencjonalną, w tym BSiL, a także nowo powstającymi technologiami, w ramach każdej z tych dwóch sesji dotyczących CONOP i COARM.
- Posiedzenie konsultacyjne odbędzie się z fizycznym udziałem uczestników i będzie trwało 2 dni, aby umożliwić jak największą wymianę poglądów między uczestnikami.

Wyniki projektu

- Wymiana informacji i analiz dotyczących bieżących tendencji w zakresie proliferacji – między politykami i ekspertami akademickimi z państw członkowskich, a także pracownikami ESDZ i innych instytucji Unii specjalizującymi się w przedmiotowej dziedzinie.
- Dyskusja na temat najskuteczniejszych sposobów i środków wdrażania polityk Unii dotyczących zwalczania proliferacji.
- Przedstawienie Unii przez niezależne europejskie ośrodki analityczne konstruktywnych informacji zwrotnych na temat unijnej strategii dotyczącej zwalczania rozprzestrzeniania BMR i dotyczącej BSiL; ponadto przedstawienie badaczom przez praktyków propozycji politycznie najistotniejszych tematów wymagających dalszej analizy.
- Określenie zagadnień w dziedzinie nieprolifерacji i rozbrojenia mogących mieć duże znaczenie przy przygotowywaniu sprawozdań dotyczących kierunków polityki.
- Przygotowanie dla przedstawicieli WP sprawozdań dotyczących kierunków polityki wraz z zestawem zaleceń dotyczących kierunków działań.

2.3 Organizacja 9 seminariów ad hoc dotyczących nieprolifерacji i rozbrojenia

Cel i opis projektu

Seminaria ad hoc służą jako forum prowadzenia konsultacji między siecią, Unią oraz państwami członkowskimi Unii; są one zwoływane ad hoc w celu omawiania najważniejszych wydarzeń i wariantów strategicznych UE, a ponadto dzięki nim sieć, państwa członkowskie i instytucje UE będą mieć możliwość zainteresowania omawianą tematyką określonych kręgów odbiorców w Unii i poza jej granicami.

Projekt przewiduje zorganizowanie do dziewięciu seminariów eksperckich ad hoc oraz przygotowanie powiązanego dokumentu informacyjnego. W odniesieniu do fazy IV:

- Zorganizowane zostaną trzy seminaria z fizycznym udziałem uczestników i sześć seminariów w formacie wirtualnym.
- W ramach organizacji seminariów przygotowany zostanie dokument informacyjny ad hoc poświęcony tematowi seminarium; jego przygotowanie zostanie zlecone odpowiednim ekspertom stowarzyszonym z siecią, konsorcjum lub, w razie potrzeby, innymi instytucjami. Te dokumenty informacyjne zostaną rozesłane przed rozpoczęciem seminarium, jako dokumenty referencyjne, lub po jego zakończeniu, jako podsumowanie najważniejszych wniosków. Wszystkie dokumenty informacyjne ad hoc zostaną opublikowane na stronie internetowej konsorcjum.
- ESDZ może również zwrócić się o przygotowanie osobnych dokumentów (poprzednio: dokumenty punktu informacyjnego) zamiast dokumentu informacyjnego poświęconego tematowi seminarium ad hoc.

Wyniki projektu

- Wymiana informacji i analiz dotyczących bieżących tendencji w zakresie proliferacji – między politykami i ekspertami akademickimi z państw członkowskich, a także pracownikami ESDZ i innych instytucji Unii specjalizującymi się w przedmiotowej dziedzinie.
- Dyskusja na temat najskuteczniejszych sposobów i środków wdrażania polityk Unii dotyczących zwalczania proliferacji.
- Przedstawienie Unii przez niezależne unijne ośrodki analityczne konstruktywnych informacji zwrotnych na temat unijnej strategii dotyczącej zwalczania rozprzestrzeniania BMR i dotyczącej BSiL; ponadto przedstawienie ośrodkom analitycznym przez praktyków propozycji politycznie najistotniejszych tematów wymagających dalszej analizy.

- Określenie zagadnień w dziedzinie nieprolifracji i rozbrojenia mogących mieć duże znacznie przy przygotowywaniu sprawozdań dotyczących kierunków polityki.
- Przygotowanie dla przedstawicieli WP sprawozdań dotyczących kierunków polityki wraz z zestawem zaleceń dotyczących kierunków działań. Sprawozdania będą rozprowadzane w odnośnych instytucjach Unii oraz państwach członkowskich.

2.4 Publikacja 15 dokumentów strategicznych UE dotyczących nieprolifracji i rozbrojenia (instytucja wiodąca: SIPRI)

Cel i opis projektu

Projekt przewiduje przygotowanie i publikację maksymalnie 15 dokumentów strategicznych. Dokumenty strategiczne zostaną zlecone przez konsorcjum i opracowane, w głównej mierze, przez konsorcjum lub sieć, z myślą o zapewnieniu zrównoważonej i zróżnicowanej reprezentacji poglądów ekspertów pod względem ich płci oraz tematycznej i regionalnej specjalizacji. W miarę możliwości o wniesienie wkładu do serii dokumentów strategicznych zostaną poproszeni specjaliści reprezentujący nowe pokolenie, co przyczyni się do ich rozwoju zawodowego. Dokumenty te będą poświęcone tematom objętym mandatem konsorcjum. W każdym dokumencie zaproponowane zostaną zalecenia/warianty strategiczne. Wszystkie dokumenty strategiczne zostaną opublikowane na stronie internetowej konsorcjum.

Wyniki projektu

- Pogłębienie dialogu politycznego i związanego z bezpieczeństwem na temat środków walki z rozprzestrzenianiem BMR i jej systemów przenoszenia, kontroli zbrojeń i rozbrojenia – głównie przez ekspertów, badaczy i pracowników akademickich.
- Zwiększenie świadomości, wiedzy i zrozumienia wśród społeczeństwa obywatelskiego, europejskiej sieci niezależnych ośrodków analitycznych zajmujących się nieprolifracją oraz rządów w zakresie kwestii związanych z unijnymi politykami nieprolifracji, kontroli zbrojeń i rozbrojenia.
- Zaprezentowanie WP, instytucjom Unii i państwom członkowskim politycznych lub strategicznych wariantów działania.
- Rozwój działań z zakresu nieprolifracji, kontroli zbrojeń i rozbrojenia na szczeblu Unii, wspomagany poprzez pomysły, informacje i analizy.

2.5 Propagowanie i doskonalenie edukacji w dziedzinie nieprolifracji i rozbrojenia

Projekt obejmuje następujące działania:

2.5.1 Aktualizacja infrastruktury i kursów e-uczenia się EUNPD (instytucja wiodąca: PRIF)

Cel i opis projektu

Działanie to będzie koncentrowało się na upowszechnianiu i wykorzystywaniu na całym świecie narzędzia e-uczenia się, które zostało opracowane w fazach II i III. Obecnie kurs składa się z 20 jednostek dotyczących wszystkich istotnych kwestii w dziedzinie nieprolifracji i rozbrojenia. W fazie IV wszystkie jednostki kursu będą regularnie aktualizowane w celu udostępnienia studentom najnowszych faktów i danych liczbowych. Ze względu na znaczące zmiany, jakie zaszły w ostatnich latach w dziedzinie nieprolifracji i rozbrojenia, w tej fazie główny nacisk położony jest na gruntowną aktualizację 15 pierwotnych jednostek kursu opracowanych w latach 2014–2017 pod względem treści, przyjazności dla użytkownika i interfejsu użytkownika oraz projektu graficznego i wideo. Zmiany te ułatwią aktualizowanie jednostek kursu.

Szczególna uwaga zostanie ponownie poświęcona dostępności, tj. dostosowaniu do potrzeb użytkowników z zaburzeniami widzenia lub niedosłuchem. Ponadto cały kurs zostanie poprawiony, tak aby był bardziej zrozumiały, dzięki weryfikacji językowej dokonanej przez wyspecjalizowanych rodzimych użytkowników języka angielskiego. Kontynuowanie działań informacyjnych i wsparcia dla instytucji edukacyjnych umożliwi łatwą integrację e-uczenia się z uniwersyteckimi programami magisterskimi i innymi ofertami edukacyjnymi oraz ułatwi korzystanie z kursu e-uczenia się na całym świecie.

Wyniki projektu

- Utrzymanie, optymalizacja i aktualizacja istniejącego kursu e-uczenia się EUNPD obejmującego wszystkie istotne aspekty nieprolifracji i rozbrojenia.
- Działania informacyjne i pomoc dla nauczycieli, wykładowców i szkoleniowców w wykorzystywaniu unijnych zasobów edukacyjnych dotyczących nieprolifracji i rozbrojenia.

- Działania informacyjne i pomoc dla dziennikarzy i młodych dyplomatów w wykorzystywaniu unijnych zasobów edukacyjnych dotyczących nieprolifracji i rozbrojenia.
- Wspieranie nauczania o kontroli zbrojeń, nieprolifracji i rozbrojeniu podczas seminariów na uczelniach wyższych.
- Wspieranie łączenia e-uczenia się i szkoleń stacjonarnych („kształcenie mieszane”).
- Pogłębienie wiedzy specjalistycznej w Unii i w państwach trzecich na temat unijnej polityki w dziedzinie nieprolifracji i rozbrojenia.
- Zapewnienie stale aktualizowanych otwartych zasobów edukacyjnych dla wszystkich stron zaangażowanych w badania i programowanie w zakresie nieprolifracji.
- Zapewnienie wiedzy będącej decydującym wsparciem dla praktyków i naukowców zajmujących się nieprolifracją.

2.5.2 „Klinika dydaktyczna” (centrum zasobów dydaktycznych) (instytucja wiodąca: PRIF)

Cel i opis projektu

Działanie to będzie kontynuacją prac rozpoczętych w latach 2021–2022 w celu doskonalenia edukacji w dziedzinie rozbrojenia, kontroli zbrojeń i nieprolifracji w UE. Dzięki obszernej kwerendzie internetowej zidentyfikowano dotychczas 59 związanych z tym tematem kursów prowadzonych ostatnio na uczelniach wyższych w UE. Skontaktowano się indywidualnie z poszczególnymi wykładowcami. W odpowiedzi udostępniono 14 programów szkoleń. W wyniku wstępnej oceny opracowano dwa główne programy szkoleń i krótkie streszczenia najważniejszych tekstów. W fazie IV skompilowane zostaną kursy prowadzone na uczelniach wyższych w Europie i Ameryce Północnej, a kwerenda zostanie rozszerzona na kraje inne niż zachodnie. Analiza statystyczna będzie stale udoskonalana i aktualizowana. Wykładowcom i nauczycielom proponowane będą dodatkowe materiały.

Wyniki projektu

- Szeroki zakres programów wydarzeń edukacyjnych jako przykłady i źródło inspiracji podawane na stronie internetowej konsorcjum.
- Ocena statystyczna istniejących kursów pod względem np. nauczanych przedmiotów, podejść teoretycznych lub różnorodności pod względem płci, zostanie opublikowana na stronie internetowej konsorcjum i przedstawiona na konferencjach lub warsztatach.
- Opracowanie i aktualizacja dwóch głównych programów szkoleń dla początkujących nauczycieli.
- Krótkie streszczenia istotnych lub brakujących materiałów informacyjnych publikowane na stronie internetowej konsorcjum.

2.5.3 Kurs szkoleniowy upowszechniający zagadnienie proliferacji (instytucja wiodąca: SIPRI)

Cel i opis projektu

Działanie to obejmie organizację 6 kursów szkoleniowych w celu podniesienia świadomości na temat zagrożeń związanych z proliferacją dla studentów studiów magisterskich i podyplomowych w dziedzinie nauk przyrodniczych i w innych odpowiednich dziedzinach. Stworzy ono również pomost między naukami społecznymi a naukami przyrodniczymi, co uznano za pilną potrzebę podczas poprzedniej fazy. Będzie to obejmowało opracowanie specjalnego programu nauczania dla odrębnych grup (takich jak studenci nauk biomedycznych, inżynierii lub inżynierii jądrowej) i realizację dwóch kursów rocznie. W fazie IV trzy z tych kursów zostaną zorganizowane stacjonarnie w Sztokholmie, a trzy odbędą się wirtualnie.

Wyniki projektu

- Zwiększenie zdolności w zakresie instrumentów i polityk dotyczących nieprolifracji w przypadku nowego pokolenia naukowców z dziedziny nauk przyrodniczych i innych odpowiednich dziedzin.
- Wkład w realizację celów unijnej polityki nieprolifracji poprzez zwiększenie świadomości co do zagrożeń związanych z proliferacją wśród przedstawicieli dyscyplin, w których występują główne zagrożenia związane z proliferacją i gdzie występuje rozwój technologiczny; a także możliwości przeciwdziałania zagrożeniom związanym z proliferacją za pomocą rozwoju technologicznego.
- Połączenie kształcenia na odległość (e-uczenia się) i szkoleń stacjonarnych („kształcenie mieszane”).

2.6 Propagowanie kwestii związanych z nieprolifracją i rozbrojeniem wśród młodych kobiet i nowego pokolenia

Projekt obejmuje następujące działania:

2.6.1 Program staży (instytucja wiodąca: PRIF)

Cel i opis projektu

Projekt przewiduje europejskie staże poświęcone nieprolifracji i rozbrojeniu dla grupy do 30 studentów studiów magisterskich lub młodych dyplomatów na okres do trzech miesięcy. Staże będą organizowane i dokumentowane przez konsorcjum i będą obejmować udział w wydarzeniach i warsztatach, czytanie i pisanie tekstów oraz integrację projektów. Instytucjami przyjmującymi mogą być wszystkie instytucje należące do europejskiej sieci. Spośród 30 staży 24 są zarezerwowane dla kandydatów z Europy, a pozostałe sześć - dla kandydatów spoza Europy. Wszyscy stażyści są - w miarę możliwości - zapraszani na konferencje i seminaria organizowane przez konsorcjum w czasie ich stażu.

Wyniki projektu

- Rozwinięcie zdolności nowego pokolenia naukowców i praktyków w zakresie polityki i programowania w dziedzinie nieprolifracji.
- Pogłębienie wiedzy specjalistycznej w Unii na temat unijnej polityki w dziedzinie nieprolifracji i rozbrojenia.
- Lepsze zrozumienie w państwach trzecich unijnych strategii, polityk i podejść do nieprolifracji.
- Utworzenie sieci młodych praktyków i pracowników akademickich oraz ułatwienie praktycznej współpracy.
- Wzmocnienie rozwoju potencjału w zakresie polityk Unii w obszarze BMR i SALW w ramach sieci.

2.6.2 Działania w ramach inicjatywy „Young Women and Next Generation” („Młode kobiety i nowe pokolenie”) i program mentorski (instytucja wiodąca: VCDNP)

Cel i opis projektu

Projekt ten, motywowany powszechnie postrzeganą nierównowagą pod względem wieku i płci wśród ekspertów i praktyków w dziedzinie nieprolifracji, rozbrojenia i kontroli zbrojeń, ma na celu zaznajomienie studentów studiów pierwszego stopnia oraz studiów magisterskich i podyplomowych z zagadnieniami nieprolifracji, rozbrojenia i kontroli zbrojeń, zwiększenia ich świadomości na ten temat oraz zachęcenie ich do udziału w wydarzeniach i warsztatach na związane z tym tematy. W fazie IV w ramach tego działania przewidziano dwie wizyty informacyjne rocznie na uczelniach wyższych w Europie w celu lepszego wyeksponowania tej dziedziny i możliwości dla młodych naukowców. W ramach tego działania będą ponadto organizowane webinaria tematyczne, obejmujące za każdym razem informacje na temat możliwości zawodowych lub ścieżek kariery dla młodych ludzi.

Aby zwiększyć obecność kobiet w tej dziedzinie, podczas fazy IV w ramach projektu będzie też co roku prowadzony formalny program mentorski (trwający 1 rok) w celu dobrania 20 mentorów dla 20 młodych kobiet, co ma pomóc w ulepszeniu sieci kontaktów międzyludzkich, lepszym zrozumieniu tej dziedziny oraz poszukiwaniu porad zawodowych. Programowi mentorskiemu towarzyszyć będą sesje eksperckie, spotkania nieformalne oraz warsztaty rozwoju umiejętności.

Wyniki projektu

- Zwiększenie zdolności nowego pokolenia naukowców i praktyków w dziedzinie nieprolifracji, rozbrojenia i kontroli zbrojeń.
- Lepsze zrozumienie tej dziedziny i odnośnych polityk UE.
- Większa świadomość sposobów, w jakie młodzi naukowcy, zwłaszcza kobiety, mogą bardziej zaangażować się w dziedzinę nieprolifracji, rozbrojenia i kontroli zbrojeń.
- Zacieśnienie sieci kontaktów wśród młodych praktyków oraz między młodymi praktykami i uznanymi ekspertami.
- Lepsza współpraca z młodymi naukowcami, których interesuje bliższe poznanie tej dziedziny i zajęcie się nią.

2.7 Wizyta w Brukseli dla uczestników oenztetowskiego programu stypendialnego poświęconego rozbrojeniu (instytucja wiodąca: VCDNP)

Cel i opis projektu

Projekt ten, realizowany w ramach oenztetowskiego programu stypendialnego poświęconego rozbrojeniu, przewiduje 2–3-dniową wizytę studyjną w Brukseli (Belgia), aby stypendyści mogli lepiej poznać UE, jej polityki, funkcjonowanie i instytucje. Wizyta będzie zaplanowana w taki sposób, by uzupełniła europejski komponent programu stypendialnego. Program ma na celu zapewnienie kompleksowego zarysu głównych unijnych instytucji i organów kształtujących politykę, szczególnie w zakresie nieprolifracji i rozbrojenia, oraz obejmuje prezentacje tematyczne dotyczące prac UE w tej dziedzinie, w tym programów wsparcia oferowanych państwom trzecim.

Wyniki projektu

- Poszerzenie wiedzy o funkcjonowaniu i instytucjach UE i jej polityk oraz programów wsparcia dla państw trzecich w zakresie nieprolifracji i rozbrojenia, a także lepsze wyeksponowanie tych informacji.
- Zwiększenie poziomu wiedzy fachowej na temat BMR i BSIL w krajach partnerskich i państwach trzecich.
- Zacieśnienie współpracy z Biurem ONZ ds. Rozbrojenia oraz wkład w działania edukacyjne w ramach oenztowskiego programu stypendialnego poświęconego rozbrojeniu.

2.8 Działania informacyjne i komunikacyjne (instytucja wiodąca: FRS)

Projekt obejmuje następujące działania:

Strona internetowa, platforma sieci i działania informacyjne (instytucja wiodąca: FRS)

Cel i opis projektu

Działanie to zapewnia środki służące do hostingu i projektowania stron internetowych oraz technicznego utrzymania strony internetowej konsorcjum i jego profili w serwisach społecznościowych (Twitter, LinkedIn, Youtube). Po utworzeniu w poprzedniej fazie cyfrowej platformy współpracy w celu ułatwienia komunikacji, współpracy i wymiany optymalnych rozwiązań w ramach sieci, działanie to obejmie zarządzanie społecznością, aktualizacje i utrzymanie techniczne platformy. Za pośrednictwem tej cyfrowej platformy współpracy członkowie sieci będą bardziej bezpośrednio angażować się w działalność poprzez interakcję na forum, dzielenie się swoimi zasobami i informacjami o nadchodzących wydarzeniach, a także przekazywanie aktualnych informacji na temat swoich ekspertów i instytucji. Każdy badacz będzie mógł stworzyć własny profil na platformie, wyszukiwać informacje na temat EUNPDC i sieci oraz wchodzić w interakcję z innymi użytkownikami. Ponadto:

- Publikacje, wydarzenia i oferty pracy proponowane przez konsorcjum i innych członków sieci będą nadal promowane i wspierane na różnych platformach.
- Konferencje organizowane przez konsorcjum będą nadal promowane na stronie internetowej wraz z odnośną dokumentacją (dokumenty referencyjne, porządek obrad, prezentacje, w stosownych przypadkach zapis wideo posiedzeń otwartych).
- Oferta edukacyjna w ramach konsorcjum, w tym kurs e-uczenia się, zasoby dydaktyczne, inicjatywa „Young Women and Next Generation”, stypendia i staże nadal będą promowane w specjalnie przeznaczonej do tego sekcji strony internetowej.
- Utworzone zostaną linki między stroną internetową a platformą, aby zapewnić integrację i regularną aktualizację wszystkich narzędzi informacyjnych i komunikacyjnych wykorzystywanych przez konsorcjum.
- Biuletyn będzie nadal publikowany co miesiąc. Każdy numer biuletynu będzie zawierał: 1) forum, na którym przedstawiciele sieci będą mogli promować swoją działalność badawczą, ze szczególnym uwzględnieniem ostatnio rozpoczętych prac; b) zaktualizowane informacje o działalności konsorcjum; c) najnowsze informacje o działalności członków sieci; d) artykuł wstępny na tematy z zakresu nieprolifracji i rozbrojenia mające znaczenie dla polityki UE.

2.8.1 Produkcja podcastu EUNPDC (instytucja wiodąca: IISS–Europe)

Cel i opis projektu

W ramach tego działania przewidziano rozpoczęcie nadawania podcastu EUNPDC zajmującego się zagadnieniami objętymi mandatem konsorcjum. W fazie IV projektu zostanie wyprodukowana obejmująca do 36 odcinków seria podcastów, których gospodarzem będzie IISS–Europe.

Wyniki działań projektowych

- Zwiększenie świadomości i poziomu wiedzy instytucji Unii, państw członkowskich, społeczeństwa obywatelskiego i państw trzecich w związku z zagrożeniami związanymi z bronią konwencjonalną, BMR i systemami jej przenoszenia, co umożliwi im lepsze planowanie.
- Propagowanie lepszego zrozumienia wśród społeczeństwa obywatelskiego strategii UE dotyczącej nierozprzestrzeniania BMR i strategii UE dotyczącej BSIL.
- Zapewnienie interfejsu między Unią a siecią ośrodków analitycznych.
- Zarządzanie platformą, za pośrednictwem której ośrodki analityczne zajmujące się nieprolifracją mogą stale prowadzić niezależną wymianę poglądów i analiz dotyczących kwestii z zakresu rozprzestrzeniania BMR i kwestii broni konwencjonalnej, w tym BSIL.
- Poszerzanie i aktualizacja istniejącej sieci niezależnych ośrodków analitycznych oraz zarządzanie tą siecią.

-
- Umożliwienie stałego darmowego pobierania dokumentów z posiedzeń sieci oraz dokumentów pochodzących z niezależnych ośrodków analitycznych, których życzeniem może być nieodpłatne udostępnienie swoich wyników badań.

DECYZJA RADY (UE) 2022/598**z dnia 5 kwietnia 2022 r.**

w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu, ustanowionego na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w odniesieniu do zmiany protokołu 4 w sprawie reguł pochodzenia do tego Porozumienia, oraz uchylająca decyzję (UE) 2020/2058

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 207 ust. 4 akapit pierwszy w związku z art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym (zwane dalej „Porozumieniem EOG”) zostało zawarte przez Unię na mocy decyzji Rady i Komisji 94/1/EWWiS, WE ⁽¹⁾ i weszło w życie w dniu 1 stycznia 1994 r.
- (2) Protokół 4 do Porozumienia EOG ustanawia reguły pochodzenia. Zgodnie z art. 98 Porozumienia EOG Wspólny Komitet EOG ustanowiony w art. 92 Porozumienia (zwany dalej „Wspólnym Komitetem”) może podjąć decyzję o wprowadzeniu zmian do protokołu 4.
- (3) Wspólny Komitet przyjmie decyzję o zmianie protokołu 4 („decyzja”) na swoim najbliższym posiedzeniu przed końcem 2023 r.
- (4) Należy ustalić stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, gdyż jego decyzja będzie miała skutki prawne w Unii.
- (5) Regionalna konwencja w sprawie paneurośrodkiemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia („konwencja”) została zawarta przez Unię na mocy decyzji Rady 2013/94/UE ⁽²⁾ i weszła w życie w odniesieniu do Unii w dniu 1 maja 2012 r. W konwencji tej zawarto postanowienia dotyczące pochodzenia towarów będących przedmiotem wymiany handlowej w ramach odpowiednich dwustronnych umów o wolnym handlu zawieranych między umawiającymi się stronami konwencji, które to postanowienia mają zastosowanie bez uszczerbku dla zasad określonych w tych dwustronnych umowach.
- (6) W wyniku dyskusji na temat zmiany konwencji sformułowano nowy zestaw zmodernizowanych i bardziej elastycznych reguł pochodzenia, które mają zostać włączone do konwencji. Do czasu zawarcia i wejścia w życie zmian do konwencji Umawiające się Strony Porozumienia EOG wyraziły zgodę na jak najszybsze zastosowanie alternatywnego zestawu reguł pochodzenia opartych na regułach zmienionej konwencji, które mogą być stosowane dwustronnie, jako alternatywne reguły pochodzenia do reguł określonych w konwencji (zwanych dalej „regułami przejściowymi”) ⁽³⁾. W tym celu decyzja będzie także zawierać reguły przejściowe.

⁽¹⁾ Decyzja Rady i Komisji 94/1/EWWiS z dnia 13 grudnia 1993 r. w sprawie zawarcia Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, między Wspólnotami Europejskimi, ich Państwami Członkowskimi a Republiką Austrii, Republiką Finlandii, Republiką Islandii, Księstwem Liechtensteinu, Królestwem Norwegii, Królestwem Szwecji i Konfederacją Szwajcarską (Dz.U. L 1 z 3.1.1994, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2013/94/UE z dnia 26 marca 2012 r. w sprawie zawarcia Regionalnej konwencji w sprawie paneurośrodkiemnomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia (Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 3).

⁽³⁾ Zob. Decyzję Rady (UE) 2020/2056 z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Królestwem Norwegii w odniesieniu do zmiany tej Umowy w drodze zastąpienia protokołu nr 3 do niej dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 15) i decyzję Rady (UE) 2020/2057 z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Umowy między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Republiką Islandii w odniesieniu do zmiany Umowy w drodze zastąpienia protokołu nr 3 do niej, dotyczącego definicji pojęcia „produkty pochodzące” i metod współpracy administracyjnej (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 17).

- (7) Tekst projektu decyzji Wspólnego Komitetu, na którym Rada oparła swoje stanowisko w decyzji (UE) 2020/2058 ⁽⁴⁾ został odrzucony, z przyczyn technicznych, przez państwa Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) na posiedzeniu Wspólnego Podkomitetu EOG ds. Swobodnego Przepływu Towarów odbywającym się w dniu 30 czerwca 2021 r.. Tym samym, w celu zapewnienia jasności i pewności prawa należy uchylić decyzję (UE) 2020/2058, a Rada powinna określić nowe stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu w odniesieniu do zmiany protokołu 4.
- (8) Umawiające się Strony Porozumienia EOG zaczęły stosować reguły przejściowe uzgodnione między sobą na szczelnie dwustronnym od dnia 1 września 2021 r. W związku z tym decyzja powinna również mieć zastosowanie z mocą wsteczną od dnia 1 września 2021 r., na warunkach przewidzianych w jej art. 4, tak by zapewnić spójność stosowania reguł pochodzenia w ramach EOG.
- (9) Stanowisko Unii w ramach Wspólnego Komitetu powinno zatem opierać się na dołączonym projekcie decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte w imieniu Unii w ramach Wspólnego Komitetu, ustanowionego Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w odniesieniu do zmiany protokołu 4 do tego Porozumienia opiera się na projekcie decyzji Wspólnego Komitetu dołączonym do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Decyzja (UE) 2020/2058 traci moc.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia i traci moc w dniu 31 grudnia 2023 r.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 5 kwietnia 2022 r.

W imieniu Rady
Przewodniczący
B. LE MAIRE

⁽⁴⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/2058 z dnia 7 grudnia 2020 r. w sprawie stanowiska, jakie należy zająć w imieniu Unii Europejskiej w ramach Wspólnego Komitetu ustanowionego na mocy Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym w odniesieniu do zmiany protokołu 4 (dotyczącego reguł pochodzenia) do tego Porozumienia (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 19).

PROJEKT
DECYZJA WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr .../2022
z dnia ...
zmieniająca protokół 4 w sprawie reguł pochodzenia do Porozumienia EOG

WSPÓLNY KOMITET EOG,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym („Porozumienie EOG”), w szczególności jego art. 98,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Art. 9 Porozumienia EOG odnosi się do protokołu 4 do Porozumienia EOG („protokół 4”), w którym to protokole określa się reguły pochodzenia.
- (2) Celem Regionalnej konwencji w sprawie paneurośrodkowomorskich preferencyjnych reguł pochodzenia ⁽¹⁾ („konwencja PEM”) jest transpozycja istniejących dwustronnych systemów reguł pochodzenia istniejących dwustronnych systemów reguł pochodzenia ustanowionych w dwustronnych umowach o wolnym handlu zawartych między Umawiającymi się Stronami konwencji PEM do wielostronnych ram, nie naruszając zasad określonych w tych dwustronnych umowach.
- (3) Unia, Norwegia i Liechtenstein podpisały konwencję PEM w dniu 15 czerwca 2011 r., a Islandia podpisała konwencję PEM w dniu 30 czerwca 2011 r.
- (4) Unia, Norwegia, Islandia i Liechtenstein złożyły swoje instrumenty przyjęcia u depozytariusza konwencji PEM odpowiednio w dniach 26 marca 2012 r., 9 listopada 2011 r., 12 marca 2012 r. i 28 listopada 2011 r. W związku z powyższym oraz zgodnie z art. 10 ust. 3 konwencji PEM konwencja ta weszła w życie w dniu 1 stycznia 2012 r. w odniesieniu do Liechtensteinu i Norwegii oraz w dniu 1 maja 2012 r. w odniesieniu do Islandii i Unii.
- (5) Do czasu zawarcia i wejścia w życie zmiany konwencji PEM Umawiające się Strony Porozumienia EOG zgodziły się stosować alternatywny zestaw reguł pochodzenia opartych na tych znajdujących się w zmienionej konwencji PEM, które mogłyby być stosowane dwustronnie jako reguły pochodzenia alternatywne wobec reguł określonych w konwencji PEM, poprzez dodanie do protokołu 4 dodatku A.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić protokół 4,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W protokole 4 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem [...], pod warunkiem dokonania wszystkich notyfikacji przewidzianych w art. 103 ust. 1 Porozumienia EOG (*). Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 września 2021 r.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja zostaje opublikowana w sekcji EOG i w Suplemencie EOG do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 54 z 26.2.2013, s. 4.

(*) [Nie wskazano wymogów konstytucyjnych.] [Wskazano wymogi konstytucyjne.]

Artykuł 4

Dla celów stosowania niniejszej decyzji dowody pochodzenia mogą być wystawiane retrospektywnie w odniesieniu do wywozu dokonanego między dniem 1 września 2021 r. a datą wejścia w życie niniejszej decyzji.

Sporządzono w ...

*W imieniu Wspólnego Komitetu EOG
Przewodniczący*

*Sekretarze
Wspólnego Komitetu EOG*

ZAŁĄCZNIK

DO DECYZJI WSPÓLNEGO KOMITETU EOG nr .../...

Na końcu Protokołu 4 dodaje się tekst w brzmieniu:

„DODATEK A

OBOWIĄZUJĄCE ALTERNATYWNE REGUŁY POCHODZENIA

Reguły przeznaczone do fakultatywnego stosowania między Umawiającymi się Stronami Regionalnej konwencji w sprawie paneurośródlądowych preferencyjnych reguł pochodzenia («konwencja PEM») do czasu zawarcia i wejścia w życie zmiany konwencji PEM

(zwane dalej „regułami” lub „regułami przejściowymi”)

DEFINICJA POJĘCIA »PRODUKTY POCHODZĄCE« I METODY WSPÓŁPRACY ADMINISTRACYJNEJ

SPIS TREŚCI

TYTUŁ I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1 Definicje

TYTUŁ II DEFINICJA POJĘCIA »PRODUKTY POCHODZĄCE«

Artykuł 2 Wymogi ogólne

Artykuł 3 Produkty całkowicie uzyskane

Artykuł 4 Wystarczająca obróbka lub przetworzenie

Artykuł 5 Reguła tolerancji

Artykuł 6 Niewystarczająca obróbka lub przetworzenie

Artykuł 7 Kumulacja pochodzenia

Artykuł 8 Warunki stosowania kumulacji pochodzenia

Artykuł 9 Jednostka kwalifikacyjna

Artykuł 10 Zestawy

Artykuł 11 Elementy neutralne

Artykuł 12 Rozróżnienie księgowe

TYTUŁ III WYMOGI TERYTORIALNE

Artykuł 13 Zasada terytorialności

Artykuł 14 Zasada niemanipulacji

Artykuł 15 Wystawy

TYTUŁ IV ZWROT LUB ZWOLNIENIE

Artykuł 16 Zwrot ceł lub zwolnienie z ceł

TYTUŁ V DOWÓD POCHODZENIA

Artykuł 17 Wymogi ogólne

Artykuł 18 Warunki sporządzania deklaracji pochodzenia

Artykuł 19 Upoważniony eksporter

Artykuł 20 Procedura wystawiania świadectwa przewozowego EUR.1

Artykuł 21 Świadectwa przewozowe EUR.1 wystawione retrospektywnie

Artykuł 22 **Wystawianie duplikatu świadectwa przewozowego EUR.1**

Artykuł 23 **Termin ważności dowodu pochodzenia**

Artykuł 24 **Wolne obszary celne**

Artykuł 25 **Wymogi dotyczące przywozu**

Artykuł 26 **Przywóz partiami**

Artykuł 27 **Zwolnienie z dowodu pochodzenia**

Artykuł 28 **Niezgodności i pomyłki formalne**

Artykuł 29 **Deklaracje dostawcy**

Artykuł 30 **Kwoty wyrażone w euro**

TYTUŁ VI ZASADY WSPÓŁPRACY I DOWODY W POSTACI DOKUMENTÓW

Artykuł 31 **Dowody w postaci dokumentów, przechowywanie dowodów pochodzenia i dokumentów uzupełniających**

Artykuł 32 **Rozstrzyganie sporów**

TYTUŁ VII WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 33 **Powiadamianie i współpraca**

Artykuł 34 **Weryfikacja dowodów pochodzenia**

Artykuł 35 **Weryfikacja deklaracji dostawcy**

Artykuł 36 **Sankcje**

TYTUŁ VIII STOSOWANIE DODATKU A

Artykuł 37 **Liechtenstein**

Artykuł 38 **Republika San Marino**

Artykuł 39 **Księstwo Andory**

Artykuł 40 **Ceuta i Melilla**

Wykaz załączników

ZAŁĄCZNIK I: Uwagi wstępne do wykazu w załączniku II

ZAŁĄCZNIK II: Wykaz procesów obróbki lub przetwarzania, którym należy poddać materiały nie pochodzące, aby wytworzony produkt mógł uzyskać status pochodzenia

ZAŁĄCZNIK III: Tekst deklaracji pochodzenia

ZAŁĄCZNIK IV: Wzory świadectwa przewozowego EUR.1 i wniosku o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1

ZAŁĄCZNIK V: Szczególne warunki dotyczące produktów pochodzących z Ceuty i Melilli

ZAŁĄCZNIK VI: Deklaracja dostawcy

ZAŁĄCZNIK VII: Długoterminowa deklaracja dostawcy

TYTUŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Na potrzeby niniejszych reguł:

- a) »stosująca Umawiająca się Strona« oznacza Umawiającą się Stronę konwencji PEM, która włącza niniejsze reguły do dwustronnych umów preferencyjnych z inną Umawiającą się Stroną konwencji PEM i obejmuje Umawiającą się Stronę Porozumienia EOG;
- b) »działy«, »pozycje« i »podpozycje« oznaczają działy, pozycje i podpozycje (kody cztero- lub sześciocyfrowe) stosowane w nomenklaturze, która tworzy Zharmonizowany system oznaczania i kodowania towarów (zwany dalej »Systemem zharmonizowanym«), wraz ze zmianami zgodnie z zaleceniem Rady Współpracy Celnej z dnia 26 czerwca 2004 r.;
- c) »klasyfikowany« oznacza klasyfikację towaru do poszczególnej pozycji lub podpozycji Systemu zharmonizowanego;
- d) »przesyłka« oznacza produkty, które są:
 - (i) wysłane w tym samym czasie od jednego eksportera do jednego odbiorcy; albo
 - (ii) objęte jednolitym dokumentem transportowym obejmującym ich transport od eksportera do odbiorcy lub, w przypadku braku takiego dokumentu, jedną fakturą;
- e) »organy celne Strony lub stosującej Umawiającej się Strony« w odniesieniu do Unii Europejskiej oznaczają dowolne organy celne państw członkowskich Unii Europejskiej;
- f) »wartość celna« oznacza wartość określoną zgodnie z Porozumieniem w sprawie stosowania artykułu VII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (Porozumienie WTO w sprawie ustalania wartości celnej);
- g) »cena ex-works« oznacza cenę zapłaconą za produkt ex-works producentowi z EOG, w którego przedsiębiorstwie dokonuje się ostatecznej obróbki lub przetworzenia, pod warunkiem że cena ta zawiera wartość wszystkich użytych materiałów i wszystkie inne koszty związane z wytworzeniem produktu, z wyłączeniem wszystkich podatków wewnętrznych, które są lub mogą być zwrócone w momencie wywozu uzyskanego produktu. W przypadku gdy ostatnią obróbkę lub przetworzenie zlecono podwykonawcy producenta, pojęcie »producent« odnosi się do przedsiębiorstwa, które zatrudnia podwykonawcę.

W przypadku gdy cena faktycznie zapłacona nie odzwierciedla wszystkich kosztów związanych z wytworzeniem produktu, które to koszty zostały rzeczywiście poniesione w EOG, cena ex-works oznacza sumę wszystkich tych kosztów pomniejszoną o wszelkie podatki wewnętrzne, które zostaną lub mogą zostać zwrócone w momencie wywozu uzyskanego produktu;
- h) »materiał zamienny« lub »produkt zamienny« oznacza materiał lub produkt tego samego rodzaju i jakości handlowej, charakteryzujący się identycznymi cechami technicznymi i fizycznymi, oraz niemożliwy do rozróżnienia;
- i) »towary« oznaczają zarówno materiał, jak i produkt;
- j) »wytwarzanie« oznacza każdy rodzaj obróbki lub przetworzenia łącznie z montażem;
- k) »materiał« oznacza każdy składnik, surowiec, komponent lub część itp. użyte do wytworzenia produktu;
- l) »najwyższa dopuszczalna zawartość materiałów nie pochodzących« oznacza maksymalną zawartość materiałów nie pochodzących, jaka pozwala na uznanie procesu wytwarzania za operację obróbki lub przetworzenia wystarczającą dla nadania produktowi statusu pochodzenia. Może być ona wyrażona w postaci wartości procentowej ceny ex-works produktu lub jako procent masy netto wspomnianych wykorzystanych materiałów, objętych określoną grupą działów, działem, pozycją lub podpozycją;
- m) »produkt« oznacza wytwarzany produkt, nawet jeśli jest on przeznaczony do użycia w innym procesie wytwarzania;
- n) »terytorium« obejmuje terytorium lądowe, wody wewnętrzne i morze terytorialne Umawiających się Stron Porozumienia EOG, do których ma zastosowanie Porozumienie EOG;

- o) »wartość dodana« oznacza cenę ex-works produktu pomniejszoną o wartość celną każdego z użytych materiałów, które pochodzą z terytorium pozostałych stosujących Umawiających się Stron, do których ma zastosowanie kumulacja lub, w przypadku gdy wartość celną nie jest znana lub nie może zostać ustalona – pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za materiały w EOG;
- p) »wartość materiałów« oznacza wartość celną w chwili przywozu użytych materiałów nie pochodzących lub, jeżeli nie jest ona znana bądź nie może być ustalona, pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały w EOG. Niniejszą literę stosuje się odpowiednio w przypadku, gdy należy ustalić wartość użytych materiałów pochodzących;

TYTUŁ II

DEFINICJA POJĘCIA »PRODUKTY POCHODZĄCE«

Artykuł 2

Wymogi ogólne

1. Na potrzeby wykonania Porozumienia EOG następujące produkty uważa się za pochodzące z EOG:
 - a) produkty całkowicie uzyskane w EOG w rozumieniu art. 3;
 - b) produkty uzyskane w EOG zawierające materiały, które nie zostały całkowicie tam uzyskane, pod warunkiem że materiały te zostały poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w EOG w rozumieniu art. 4.

W tym celu terytoria Umawiających się Stron Porozumienia EOG, do których ma zastosowanie to Porozumienie, uważa się za jedno terytorium.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1 terytorium Księstwa Liechtensteinu wyłącza się z terytorium EOG dla celu ustalenia pochodzenia produktów określonych w tabelach I i II protokołu 3 i te produkty uważa się za pochodzące z EOG wyłącznie wtedy, gdy zostały one całkowicie uzyskane albo poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu na terytorium innych Umawiających się Stron Porozumienia EOG.

Artykuł 3

Produkty całkowicie uzyskane

1. Następujące produkty uważa się za całkowicie uzyskane w EOG:
 - a) produkty mineralne i woda naturalna wydobyte na jej terytorium z ziemi lub z dna morskiego;
 - b) rośliny, w tym rośliny wodne, i produkty roślinne tam uprawiane lub zebrane;
 - c) żywe zwierzęta tam urodzone i chowane;
 - d) produkty uzyskane od żywych zwierząt tam chowanych;
 - e) produkty pochodzące z ubitych zwierząt tam urodzonych i chowanych;
 - f) produkty uzyskane przez polowanie lub połowy tam przeprowadzone;
 - g) produkty akwakultury, w przypadkach gdy ryby, skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce były tam urodzone lub chowane z jaj, larw, narybku lub palczaków;
 - h) produkty rybołówstwa morskiego i inne produkty wydobyte z morza poza wodami terytorialnymi przez jej statki;
 - i) produkty wytworzone na pokładzie jej statków przetwórci wyłącznie z produktów, o których mowa w lit. h);
 - j) używane artykuły tam zebrane, nadające się tylko do odzysku surowców;
 - k) odpady i złom powstające w wyniku działalności wytwórczej tam prowadzonej;
 - l) produkty wydobyte z dna morskiego lub gruntu pod dnem morskim, które znajduje się poza jej morzami terytorialnymi, lecz do którego strona ta posiada wyłączne prawa eksploatacji;
 - m) towary tam wytworzone wyłącznie z produktów wymienionych w lit. a)–l).

2. Pojęcia »jej statki« i »jej statki przetwórcze« odpowiednio w ust. 1 lit. h) oraz i) odnoszą się tylko do statków i statków przetwórczych, które spełniają każdy z następujących wymogów:

- a) są wpisane do rejestru w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub państwie EFTA;
- b) pływają pod banderą państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa EFTA;
- c) spełniają jeden z następujących warunków:
 - (i) w części wynoszącej co najmniej 50 % są własnością obywateli Umawiających się Stron Porozumienia EOG; lub
 - (ii) są własnością spółek:
 - ich główna siedziba lub główne miejsce prowadzenia działalności znajdują się w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub w państwie EFTA; i
 - są co najmniej w 50 % własnością Umawiających się Stron Porozumienia EOG lub podmiotów publicznych lub obywateli tych Stron.

3. Na potrzeby ust. 2 państwa EFTA uznaje się za jedną stosującą Umawiającą się Stronę.

Artykuł 4

Wystarczająca obróbka lub przetworzenie

1. Bez uszczerbku dla ust. 3 niniejszego artykułu i art. 6 produkty, które nie są całkowicie uzyskane w EOG, uważa się za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu, gdy spełnione są warunki określone dla przedmiotowych towarów w wykazie zawartym w załączniku II.

2. Jeśli produkt, który uzyskał status pochodzenia w EOG zgodnie z ust. 1, jest użyty jako materiał do wytworzenia innego produktu, nie bierze się pod uwagę materiałów niepochodzących, które mogły zostać użyte w procesie jego wytworzenia.

3. Ustalenie, czy spełniono wymogi określone w ust. 1, przeprowadza się dla każdego produktu.

Jeśli jednak odpowiednia reguła opiera się na zgodności z najwyższą dopuszczalną zawartością materiałów niepochodzących, organy celne Umawiających się Stron Porozumienia EOG mogą zezwolić eksporterom na obliczanie ceny ex-works produktu i wartości materiałów niepochodzących na podstawie średniej, jak określono w ust. 4, w celu uwzględnienia wahań kosztów i kursów wymiany walut.

4. W przypadku gdy zastosowanie ma ust. 3 akapit drugi, średnią cenę ex-works produktu i średnią wartość użytych materiałów niepochodzących oblicza się odpowiednio na podstawie sumy naliczonych cen ex-works dla całej sprzedaży tych samych produktów dokonanej w poprzednim roku budżetowym i sumy wartości wszystkich materiałów niepochodzących użytych do wytworzenia tych samych produktów w poprzednim roku budżetowym, określonej na terytorium tej Umawiającej się Strony Porozumienia EOG, lub, w przypadku gdy dane liczbowe dotyczące pełnego roku budżetowego nie są dostępne, w krótszym okresie, który nie powinien być krótszy niż trzy miesiące.

5. Eksporterzy, którzy wybrali obliczanie na podstawie średniej, konsekwentnie stosują taką metodę w roku następującym po roku budżetowym odniesienia lub, w stosownych przypadkach, w roku następującym po krótszym okresie wykorzystanym jako okres odniesienia. Mogą zaprzestać stosowania takiej metody, jeżeli w danym roku budżetowym lub w krótszym reprezentatywnym okresie trwającym nie krócej niż trzy miesiące odnotują, że ustały wahania kosztów lub kursów wymiany walut uzasadniające zastosowanie takiej metody.

6. Średnie, o których mowa w ust. 4, stosuje się odpowiednio jako cenę ex-works i wartość materiałów niepochodzących w celu ustalenia zgodności z najwyższą dopuszczalną zawartością materiałów niepochodzących.

Artykuł 5

Reguła tolerancji

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 i z zastrzeżeniem ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, materiały nie pochodzące, których zgodnie z warunkami określonymi w wykazie w załączniku II nie można używać do wytworzenia danego produktu, mogą jednak zostać użyte, pod warunkiem że ich całkowita masa lub wartość netto oceniona dla produktu nie przekracza:

- a) 15 % masy netto produktu objętego działami 2 i 4–24, innego niż przetworzone produkty rybołówstwa objęte działem 16;
- b) 15 % ceny ex-works produktu w przypadku produktów innych niż objęte lit. a).

Niniejszego ustępu nie stosuje się do produktów objętych działami 50–63 Systemu zharmonizowanego, w odniesieniu do których stosuje się tolerancje wymienione w uwagach 6 i 7 załącznika I.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie dopuszcza przekraczania żadnego z udziałów procentowych najwyższej dopuszczalnej zawartości materiałów nie pochodzących, jak wskazano w regułach określonych w wykazie w załączniku II.

3. Ust. 1 i 2 niniejszego artykułu nie stosuje się do produktów całkowicie uzyskanych w EOG w rozumieniu art. 3. Bez uszczerbku dla art. 6 i art. 9 ust. 1, tolerancję przewidzianą w tych postanowieniach stosuje się jednak do produktów, w przypadku których reguła ustanowiona w wykazie w załączniku II wymaga, aby materiały użyte do wytworzenia tych produktów były całkowicie uzyskane.

Artykuł 6

Niewystarczająca obróbka lub przetworzenie

1. Bez uszczerbku dla ust. 2 niniejszego artykułu, następujące czynności uważa się za niewystarczającą obróbkę lub przetworzenie do nadania produktowi statusu produktu pochodzącego, niezależnie od tego, czy wymogi art. 4 zostały spełnione:

- a) czynności służące zachowaniu produktów w dobrym stanie podczas transportu i składowania;
- b) rozdzielanie i łączenie opakowań;
- c) mycie, czyszczenie; usuwanie kurzu, rdzy, oleju, farby lub innych pokryć;
- d) prasowanie wyrobów włókienniczych;
- e) proste czynności malowania i polerowania;
- f) łuskanie i częściowe lub całkowite bielenie ryżu; polerowanie i glazurowanie zbóż oraz ryżu;
- g) czynności polegające na barwieniu lub aromatyzowaniu cukru lub formowaniu kostek cukru; częściowe lub całkowite mielenie cukru krystalicznego;
- h) obieranie ze skóry, drylowanie lub łuskanie owoców, orzechów i warzyw;
- i) ostrzenie, proste szlifowanie lub przycinanie;
- j) przesiewanie, przeglądanie, sortowanie, klasyfikowanie, ocenianie, dobieranie (łącznie z kompletowaniem zestawów artykułów);
- k) proste umieszczanie w butelkach, puszkach, flakonach, torbach, skrzynkach, pudełkach, umieszczanie na kartach lub tablicach oraz wszelkie inne proste czynności związane z pakowaniem;
- l) umieszczanie lub drukowanie na produktach lub ich opakowaniach znaków, etykiet, logo i innych podobnych znaków odróżniających;
- m) proste mieszanie produktów, nawet różnych rodzajów;
- n) mieszanie cukru z dowolnymi materiałami;
- o) proste dodawanie wody, rozcieńczanie albo odwadnianie lub skażanie produktów;
- p) prosty montaż części artykułów w celu otrzymania kompletnego artykułu lub demontaż produktów na części;
- q) ubój zwierząt;
- r) połączenie co najmniej dwóch czynności spośród wymienionych w lit. a)–q).

2. Przy określaniu czy obróbkę lub przetworzenie, jakim został poddany dany produkt należy uznać za niewystarczające w rozumieniu ust. 1, uwzględnić się wszystkie operacje przeprowadzane w EOG w odniesieniu do tego produktu.

Artykuł 7

Kumulacja pochodzenia

1. Bez uszczerbku dla art. 2, produkty uważa się za pochodzące z EOG, jeżeli zostały tam uzyskane z wykorzystaniem materiałów pochodzących z terytorium dowolnej stosującej Umawiającej się Strony, pod warunkiem że obróbka lub przetworzenie, któremu zostały one poddane w EOG, wykracza poza zakres czynności określonych w art. 6. Nie jest konieczne poddanie takich materiałów wystarczającej obróbce lub przetworzeniu.

2. W przypadku gdy obróbka lub przetworzenie w EOG nie wykracza poza zakres czynności, o których mowa w art. 6, produkt uzyskany z wykorzystaniem materiałów pochodzących z terytorium dowolnej innej stosującej Umawiającej się Strony uważa się za pochodzący z EOG tylko wtedy, gdy wartość dodana na jej terytorium jest wyższa niż wartość użytych materiałów pochodzących z terytorium dowolnej innej stosującej Umawiającej się Strony. W przeciwnym wypadku uzyskany produkt uważa się za pochodzący z terytorium stosującej Umawiającej się Strony, której wkład w materiały pochodzące użyte do wytworzenia w EOG ma najwyższą wartość.

3. Bez uszczerbku dla art. 2, z wyłączeniem produktów objętych działami 50–63, obróbkę lub przetworzenie na terytorium stosującej Umawiającej się Strony innej niż Umawiająca się Strona Porozumienia EOG uważa się za przeprowadzone w EOG, jeżeli uzyskane produkty poddaje się dalszej obróbce lub przetworzeniu w EOG.

4. Bez uszczerbku dla art. 2, w przypadku produktów objętych działami 50 do 63 i wyłącznie na potrzeby handlu dwustronnego między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG, obróbkę lub przetworzenie na terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu uważa się za przeprowadzone na terytorium EOG, jeżeli uzyskane produkty poddaje się dalszej obróbce lub przetworzeniu na terytorium EOG.

Na potrzeby niniejszego ustępu uczestników procesu stabilizacji i stowarzyszenia Unii Europejskiej oraz Republikę Mołdawii uznaje się za jedną stosującą Umawiającą się Stronę.

5. Umawiające się Strony Porozumienia EOG mogą wspólnie postanowić, w drodze decyzji Wspólnego Komitetu EOG, o rozszerzeniu stosowania ust. 3 niniejszego artykułu na przywóz produktów objętych działami 50–63.

6. Na potrzeby kumulacji w rozumieniu ust. 3 do 5 niniejszego artykułu produkty pochodzące uważa się za pochodzące z EOG tylko wówczas, gdy obróbka lub przetworzenie, któremu zostały tam poddane, wykraczają poza zakres czynności określonych w art. 6.

7. Produkty pochodzące z terytorium jednej ze stosujących Umawiających się Stron, których nie poddaje się obróbce ani przetwarzaniu w EOG, zachowują swoje pochodzenie w przypadku wywozu na terytorium jednej z pozostałych Umawiających się Stron Porozumienia EOG.

Artykuł 8

Warunki stosowania kumulacji pochodzenia

1. Kumulacja przewidziana w art. 7 ma zastosowanie wyłącznie, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) pomiędzy stosującymi Umawiającymi się Stronami zaangażowanymi w uzyskanie statusu pochodzenia a Umawiającą się Stroną Porozumienia EOG będącą miejscem przeznaczenia ma zastosowanie umowa preferencyjna zgodna z art. XXIV Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (GATT); i
- b) towary uzyskały status pochodzenia poprzez zastosowanie reguł pochodzenia identycznych z regułami zawartymi w niniejszych regułach.

2. Powiadomienia wskazujące na wypełnienie wszelkich wymogów niezbędnych do zastosowania kumulacji publikuje się w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (seria C) oraz w urzędowej publikacji w innych Umawiających się Państwach Porozumienia EOG zgodnie z ich własnymi procedurami.

Kumulację przewidzianą w art. 7 stosuje się od dnia wskazanego w powiadomieniu.

Umawiające się Strony Porozumienia EOG informują Komisję Europejską szczegółowo o odpowiednich umowach zawartych z innymi stosującymi Umawiającymi się Stronami, w tym o datach wejścia w życie niniejszych reguł.

3. W przypadku gdy produkty uzyskały status pochodzenia przez zastosowanie kumulacji pochodzenia zgodnie z art. 7, dowód pochodzenia powinien zawierać stwierdzenie w języku angielskim »CUMULATION APPLIED WITH (nazwa odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony/Stron w języku angielskim)«.

W przypadku wykorzystywania jako dowodu pochodzenia świadectwa przewozowego EUR.1 stwierdzenie to należy umieścić w polu 7 świadectwa przewozowego EUR.1.

4. Umawiające się Strony Porozumienia EOG mogą podjąć decyzję, w odniesieniu do wywożonych w obrębie EOG produktów, które uzyskały status pochodzenia przez zastosowanie kumulacji pochodzenia zgodnie z art. 7, o odstąpieniu od obowiązku umieszczania na dowodzie pochodzenia stwierdzenia, o którym mowa w ust. 3 niniejszego artykułu ⁽¹⁾.

Umawiające się Strony Porozumienia EOG powiadamiają Komisję Europejską o takim odstąpieniu zgodnie z art. 8 ust. 2.

Artykuł 9

Jednostka kwalifikacyjna

1. Jednostką kwalifikacyjną na potrzeby stosowania niniejszych reguł jest poszczególny produkt, który uważa się za jednostkę podstawową na potrzeby ustalenia klasyfikacji według nomenklatury Systemu zharmonizowanego. Wynika z tego, że:

- a) jeśli produkt składający się z grupy lub zestawu artykułów klasyfikowany jest na warunkach przewidzianych w Systemie zharmonizowanym w jednej pozycji, to jednostkę kwalifikacyjną stanowi całość;
- b) jeżeli przesyłka składa się z kilku identycznych produktów klasyfikowanych w tej samej pozycji Systemu zharmonizowanego, to każdy produkt traktuje się indywidualnie do celów stosowania niniejszych reguł.

2. Jeśli na potrzeby klasyfikacji zgodnie z 5 regułą ogólną Systemu zharmonizowanego opakowanie jest traktowane łącznie z produktem, powinno ono być również traktowane łącznie na potrzeby określania pochodzenia.

3. Akcesoria, części zamienne i narzędzia dostarczone z urządzeniem, maszyną, aparaturą lub pojazdem, które są częścią ich typowego wyposażenia i zostały wliczone w jego cenę ex-works, uznaje się za stanowiące całość z danym urządzeniem, maszyną, aparaturą lub pojazdem.

Artykuł 10

Zestawy

Zestawy w rozumieniu ogólnej reguły nr 3 Systemu zharmonizowanego uważa się za pochodzące, jeżeli wszystkie elementy zestawu są produktami pochodzącymi.

Jeżeli jednak zestaw składa się z produktów pochodzących i niepochodzących, to zestaw jako całość uważa się za pochodzący, pod warunkiem że wartość produktów niepochodzących nie przekracza 15 % ceny ex-works zestawu.

Artykuł 11

Elementy neutralne

W celu ustalenia, czy produkt jest produktem pochodzącym, nie bierze się pod uwagę pochodzenia następujących składników, które mogły zostać użyte w procesie wytwarzania:

- a) energia i paliwo;

⁽¹⁾ Umawiające się Strony Porozumienia EOG zgadzają się odstąpić od obowiązku umieszczenia w dowodzie pochodzenia stwierdzenia, o którym mowa w art. 8 ust. 3.

- b) sprzęt i wyposażenie;
- c) maszyny i narzędzia;
- d) jakiegokolwiek inne towary, które nie wchodzą w końcowy skład produktu ani nie są przeznaczone do wejścia w jego skład.

Artykuł 12

Rozróżnienie księgowe

1. Jeżeli do obróbki lub przetwarzania produktu stosuje się pochodzące i nie pochodzące materiały zamienne, podmioty gospodarcze mogą zapewnić zarządzanie materiałami z zastosowaniem metody rozróżnienia księgowego, nie magazynując tych materiałów oddzielnie.
2. Podmioty gospodarcze mogą zapewnić zarządzanie pochodzącymi i nie pochodzącymi produktami zamiennymi objętymi pozycją 1701 z zastosowaniem metody rozróżnienia księgowego, nie magazynując tych produktów oddzielnie.
3. Umawiające się Strony Porozumienia EOG mogą wymagać, aby warunkiem stosowania rozróżnienia księgowego było wydanie przez organy celne uprzedniego pozwolenia. Organy celne mogą wydawać pozwolenie na warunkach, które uznają za stosowne, i monitorują sposób wykorzystania pozwolenia. Organy celne mogą cofnąć pozwolenie, ilekroć korzystający w jakikolwiek sposób czyni z niego niewłaściwy użytek lub nie spełnia któregośkolwiek z pozostałych warunków określonych w niniejszych regulach.

Stosując rozróżnienie księgowe, należy zapewnić, aby w żadnym momencie za »pochodzące z EOG« nie można było uznać większej liczby produktów, niż miałyby to miejsce w przypadku zastosowania metody fizycznego oddzielnego magazynowania.

Metodę tę stosuje się, a jej stosowanie rejestruje na podstawie ogólnie przyjętych zasad rachunkowości obowiązujących na terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG.

4. Korzystający z metody, o której mowa w ust. 1 i 2, może sporządzać dowody pochodzenia lub występować z wnioskiem o nie w odniesieniu do takiej ilości produktów, która może być uznana za pochodzącą z EOG. Na żądanie organów celnych korzystający składa oświadczenie dotyczące sposobu zarządzania tymi ilościami.

TYTUŁ III

WYMOGI TERYTORIALNE

Artykuł 13

Zasada terytorialności

1. Warunki określone w tytule II wypełnia się nieprzerwanie w EOG.
2. Jeżeli produkty pochodzące, wywiezione z terytorium EOG do innego kraju, są przywożone ponownie, uważa się je za nie pochodzące, chyba że można wykazać w sposób przekonujący dla organów celnych, że:
 - a) produkty przywożone ponownie są tymi samymi produktami, które zostały wywiezione; i
 - b) produkty te nie zostały poddane żadnym czynnościom wykraczającym poza czynności konieczne do utrzymania ich w dobrym stanie, gdy znajdowały się w tym kraju lub podczas wywozu.
3. Na uzyskanie statusu pochodzenia zgodnie z warunkami określonymi w tytule II nie ma wpływu obróbka lub przetworzenie poza EOG materiałów wywiezionych z EOG, a następnie tam ponownie przywożonych, pod warunkiem że:
 - a) materiały te zostały całkowicie uzyskane w EOG lub przed wywozem zostały poddane obróbce lub przetworzeniu wykraczającym poza zakres czynności, o których mowa w art. 6; i
 - b) można wykazać w sposób przekonujący dla organów celnych, że:
 - (i) produkty przywożone ponownie zostały uzyskane poprzez obróbkę lub przetworzenie materiałów wywiezionych; i

(ii) całkowita wartość dodana nabyta poza terytorium EOG wskutek zastosowania niniejszego artykułu nie przekracza 10 % ceny ex-works produktu końcowego, dla którego wnioskowano o status pochodzenia.

4. Na potrzeby ust. 3 niniejszego artykułu warunki uzyskania statusu pochodzenia ustanowione w tytule II nie dotyczą obróbki ani przetwarzania dokonanego poza EOG. Jeśli jednak w wykazie zamieszczonym w załączniku II do określania statusu pochodzenia produktu końcowego stosuje się zasadę określającą maksymalną wartość dla wszystkich materiałów niepochodzących wykorzystanych w produkcji, wówczas łączna wartość materiałów niepochodzących wykorzystanych na terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG, której to dotyczy, wraz z całkowitą wartością dodaną nabytą poza terytorium EOG zgodnie z niniejszym artykułem, nie przekracza określonej wartości procentowej.

5. Na potrzeby stosowania ust. 3 i 4 »całkowitą wartość dodaną« należy rozumieć jako wszystkie koszty poniesione poza EOG, w tym wartość użytych tam do produkcji materiałów.

6. Ust. 3 i 4 niniejszego artykułu nie dotyczą produktów, które nie spełniają warunków określonych w wykazie w załączniku II, lub które można uznać za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu jedynie po zastosowaniu ogólnego marginesu tolerancji, o którym mowa w art. 5.

7. Wszelkich obróbek lub przetwarzania objętych niniejszym artykułem oraz dokonanych poza EOG dokonuje się w ramach procedury uszlachetniania biernego lub podobnego systemu.

Artykuł 14

Zasada niemanipulacji

1. Preferencyjne traktowanie przewidziane w Porozumieniu EOG stosuje się wyłącznie do produktów spełniających wymogi niniejszych reguł i zgłoszonych do przywozu na terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG, pod warunkiem że produkty te są tymi samymi produktami co produkty wywiezione z terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu. Nie mogą one ulec żadnym zmianom, przeróbkom ani czynnościom wykraczającym poza czynności niezbędne do zachowania ich w dobrym stanie lub poza dodawanie lub umieszczanie znaków, etykiet, pieczęci lub jakiegokolwiek dokumentacji w celu zapewnienia zgodności ze szczególnymi wymogami krajowymi Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu, przeprowadzone pod dozorem celnym w państwie trzecim (państwach trzecich) tranzytu, lub dzielenie przed zgłoszeniem ich do obrotu.

2. Dopuszcza się przechowywanie produktów lub przesyłek, pod warunkiem że pozostaną one pod dozorem celnym w państwie trzecim (państwach trzecich) tranzytu.

3. Bez uszczerbku dla tytułu V niniejszego dodatku dopuszcza się dzielenie przesyłek, pod warunkiem że pozostają one pod dozorem celnym w państwie trzecim (państwach trzecich) dzielenia przesyłek.

4. W przypadku wątpliwości Umawiająca się Strona Porozumienia EOG będąca Stroną przywozu może w każdym momencie zażądać od importera lub jego przedstawiciela przedstawienia wszelkich stosownych dokumentów w celu udokumentowania zgodności z niniejszym artykułem, przy czym zgodność tę można udowodnić za pomocą wszelkich dowodów w postaci dokumentów, a w szczególności za pomocą:

- a) umownych dokumentów przewozowych w rodzaju konosamentu;
- b) dowodów faktycznych lub materialnych, jak oznakowanie lub numeracja opakowań;
- c) świadectwa niemanipulacji dostarczonego przez organy celne państwa (państw) tranzytu lub dzielenia przesyłek lub wszelkich innych dokumentów wykazujących, że towary pozostawały pod dozorem celnym w państwie (państwach) tranzytu lub dzielenia przesyłek; lub
- d) wszelkich dowodów związanych z samymi towarami.

Artykuł 15

Wystawy

1. Produkty pochodzące, wysyłane na wystawę w innym kraju niż kraje, z którymi stosuje się kumulację zgodnie z art. 7 i 8, i sprzedane po wystawie w celu przywiezienia do EOG, korzystają z postanowień Porozumienia EOG, pod warunkiem wykazania w sposób przekonujący dla organów celnych, że:

- a) eksporter wysłał te produkty z terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG do kraju, w którym odbywała się wystawa, i tam je wystawił;

- b) produkty zostały sprzedane lub w inny sposób zbyte przez eksportera osobie w innej Umawiającej się Stronie Porozumienia EOG;
- c) produkty zostały odesłane w trakcie wystawy lub niezwłocznie po niej w stanie, w jakim zostały wysłane na wystawę; i
- d) od chwili ich wysyłki na wystawę produkty nie były używane w innym celu niż prezentacja na wystawie.

2. Dowód pochodzenia musi być wystawiony lub sporządzony zgodnie z tytułem V niniejszego dodatku i przedstawiony organom celnym Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu w normalnym trybie. Należy w nim podać nazwę i adres wystawy. W razie potrzeby mogą być wymagane dodatkowe dowody w postaci dokumentów, potwierdzające warunki, na jakich produkty były wystawione.

3. Ust. 1 stosuje się w odniesieniu do wszelkich wystaw, targów lub podobnych publicznych pokazów handlowych, przemysłowych, rolniczych lub rzemieślniczych, które nie są organizowane do celów prywatnych w sklepach czy lokalach przedsiębiorstw, z zamiarem sprzedaży produktów zagranicznych i podczas których produkty pozostają pod dozorem celnym.

TYTUŁ IV

ZWROT LUB ZWOLNIENIE

Artykuł 16

Zwrot ceł lub zwolnienie z ceł

1. Materiały niepochodzące użyte do wytworzenia produktów objętych działami 50 do 63 Systemu zharmonizowanego, pochodzących z terytorium EOG, dla których dowód pochodzenia jest wystawiany lub sporządzany zgodnie z tytułem V niniejszego dodatku, nie podlegają na terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu zwrotom ceł ani zwolnieniu z ceł żadnego rodzaju.
2. Zakaz określony w ust. 1 stosuje się do wszelkich ustaleń dotyczących całkowitego lub częściowego zwrotu, umorzenia lub zwolnienia z ceł lub opłat o skutku równoważnym, stosowanych na terytorium którejkolwiek Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu w odniesieniu do materiałów użytych do wytwarzania, w przypadku gdy taki zwrot, umorzenie lub zwolnienie stosuje się, w sposób bezpośredni lub pośredni, przy wywozie produktów uzyskanych z tych materiałów, a nie stosuje się go przy ich zatrzymaniu na użytek krajowy.
3. Eksporter produktów objętych dowodem pochodzenia jest zobowiązany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych wszelkich odpowiednich dokumentów potwierdzających, że nie uzyskano żadnego zwrotu w odniesieniu do materiałów niepochodzących użytych do wytworzenia danych produktów oraz że faktycznie uiszczono wszystkie cła lub opłaty o skutku równoważnym stosowane w odniesieniu do takich materiałów.
4. Zakazu, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, nie stosuje się do handlu między Umawiającymi się Stronami Porozumienia EOG w przypadku produktów, które uzyskały status pochodzenia poprzez zastosowanie kumulacji pochodzenia objętej art. 7 ust. 4 lub 5.

TYTUŁ V

DOWÓD POCHODZENIA

Artykuł 17

Wymogi ogólne

1. Produkty pochodzące przy przywozie do jednej z Umawiających się Stron Porozumienia EOG korzystają z postanowień Porozumienia EOG po przedstawieniu jednego z wymienionych poniżej dowodów pochodzenia:
 - a) świadectwa przewozowego EUR.1, którego wzór przedstawiono w załączniku IV do niniejszego dodatku;

b) w przypadkach określonych w art. 18 ust. 1 – deklaracji, zwanej dalej »deklaracją pochodzenia«, sporządzonej przez eksportera na fakturze, specyfikacji wysyłkowej lub jakimkolwiek innym dokumencie handlowym, który opisuje dane produkty w sposób wystarczająco szczegółowy do ich identyfikacji; tekst deklaracji pochodzenia przedstawiono w załączniku III do niniejszego dodatku.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1 niniejszego artykułu, w przypadkach określonych w art. 27 produkty pochodzące w rozumieniu niniejszych reguł korzystają z postanowień Porozumienia EOG bez konieczności przedstawienia żadnego z dowodów pochodzenia, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.

3. Bez uszczerbku dla ust. 1 Umawiające się Strony Porozumienia EOG mogą uzgodnić, że – na potrzeby prowadzenia między nimi handlu na warunkach preferencyjnych – dowody pochodzenia wymienione w ust. 1 lit. a) i b) zastępuje się oświadczeniami o pochodzeniu sporządzanymi przez eksporterów zarejestrowanych w elektronicznej bazie danych zgodnie z prawodawstwem wewnętrznym Umawiających się Stron Porozumienia EOG.

Stosowanie oświadczenia o pochodzeniu sporządzanego przez eksporterów zarejestrowanych w elektronicznej bazie danych uzgodnionej przez przynajmniej dwie stosujące Umawiające się Strony nie może utrudniać stosowania kumulacji diagonalnej z innymi stosującymi Umawiającymi się Stronami.

4. Na potrzeby ust. 1 Umawiające Strony Porozumienia EOG mogą uzgodnić ustanowienie Systemu zapewniającego możliwość wystawiania dowodów pochodzenia wymienionych w ust. 1 lit. a) i b) w formie elektronicznej lub ich przedkładania drogą elektroniczną.

5. Na potrzeby art. 7, w przypadku, gdy zastosowanie ma art. 8 ust. 4, eksporter mający siedzibę w stosującej Umawiającej się Stronie, a który wystawia dowód pochodzenia na podstawie innego dowodu pochodzenia, a który korzysta ze zwolnienia z obowiązku zamieszczenia stwierdzenia wymaganego w innym przypadku na mocy art. 8 ust. 3 lub ubiega się o taki dowód pochodzenia, podejmuje wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia spełnienia warunków zastosowania kumulacji oraz jest przygotowany do przedłożenia organom celnym wszelkich stosownych dokumentów.

Artykuł 18

Warunki sporządzania deklaracji pochodzenia

1. Deklaracja pochodzenia, o której mowa w art. 17 ust. 1 lit. b), może zostać sporządzona przez:

a) upoważnionego eksportera w rozumieniu art. 19; lub

b) dowolnego eksportera w przypadku każdej przesyłki składającej się z paczki lub paczek zawierającej produkty pochodzące, których łączna wartość nie przekracza 6 000 EUR.

2. Deklaracja pochodzenia może zostać sporządzona, jeżeli produkty można uznać za pochodzące z terytorium EOG lub stosującej Umawiającej się Strony i jeżeli spełniają one pozostałe wymogi niniejszych reguł.

3. Eksporter sporządzający deklarację pochodzenia musi być przygotowany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu wszelkich stosownych dokumentów potwierdzających status pochodzenia danych produktów oraz spełnienie pozostałych wymogów niniejszych reguł.

4. Eksporter sporządza deklarację pochodzenia poprzez umieszczenie tekstu przedstawionego w załączniku III do niniejszego dodatku, w jednej z wersji językowych określonych w tym załączniku, w postaci pisma maszynowego, stempla bądź wydruku, na fakturze, specyfikacji wysyłkowej lub innym dokumencie handlowym, w sposób zgodny z przepisami prawa krajowego państwa wywozu. Jeżeli deklaracja jest sporządzana odręcznie, należy ją napisać tuszem, drukowanymi literami.

5. Deklaracje pochodzenia opatruje się oryginalnym, własnoręcznym podpisem eksportera. Od upoważnionego eksportera w rozumieniu art. 19 nie wymaga się jednak podpisu na takiej deklaracji, pod warunkiem że złoży on organom celnym Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu pisemne zobowiązanie do przyjęcia pełnej odpowiedzialności za każdą deklarację pochodzenia, która go identyfikuje, tak jakby była podpisanawłasnoręcznie.

6. Deklaracja pochodzenia może zostać sporządzona przez eksportera w chwili wysyłania produktów, do których się odnosi, lub po ich wysłaniu (zwana dalej »retrospektywną deklaracją pochodzenia «), pod warunkiem że jest przedstawiona w państwie przywozu w ciągu dwóch lat od dokonania przywozu produktów, do których się odnosi.

W przypadkach, w których doszło do podziału przesyłki zgodnie z art. 14 ust. 3, i pod warunkiem dotrzymania analogicznego terminu dwóch lat upoważniony eksporter produktów w Umawiającej się Stronie Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu sporządza retrospektywną deklarację pochodzenia.

Artykuł 19

Upoważniony eksporter

1. Organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu mogą – z zastrzeżeniem wymogów krajowych – upoważnić każdego eksportera mającego swoją siedzibę na terytorium tej Umawiającej się Strony Porozumienia EOG (zwanego dalej »upoważnionym eksporterem«) do sporządzania deklaracji pochodzenia niezależnie od wartości danych produktów.
2. Eksporter ubiegający się o takie upoważnienie przedstawia, w sposób przekonujący dla organów celnych, wszelkie gwarancje niezbędne do zweryfikowania statusu pochodzenia produktów oraz spełnienia pozostałych wymogów niniejszych reguł.
3. Organy celne przyznają upoważnionemu eksporterowi numer upoważnienia celnego, który zamieszcza się w deklaracji pochodzenia.
4. Organy celne weryfikują, czy upoważnienie jest wykorzystywane w prawidłowy sposób. Organy celne mogą wycofać upoważnienie, jeżeli upoważniony eksporter korzysta z niego w niewłaściwy sposób i jeżeli nie daje już gwarancji, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 20

Procedura wystawiania świadectwa przewozowego EUR.1

1. Świadectwo przewozowe EUR.1 wystawiają właściwe organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu na pisemny wniosek złożony przez eksportera lub, na odpowiedzialność eksportera, przez jego upoważnionego przedstawiciela.
2. W tym celu eksporter lub jego upoważniony przedstawiciel wypełnia świadectwo przewozowe EUR.1 oraz formularz wniosku, których wzory znajdują się w załączniku IV do niniejszego dodatku. Formularze te wypełnia się w jednym z języków, w których sporządzone zostało Porozumienie EOG, oraz zgodnie z przepisami prawa krajowego Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu. Jeśli są one wypełniane odręcznie, wypełnia się je tuszem, drukowanymi literami. Opis produktów zamieszcza się w polu do tego przeznaczonym, bez pozostawiania pustych wierszy. Jeżeli pole nie jest wypełnione w całości, poniżej ostatniego wiersza opisu należy nakreślić poziomą linię, przekreślając puste miejsce.
3. Świadectwo przewozowe EUR.1 zawiera w polu 7 oświadczenie w języku angielskim o treści: »TRANSITIONAL RULES«.
4. Eksporter występujący z wnioskiem o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1 musi być przygotowany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu, w której wystawiono dane świadectwo przewozowe EUR.1, wszelkich stosownych dokumentów potwierdzających status pochodzenia przedmiotowych produktów oraz spełnienie pozostałych wymogów niniejszych reguł.
5. Organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu wystawiają świadectwo przewozowe EUR.1, jeżeli dane produkty mogą zostać uznane za produkty pochodzące i jeżeli spełniają one pozostałe wymogi niniejszych reguł.
6. Organy celne wystawiające świadectwa przewozowe EUR.1 podejmują wszelkie kroki niezbędne do zweryfikowania statusu pochodzenia produktów i wypełnienia pozostałych wymogów niniejszych reguł. W tym celu mają one prawo żądać przedstawienia wszelkich dowodów i przeprowadzać kontrole ksiąg rachunkowych eksportera lub dokonywać wszelkich innych czynności kontrolnych, jakie uznają za odpowiednie. Organy celne wystawiające świadectwa zapewniają także, aby formularze określone w ust. 2 niniejszego artykułu były należycie wypełnione. W szczególności sprawdzają, czy pole przeznaczone na opis produktów zostało wypełnione w sposób wykluczający wszelką możliwość dodania fałszywych wpisów.

7. Datę wystawienia świadectwa przewozowego EUR.1 wskazuje się w polu 11 świadectwa przewozowego EUR.1.
8. Organy celne wystawiają świadectwo przewozowe EUR.1 i udostępniają je eksporterowi od chwili faktycznego dokonania wywozu lub jego zapewnienia.

Artykuł 21

Świadectwa przewozowe EUR.1 wystawione retrospektywnie

1. Niezależnie od przepisów art. 20 ust. 8 świadectwo przewozowe EUR.1 może być wyjątkowo wystawione po wywozie produktów, do których się odnosi, jeżeli:
 - a) nie zostało ono wystawione w momencie dokonywania wywozu z powodu błędów, niezamierzonych pominięć lub szczególnych okoliczności;
 - b) organom celnym przedstawiono w sposób przekonujący dowody potwierdzające, że świadectwo przewozowe EUR.1 zostało wystawione, ale nie zostało przyjęte przy przywozie z przyczyn technicznych;
 - c) miejsce przeznaczenia danych produktów nie było znane w momencie dokonywania wywozu i zostało ustalone w trakcie transportu lub składowania produktów oraz po ewentualnym podzieleniu przesyłek zgodnie z art. 14 ust. 3;
 - d) świadectwo przewozowe EUR.1 lub EUR.MED wystawiono zgodnie z postanowieniami konwencji PEM w odniesieniu do produktów, które są również produktami pochodzącymi zgodnie z niniejszymi regułami. Eksporter podejmuje wszelkie niezbędne kroki w celu zapewnienia spełnienia warunków stosowania kumulacji oraz jest przygotowany do przedłożenia organom celnym wszelkich stosownych dokumentów potwierdzających, że dany produkt jest produktem pochodzącym zgodnie z niniejszymi regułami; lub
 - e) świadectwo przewozowe EUR.1 wystawiono na podstawie art. 8 ust. 4 i przy przywozie do innej stosującej Umawiającej się Strony wymagane jest zastosowanie art. 8 ust. 3.
2. Na potrzeby zastosowania postanowień ust. 1 eksporter podaje w swoim wniosku miejsce i datę wywozu produktów, do których odnosi się świadectwo przewozowe EUR.1, oraz uzasadnienie wniosku.
3. Organy celne mogą wystawić świadectwo przewozowe EUR.1 retrospektywnie w terminie dwóch lat od daty wywozu i tylko po sprawdzeniu, czy informacje podane we wniosku eksportera są zgodne z informacjami zawartymi w odpowiedniej dokumentacji.
4. Dodatkowo do wymogów wynikających z art. 20 ust. 3 świadectwa przewozowe EUR.1 wystawione retrospektywnie opatruje się wpisem w języku angielskim: »ISSUED RETROSPECTIVELY«.
5. Wpis określony w ust. 4 umieszcza się w polu 7 świadectwa przewozowego EUR.1.

Artykuł 22

Wystawianie duplikatu świadectwa przewozowego EUR.1

1. W przypadku kradzieży, utraty lub zniszczenia świadectwa przewozowego EUR.1 eksporter może wystąpić do organów celnych, które je wystawiły, o wystawienie duplikatu na podstawie dokumentów eksportowych znajdujących się w ich posiadaniu.
2. Dodatkowo do wymogów wynikających z art. 20 ust. 3 duplikat wystawiony zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu opatruje się wpisem w języku angielskim: »DUPLICATE«.
3. Wpis określony w ust. 2 umieszcza się w polu 7 duplikatu świadectwa przewozowego EUR.1.
4. Duplikat, który opatruje się datą wystawienia oryginalnego świadectwa przewozowego EUR.1, obowiązuje od tej daty.

*Artykuł 23***Termin ważności dowodu pochodzenia**

1. Dowód pochodzenia jest ważny przez dziesięć miesięcy od daty wystawienia lub sporządzenia na terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu i musi zostać przedłożony w wymienionym okresie organom celnym Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu.
2. Dowody pochodzenia przedstawiane organom celnym Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu po upływie terminu ważności, o którym mowa w ust. 1, mogą zostać przyjęte na potrzeby zastosowania preferencji taryfowych, jeżeli nieprzedłożenie tych dokumentów przed upływem terminu ważności było spowodowane wyjątkowymi okolicznościami.
3. W innych przypadkach przedłożenia dowodów z opóźnieniem organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu mogą przyjąć dowody pochodzenia, jeżeli produkty zostały im przedstawione przed upływem terminu ważności.

*Artykuł 24***Wolne obszary celne**

1. Umawiające się Strony Porozumienia EOG podejmują wszelkie niezbędne kroki, aby zapewnić, by sprzedawane produkty objęte dowodem pochodzenia, które podczas transportu korzystają ze stref wolnocłowych znajdujących się na ich terytorium, nie były zastępowane innymi towarami oraz nie były poddawane zabiegom innym niż zwykle działania zapobiegające ich zepsuciu.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1, w przypadku gdy produkty pochodzące z EOG lub z terytorium stosującej Umawiającej się Strony są przywożone do wolnego obszaru celnego na podstawie dowodu pochodzenia i są poddawane obróbce lub przetworzeniu, dopuszcza się możliwość wystawienia lub sporządzenia nowego dowodu pochodzenia, jeżeli obróbka lub przetworzenie, jakiemu zostały poddane, są zgodne z niniejszymi regułami.

*Artykuł 25***Wymogi dotyczące przywozu**

Dowody pochodzenia przedkłada się organom celnym Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu zgodnie z procedurami stosowanymi na terytorium tej Umawiającej się Strony Porozumienia EOG.

*Artykuł 26***Przywóz partiami**

Jeżeli, na wniosek importera i na warunkach określonych przez organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu, produkty rozmontowane lub niezmontowane w rozumieniu reguły ogólnej nr 2a) interpretacji Systemu zharmonizowanego ujęte w sekcjach XVI i XVII lub pozycjach 7308 i 9406 przywożone są partiami, organom celnym przedstawia się jeden dowód pochodzenia wraz z przywozem pierwszej przesyłki.

*Artykuł 27***Zwolnienie z dowodu pochodzenia**

1. Produkty wysyłane jako małe paczki od osób prywatnych do osób prywatnych lub będące częścią bagażu osobistego podróżnych uznaje się za produkty pochodzące bez wymogu przedstawienia dowodu pochodzenia, pod warunkiem że takie produkty nie są przywożone w celach handlowych i zostały zgłoszone jako spełniające wymogi niniejszych reguł oraz nie ma wątpliwości co do prawdziwości takiego zgłoszenia.
2. Przywozu nie uznaje się za przywóz w celach handlowych, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:
 - a) przywóz ma charakter okazjonalny;
 - b) przywóz dotyczy wyłącznie produktów przeznaczonych do osobistego użytku odbiorców, podróżnych lub ich rodzin;

c) rodzaj i liczba produktów wyraźnie świadczą o ich niehandlowym przeznaczeniu.

3. Łączna wartość tych produktów nie może przekraczać 500 EUR w przypadku małych paczek lub 1 200 EUR w przypadku produktów stanowiących część osobistego bagażu podróжных.

Artykuł 28

Niezgodności i pomyłki formalne

1. Stwierdzenie drobnych niezgodności między oświadczeniami złożonymi w dowodzie pochodzenia a oświadczeniami podanymi w dokumentach przedłożonych urzędowi celnemu w celu dopełnienia formalności wymaganych przy przywozie produktów nie unieważnia samo w sobie dowodu pochodzenia, jeśli zostało należycie dowiedzione, że dokument ten rzeczywiście odpowiada przedłożonym produktom.

2. Oczywiste pomyłki formalne, takie jak błędy literowe na dowodzie pochodzenia, nie powodują odrzucenia dokumentów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeżeli nie powodują wątpliwości co do prawidłowości oświadczeń złożonych w tych dokumentach.

Artykuł 29

Deklaracje dostawcy

1. W przypadku wystawienia świadectwa przewozowego EUR.1 lub sporządzenia deklaracji pochodzenia na terytorium Umawiającej się Strony Porozumienia EOG w odniesieniu do produktów pochodzących, do których wytworzenia użyto towarów pochodzących z terytorium innej stosującej Umawiającej się Strony i poddanych tam obróbce lub przetworzeniu bez uzyskania przez nie preferencyjnego statusu pochodzenia zgodnie z art. 7 ust. 3 lub art. 7 ust. 4, uwzględnia się deklarację dostawcy wydaną dla tych towarów zgodnie z niniejszym artykułem.

2. Deklaracja dostawcy, o której mowa w ust. 1, stanowi dowód obróbki lub przetworzenia, jakim poddano dane towary w EOG lub na terytorium stosującej Umawiającej się Strony, na potrzeby ustalenia, czy produkty wytworzone z wykorzystaniem tych towarów można uznać za produkty pochodzące z EOG oraz czy spełniają one pozostałe wymogi niniejszych reguł.

3. Z wyjątkiem przypadków, o których mowa w ust. 4, dostawca sporządza odrębną deklarację dostawcy dla każdej przesyłki towarów, w formie przewidzianej w załączniku VI, na arkuszu papieru załączonym do faktury, specyfikacji wysyłkowej lub jakiegokolwiek innego dokumentu handlowego zawierającego opis danych towarów wystarczająco szczegółowy do ich identyfikacji.

4. Jeżeli dostawca regularnie zaopatruje konkretnego klienta w towary, co do których oczekuje się, że będą nadal w niezmiennym stopniu poddawane obróbce lub przetworzeniu w EOG lub na terytorium stosującej Umawiającej się Strony, może przedstawić pojedynczą deklarację dostawcy obejmującą kolejne przesyłki tych towarów (zwaną dalej »długoterminową deklaracją dostawcy«). Długoterminowa deklaracja dostawcy może co do zasady zachowywać ważność przez maksymalnie dwa lata od daty jej sporządzenia. Organy celne stosującej Umawiającej się Strony, na której terytorium sporządza się deklarację, określają warunki, na jakich dopuszcza się możliwość przedłużenia tego terminu. Dostawca sporządza długoterminową deklarację dostawcy w formie przewidzianej w załączniku VII i opisuje w niej odpowiednie towary w sposób wystarczająco szczegółowy do ich identyfikacji. Deklarację należy przekazać odpowiedniemu klientowi przed dostarczeniem mu pierwszej przesyłki towarów objętych tą deklaracją lub wraz z taką pierwszą przesyłką. Jeżeli długoterminowa deklaracja dostawcy nie ma już zastosowania do dostarczanych towarów, dostawca niezwłocznie informuje swojego klienta o tym fakcie.

5. Deklaracje dostawcy, o których mowa w ust. 3 i 4, sporządza się na maszynie lub w postaci wydruku w jednym z języków Porozumienia EOG, zgodnie z prawem krajowym stosującej Umawiającej się Strony, na której terytorium sporządza się deklarację, i opatruje się je oryginalnym, własnoręcznym podpisem dostawcy. Deklarację można również sporządzić odręcznie; w takim przypadku spisuje się ją tuszem, drukowanymi literami.

6. Dostawca sporządzający deklarację musi być przygotowany do przedłożenia na każde żądanie organów celnych stosującej Umawiającej się Strony, na której terytorium sporządzono deklarację, wszelkich stosownych dokumentów potwierdzających prawidłowość informacji zawartych w tej deklaracji.

Artykuł 30

Kwoty wyrażone w euro

1. Na potrzeby stosowania art. 18 ust. 1 lit. b) i art. 27 ust. 3 w przypadkach, w których produkty zostały zafakturowane w walucie innej niż euro, kwoty w walutach krajowych Umawiających się Stron Porozumienia EOG stanowiące równowartość kwot wyrażonych w euro są ustalane co roku przez poszczególne zainteresowane państwa.
2. Przesyłka podlega art. 18 ust. 1 lit. b) lub art. 27 ust. 3 poprzez odniesienie do waluty, w której sporządzono fakturę, stosownie do kwoty ustalonej przez zainteresowane państwo.
3. Kwoty wyrażone w danej walucie krajowej stanowią równowartość w tej walucie kwot wyrażonych w euro w pierwszym dniu roboczym października. Wysokość stosownych kwot przekazuje się Komisji Europejskiej do dnia 15 października i obowiązują one od dnia 1 stycznia następnego roku. Komisja Europejska powiadamia wszystkie zainteresowane państwa o wysokości stosownych kwot.
4. Umawiające się Strony Porozumienia EOG mogą zaokrąglić w górę lub w dół kwoty otrzymane po przeliczeniu kwoty wyrażonej w euro na swoją walutę krajową. Zaokrąglona kwota nie może różnić się od kwoty wynikającej z przeliczenia o więcej niż 5 %. Strona może zachować bez zmian równowartość kwoty wyrażonej w euro w swojej walucie krajowej, jeżeli po przeliczeniu w ramach corocznego dostosowania przewidzianego w ust. 3 wzrost równowartości w walucie krajowej, przed zaokrągleniem, jest niższy niż 15 %. Równowartość w walucie krajowej może pozostać bez zmian, jeżeli przeliczenie doprowadziłoby do jej obniżenia.
5. Na żądanie Umawiającej się Strony Porozumienia EOG kwoty wyrażone w euro podlegają przeglądowi dokonywanemu przez Wspólny Komitet EOG. Dokonując tego przeglądu, Wspólny Komitet EOG rozważa, na ile pożądane jest zachowanie skutków wspomnianych ograniczeń w ujęciu realnym. W tym celu może on podjąć decyzję o zmianie kwot wyrażonych w euro.

TYTUŁ VI

ZASADY WSPÓŁPRACY I DOWODY W POSTACI DOKUMENTÓW

Artykuł 31

Dowody w postaci dokumentów, przechowywanie dowodów pochodzenia i dokumentów uzupełniających

1. Eksporter, który sporządził deklarację pochodzenia lub wystąpił z wnioskiem o wystawienie świadectwa przewozowego EUR.1, przechowuje kopię tych dowodów pochodzenia i wszelkich dokumentów potwierdzających status pochodzenia produktu w formie papierowej lub elektronicznej przez okres co najmniej trzech lat od dnia wystawienia lub sporządzenia deklaracji pochodzenia.
2. Dostawca sporządzający deklarację dostawcy przechowuje kopie deklaracji oraz wszystkich faktur, specyfikacji wysyłkowych lub innych dokumentów handlowych, do których załączono tę deklarację, a także dokumentów, o których mowa w art. 29 ust. 6, przez okres co najmniej trzech lat.

Dostawca sporządzający długoterminową deklarację dostawcy przechowuje kopie deklaracji oraz wszystkich faktur, specyfikacji wysyłkowych lub innych dokumentów handlowych dotyczących towarów objętych tą deklaracją przesłanych danemu klientowi, a także dokumentów, o których mowa w art. 29 ust. 6, przez okres co najmniej trzech lat. Okres ten liczy się od dnia upływu ważności długoterminowej deklaracji dostawcy.
3. Na potrzeby ust. 1 niniejszego artykułu dokumentami potwierdzającymi status pochodzenia są między innymi:
 - a) bezpośrednie dowody procesów przeprowadzonych przez eksportera lub dostawcę w celu otrzymania produktu, zawarte na przykład w jego księgach rachunkowych lub dokumentach wewnętrznych;
 - b) dokumenty potwierdzające status pochodzenia użytych materiałów, wystawione lub sporządzone na terytorium odpowiedzialnej stosującej Umawiającej się Strony zgodnie z jej prawem krajowym;
 - c) dokumenty potwierdzające obróbkę lub przetworzenie materiałów na terytorium odpowiedzialnej Umawiającej się Strony Porozumienia EOG, sporządzone lub wystawione na terytorium tej Umawiającej się Strony Porozumienia EOG zgodnie z jej prawem krajowym;

- d) deklaracje pochodzenia lub świadectwa przewozowe EUR.1 potwierdzające status pochodzenia użytych materiałów, sporządzone lub wystawione na terytorium Umawiających się Stron Porozumienia EOG zgodnie z niniejszymi regulami;
 - e) odpowiednie dowody dotyczące obróbki lub przetworzenia przeprowadzonych poza EOG zgodnie z art. 13 i 14, potwierdzające spełnienie wymogów ustanowionych w tych artykułach.
4. Organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu, które wystawiają świadectwa przewozowe EUR.1, przechowują formularz wniosku, o którym mowa w art. 20 ust. 2, przez co najmniej trzy lata.
5. Organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu przechowują przedłożone im deklaracje pochodzenia i świadectwa przewozowe EUR.1 przez co najmniej trzy lata.
6. Deklaracje dostawcy, sporządzone na terytorium stosującej Umawiającej się Strony lub EOG, potwierdzające poddanie wykorzystanych materiałów obróbce lub przetworzeniu na terytorium tej stosującej Umawiającej się Strony lub EOG, uważa się za dokument, o którym mowa w art. 18 ust. 3, art. 20 ust. 4 i art. 29 ust. 6, wykorzystywany w celu potwierdzenia, że produkty objęte świadectwem przewozowym EUR.1 lub deklaracją pochodzenia mogą zostać uznane za produkty pochodzące z terytorium tej stosującej Umawiającej się Strony lub EOG oraz że spełniają one pozostałe wymogi niniejszych reguł.

Artykuł 32

Rozstrzyganie sporów

Spory zaistniałe w związku z procedurami weryfikacji na podstawie art. 34 i 35 lub w związku z wykładnią postanowień niniejszego dodatku, których to sporów nie można rozstrzygnąć pomiędzy organami celnymi wnioskującymi o przeprowadzenie weryfikacji a organami celnymi odpowiedzialnymi za jej przeprowadzenie, przekazuje się do rozpoznania Wspólnemu Komitetowi EOG.

We wszystkich przypadkach rozstrzyganie sporów pomiędzy importerem a organami celnymi Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu podlega prawodawstwu tego państwa.

TYTUŁ VII

WSPÓŁPRACA ADMINISTRACYJNA

Artykuł 33

Powiadamianie i współpraca

1. Organy celne Umawiających się Stron Porozumienia EOG udostępniają sobie wzajemnie wzory odcisków pieczęci używanych w ich urzędach celnym na potrzeby wystawiania świadectw przewozowych EUR.1 wraz z modelami numerów upoważnień przyznanych upoważnionym eksporterom oraz adresami organów celnym odpowiedzialnych za weryfikację tych świadectw i deklaracji pochodzenia.
2. W celu zapewnienia prawidłowego stosowania niniejszych reguł Umawiające się Strony Porozumienia EOG udzielają sobie wzajemnej pomocy za pośrednictwem właściwych organów celnym przy kontroli autentyczności świadectw przewozowych EUR.1, deklaracji pochodzenia, deklaracji dostawcy oraz poprawności informacji podanych w tych dokumentach.

Artykuł 34

Weryfikacja dowodów pochodzenia

1. Późniejsze weryfikacje dowodów pochodzenia przeprowadza się wyrywkowo lub w każdym przypadku, kiedy organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności takich dokumentów, statusu pochodzenia sprawdzanych produktów lub spełniania innych wymogów niniejszych reguł.
2. Składając wniosek o przeprowadzenie późniejszej weryfikacji organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu zwracają świadectwo przewozowe EUR.1 i fakturę, jeśli została przedłożona, deklarację pochodzenia lub kopie tych dokumentów organom celnym Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu, w razie potrzeby podając uzasadnienie wniosku o weryfikację. Wszelkie dokumenty i informacje wskazujące, że informacje podane w dowodzie pochodzenia są nieprawidłowe, przekazuje się wraz z wnioskiem o weryfikację.

3. Weryfikacji dokonują organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną wywozu. W tym celu mają one prawo żądać przedstawienia wszelkich dowodów i przeprowadzać kontrole ksiąg rachunkowych eksportera lub dokonywać wszelkich innych czynności kontrolnych, jakie uznają za odpowiednie.
4. Jeżeli organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG będącej Stroną przywozu postanowią zawiesić przyznanie preferencyjnego traktowania sprawdzanych produktów do czasu uzyskania wyników weryfikacji, proponują one importerowi zwolnienie produktów, stosując wobec nich wszelkie środki zabezpieczające uznane za konieczne.
5. Organy celne występujące z wnioskiem o weryfikację informuje się możliwie najszybciej o wynikach weryfikacji. Wyniki takie muszą wyraźnie wskazywać, czy dokumenty są autentyczne oraz czy dane produkty mogą zostać uznane za produkty pochodzące z EOG i czy spełniają pozostałe wymogi niniejszych reguł.
6. Jeśli w przypadkach uzasadnionej wątpliwości brak jest odpowiedzi w ciągu dziesięciu miesięcy od dnia złożenia wniosku o weryfikację lub jeśli odpowiedź nie zawiera informacji wystarczających do ustalenia autentyczności danego dokumentu lub rzeczywistego pochodzenia produktów, organy celne wnioskujące o weryfikację odmawiają prawa do skorzystania z preferencji, o ile nie zaistnieją wyjątkowe okoliczności.

Artykuł 35

Weryfikacja deklaracji dostawcy

1. Późniejsze weryfikacje deklaracji dostawcy lub długoterminowych deklaracji dostawcy można przeprowadzać wyrywkowo lub w każdym przypadku, kiedy organy celne Umawiającej się Strony Porozumienia EOG, na której terytorium uwzględniono takie deklaracje w celu wystawienia świadectwa przewozowego EUR.1 lub sporządzenia deklaracji pochodzenia, mają uzasadnione wątpliwości co do autentyczności takich dokumentów lub prawidłowości zawartych w nich informacji.
2. Na potrzeby wdrożenia ust. 1 organy celne Strony, o której mowa w ust. 1, zwracają deklarację dostawcy lub długoterminową deklarację dostawcy oraz fakturę(-y), specyfikację(-e) wysyłkową(-e) lub inny(-e) dokument(y) handlowy(-e) dotyczące towarów objętych tą deklaracją organom celnym stosującej Umawiającej się Strony, w której sporządzono deklarację, podając, w odpowiednich przypadkach, formalne lub merytoryczne uzasadnienie wniosku o przeprowadzenie weryfikacji.

Do wniosku o przeprowadzenie późniejszej weryfikacji organy celne dołączają wszelkie uzyskane dokumenty i informacje wskazujące, że informacje zawarte w deklaracji dostawcy lub długoterminowej deklaracji dostawcy są nieprawidłowe.

3. Weryfikacji dokonują organy celne stosującej Umawiającej się Strony, na której terytorium sporządzono deklarację dostawcy lub długoterminową deklarację dostawcy. W tym celu mają one prawo żądać przedstawienia wszelkich dowodów i przeprowadzać kontrole ksiąg rachunkowych dostawcy lub dokonywać wszelkich innych czynności kontrolnych, jakie uzna za odpowiednie.
4. Organy celne występujące z wnioskiem o weryfikację informuje się możliwie najszybciej o wynikach weryfikacji. Wyniki te muszą wyraźnie wskazywać, czy informacje podane w deklaracji dostawcy lub długoterminowej deklaracji dostawcy są prawidłowe, oraz umożliwiać organom celnym ustalenie, czy i w jakim zakresie daną deklarację dostawcy można wziąć pod uwagę przy wystawianiu świadectwa przewozowego EUR.1 lub sporządzaniu deklaracji pochodzenia.

Artykuł 36

Sankcje

Każda z Umawiających się Stron Porozumienia EOG przewiduje możliwość nałożenia sankcji karnych, cywilnych lub administracyjnych z tytułu naruszenia prawodawstwa krajowego powiązanego z niniejszymi regułami.

TYTUŁ VIII**STOSOWANIE DODATKU A***Artykuł 37***Liechtenstein**

Bez uszczerbku dla art. 2, z uwagi na unię celną między Szwajcarią a Liechtensteinem produkt pochodzący z Liechtensteinu uznaje się za produkt pochodzący ze Szwajcarii.

*Artykuł 38***Republika San Marino**

Bez uszczerbku dla art. 2, z uwagi na unię celną między Unią Europejską a Republiką San Marino produkt pochodzący z Republiki San Marino uznaje się za produkt pochodzący z Unii Europejskiej.

*Artykuł 39***Księstwo Andory**

Bez uszczerbku dla art. 2, z uwagi na unię celną między Unią Europejską a Księstwem Andory produkt pochodzący z Księstwa Andory sklasyfikowany w działach 25 do 97 Systemu zharmonizowanego uznaje się za produkt pochodzący z Unii Europejskiej.

*Artykuł 40***Ceuta i Melilla**

1. Na potrzeby niniejszych reguł termin „EOG” nie obejmuje Ceuty i Melilli.
2. Na potrzeby stosowania Protokołu 49 do Porozumienia EOG w odniesieniu do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli niniejsze reguły stosuje się odpowiednio, z zastrzeżeniem spełnienia szczególnych warunków określonych w załączniku V.

ZAŁĄCZNIK I**UWAGI WSTĘPNE DO WYKAZU W ZAŁĄCZNIKU II****Uwaga 1 – Wprowadzenie ogólne**

W niniejszym wykazie określono warunki, jakie muszą spełniać wszystkie produkty, by można było uznać je za poddane wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 4 tytułu II niniejszego dodatku. Istnieją cztery rodzaje reguł, które różnią się w zależności od produktów:

- a) w wyniku obróbki lub przetwarzania nie zostaje przekroczona najwyższa dopuszczalna zawartość materiałów nie pochodzących;
- b) w wyniku obróbki lub przetwarzania czterocyfrowy kod pozycji lub sześciocyfrowy kod podpozycji Systemu zharmonizowanego produktów wytworzonych staje się różny, odpowiednio, od czterocyfrowego kodu pozycji lub sześciocyfrowego kodu podpozycji użytych materiałów;
- c) przeprowadza się określone czynności obróbki lub przetwarzania;
- d) przeprowadza się obróbkę lub przetwarzanie określonych materiałów całkowicie uzyskanych.

Uwaga 2 – Struktura wykazu

- 2.1 Pierwsze dwie kolumny wykazu stanowią opis uzyskanego produktu. W kolumnie (1) podany jest numer pozycji lub numer działu używany w Systemie zharmonizowanym, a w kolumnie (2) – stosowany w tym systemie opis towarów w odniesieniu do danej pozycji lub działu. W kolumnie (3) określono regułę dla każdego wpisu figurującego w pierwszych dwóch kolumnach. W przypadku gdy zapis w kolumnie (1) jest poprzedzony oznaczeniem »ex«, oznacza to, że reguła określona w kolumnie (3) odnosi się tylko do części tej pozycji, zgodnie z opisem w kolumnie (2).

- 2.2 Jeżeli w kolumnie (1) zebrano większą liczbę numerów pozycji albo podano numer działu i w związku z tym opis produktów w kolumnie (2) sformułowano ogólnie, odpowiednie reguły w kolumnie (3) stosuje się do wszystkich produktów, które w ramach Systemu zharmonizowanego klasyfikowane są w pozycjach danego działu lub w którejkolwiek z pozycji lub podpozycji zebranych w kolumnie (1).
- 2.3 Jeżeli w wykazie podane są różne reguły mające zastosowanie do różnych produktów w ramach jednej pozycji, to każde tiret zawiera opis odnoszący się do części pozycji, której dotyczą odpowiednie reguły z kolumny (3).
- 2.4 W przypadkach gdy w kolumnie (3) określono dwie alternatywne reguły rozdzielone słowem »lub«, eksporter może wybrać, którą regułę zastosować.

Uwaga 3 – Przykłady stosowania reguł

- 3.1 Art. 4 tytułu II niniejszego dodatku dotyczący produktów, które uzyskały status pochodzących i zostały następnie użyte do wytworzenia innych produktów, stosuje się niezależnie od tego, czy status ten został uzyskany w zakładzie, w którym użyto tych produktów, czy w innym zakładzie w EOG.

- 3.2 Zgodnie z art. 6 tytułu II niniejszego dodatku przeprowadzone czynności obróbki lub przetwarzania muszą wykraczać poza zakres czynności opisanych w tym artykule. W przeciwnym wypadku towary nie kwalifikują się do przyznania im preferencyjnego traktowania taryfowego, nawet jeśli spełniają warunki określone w poniższym wykazie.

Z zastrzeżeniem art. 6 tytułu II niniejszego dodatku, reguły zawarte w wykazie określają minimalny wymagany stopień obróbki lub przetworzenia, przy czym przeprowadzenie dalszej obróbki lub przetworzenia także nadaje status pochodzenia, natomiast przeprowadzenie obróbki lub przetworzenia w mniejszym zakresie nie może powodować nadania statusu pochodzenia.

Jeśli zatem reguła stanowi, że na pewnym etapie produkcji może zostać użyty materiał niepochodzący, to użycie takiego materiału na etapie wcześniejszym jest dopuszczone, a na etapie późniejszym nie jest dopuszczone.

Jeżeli natomiast reguła stanowi, że na pewnym etapie wytwarzania nie mogą zostać użyte materiały niepochodzące, to użycie takich materiałów na etapie wcześniejszym jest dopuszczone, a na etapie późniejszym nie jest dopuszczone.

Przykład: jeżeli zgodnie z regułą z wykazu ustanowioną dla działu 19 »materiały niepochodzące objęte pozycjami 1101 do 1108 nie mogą przekraczać 20 % masy«, to wykorzystywanie (tj. przywóz) zbóż objętych działem 10 (materiały na wcześniejszym etapie wytwarzania) nie podlega ograniczeniu.

- 3.3 Bez uszczerbku dla uwagi 3.2, jeśli w regule występuje sformułowanie »wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją«, mogą być użyte materiały objęte dowolną pozycją lub pozycjami (nawet opatrzone takim samym opisem i objęte taką samą pozycją jak produkt), jednak z zastrzeżeniem wszelkich szczególnych ograniczeń, które mogą być również zawarte w regule.

Jednakże sformułowanie »wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, włącznie z innymi materiałami objętymi pozycją ...« lub »wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, włącznie z innymi materiałami objętymi tą samą pozycją co produkt« oznacza, że mogą być użyte materiały objęte dowolną pozycją lub pozycjami z wyjątkiem tych, których opis jest identyczny z opisem produktu umieszczonym w kolumnie (2) wykazu.

- 3.4 Jeżeli reguła w wykazie stanowi, że produkt może być wytwarzany z więcej niż jednego materiału, oznacza to, że może zostać użyty jeden lub więcej materiałów. Nie oznacza to, że należy użyć wszystkich materiałów.

- 3.5 Jeżeli reguła w wykazie stanowi, że produkt musi być wytworzony z określonego materiału, warunek ten nie wyklucza użycia innych materiałów, które ze względu na swoje naturalne właściwości nie mogą spełniać tej reguły.

- 3.6 Jeżeli przedstawiona w wykazie reguła przewiduje dwie maksymalne wartości procentowe dla materiałów niepochodzących, które mogą być użyte, to tych wartości nie można sumować. Innymi słowy, maksymalna wartość wszystkich użytych materiałów niepochodzących nie może nigdy przekroczyć wyższej z podanych wartości procentowych. Ponadto poszczególne wartości procentowe nie mogą zostać przekroczone w odniesieniu do poszczególnych materiałów, do których mają zastosowanie.

Uwaga 4 – Przepisy ogólne dotyczące niektórych towarów rolnych

- 4.1 Towary rolne objęte działami 6, 7, 8, 9, 10, 12 oraz pozycją 2401, uprawiane lub zebrane w EOG, traktuje się jako pochodzące z EOG, nawet jeśli otrzymuje się je z przywożonych nasion, bulw, korzeni, sadzonek, szczepów, pędów, pąków lub innych żywych części roślin.
- 4.2 W przypadkach gdy zawartość niepochodzącego cukru w danym produkcie podlega ograniczeniom, przy obliczaniu takich ograniczeń uwzględniana jest łącznie masa cukrów objętych pozycjami 1701 (sacharoza) oraz 1702 (np. fruktoza, glukoza, laktoza, maltoza, izogluchoza lub cukier inwertowany) użytych do wytworzenia produktu końcowego oraz użytych do wytworzenia produktów niepochodzących, które weszły w skład produktu końcowego.

Uwaga 5 – Terminologia stosowana w odniesieniu do niektórych wyrobów włókienniczych

- 5.1 Określenie »włókna naturalne« jest używane w wykazie w odniesieniu do włókien innych niż włókna sztuczne lub syntetyczne. Określenie to jest ograniczone do etapów poprzedzających przędzenie, włączając w to także odpady oraz, o ile nie wskazano inaczej, obejmuje ono również włókna zgrzebne, czesane lub inaczej przetworzone, ale nie przędzone.
- 5.2 Określenie »włókna naturalne« obejmuje włosie końskie objęte pozycją 0511, jedwab objęty pozycjami 5002 i 5003, jak również włókna wełniane, cienką lub grubą sierść zwierzęcą objętą pozycjami od 5101 do 5105, włókna bawełniane objęte pozycjami od 5201 do 5203 oraz pozostałe włókna roślinne objęte pozycjami od 5301 do 5305.
- 5.3 Użyte w wykazie określenia »masa włókiennicza«, »materiały chemiczne« oraz »materiały do produkcji papieru« opisują materiały nieklasyfikowane w działach od 50 do 63, które mogą być użyte do produkcji sztucznych, syntetycznych lub papierowych włókien lub przędz.
- 5.4 Użyte w wykazie określenie »włókna odcinkowe chemiczne« odnosi się do kabla z włókna ciągłego syntetycznego lub sztucznego, włókien odcinkowych lub odpadów, objętych pozycjami od 5501 do 5507.
- 5.5 »Drukowanie« (w połączeniu z »tkaniem«, »dzianiem«, »tuftowaniem« lub »flokowaniem«) oznacza technikę, na skutek której materiałowi włókienniczemu nadaje się w sposób trwały obiektywną cechę, np. kolor, wzór, lub charakterystykę techniczną, przy użyciu sitodruku, druku na wałkach drukarskich, technik druku cyfrowego lub transferowego.
- 5.6 »Drukowanie (jako samodzielna czynność)« oznacza technikę, na skutek której materiałowi włókienniczemu nadaje się w sposób trwały obiektywną cechę, np. kolor, wzór, lub charakterystykę techniczną, przy użyciu sitodruku, druku na wałkach drukarskich, technik druku cyfrowego lub transferowego, oraz której towarzyszą przynajmniej dwie czynności przygotowawcze lub wykończeniowe (takie jak czyszczenie, wybielanie, merceryzacja, stabilizacja termiczna, drapanie, kalandrowanie, uodparnianie na kurczliwość, utrwalanie, dekatyzowanie, impregnowanie, reperowanie i robienie węzłków), pod warunkiem że wartość wszystkich użytych materiałów niepochodzących nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu.

Uwaga 6 – Tolerancja odnosząca się do produktów wytworzonych z mieszaniny materiałów włókienniczych

- 6.1 Jeżeli danemu produktowi w wykazie towarzyszy odniesienie do niniejszej uwagi, warunki ustalone w kolumnie (3) tego wykazu nie mają zastosowania do żadnych podstawowych materiałów włókienniczych użytych do wytworzenia tego produktu, które stanowią razem 15 % lub mniej łącznej masy wszystkich użytych podstawowych materiałów włókienniczych (zob. także uwagi 6.3 i 6.4).
- 6.2 Tolerancja określona w uwadze 6.1 może jednak mieć zastosowanie tylko do produktów mieszanych, które zostały wytworzone z dwóch lub większej liczby podstawowych materiałów włókienniczych.

Podstawowymi materiałami włókienniczymi są:

- jedwab,
- wełna,
- gruba sierść zwierzęca,
- cienka sierść zwierzęca,
- włosie końskie,
- bawełna,

- materiały do produkcji papieru i papier,
- len,
- konopie siewne,
- juta i inne włókna tekstylne łykowe,
- sizal i pozostałe włókna tekstylne z rodzaju Agave,
- włókno kokosowe, manila, ramia i pozostałe włókna tekstylne roślinne,
- syntetyczne włókna ciągłe chemiczne z polipropylenu,
- syntetyczne włókna ciągłe chemiczne z poliestru,
- syntetyczne włókna ciągłe chemiczne z poliamidu,
- syntetyczne włókna ciągłe chemiczne z poliakrylonitrylu,
- syntetyczne włókna ciągłe chemiczne z poliimidu,
- syntetyczne włókna ciągłe chemiczne z politetrafluoroetyleny,
- syntetyczne włókna ciągłe chemiczne z poli(siarczku fenylu),
- syntetyczne włókna ciągłe chemiczne z poli(chlorku winylu),
- pozostałe syntetyczne włókna ciągłe chemiczne,
- sztuczne włókna ciągłe chemiczne z wiskozy,
- pozostałe sztuczne włókna ciągłe chemiczne z wiskozy,
- włókna ciągłe przewodzące prąd,
- syntetyczne włókna odcinkowe chemiczne z polipropylenu,
- syntetyczne włókna odcinkowe chemiczne z poliestru,
- syntetyczne włókna odcinkowe chemiczne z poliamidu,
- syntetyczne włókna odcinkowe chemiczne z poliakrylonitrylu,
- syntetyczne włókna odcinkowe chemiczne z poliimidu,
- syntetyczne włókna odcinkowe chemiczne z politetrafluoroetyleny,
- syntetyczne włókna odcinkowe chemiczne z poli(siarczku fenylu),
- syntetyczne włókna odcinkowe chemiczne z poli(chlorku winylu),
- pozostałe syntetyczne włókna odcinkowe chemiczne,
- sztuczne włókna odcinkowe chemiczne z wiskozy,
- pozostałe sztuczne włókna odcinkowe chemiczne,
- przędza z poliuretanu uzupełniona elastycznymi segmentami z polieteru, nawet rdzeniowa,
- produkty objęte pozycją 5605 (przędza metalizowana) zawierające pasek składający się z rdzenia wykonanego z folii aluminiowej lub rdzenia wykonanego z warstwy tworzywa sztucznego, nawet powlekanego proszkiem aluminiowym, o szerokości nieprzekraczającej 5 mm, umieszczony i przyklejony przy pomocy przezroczystego lub kolorowego spoiwa między dwie warstwy tworzywa sztucznego,
- pozostałe produkty objęte pozycją 5605,
- włókna szklane,
- włókna metalowe,
- włókna mineralne.

- 6.3 W przypadku produktów zawierających »przędzę wykonaną z poliuretanu uzupełnioną elastycznymi segmentami z polieteru, nawet rdzeniową« margines tolerancji w odniesieniu do tej przędzy wynosi 20 %.
- 6.4 W przypadku produktów zawierających »pasek składający się z rdzenia wykonanego z folii aluminiowej lub rdzenia wykonanego z warstwy tworzywa sztucznego, nawet powlekanego proszkiem aluminiowym, o szerokości nieprzekraczającej 5 mm, umieszczony i przyklejony między dwie warstwy tworzywa sztucznego« margines tolerancji wynosi 30 % w odniesieniu do tego paska.

Uwaga 7 – Inne tolerancje mające zastosowanie do niektórych wyrobów włókienniczych

- 7.1 Jeżeli wykaz zawiera odesłanie do niniejszej uwagi, materiały włókiennicze (z wyłączeniem podszepek i międzypodszepek), które nie spełniają reguły zawartej w kolumnie (3) wykazu dotyczącej przedmiotowych produktów gotowych, mogą być użyte, pod warunkiem że są klasyfikowane do innej pozycji niż ta, którą objęty jest produkt, oraz pod warunkiem że wartość tych materiałów nie przekracza 15 % ceny ex-works produktu.
- 7.2 Bez uszczerbku dla uwagi 7.3 materiały, które nie są klasyfikowane w działach od 50 do 63, mogą być używane dowolnie w wytwarzaniu produktów włókienniczych bez względu na to czy zawierają tekstylia.
- 7.3 W przypadku gdy stosowana jest reguła określająca procentową zawartość danego materiału, wartość nie pochodzących materiałów, które nie są klasyfikowane w działach 50–63, musi być uwzględniona przy obliczaniu wartości zastosowanych materiałów nie pochodzących.

Uwaga 8 – Definicja specyficznych procesów i prostych czynności przeprowadzanych na określonych produktach objętych działem 27

- 8.1 Na potrzeby pozycji ex 2707 i 2713 »procesami specyficznymi« są:
- a) destylacja próżniowa;
 - b) redestylacja przez bardzo dokładny proces frakcjonowania;
 - c) krakowanie;
 - d) reformowanie;
 - e) ekstrakcja przy użyciu selektywnych rozpuszczalników;
 - f) proces obejmujący wszystkie następujące czynności: przetwarzanie przy użyciu stężonego kwasu siarkowego, oleum lub bezwodnika siarkowego; neutralizacja środkami alkalicznymi; odbarwianie i oczyszczanie ziemi naturalnie aktywnymi, ziemi aktywowanymi, aktywowanym węglem drzewnym lub boksytami;
 - g) polimeryzacja;
 - h) alkilacja;
 - i) izomeryzacja.
- 8.2 Na potrzeby pozycji 2710, 2711 i 2712 »procesami specyficznymi« są:
- a) destylacja próżniowa;
 - b) redestylacja przez bardzo dokładny proces frakcjonowania;
 - c) krakowanie;
 - d) reformowanie;
 - e) ekstrakcja przy użyciu selektywnych rozpuszczalników;
 - f) proces obejmujący wszystkie następujące czynności: przetwarzanie przy użyciu stężonego kwasu siarkowego, oleum lub bezwodnika siarkowego; neutralizacja środkami alkalicznymi; odbarwianie i oczyszczanie ziemi naturalnie aktywnymi, ziemi aktywowanymi, aktywowanym węglem drzewnym lub boksytami;
 - g) polimeryzacja;
 - h) alkilacja;
 - i) izomeryzacja;
 - j) wyłącznie w odniesieniu do olejów ciężkich objętych pozycją ex 2710 – odsiarczanie z wykorzystaniem wodoru, prowadzące do obniżenia o co najmniej 85 % zawartości siarki w przetworzonych produktach (metoda ASTM D 1266-59 T);
 - k) wyłącznie w odniesieniu do produktów objętych pozycją 2710 – odparafinowywanie z zastosowaniem procesu innego niż filtrowanie;

- l) wyłącznie w odniesieniu do olejów ciężkich objętych pozycją ex 2710 – poddawanie działaniu wodoru przy ciśnieniu powyżej 20 barów i temperaturze wyższej niż 250 °C przy użyciu katalizatora, do celów innych niż odsiarczanie, gdy wodór stanowi czynnik aktywny w reakcji chemicznej. Dalsze poddawanie działaniu wodoru olejów smarowych objętych pozycją ex 2710 (np. wykańczanie metodą wodorową lub odbarwianie), szczególnie w celu poprawy koloru lub stabilności, nie jest jednak uznawane za proces specyficzny;
- m) wyłącznie w odniesieniu do olejów opałowych objętych pozycją ex 2710 – destylacja atmosferyczna, pod warunkiem że oddestylowane zostanie mniej niż 30 % objętości tych produktów, łącznie ze stratami, w 300 °C, przy zastosowaniu metody ASTM D 86;
- n) wyłącznie w odniesieniu do olejów ciężkich innych niż oleje napędowe i oleje opałowe objęte pozycją ex 2710 – poddawanie działaniu elektrycznych wyładowań snopiastych wysokiej częstotliwości;
- o) wyłącznie w odniesieniu do produktów surowych (innych niż wazelina, ozokeryt, воск montanowy lub воск торфowy i parafina, zawierających wagowo mniej niż 0,75 % masy oleju) objętych pozycją ex 2712 – odolewanie w procesie krystalizacji frakcyjnej.

8.3 Na potrzeby pozycji ex 2707 i 2713 proste czynności, takie jak oczyszczanie, dekantacja, odsalanie, oddzielenie od wody, filtrowanie, barwienie, znakowanie, uzyskiwanie danej zawartości siarki poprzez wymieszanie produktów o różnej zawartości siarki lub wszelkiego rodzaju kombinacje tych lub podobnych czynności, nie nadają statusu pochodzenia.

Uwaga 9 – Definicja specyficznych procesów i czynności przeprowadzanych na określonych produktach

- 9.1 Produkty objęte działem 30 uzyskane w EOG z wykorzystaniem kultur komórkowych uznaje się za pochodzące z EOG. »Kulturę komórkową« definiuje się jako hodowlę komórek ludzkich, zwierzęcych i roślinnych w kontrolowanych warunkach (takich jak określone temperatury, podłoże, mieszanka gazów, pH) poza organizmem żywym.
- 9.2 Produkty objęte działami 29 (z wyjątkiem podpozycji 2905.43–2905.44), 30, 32, 33 (z wyjątkiem pozycji i podpozycji 3302.10, 3301), 34, 35 (z wyjątkiem pozycji i podpozycji 35.01, 3502.11–3502.19, 3502.20, 35.05), 36, 37, 38 (z wyjątkiem pozycji i podpozycji 3809.10, 38.23, 3824.60, 38.26) i 39 (z wyjątkiem pozycji 39.16–39.26) uzyskane w EOG w drodze fermentacji uznaje się za pochodzące z EOG. »Fermentacja« jest to proces biotechnologiczny, w którym komórki ludzkie, zwierzęce, roślinne, bakterie, drożdże, grzyby lub enzymy wykorzystuje się do wytworzenia produktów objętych działami 29–39.
- 9.3 Następujące czynności przetworzenia uważa się za wystarczające zgodnie z art. 4 ust. 1 w odniesieniu do produktów objętych działami 28, 29 (z wyjątkiem podpozycji: 2905.43–2905.44), 30, 32, 33 (z wyjątkiem pozycji i podpozycji 3302.10, 3301), 34, 35 (z wyjątkiem pozycji i podpozycji 35.01, 3502.11–3502.19, 3502.20, 35.05), 36, 37, 38 (z wyjątkiem pozycji i podpozycji 3809.10, 38.23, 3824.60, 38.26) i 39 (z wyjątkiem pozycji 39.16–39.26):
 - Reakcja chemiczna: »Reakcja chemiczna« jest to proces (w tym proces biochemiczny), którego skutkiem jest cząsteczka o nowej strukturze, powstała w wyniku zerwania wiązań wewnątrzcząsteczkowych i utworzenia nowych wiązań wewnątrzcząsteczkowych lub w wyniku zmiany przestrzennego rozmieszczenia atomów w cząsteczce. Reakcję chemiczną można wyrazić poprzez zmianę »numeru CAS«.
 - Na potrzeby określenia pochodzenia nie uwzględnia się następujących procesów: a) rozpuszczanie w wodzie lub innych rozpuszczalnikach; b) eliminacja rozpuszczalników, w tym wody będącej rozpuszczalnikiem lub c) dodanie lub eliminacja wody krystalizacyjnej. Reakcję chemiczną zgodną z powyższą definicją uznaje się za nadanie statusu pochodzenia.
 - Mieszaniny i mieszanki: Zamierzone i proporcjonalnie kontrolowane mieszanie lub sporządzanie mieszanin (w tym rozpraszanie) materiałów, inne niż dodanie rozcieńczalników, w celu spełnienia z góry określonych specyfikacji, które prowadzi do wytworzenia towaru o właściwościach chemicznych lub fizycznych mających znaczenie dla przeznaczenia lub wykorzystania towaru i odmiennych od materiałów wsadowych, uznaje się za nadanie statusu pochodzenia.
 - Oczyszczanie: Oczyszczanie uznaje się za nadanie statusu pochodzenia, jeżeli oczyszczanie mające miejsce w EOG skutkuje spełnieniem jednego z poniższych warunków:
 - a) oczyszczanie towaru prowadzące do eliminacji co najmniej 80 % zawartości istniejących zanieczyszczeń lub

- b) zmniejszenie lub eliminacja zanieczyszczeń prowadzące do powstania towaru odpowiedniego do jednego lub większej liczby z poniższych zastosowań:
 - (i) substancje klasy farmaceutycznej, medycznej, kosmetycznej, weterynaryjnej lub spożywczej;
 - (ii) produkty chemiczne i odczynniki do zastosowań analitycznych, diagnostycznych lub laboratoryjnych;
 - (iii) części składowe i komponenty do zastosowania w mikroelektronice;
 - (iv) specjalistyczne zastosowania optyczne;
 - (v) zastosowania biotechniczne (np. do kultury komórkowej, w inżynierii genetycznej lub jako katalizator);
 - (vi) nośniki stosowane w procesie rozdzielania lub
 - (vii) zastosowania klasy jądrowej.
- Zmiana wielkości cząstek: zamierzoną i kontrolowaną zmianę wielkości cząstek towaru inną niż przez zwykłe rozdrabnianie lub wyciskanie, prowadzącą do uzyskania przez towar określonej wielkości cząstek, określonej dystrybucji wielkości cząstek lub określonej powierzchni, mających znaczenie dla przeznaczenia powstałego towaru, oraz właściwości chemicznych lub fizycznych odmiennych od materiałów wsadowych, uznaje się za nadanie statusu pochodzenia.
- Materiały wzorcowe: materiały wzorcowe (w tym roztwory wzorcowe) to preparaty odpowiednie do celów analitycznych, pomiarowych lub referencyjnych, charakteryzujące się precyzyjnie określonym stopniem czystości lub proporcjami składników certyfikowanymi przez producenta. Produkcję materiałów wzorcowych uznaje się za nadanie statusu pochodzenia.
- Separacja izomerów: wyizolowanie lub separację izomerów z mieszaniny izomerów uznaje się za nadanie statusu pochodzenia.

**WYKAZ PROCESÓW OBRÓBK I LUB PRZETWARZANIA, KTÓRYM NALEŻY PODDAĆ MATERIAŁY NIEPOCHODZĄCE, ABY WYTWORZONY PRODUKT
MÓGŁ UZYSKAĆ STATUS POCHODZENIA**

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
Dział 1	Zwierzęta żywe	Wszystkie zwierzęta objęte działem 1 są całkowicie uzyskane
Dział 2	Mięso i podroby jadalne	Wytwarzanie, w którym mięso oraz podroby jadalne zawarte w produktach objętych tym działem są całkowicie uzyskane
Dział 3	Ryby i skorupiaki, mięczaki i pozostałe bezkręgowce wodne	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały objęte działem 3 są całkowicie uzyskane
Dział 4	Produkty mleczarskie; jaja ptasie; miód naturalny; jadalne produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały objęte działem 4 są całkowicie uzyskane
ex Dział 5	Produkty pochodzenia zwierzęcego, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
ex 0511 91	Ikra i mlecz z ryb, niejadalne	Ikra i mlecz są całkowicie uzyskane
Dział 6	Drzewa żywe i pozostałe rośliny; bulwy, korzenie i podobne; kwiaty cięte i liście ozdobne	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały objęte działem 6 są całkowicie uzyskane
Dział 7	Warzywa oraz niektóre korzenie i bulwy, jadalne	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały objęte działem 7 są całkowicie uzyskane
Dział 8	Owoce i orzechy jadalne; skórki owoców cytrusowych lub melonów	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte owoce, orzechy i skórki owoców cytrusowych lub melonów objęte działem 8 są całkowicie uzyskane
Dział 9	Kawa, herbata, maté (herbata paragwajska) i przyprawy	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
Dział 10	Zboża	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały objęte działem 10 są całkowicie uzyskane
Dział 11	Produkty przemysłu młynarskiego; sód; skrobie; inulina; gluten pszenny	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały objęte działami 8, 10 i 11, pozycjami 0701, 0714, 2302 i 2303 oraz podpozycją 0710 10 są całkowicie uzyskane
Dział 12	Nasiona i owoce oleiste; ziarna, nasiona i owoce różne; rośliny przemysłowe lub lecznicze; słoma i pasza	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
ex Dział 13	Szelak; gumy, żywice oraz pozostałe soki i ekstrakty roślinne; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
ex 1302	Substancje pektynowe, pektyniany i pektany	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją oraz w którym masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
Dział 14	Materiały roślinne do wyplatania; produkty roślinne gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
ex Dział 15	Tłuszcze i oleje pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego oraz produkty ich rozkładu; gotowe tłuszcze jadalne; woski pochodzenia zwierzęcego lub roślinnego; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
od 1504 do 1506	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb lub ze ssaków morskich; tłuszcz z wełny oraz substancje tłuszczowe otrzymane z niego (włącznie z lanoliną); pozostałe tłuszcze i oleje zwierzęce oraz ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
1508	Olej z orzeszków ziemnych i jego frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną podpozycją z wyjątkiem podpozycji danego produktu
1509 i 1510	Oliwa z oliwek i jej frakcje	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały roślinne są całkowicie uzyskane
1511	Olej palmowy i jego frakcje, nawet rafinowany, ale niemodyfikowany chemicznie	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną podpozycją z wyjątkiem podpozycji danego produktu
ex 1512	Oleje z nasion słonecznika i ich frakcje — do zastosowań technicznych lub przemysłowych innych niż produkcja artykułów spożywanych przez ludzi — pozostałe	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały roślinne są całkowicie uzyskane
1515	Pozostałe ciekłe tłuszcze i oleje roślinne (włącznie z olejem jojoba) i ich frakcje, nawet rafinowane, ale niemodyfikowane chemicznie	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną podpozycją z wyjątkiem podpozycji danego produktu
ex 1516	Tłuszcze i oleje i ich frakcje, z ryb	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
1520	Glicerol surowy; wody glicerolowe i ługi glicerolowe	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
Dział 16	Przetwory z mięsa, ryb lub skorupiaków, mięczaków lub pozostałych bezkręgowców wodnych	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały objęte działami 2, 3 i 16 są całkowicie uzyskane
ex Dział 17	Cukry i wyroby cukiernicze; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
1702	Pozostałe cukry, włącznie z chemicznie czystymi: laktozą, maltozą, glukozą i fruktozą, w postaci stałej; syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących; miód sztuczny, nawet zmieszany z miodem naturalnym; karmel:	

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
	— Chemicznie czyste maltoza i fruktoza — Pozostałe	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, włącznie z innymi materiałami objętymi pozycją 1702 Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym masa użytych materiałów objętych pozycjami od 1101 do 1108, 1701 i 1703 nie przekracza 30 % masy produktu końcowego
1704	Wyroby cukiernicze (włącznie z białą czekoladą), niezawierające kakao	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym: — masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego lub — wartość użytego cukru nie przekracza 30 % ceny ex-works produktu
ex Dział 18	Kakao i przetwory z kakao; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego
ex 1806	Czekolada i pozostałe przetwory spożywcze zawierające kakao; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym: — masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego lub — wartość użytego cukru nie przekracza 30 % ceny ex-works produktu
1806 10	Proszek kakaowy zawierający dodatek cukru lub innego środka słodzącego	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego
1901	Ekstrakt słodowy; przetwory spożywcze z mąki, kasz, mączki, skrobi lub z ekstraktu słodowego, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 40 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; przetwory spożywcze z towarów objętych pozycjami od 0401 do 0404, niezawierające kakao lub zawierające mniej niż 5 % masy kakao, obliczone w stosunku do całkowicie odtłuszczonej bazy, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone: — Ekstrakt słodowy — Pozostałe	Wytwarzanie ze zbóż objętych działem 10 Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym indywidualna masa cukru i użytych materiałów objętych działem 4 nie przekracza 40 % masy produktu końcowego

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
1902	Makarony, nawet poddane obróbce cieplnej lub nadziewane (mięsem lub innymi substancjami), lub przygotowane inaczej, takie jak spaghetti, rurki, lasagne, gnocchi, ravioli, cannelloni; kuskus, nawet przygotowany	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym: — masa użytych materiałów objętych pozycjami 1006 i od 1101 do 1108 nie przekracza 20 % masy produktu końcowego oraz — masa użytych materiałów objętych działami 2, 3 i 16 nie przekracza 20 % masy produktu końcowego
1903	Tapioka i jej namiastki, przygotowane ze skrobi, w postaci płatków, ziaren, perełek, odsiewu lub w podobnych postaciach	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem skrobi ziemniaczanej objętej pozycją 1108
1904	Przetwory spożywcze otrzymane przez spęcznianie lub prażenie zbóż, lub produktów zbożowych (na przykład płatki kukurydziane); zboża (inne niż kukurydza) w postaci ziarna lub w postaci płatków, lub inaczej przetworzonego ziarna (z wyjątkiem mąki, kasz i mączki), wstępnie obgotowane lub inaczej przygotowane, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym: — masa użytych materiałów objętych pozycjami 1006 i od 1101 do 1108 nie przekracza 20 % masy produktu końcowego oraz — masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego
1905	Chleb, bułki, pieczywo cukiernicze, ciasta i ciastka, herbatniki i pozostałe wyroby piekarnicze, nawet zawierające kakao; opłatki sakralne, puste kapsułki stosowane do celów farmaceutycznych, wafle wytłaczane, papier ryżowy i podobne produkty	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym masa użytych materiałów objętych pozycjami 1006 i od 1101 do 1108 nie przekracza 20 % masy produktu końcowego
ex Dział 20	Przetwory z warzyw, owoców, orzechów lub pozostałych części roślin; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
2002 i 2003	Pomidory, grzyby i trufle, przetworzone lub zakonserwowane inaczej niż octem lub kwasem octowym	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym wszystkie użyte materiały objęte działem 7 są całkowicie uzyskane
2006	Warzywa, owoce, orzechy, skórki z owoców i pozostałe części roślin, zakonserwowane cukrem (odsączone, lukrowane lub kandyzowane)	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego
2007	Dżemy, galaretki owocowe, marmolady, przeciery i pasty owocowe lub orzechowe, otrzymane w wyniku obróbki cieplnej, nawet zawierające dodatek cukru lub innej substancji słodzącej	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego
ex 2008	Produkty inne niż: — Orzechy, niezawierające dodatku cukru ani alkoholu — Masło orzechowe; mieszanki na bazie zbóż; rdzenie palmowe; kukurydza — Owoce i orzechy gotowane inaczej niż na parze lub w wodzie, niezawierające dodatku cukru, mrożone	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
2009	Soki owocowe (włączając moszcz gronowy) i soki warzywne niesfermentowane i niezawierające dodatku alkoholu, nawet z dodatkiem cukru lub innej substancji słodzącej	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego
ex Dział 21	Różne przetwory jadalne; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
2103	— Sosy i preparaty do nich; zmieszane przyprawy i zmieszane przyprawy korzenne — Mąka i mączka, z gorczycy oraz gotowa musztarda	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć mąki lub mączki z gorczycy lub gotowej musztardy Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
2105	Lody i pozostałe lody jadalne, nawet zawierające kakao	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym: — ani masa użytego cukru, ani masa użytych materiałów objętych działem 4 nie przekracza 40 % masy produktu końcowego i — całkowita łączna masa użytego cukru i użytych materiałów objętych działem 4 nie przekracza 60 % masy produktu końcowego
2106	Przetwory spożywcze, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym masa użytego cukru nie przekracza 40 % masy produktu końcowego
ex Dział 22	Napoje bezalkoholowe, alkoholowe i ocet z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym wszystkie użyte materiały objęte podpozycjami 0806 10, 2009 61, 2009 69 są całkowicie uzyskane
2202	Wody, włącznie z wodami mineralnymi i wodami gazowanymi, zawierające dodatek cukru lub innego środka słodzącego, lub wody aromatyzowane i pozostałe napoje bezalkoholowe, z wyłączeniem soków owocowych i warzywnych, objętych pozycją 2009	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
2207 i 2208	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu większej lub mniejszej niż 80 % obj.; wódki, likiery i pozostałe napoje spirytusowe	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji 2207 lub 2208, w którym wszystkie użyte materiały objęte podpozycjami 0806 10, 2009 61, 2009 69 są całkowicie uzyskane
ex Dział 23	Pozostałości i odpady przemysłu spożywczego; gotowa pasza dla zwierząt; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
2309	Preparaty, w rodzaju stosowanych do karmienia zwierząt	Wytwarzanie, w którym: — wszystkie użyte materiały objęte działami 2 i 3 są całkowicie uzyskane, — masa użytych materiałów objętych działami 10 i 11 oraz pozycjami 2302 i 2303 nie przekracza 20 % masy produktu końcowego, — ani masa użytego cukru, ani masa użytych materiałów objętych działem 4 nie przekracza 40 % masy produktu końcowego, oraz — całkowita łączna masa użytego cukru i użytych materiałów objętych działem 4 nie przekracza 50 % masy produktu końcowego
ex Dział 24	Tytoń i przemysłowe namiastki tytoniu; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, w którym masa materiałów objętych pozycją 2401 nie przekracza 30 % całkowitej masy użytych materiałów objętych działem 24
2401	Tytoń nieprzetworzony; odpady tytoniowe	Wytwarzanie, w którym wszystkie użyte materiały objęte pozycją 2401 są całkowicie uzyskane
ex 2402	Papierosy, z tytoniu lub namiastek tytoniu	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i tytoniu do palenia objętego podpozycją 2403 19, w którym co najmniej 10 % masy wszystkich użytych materiałów objętych pozycją 2401 jest całkowicie uzyskane
ex 2403	Produkty przeznaczone do wdychania poprzez podgrzanie lub w inny sposób, bez spalania	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, w którym co najmniej 10 % masy wszystkich użytych materiałów objętych pozycją 2401 jest całkowicie uzyskane
ex Dział 25	Sól; siarka; ziemie i kamienie; materiały gipsowe, wapno i cement; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 70 % ceny ex-works produktu
ex 2519	Kruszony naturalny węglan magnezu (magnezyt), w szczelnie zamkniętych pojemnikach, tlenek magnezu, nawet czysty, inny niż magnezja topiona lub magnezja całkowicie wypalona (spiekana)	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednak użyć naturalnego węglanu magnezu (magnezytu)
Dział 26	Rudy metali, żużel i popiół	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
ex Dział 27	Paliwa mineralne, oleje mineralne i produkty ich destylacji; substancje bitumiczne; woski mineralne z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex 2707	Oleje, w których masa składników aromatycznych jest większa niż składników niearomatycznych, podobne do olejów mineralnych uzyskiwanych z destylacji wysokotemperaturowej smoły węglowej, z których więcej niż 65 % objętościowo destyluje do 250 °C (łącznie z mieszaninami benzyny lakowej i benzolu), przeznaczone do stosowania jako paliwo napędowe lub do ogrzewania	Operacje rafinacji lub jeden lub większa liczba procesów specyficznych ⁽¹⁾ lub Inne operacje, w których wszystkie użyte materiały są sklasyfikowane w obrębie pozycji innej niż pozycja produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe	Operacje rafinacji lub jeden lub większa liczba procesów specyficznych ⁽¹⁾ lub Inne operacje, w których wszystkie użyte materiały są sklasyfikowane w obrębie pozycji innej niż pozycja produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
2711	Gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe	Operacje rafinacji lub jeden lub większa liczba procesów specyficznych ⁽¹⁾ , lub Inne operacje, w których wszystkie użyte materiały są sklasyfikowane w obrębie pozycji innej niż pozycja produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
2712	Wazelina; parafina, воск mikrokrystaliczny, gacz parafinowy, ozokerit, воск montanowy, воск torfowy, pozostałe woski mineralne i podobne produkty otrzymywane w drodze syntezy lub innych procesów, nawet barwione	Operacje rafinacji lub jeden lub większa liczba procesów specyficznych ⁽¹⁾ lub

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		Inne operacje, w których wszystkie użyte materiały są sklasyfikowane w obrębie pozycji innej niż pozycja produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
2713	Koks naftowy, bitum naftowy oraz inne pozostałości olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych	Operacje rafinacji lub jeden lub większa liczba procesów specyficznych ⁽¹⁾ lub Inne operacje, w których wszystkie użyte materiały są sklasyfikowane w obrębie pozycji innej niż pozycja produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 28	Chemikalia nieorganiczne; organiczne lub nieorganiczne związki metali szlachetnych, metali ziem rzadkich, pierwiastków promieniotwórczych lub izotopów	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex Dział 29	Chemikalia organiczne; z wyjątkiem:	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex 2901	Węglowodory alifatyczne przeznaczone do stosowania jako paliwo napędowe lub do ogrzewania	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Operacje rafinacji lub jeden lub większa liczba procesów specyficznych ⁽¹⁾ , lub

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex 2902	Cykloalkany i cykloalkeny (inne niż azuleny), benzen, toluen i ksyleny, przeznaczone do stosowania jako paliwo napędowe lub do ogrzewania	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Operacje rafinacji lub jeden lub większa liczba procesów specyficznych ⁽¹⁾ , lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex 2905	Alkoholany metali z alkoholi wymienionych w tej pozycji i z etanolu	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, włącznie z innymi materiałami objętymi pozycją 2905. Można jednakże użyć alkoholów metali objętych tą pozycją, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 30	Produkty farmaceutyczne	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
Dział 31	Nawozy	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
Dział 32	Ekstrakty garbników lub środków barwiących; garbniki i ich pochodne; barwniki, pigmenty i pozostałe środki barwiące; farby i lakiery; kit i pozostałe masy uszczelniające; atramenty	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 33	Olejki eteryczne i rezinoidy; preparaty perfumeryjne, kosmetyczne lub toaletowe	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 34	Mydło, organiczne środki powierzchniowo czynne, preparaty piorące, preparaty smarowe, woski syntetyczne, woski preparowane, preparaty do czyszczenia lub szorowania, świece i artykuły podobne, pasty modelarskie, »woski dentystyczne« oraz preparaty dentystyczne produkowane na bazie gipsu	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 35	Substancje białkowe; skrobie modyfikowane; kleje; enzymy	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu
Dział 36	Materiały wybuchowe; wyroby pirotechniczne; zapalki; stopy piroforyczne; niektóre materiały łatwo palne	Procesy specyficzne (*) lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 37	Materiały fotograficzne lub kinematograficzne	Procesy specyficzne (*) lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex Dział 38	Produkty chemiczne różne; z wyjątkiem:	Procesy specyficzne (*) lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą pozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
ex 3811	Środki przeciwstukowe, inhibitory utleniania, inhibitory tworzenia się żywic, dodatki zwiększające lepkość, preparaty antykorozyjne oraz pozostałe preparaty dodawane do olejów mineralnych (włącznie z benzyną) lub do innych cieczy, stosowanych do tych samych celów, co oleje mineralne — Przygotowane dodatki do olejów smarowych, zawierające oleje ropy naftowej lub oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów objętych pozycją 3811 nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex 3824 99 i ex 3826 00	Biodiesel	Wytwarzanie, w którym biodiesel uzyskuje się poprzez transestryfikację lub estryfikację, lub w drodze hydrolizacji
Dział 39	Tworzywa sztuczne i artykuły z nich	Procesy specyficzne ⁽⁴⁾ lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć materiałów objętych tą samą podpozycją co produkt, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 20 % ceny ex-works produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex Dział 40	Kauczuk i artykuły z kauczuku; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex 4012	Opony bieżnikowane pneumatyczne, pełne lub z poduszką powietrzną, gumowe	Bieżnikowanie opon używanych
ex Dział 41	Skóry i skórki surowe (inne niż skóry futerkowe) oraz skóry wyprawione; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
od 4104 do 4106	Skóry lub skórki garbowane lub »crust«, bez wełny lub włosa, nawet dwojone, ale dalej nieprzetworzone	Dogarbowywanie wstępnie garbowanych skór lub Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
Dział 42	Artykuły ze skóry wyprawionej; wyroby siodlarskie i rymarskie; artykuły podróżne, torebki i podobne pojemniki; artykuły z jelit zwierzęcych (innych niż jelita jedwabników)	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex Dział 43	Skóry futerkowe i futra sztuczne; wyroby z nich; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
ex 4302	Skóry futerkowe garbowane lub wykończone, połączone: — Płaty, krzyże i podobne kształty. — Pozostałe	Bielenie lub barwienie, w uzupełnieniu cięcia i łączenia niepołączonych garbowanych lub wykończonych skór futerkowych Wytwarzanie z niepołączonych skór futerkowych, garbowanych lub wykończonych
4303	Artykuły odzieżowe, dodatki odzieżowe i pozostałe artykuły ze skór futerkowych	Wytwarzanie z niepołączonych skór futerkowych, garbowanych lub wykończonych, objętych pozycją 4302
ex Dział 44	Drewno i artykuły z drewna; węgiel drzewny; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex 4407	Drewno przetarte lub strugane wzdłużnie, skrawane warstwami lub obwodowo, o grubości przekraczającej 6 mm, strugane, szlifowane lub łączone stykowo	Struganie, szlifowanie lub łączenie stykowo
ex 4408	Arkusze na forniry (włącznie z otrzymanymi przez cięcie drewna warstwowego) i na sklejkę, o grubości nieprzekraczającej 6 mm, łączone na długość, i na inne drewno, przetarte wzdłużnie, skrawane warstwami lub obwodowo, o grubości nieprzekraczającej 6 mm, strugane, szlifowane lub łączone stykowo	Łączenie na długość, struganie, szlifowanie lub łączenie stykowo
ex 4410 do ex 4413	Kształtki i profile łącznie z listwami przypodłogowymi oraz inne deski profilowane	Frezowanie lub profilowanie
ex 4415	Skrzynie, pudła, klatki, bębny i podobne opakowania, z drewna	Wytwarzanie z desek nieciętych na wymiar
ex 4418	— Wyroby stolarskie i ciesielskie budowlane, z drewna — Kształtki i profile	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć komórkowych płyt drewnianych, gontów i dachówek Frezowanie lub profilowanie

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
ex 4421	DREWNIENKA NA ZAPAŁKI; DREWNIANE KOŁKI LUB SZPILKI DO OBUWIA	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem drewna ciągniętego objętego pozycją 4409
Dział 45	KOREK I ARTYKUŁY Z KORKA	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 46	WYROBY ZE SŁOMY, Z ESPARTO LUB POZOSTAŁYCH MATERIAŁÓW DO WYPŁATANIA; WYROBY KOSZYKARSKIE ORAZ WYROBY Z WIKLINY	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 47	MASA WŁÓKNISTA Z DREWNA LUB Z POZOSTAŁEGO WŁÓKNISTEGO MATERIAŁU CELULOZOWEGO; PAPIER LUB TEKTURA, Z ODRZYSKU (MAKULATURA I ODPADY)	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 48	PAPIER I TEKTURA; ARTYKUŁY Z MASY PAPIERNICZEJ, PAPIERU LUB TEKTURY	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 49	KSIĄŻKI, GAZETY, OBRAZKI I POZOSTAŁE WYROBY PRZEMYSŁU POLIGRAFICZNEGO, DRUKOWANE; MANUSKRYPTY, MASZYNOPISY I PLANY	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex Dział 50	JEDWAB; Z WYJĄTKIEM:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
ex 5003	ODPADY JEDWABIU (WŁĄCZNIE Z KOKONAMI NIE NADAJĄCYMI SIĘ DO MOTANIA, ODPADAMI PRZĘDZY LUB SZARPAŃKĄ ROZWŁÓKNIONĄ), ZGRZEBNE LUB CZESANE	Zgrzeblenie lub czesanie odpadów jedwabiu
5004 do ex 5006	PRZĘDZA JEDWABNA I NITKA WYCZESKOWA Z ODPADÓW JEDWABIU	(²) Przędzenie włókien naturalnych lub Wytłaczanie włókien ciągłych chemicznych połączone z przędzeniem lub

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		Wytłaczanie włókien ciągłych chemicznych połączone ze skręcaniem lub Skręcanie połączone z wszelkimi czynnościami mechanicznymi
5007	Tkaniny jedwabne lub z odpadów jedwabiu	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub Wytłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z tkaniem lub Skręcanie lub wszelkie czynności mechaniczne połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z barwieniem lub Barwienie przędzy połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z drukowaniem lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)
ex Dział 51	Wełna, cienka lub gruba sierść zwierzęca; przędza i tkanina z włosia końskiego z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
od 5106 do 5110	Przędza z wełny, cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej lub włosia końskiego	(²) Przędzenie włókien naturalnych lub Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z przędzeniem lub Skręcanie połączone z wszelkimi czynnościami mechanicznymi

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
od 5111 do 5113	Tkaniny z wełny, cienkiej lub grubej sierści zwierzęcej lub z włosa końskiego:	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub Wytłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z barwieniem lub Barwienie przędzy połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z drukowaniem lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)
ex Dział 52	Bawełna; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
od 5204 do 5207	Przędza i nici bawełniane	(²) Przędzenie włókien naturalnych lub Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z przędzeniem lub Skręcanie połączone z wszelkimi czynnościami mechanicznymi
od 5208 do 5212	Tkaniny bawełniane	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub Wytłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z tkaniem lub Skręcanie lub wszelkie czynności mechaniczne połączone z tkaniem

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		lub Tkanie połączone z barwieniem lub z powlekaniem lub z laminowaniem lub Barwienie przędzy połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z drukowaniem lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)
ex Dział 53	Pozostałe włókna roślinne; przędza papierowa i tkaniny z przędzy papierowej; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
od 5306 do 5308	Przędza z pozostałych włókien tekstylnych roślinnych; przędza papierowa	⁽²⁾ Przędzenie włókien naturalnych lub Wyłaczanie włókien chemicznych połączone z przędzeniem lub Skręcanie połączone z wszelkimi czynnościami mechanicznymi
od 5309 do 5311	Tkaniny z pozostałych włókien tekstylnych roślinnych; tkaniny z przędzy papierowej:	⁽²⁾ Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub Wyłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z barwieniem lub z powlekaniem lub z laminowaniem lub Barwienie przędzy połączone z tkaniem lub

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		Tkanie połączone z drukowaniem lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)
od 5401 do 5406	Przędza, przędza jednowłóknowa (monofilament) i nici z włókien ciągłych chemicznych	(²) Przędzenie włókien naturalnych lub Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z przędzeniem lub Skręcanie połączone z wszelkimi czynnościami mechanicznymi
5407 i 5408	Tkaniny z przędzy z włókien ciągłych chemicznych	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub Wytłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z tkaniem lub Skręcanie lub wszelkie czynności mechaniczne połączone z tkaniem lub Barwienie przędzy połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z barwieniem lub z powlekaniem lub z laminowaniem lub Tkanie połączone z drukowaniem lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)
od 5501 do 5507	Włókna odcinkowe chemiczne	Wytłaczanie włókien chemicznych

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
od 5508 do 5511	Przędza i nici do szycia z włókien odcinkowych chemicznych	(²) Przędzenie włókien naturalnych lub Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z przędzeniem lub Skręcanie połączone z wszelkimi czynnościami mechanicznymi
od 5512 do 5516	Tkaniny z włókien odcinkowych chemicznych:	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub Wytłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z tkaniem lub Skręcanie lub wszelkie czynności mechaniczne połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z barwieniem lub z powlekaniem lub z laminowaniem lub Barwienie przędzy połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z drukowaniem lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)
ex Dział 56	Wata, filc i włókniny; przędze specjalne; szpagat, powrozy, linki i liny oraz artykuły z nich z wyjątkiem:	(²) Przędzenie włókien naturalnych lub Wytłaczanie włókien syntetycznych połączone z przędzeniem

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
5601	Wata z materiałów włókienniczych i artykuły z niej; włókna tekstylne o długości nieprzekraczającej 5 mm (kosmyki), pył oraz węzły i pęczki, tekstylne	Przędzenie włókien naturalnych lub Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z przędzeniem lub Flokowanie połączone z barwieniem lub drukowaniem lub Powlekanie, flokowanie, laminowanie lub metalizowanie połączone z co najmniej dwoma innymi głównymi czynnościami przygotowawczymi lub wykończeniowymi (takimi jak kalandrowanie, uodparnianie na kurczliwość, stabilizacja termiczna, trwałe wykończenie), pod warunkiem że wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
5602	Filc, nawet impregnowany, powleczony, pokryty lub laminowany: — Filc igłowany	(²) Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z formowaniem tkaniny. Jednakże: — włókno polipropylenowe ciągłe objęte pozycją 5402, — włókna polipropylenowe objęte pozycją 5503 lub 5506 lub — włókno polipropylenowe ciągłe objęte pozycją 5501, których masa jednostkowa pojedynczej przędzy ciągłej lub włókna jest we wszystkich przypadkach mniejsza od 9 decyteków, mogą zostać użyte, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu lub Samo formowanie włókniny w przypadku filcu z włókien naturalnych
	— Pozostałe	(²) Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z formowaniem tkaniny lub Samo formowanie włókniny w przypadku innego filcu z włókien naturalnych

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
5603	Włókniny, nawet impregnowane, powleczone, pokryte lub laminowane	
5603 11 do 5603 14	Włókniny, nawet impregnowane, powleczone, pokryte lub laminowane, z włókien ciągłych chemicznych	Wytwarzanie z: — ukierunkowanych lub ułożonych dowolnie włókien lub — substancji lub polimerów o pochodzeniu naturalnym lub chemicznym, po czym w obu przypadkach następuje łączenie w celu uzyskania włókniny
5603 91 do 5603 94	Włókniny, nawet impregnowane, powleczone, pokryte lub laminowane, inne niż z włókien ciągłych chemicznych	Wytwarzanie z: — ukierunkowanych lub ułożonych dowolnie włókien odcinkowych lub — ciętej przędzy, o pochodzeniu naturalnym lub chemicznym; po czym w obu przypadkach następuje łączenie w celu uzyskania włókniny
5604	Nić gumowa i sznurek, pokryte materiałem włókienniczym; przędza włókiennicza oraz pasek i temu podobne, objęte pozycją 5404 lub 5405, impregnowane, powleczone, pokryte lub otulane gumą, lub tworzywami sztucznymi: — Nić gumowa i sznurek, pokryte materiałem włókienniczym — Pozostałe	Wytwarzanie z nici gumowej lub sznurka, niepokrytych materiałem włókienniczym (²) Przędzenie włókien naturalnych lub Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z przędzeniem lub Skręcanie połączone z wszelkimi czynnościami mechanicznymi
5605	Przędza metalizowana, nawet rdzeniowa, będąca przędzą włókienniczą lub paskiem, lub tym podobnym, objętym pozycją 5404 lub 5405, połączona z metalem w postaci nici, taśmy lub proszku, lub pokryta metalem	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych lub Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z przędzeniem lub Skręcanie połączone z wszelkimi czynnościami mechanicznymi

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
5606	Przędza rdzeniowa oraz pasek i tym podobne, objęte pozycją 5404 lub 5405 (inne niż te objęte pozycją 5605 oraz przędza rdzeniowa z włosia końskiego); przędza szenilowa (włącznie z przędzą szenilową kosmykową); przędza петельkowa (2)	(²) Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z przędzeniem lub Skręcanie połączone ze zwijaniem lub Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych lub Flokowanie połączone z barwieniem
Dział 57	Dywany i pozostałe pokrycia podłogowe włókiennicze:	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub z tuftowaniem lub Wytłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z tkaniem lub z tuftowaniem lub Wytwarzanie z przędzy z włókna kokosowego, sizalu, przędzy jutowej lub klasycznej przędzy wiskozowej obrączkowej lub Tuftowanie połączone z barwieniem lub drukowaniem lub Flokowanie połączone z barwieniem lub drukowaniem lub Wytłaczanie włókien syntetycznych połączone z technikami włókninowymi, w tym igłowaniem Tkanina z juty może zostać użyta jako podłoże
ex Dział 58	Tkaniny specjalne; materiały włókiennicze igłowe; koronki; tkaniny obiciowe; pasmanteria; hafty; z wyjątkiem:	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub z tuftowaniem lub

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		Wyłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z tkaniem lub z tuftowaniem lub Tkanie połączone z barwieniem, flokowaniem, powlekaniem, laminowaniem lub metalizowaniem lub Tuftowanie połączone z barwieniem lub drukowaniem lub Flokowanie połączone z barwieniem lub drukowaniem lub Barwienie przędzy połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z drukowaniem lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)
5805	Tkaniny dekoracyjne ręcznie tkane typu gobeliny, Flanders, Aubusson, Beauvais i podobne oraz tkaniny dekoracyjne haftowane na kanwie (na przykład małym ścięciem lub ścięciem krzyżkowym), nawet gotowe	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
5810	Hafty w sztukach, paskach lub motywach	Haftowanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu, nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
5901	Tekstylia powleczone żywicą naturalną lub substancją skrobiową, w rodzaju stosowanych do opraw książek lub temu podobnych; kalka techniczna płócienna; płótno malarskie zagruntowane; bukram i podobne tekstylia usztywniane, w rodzaju stosowanych do formowania stożków kapeluszy	Tkanie połączone z barwieniem, flokowaniem, powlekaniem, laminowaniem lub metalizowaniem lub Flokowanie połączone z barwieniem lub drukowaniem
5902	Materiały na kord oponowy z przędzy o dużej wytrzymałości na rozciąganie, z nylonu lub pozostałych poliamidów, poliestrów lub włókien wiskozowych — Zawierające nie więcej niż 90 % masy materiałów włókienniczych	Tkanie

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
	— Pozostałe	Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z tkaniem
5903	Tekstylia impregnowane, powleczone, pokryte lub laminowane tworzywami sztucznymi, inne niż te objęte pozycją 5902	Tkanie połączone z impregnowaniem, powlekaniem, pokrywaniem, laminowaniem lub metalizowaniem lub Tkanie połączone z drukowaniem lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)
5904	Linoleum, nawet cięte do kształtu; pokrycia podłogowe składające się z powłoki lub pokrycia nałożonego na podkład włókienniczy, nawet cięte do kształtu	(²) Tkanie połączone z barwieniem, powlekaniem, laminowaniem lub metalizowaniem Tkanina z juty może zostać użyta jako podłoże
5905	Pokrycia ścienne włókiennicze: — Impregnowane, powlekane, pokryte lub laminowane gumą, tworzywami sztucznymi lub innymi materiałami — Pozostałe	Tkanie, dzianie lub formowanie włókniny połączone z impregnowaniem, powlekaniem, pokrywaniem, laminowaniem lub metalizowaniem (²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub Wytłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z tkaniem lub Tkanie, dzianie lub formowanie włókniny połączone z barwieniem, powlekaniem lub laminowaniem lub Tkanie połączone z drukowaniem lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
5906	Tekstylia gumowane, inne niż te objęte pozycją 5902: — Działaniny — Pozostałe tkaniny wykonane z przędzy z syntetycznego włókna ciągłego, zawierające więcej niż 90 % masy materiałów włókienniczych — Pozostałe	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z działaniem lub Wytłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z działaniem lub Dzianie połączone z gumowaniem lub Gumowanie połączone z co najmniej dwoma innymi głównymi czynnościami przygotowawczymi lub wykończeniowymi (takimi jak kalandrowanie, uodparnianie na kurczliwość, stabilizacja termiczna, trwałe wykończenie), pod warunkiem że wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z tkaniem Tkanie, dzianie lub proces wytwarzania włókien połączone z barwieniem, powlekaniem lub gumowaniem lub Barwienie przędzy połączone z tkaniem, dzianiem lub procesem wytwarzania włókniny lub Gumowanie połączone z co najmniej dwoma innymi głównymi czynnościami przygotowawczymi lub wykończeniowymi (takimi jak kalandrowanie, uodparnianie na kurczliwość, stabilizacja termiczna, trwałe wykończenie), pod warunkiem że wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
5907	Tekstylia w inny sposób impregnowane, powleczone lub pokryte; płótna pomalowane będące dekoracjami teatralnymi, tłami studyjnymi lub temu podobnymi	Tkanie, dzianie lub formowanie włókniny połączone z barwieniem, drukowaniem, powlekaniem, impregnowaniem lub pokrywaniem lub Flokowanie połączone z barwieniem lub drukowaniem

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		lub Drukowanie (jako samodzielna czynność)
5908	Knoty tkane, plecione lub dziane, z materiałów włókienniczych, do lamp, kuchenek, zapalniczek, świec lub tym podobnych; koszulki żarowe oraz dzianiny workowe do ich wyrobu, nawet impregnowane — Koszulki żarowe, impregnowane — Pozostałe	Wytwarzanie z dzianin workowych Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
od 5909 do 5911	Artykuły włókiennicze, w rodzaju nadających się do celów przemysłowych:	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z tkaniem lub Wytłaczanie włókien chemicznych połączone z tkaniem lub Tkanie połączone z barwieniem lub z powlekaniem lub z laminowaniem lub Powlekanie, flokowanie, laminowanie lub metalizowanie połączone z co najmniej dwoma innymi głównymi czynnościami przygotowawczymi lub wykończeniowymi (takimi jak kalandrowanie, uodparnianie na kurczliwość, stabilizacja termiczna, trwałe wykończenie), pod warunkiem że wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 60	Dzianiny	(²) Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z dzianiem lub Wytłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z dzianiem

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		lub Dzianie połączone z barwieniem, flokowaniem, powlekaniem, laminowaniem lub drukowaniem lub Flokowanie połączone z barwieniem lub drukowaniem lub Barwienie przędzy połączone z dzianiem lub Skręcanie lub teksturowanie połączone z dzianiem, pod warunkiem że wartość użytej przędzy przed skręcaniem/teksturowaniem nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 61	Artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, dziane — Uzyskane przez zszycie lub połączenie w inny sposób dwóch lub większej liczby kawałków dzianiny, które zostały wykrojone do kształtu lub uzyskane bezpośrednio w kształcie — Pozostałe	⁽²⁾ ⁽³⁾ Dzianie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem dzianiny ⁽²⁾ Przędzenie włókien odcinkowych naturalnych lub chemicznych połączone z dzianiem lub Wyłaczanie przędzy z włókna ciągłego chemicznego połączone z dzianiem lub Dzianie i wykańczanie jako jedna czynność
ex Dział 62	Artykuły odzieżowe i dodatki odzieżowe, niedziane; z wyjątkiem:	⁽²⁾ ⁽³⁾ Tkanie połączone z wykańczaniem, włączając przycinanie tkanin, lub Wykańczanie, w tym przycinanie tkaniny poprzedzone drukowaniem (jako samodzielna czynność)

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
ex 6202, ex 6204, ex 6206, ex 6209 oraz ex 6211	Odzież damska, dziewczęca i niemowlęca oraz dodatki odzieżowe dla niemowląt, haftowane	(²) Tkanie połączone z wykańczaniem, włączając przycinanie tkanin, lub Wytwarzanie z tkaniny niehaftowanej, pod warunkiem że wartość użytej tkaniny niehaftowanej nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu
ex 6210 oraz ex 6216	– Sprzęt ogniotrwały z tkanin pokrytych folią z aluminiowanego poliestru	(²) (³) Tkanie połączone z wykańczaniem, włączając przycinanie tkanin, lub Powlekanie lub laminowanie, pod warunkiem że wartość tkanin przed powleczeniem lub laminowaniem nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu, połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny
ex 6212	Biustonosze, pasy, gorsety, szelki, podwiązki i podobne artykuły oraz ich części, dziane, uzyskane przez zszycie lub połączenie w inny sposób dwóch lub większej liczby kawałków dzianiny, która została docięta do kształtu lub uzyskana bezpośrednio w kształcie	(²) (³) Dzianie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny, lub Wykańczanie, w tym przycinanie tkaniny poprzedzone drukowaniem (jako samodzielna czynność)
6213 i 6214	Chusteczki do nosa, szale, chusty, szaliki, mantyle, welony i temu podobne:	
	— Haftowane	(²) (³) Tkanie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny lub Wytwarzanie z tkaniny niehaftowanej, pod warunkiem że wartość użytej tkaniny niehaftowanej nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu lub Wykańczanie, w tym przycinanie tkaniny poprzedzone drukowaniem (jako samodzielną czynnością)
	— Pozostałe	(²) (³) Tkanie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		lub Wykańczanie poprzedzone drukowaniem (jako samodzielną czynnością)
6217	Pozostałe gotowe dodatki odzieżowe; części odzieży lub dodatków odzieżowych, inne niż te objęte pozycją 6212: — Haftowane — Sprzęt ogniotrwały z tkanin pokrytych folią z aluminiowanego poliestru — Wycięte wkładki do kołnierzy i mankietów — Pozostałe	(³) Tkanie połączone z wykańczaniem, włączając przycinanie tkanin, lub Wytwarzanie z tkaniny niehaftowanej, pod warunkiem że wartość użytej tkaniny niehaftowanej nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu lub Wykańczanie poprzedzone drukowaniem (jako samodzielną czynnością) (³) Tkanie połączone z wykańczaniem, włączając przycinanie tkanin, lub Powlekanie lub laminowanie, pod warunkiem że wartość tkanin przed powleczeniem lub laminowaniem nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu, połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny Wytwarzanie: — z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu oraz — w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu (³) Tkanie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny
ex Dział 63	Pozostałe gotowe artykuły włókiennicze; zestawy; odzież używana i używane artykuły włókiennicze; szmaty; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
od 6301 do 6304	Koce, pledy, bielizna pościelowa itp.; zasłony itp.; pozostałe artykuły wyposażenia wnętrz: — Z filcu, z włóknin — Pozostałe – Haftowane – Pozostałe	(²) Formowanie włókniny połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem włókniny (²) (³) Tkanie lub dzianie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny lub Wytwarzanie z tkanin niehaftowanych (innych niż dziane), pod warunkiem że wartość użytych niehaftowanych tkanin nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu (²) (³) Tkanie lub dzianie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny
6305	Worki i torby, w rodzaju stosowanych do pakowania towarów	(²) Wytłaczanie włókien chemicznych lub przędzenie naturalnych lub chemicznych włókien odcinkowych połączone z tkaniami lub dzianiem i wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny
6306	Brezenty, markizy i zasłony przeciwsłoneczne; namioty; żagle do łodzi, desek windsurfingowych lub pojazdów lądowych; wyposażenie kempingowe: — Z włóknin — Pozostałe	(²) (³) Formowanie włókniny połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem włókniny (²) (³) Tkanie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny
6307	Pozostałe artykuły gotowe, włącznie z wykrojami odzieży	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
6308	Zestawy składające się z tkaniny i przędzy, nawet z dodatkami, do wykonywania dywaników (mat), obić, haftowanej bielizny stołowej lub serwetek, lub podobnych artykułów włókienniczych, pakowane w opakowania do sprzedaży detalicznej	Każda pozycja w zestawie musi odpowiadać wymogom reguły, jaka dotyczyłaby jej wtedy, gdyby nie była w zestawie. Jednakże artykuły nie pochodzące mogą zostać włączone, pod warunkiem że ich całkowita wartość nie przekracza 15 % ceny ex-works zestawu
ex Dział 64	Obuwie, getry i tym podobne; części tych artykułów; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, wyłączając komplety cholewek przymocowanych do podpodeszew (wkładek) lub do innych części składowych podeszwy objęte pozycją 6406
6406	Części obuwia (włącznie z cholewkami, nawet przymocowanymi do podeszew innych niż podeszwy zewnętrzne); podpodeszwy wyjmowane (wkładki), podkładki pod pięty i podobne artykuły; getry, sztylpy i podobne artykuły oraz ich części	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
Dział 65	Nakrycia głowy i ich części	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
Dział 66	Parasole, parasole przeciwsłoneczne, laski, stołki myśliwskie, bicze, szpicruty i ich części	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 67	Pióra i puch, preparowane oraz artykuły wykonane z piór lub puchu; kwiaty sztuczne; artykuły z włosów ludzkich	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 68	Artykuły z kamienia, gipsu, cementu, azbestu, miki lub podobnych materiałów	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 70 % ceny ex-works produktu
Dział 69	Wyroby ceramiczne	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
ex Dział 70	Szkło i wyroby ze szkła	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
7010	Balony, butle, butelki, słoje, dzbanki, fiolki, ampułki i pozostałe pojemniki, ze szkła, w rodzaju stosowanych do transportu lub pakowania towarów; słoje szklane na przetwory; korki, przykrywki i pozostałe zamknięcia ze szkła	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Cięcie wyrobów ze szkła, pod warunkiem że całkowita wartość użytych nieciętych wyrobów ze szkła nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
7013	Wyroby ze szkła, w rodzaju stosowanych do celów stołowych, kuchennych, toaletowych, biurowych, dekoracji wnętrz lub podobnych celów (inne niż te objęte pozycją 7010 lub 7018)	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
ex Dział 71	Perły naturalne lub hodowlane, kamienie szlachetne lub półszlachetne, metale szlachetne, metale platerowane metalem szlachetnym i artykuły z nich; sztuczna biżuteria; monety; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 70 % ceny ex-works produktu
ex 7102, ex 7103 oraz ex 7104	Kamienie szlachetne lub półszlachetne, obrobione (naturalne, syntetyczne lub odtworzone)	Wytwarzanie materiałów objętych dowolną podpozycją z wyjątkiem podpozycji danego produktu
7106, 7108 oraz 7110	Metale szlachetne: — W stanie surowym — W stanie półproduktu lub w postaci proszku	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji 7106, 7108 i 7110 lub oddzielanie elektrolityczne, termiczne lub chemiczne metali szlachetnych z pozycji 7106, 7108 lub 7110 lub wytwarzanie stopów metali szlachetnych objętych pozycją 7106, 7108 lub 7110 między sobą, metalami nieszlachetnymi lub oczyszczanie Wytwarzanie z metali szlachetnych w stanie surowym
ex 7107, ex 7109 oraz ex 7111	Metale platerowane metalem szlachetnym, w stanie półproduktu	Wytwarzanie z metali platerowanych metalami szlachetnymi, w stanie surowym

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
ex Dział 72	Żelazo i stal; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
7207	Półprodukty z żelaza lub stali niestopowej	Wytwarzanie z materiałów objętych pozycją 7201, 7202, 7203, 7204 lub 7205
od 7208 do 7212	Wyroby walcowane płaskie z żelaza lub stali niestopowej	Wytwarzanie z półproduktów objętych pozycją 7207
od 7213 do 7216	Sztaby i pręty, kątowniki, kształtowniki i profile z żelaza lub stali niestopowej	Wytwarzanie z wlewk lub pozostałych form pierwotnych z pozycji 7206
7217	Drut z żelaza lub stali niestopowej	Wytwarzanie z półproduktów objętych pozycją 7207
7218 91 oraz 7218 99	Półprodukty	Wytwarzanie z materiałów objętych pozycją 7201, 7202, 7203, 7204 lub 7205
od 7219 do 7222	Wyroby walcowane płaskie, sztaby i pręty, kątowniki, kształtowniki i profile ze stali nierdzewnej	Wytwarzanie z wlewk lub pozostałych form pierwotnych z pozycji 7218
7223	Drut ze stali nierdzewnej	Wytwarzanie z półproduktów objętych pozycją 7218
7224 90	Półprodukty	Wytwarzanie z materiałów objętych pozycją 7201, 7202, 7203, 7204 lub 7205
od 7225 do 7228	Wyroby walcowane płaskie, sztaby i pręty walcowane na gorąco w nieregularnych kręgach; kątowniki, kształtowniki i profile z pozostałych stali stopowych; sztaby i pręty drążone ze stali stopowej lub niestopowej, nadające się do celów wiertniczych	Wytwarzanie z wlewk lub pozostałych form pierwotnych z pozycji 7206, 7218 lub 7224
7229	Drut z pozostałej stali stopowej	Wytwarzanie z półproduktów objętych pozycją 7224
ex Dział 73	Artykuły z żelaza lub stali; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
ex 7301	Ścianka szczelna	Wytwarzanie z materiałów objętych pozycją 7207
7302	Elementy konstrukcyjne torów kolejowych lub tramwajowych, z żelaza lub stali: szyny, odbojnice i szyny zębate, iglice zwrotnicowe, krzyżownice, pręty zwrotnicowe i pozostałe elementy skrzyżowań, podkłady kolejowe, nakładki stykowe, siodełka szynowe, kliny siodełkowe, podkłady szynowe, łapki mocujące, płyty podstawowe, ciągna i pozostałe elementy przeznaczone do łączenia lub mocowania szyn	Wytwarzanie z materiałów objętych pozycją 7206
7304, 7305 oraz 7306	Rury, przewody rurowe i profile drążone, z żelaza lub stali	Wytwarzanie z materiałów objętych pozycją od 7206 do 7212 i 7218 lub 7224

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
ex 7307	Łączniki rur lub przewodów rurowych ze stali nierdzewnej (nr ISO X5CrNiMo 1712), składające się z kilku części	Toczenie, wiercenie, rozwiercanie, gwintowanie, usuwanie krawędzi i piaskowanie przedkuwek, pod warunkiem że całkowita wartość użytych przedkuwek nie przekracza 35 % ceny ex-works produktu
7308	Konstrukcje (z wyłączeniem budynków prefabrykowanych objętych pozycją 9406) i części konstrukcji (na przykład mosty i części mostów, wrota śluz, wieże, maszty kratowe, dachy, szkielety konstrukcji dachów, drzwi i okna oraz ramy do nich, progi drzwiowe, okiennice, balustrady, filary i kolumny), z żeliwa lub stali; płyty, pręty, kątowniki, kształtowniki, profile, rury i tym podobne, przygotowane do stosowania w konstrukcjach, z żelaza lub stali	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Nie można jednakże użyć spawanych kątowników, kształtowników i profili objętych pozycją 7301.
ex 7315	Łańcuch przeciwpoślizgowy	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów objętych pozycją 7315 nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex Dział 74	Miedź i artykuły z miedzi; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
7403	Miedź rafinowana i stopy miedzi, nieobrobione plastycznie	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
7408	Drut miedziany	Wytwarzanie: — Z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu oraz — w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 75	Nikiel i artykuły z niklu	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
ex Dział 76	Aluminium i artykuły z aluminium; z wyjątkiem:	Wytwarzanie: — Z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu oraz — w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
7601	Aluminium nieobrobione plastycznie	Wytwarzanie: — z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu oraz — w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		lub Wytwarzanie poprzez obróbkę cieplną lub elektrolityczną z aluminium niestopowego lub odpadów i złomu aluminium
7602	Odpady i złom aluminium	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
ex 7616	Artykuły z aluminium inne niż siatka, tkaniny, kraty, siatki, ogrodzenia, tkaniny wzmacniające i podobne materiały (w tym taśmy bez końca) z drutu aluminiowego, i siatka metalowa rozciągana z aluminium	Wytwarzanie: — z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu. Można jednakże użyć siatki, tkanin, krat, siatek, ogrodzeń, tkanin wzmacniających i podobnych materiałów (w tym taśm bez końca) z drutu aluminiowego, lub siatki metalowej rozciąganej z aluminium; i — w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 78	Ołów i artykuły z ołowiu;	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
Dział 79	Cynk i artykuły z cynku;	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
Dział 80	Cyna i artykuły z cyny;	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu
Dział 81	Pozostałe metale nieszlachetne; cermetale; artykuły z tych materiałów	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją
ex Dział 82	Narzędzia, przybory, noże, łyżki, widelce i pozostałe sztucze z metali nieszlachetnych; ich części z metali nieszlachetnych; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
8206	Narzędzia z dwóch lub więcej pozycji od 8202 do 8205, pakowane w zestawy do sprzedaży	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji od 8202 do 8205. Jednakże narzędzia objęte pozycjami od 8202 do 8205 mogą zostać włączone do zestawu, pod warunkiem że ich łączna wartość nie przekracza 15 % ceny ex-works zestawu
Dział 83	Artykuły różne z metali nieszlachetnych	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex Dział 84	Reaktory jądrowe, kotły, maszyny i urządzenia mechaniczne; ich części; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
8407	Silniki spalinowe z zapłonem iskrowym z tłokami wykonującymi ruch posuwisto-zwrotny lub obrotowy	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
8408	Silniki spalinowe tłokowe z zapłonem samoczynnym (wysokoprężne i średnioprężne)	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
od 8425 do 8430	Wielokrążki i wciągniki, inne niż wyciągi pochyłe; wciągarki i przyciągarki; podnośniki Okrętowe żurawie masztowe; dźwignice, włączając linomostowe; bramownice drogowe, wozy okraczające podsiębierne oraz wozy i wózki transportu wewnętrznego z urządzeniami dźwigowymi Wózki widłowe; inne wozy i wózki transportu wewnętrznego wyposażone w urządzenia podnoszące lub przenoszące Pozostałe urządzenia do podnoszenia, przenoszenia, załadunku lub rozładunku (na przykład windy, schody ruchome, przenośniki, kolejki linowe) Spycharki czołowe, spycharki skośne, równiarki, niwelatory, zgarniarki, koparki, czerparki, ładowarki, podbijarki mechaniczne i walce drogowe, samobieżne Pozostałe maszyny do przemieszczania, równania, niwelowania, zgarniania, kopania, ubijania, zagęszczania, wybierania lub wiercenia ziemi, minerałów lub rud; kafary do wbijania pali i urządzenia do wyciągania pali; pługi odśnieżające i dmuchawy śniegowe	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i pozycji 8431 lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
od 8444 do 8447	Maszyny do wytłaczania, rozciągania, teksturowania lub cięcia materiałów włókienniczych chemicznych	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i pozycji 8448 lub

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
	Maszyny do przygotowywania włókien tekstylnych; przędzarki, łączniarki lub skręćarki oraz pozostałe maszyny do wytwarzania przędzy włókienniczej; motarki lub przewijarki (włączając przewijarki wątkowe), włókiennicze oraz maszyny do przygotowania przędzy włókienniczej do stosowania na maszynach objętych pozycją 8446 lub 8447 Maszyny tkackie (krosna) Dziewiarki, zszywarki-trykotarki i maszyny do wyrobu przędzy rdzeniowej, tiulu, koronek, haftów, aplikacji, plecionek lub siatek oraz maszyny do tuftowania	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
od 8456 do 8465	Obrabiarki do obróbki dowolnych materiałów przez usuwanie materiału Centra obróbkowe, obrabiarki zespołowe (jednostanowiskowe) i wielostanowiskowe obrabiarki przestawialne, do metalu Tokarki do usuwania metalu Obrabiarki	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i pozycji 8466 lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
od 8470 do 8472	Maszyny liczące i kieszonkowe maszyny z funkcjami liczącymi do zapisu, odtwarzania i wyświetlania danych; maszyny do księgowania, frankowania, maszyny do wydawania biletów i podobne maszyny, wyposażone w urządzenia liczące; kasy rejestrujące Maszyny do automatycznego przetwarzania danych i urządzenia do nich; czytniki magnetyczne lub optyczne, maszyny do przenoszenia danych w postaci zakodowanej na nośniki danych oraz maszyny do przetwarzania takich danych Pozostałe maszyny biurowe	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i pozycji 8473 lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex Dział 85	Maszyny i urządzenia elektryczne oraz ich części; rejestratory i odtwarzacze dźwięku, rejestratory i odtwarzacze obrazu i dźwięku oraz części i akcesoria do tych artykułów; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
od 8501 do 8502	Silniki elektryczne i prądnice Zespoły prądotwórcze oraz przetwornice jednotwornikowe	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i pozycji 8503

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
8519, 8521	Aparatura do rejestrowania lub odtwarzania dźwięku Aparatura do zapisu lub odtwarzania obrazu i dźwięku, nawet z wbudowanym urządzeniem do odbioru sygnałów wizyjnych i dźwiękowych (tunerem wideo)	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i pozycji 8522 lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
od 8525 do 8528	Aparatura nadawcza do radiofonii lub telewizji, kamery telewizyjne, kamery i aparaty cyfrowe oraz rejestrujące kamery wideo Aparatura radarowa, radionawigacyjna oraz do zdalnego sterowania drogą radiową Aparatura odbiorcza do radiofonii Monitory i projektory, niezawierające aparatury odbiorczej do telewizji; aparatura odbiorcza dla telewizji lub aparatura do zapisu lub odtwarzania obrazu	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i pozycji 8529 lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
od 8535 do 8537	Urządzenia elektryczne do przełączania lub zabezpieczania obwodów elektrycznych, lub do wykonywania połączeń w obwodach elektrycznych lub do tych obwodów; złącza do włókien optycznych, wiązek włókien optycznych lub kabli światłowodowych; tablice, panele, konsole, pulpity, szafy i pozostałe układy wspornikowe, służące do elektrycznego sterowania lub rozdziału energii elektrycznej	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu i pozycji 8538 lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
8542 31 do 8542 39	Układy scalone monolityczne	Dyfuzja, podczas której obwody scalone są formowane na podłożu półprzewodnika przez selektywne wprowadzenie odpowiedniej domieszki, nawet zmontowane lub przetestowane w kraju niebędącym stroną lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
od 8544 do 8548	Drut izolowany, kable (oraz pozostałe izolowane przewody elektryczne, kable światłowodowe) Elektrody węglowe, szczotki węglowe, węgle do lamp, węgiel do baterii oraz inne artykuły z grafitu lub innego rodzaju węgla, w rodzaju stosowanych w elektrotechnice Izolatory elektryczne z dowolnego materiału Osprzęt izolacyjny do maszyn, urządzeń lub sprzętu elektrycznego, elektryczne rurki kablowe oraz ich połączenia, z metali nieszlachetnych, wyłożone materiałem izolacyjnym Odpady i braki ogniw galwanicznych, baterii galwanicznych i akumulatorów elektrycznych; zużyte ogniwa galwaniczne, zużyte baterie galwaniczne i zużyte akumulatory elektryczne; elektryczne części maszyn lub urządzeń, niewymienione ani niewłączone gdzie indziej w niniejszym dziale	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 86	Lokomotywy pojazdów szynowych, tabor szynowy i jego części; osprzęt i elementy torów kolejowych lub tramwajowych, i ich części; komunikacyjne urządzenia sygnalizacyjne wszelkich typów, mechaniczne (włączając elektromechaniczne)	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
ex Dział 87	Pojazdy nieszynowe oraz ich części i akcesoria z wyjątkiem:	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 45 % ceny ex-works produktu
8708	Części i akcesoria pojazdów objętych pozycjami od 8701 do 8705	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
8711	Motocykle (włączając motorowery) oraz rowery wyposażone w pomocnicze silniki, z wózkiem bocznym lub bez; wózki boczne	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 88	Statki powietrzne, statki kosmiczne i ich części	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
		lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 89	Statki, łodzie oraz konstrukcje pływające	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu; nie można jednak użyć kadłubów objętych pozycją 8906, lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu
ex Dział 90	Przyrządy i aparatura, optyczne, fotograficzne, kinematograficzne, pomiarowe, kontrolne, precyzyjne, medyczne lub chirurgiczne; ich części i akcesoria; z wyjątkiem:	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
9001 50	Soczewki okularowe z materiałów innych niż szkło	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wykonuje się jedną z następujących czynności: — obróbka powierzchniowa częściowo obrobionej soczewki i wytworzenie gotowej soczewki okulistycznej z korektą optyczną przeznaczonej do zamocowania w okularach — powleczenie soczewki za pomocą odpowiednich procesów w celu poprawy widzenia i zapewnienia ochrony użytkownika lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 91	Zegary i zegarki oraz ich części	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 40 % ceny ex-works produktu
Dział 92	Instrumenty muzyczne; części i akcesoria do takich artykułów	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu

Pozycja (1)	Opis produktu (2)	Obróbka lub przetworzenie dokonywane na materiałach nie pochodzących, nadające produktom status pochodzenia (3)
Dział 93	Broń i amunicja; ich części i akcesoria	Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 94	Meble; pościel, materace, stelaże pod materace, poduszki i podobne wypychane artykuły wyposażeniowe; lampy i oprawy oświetleniowe, gdzie indziej niewymienione ani niewłączone; podświetlane znaki, podświetlane tablice i tabliczki, i tym podobne; budynki prefabrykowane	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 95	Zabawki, gry i przybory sportowe; ich części i akcesoria	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 96	Artykuły przemysłowe różne	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu lub Wytwarzanie, w którym wartość wszystkich użytych materiałów nie przekracza 50 % ceny ex-works produktu
Dział 97	Dzieła sztuki, przedmioty kolekcjonerskie i antyki	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją z wyjątkiem pozycji danego produktu

⁽¹⁾ W odniesieniu do warunków szczególnych dotyczących »procesu(-ów) specyficznego(-ych)«, zob. uwagi wstępne od 8.1 do 8.3.

⁽²⁾ Szczególne warunki mające zastosowanie do produktów składających się z mieszanki materiałów włókienniczych opisane są w uwadze wstępnej 6.

⁽³⁾ Zob. uwaga wstępna 7

⁽⁴⁾ Zob. uwaga wstępna 9.

ZAŁĄCZNIK III

TEKST DEKLARACJI POCHODZENIA

Deklaracja pochodzenia, której tekst znajduje się poniżej, musi być sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne zamieszczanie tych przypisów.

Wersja w języku albańskim

Eksportuesi i produkteve të mbuluara nga ky dokument (autorizim doganor Nr. (1)) deklarohet që përveç rasteve kur tregohet qartësisht ndryshe, këto produkte janë me origjinë preferenciale (2) në përputhje me Rregullat kalimtare të origjinës.

Wersja w języku arabskim

يصرح مصدر المنتجات التي تشملها هذه الوثيقة (التصريح الجمركي رقم (1)) باستثناء ما ينص بوضوح على خلاف ذلك، بأن هذه المنتجات من منشأ تفضيلي من (2) طبقاً لقواعد المنشأ الانتقالية.

Wersja w języku bośniackim

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br. (1)) izjavljuje da su, osim ako je to drugačije izričito navedeno, ovi proizvodi (2) preferencijalnog porijekla u skladu sa prijelaznim pravilima porijekla.

Wersja w języku bułgarskim

Износителят на продуктите, обхванати от този документ (митническо разрешение № (1)), декларира, че освен където ясно е отбелязано друго, тези продукти са с (2) преференциален произход съгласно преходните правила за произход.

Wersja w języku chorwackim

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlaštenje br. (1)) izjavljuje da su, osim ako je drukčije izričito navedeno, ovi proizvodi (2) preferencijalnog podrijetla prema prijelaznim pravilima o podrijetlu.

Wersja w języku czeskim

Vývozce výrobků uvedených v tomto dokumentu (číslo povolení (1)) prohlašuje, že podle přechodných pravidel původu mají tyto výrobky kromě zřetelně označených preferenční původ v (2).

Wersja w języku duńskim

Eksportøren af varer, der er omfattet af nærværende dokument (toldmyndighedernes tilladelse nr. (1)) erklærer, at varerne, medmindre andet tydeligt er angivet, har præferenceoprindelse i (2) i henhold til overgangsreglerne for oprindelse.

Wersja w języku niderlandzkim

De exporteur van de goederen waarop dit document van toepassing is (douanevergunning nr. (1)), verklaart dat, behoudens uitdrukkelijke andersluidende vermelding, deze goederen van preferentiële (2) oorsprong zijn in overeenstemming met de overgangsregels van oorsprong.

Wersja w języku angielskim

The exporter of the products covered by this document (customs authorization No (1)) declares that, except where otherwise clearly indicated, these products are of (2) preferential origin according to the transitional rules of origin.

Wersja w języku estońskim

Käesoleva dokumendiga hõlmatud toodete eksportija (tolli kinnitus nr. (1)) deklareerib, et need tooted on päritolureeglite üleminekueskirjade kohaselt (2) sooduspäritoluga, välja arvatud juhul, kui on selgelt näidatud teisiti.

Wersja w języku farerskim

Útflytarin av vørunum, sum hetta skjal fevnir um (tollvaldsins loyvi nr. ...⁽¹⁾) váttað, át um ikki nakað annað er tilskilað, eru hesar vørur upprunavørur ...⁽²⁾ sambært skiftisreglunum um uppruna.

Wersja w języku fińskim

Tässä asiakirjassa mainittujen tuotteiden viejä (tullin lupa n:o (1)) ilmoittaa, että nämä tuotteet ovat, ellei toisin ole selvästi merkitty, etuuskohteluun oikeutettuja (2) alkuperätuotteita siirtymäkauden alkuperäsääntöjen nojalla.

Wersja w języku francuskim

L'exportateur des produits couverts par le présent document (autorisation douanière n° (1)) déclare que, sauf indication claire du contraire, ces produits ont l'origine préférentielle (2) selon les règles d'origine transitoires.

Wersja w języku niemieckim

Der Ausführer (Ermächtigter Ausführer; Bewilligungs-Nr. (1)) der Waren, auf die sich dieses Handelspapier bezieht, erklärt, dass diese Waren, soweit nicht anders angegeben, präferenzbegünstigte (2) Ursprungswaren gemäß den Übergangsregeln für den Ursprung sind.

Wersja w języku gruzińskim

ამ დოკუმენტით წარმოდგენილი საქონლის ექსპორტიორი (საბაჟო ორგანოს მიერ მინიჭებული ავტორიზაციის №.....¹) აცხადებს, რომეს საქონელი არის² შეღავათიანი წარმოშობის, გარდამავალი წარმოშობის წესების შესაბამისად, თუ სხვარ ამ არ არის პირდაპირ მითითებული.

Wersja w języku greckim

Ο εξαγωγέας των προϊόντων που καλύπτονται από το παρόν έγγραφο (άδεια τελωνείου υπ' αριθ. (1)) δηλώνει ότι, εκτός εάν δηλώνεται σαφώς άλλως, τα προϊόντα αυτά είναι προτιμησιακής καταγωγής (2) σύμφωνα με τους μεταβατικούς κανόνες καταγωγής.

Wersja w języku hebrajskim

היצואן של הטובין המכוסים במסמך זה (אישור מכס מס'¹) מצהיר כי מקורם של הטובין הללו המועדף ב. _____² בהתאם לכללי המעבר, אלא אם כן צוין אחרת במפורש.

Wersja w języku węgierskim

A jelen okmányban szereplő termékek exportőre (vámfelhatalmazási szám: (1)) kijelentem, hogy eltérő egyértelmű jelzés hiányában a termékek az átmeneti származási szabályok szerint preferenciális (2) származásúak.

Wersja w języku islandzkim

Útflytjandi framleiðsluvara sem skjal þetta tekur til (leyfi tollyfirvalda nr. (1)), lýsir því yfir að vöurnar séu, ef annars er ekki greinilega getið, af (2) uppruna samkvæmt upprunareglum á umbreytingartímabili.

Wersja w języku włoskim

L'esportatore delle merci contemplate nel presente documento (autorizzazione doganale n. (1)) dichiara che, salvo indicazione contraria, le merci sono di origine preferenziale (2) conformemente alle norme di origine transitorie.

Wersja w języku łotewskim

To produktu eksportētājs, kuri ietverti šajā dokumentā (muitas atļauja Nr.(1)), deklarē, ka, izņemot tur, kur ir citādi skaidri noteikts, šiem produktiem ir (2) preferenciāla izcelsme saskaņā ar pārejas noteikumiem par izcelsmi.

Wersja w języku litewskim

Šiame dokumente nurodytų produktų eksportuotojas (muitinės leidimo Nr. (1)) deklaruoja, kad, jeigu aiškiai nenurodyta kitaip, šie produktai turi (2) lengvatinės kilmės statusą pagal pereinamojo laikotarpio kilmės taisykles.

Wersja w języku macedońskim

Извозникот на производите што ги покрива овој документ (царинско одобрение бр. (1)) изјавува дека, освен ако тоа не е јасно поинаку назначено, овие производи се со (2) преференцијално потекло, во согласност со преодните правила за потекло.

Wersja w języku maltańskim

L-esportatur tal-prodotti koperti minn dan id-dokument (awtorizzazzjoni tad-dwana nru (1)) jiddikjara li, hlief fejn indikat mod ieħor b'mod ċar, dawn il-prodotti huma ta' oriġini preferenzjali (2) skont ir-regoli ta' oriġini tranżitorji.

Wersja w języku czarnogórskim

Извозник производа обухваћених овом исправом (царинско овлашћење бр.(1)) изјављује да су, осим ако је другачије изричито наведено, ови производи(2) преференцијалног поријекла, у складу са транзиционим правилима поријекла.

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlašćenje br. ...⁽¹⁾) izjavljuje da su, osim ako je drugačije izričito navedeno, ovi proizvodi⁽¹⁾ preferencijalnog porijekla u skladu sa tranzicionim pravilima porijekla.

Wersja w języku norweskim

Eksportøren av produktene omfattet av dette dokument (tollmyndighetenes autorisasjonsnr.⁽¹⁾) erklærer at disse produktene, unntatt hvor annet er tydelig angitt, har ...preferanseopprinnelse i henhold til overgangsreglene for opprinnelse⁽²⁾.

Wersja w języku polskim

Eksporter produktów objętych tym dokumentem (upoważnienie władz celnych nr(1)) deklaruje, że z wyjątkiem gdzie jest to wyraźnie określone, produkty te mają (2) preferencyjne pochodzenie zgodnie z przejściowymi regulacjami pochodzenia.

Wersja w języku portugalskim

O exportador dos produtos cobertos pelo presente documento (autorização aduaneira n.º(1)) declara que, salvo expressamente indicado em contrário, estes produtos são de origem preferencial (2) de acordo com as regras de origem transitórias.

Wersja w języku rumuńskim

Exportatorul produselor care fac obiectul prezentului document (autorizația vamală nr. (1)) declară că, exceptând cazul în care se indică altfel în mod clar, aceste produse sunt de origine preferențială (2) în conformitate cu regulile de origine tranzitorii.

Wersja w języku serbskim

Извозник производа обухваћених овом исправом (царинско овлашћење бр.(1)) изјављује да су, осим ако је другачије изричито наведено, ови производи(2) преференцијалног порекла, у складу са прелазним правилима о пореклу.

Izvoznik proizvoda obuhvaćenih ovom ispravom (carinsko ovlašćenje br.(1)) izjavljuje da su, osim ako je drugačije izričito navedeno, ovi proizvodi(2) preferencijalnog porekla, u skladu sa prelaznim pravilima o poreklu.

Wersja w języku słowackim

Vývozca výrobkov uvedených v tomto dokumente (číslo povolenia (1)) vyhlasuje, že pokiaľ nie je zreteľne uvedené inak, tieto výrobky majú v súlade s prechodnými pravidlami pôvodu preferenčný pôvod v (2).

Wersja w języku słoweńskim

Izvoznik blaga, zajetega s tem dokumentom (pooblastilo carinskih organov št (1)), izjavlja, da, razen če ni drugače jasno navedeno, ima to blago preferencialno (2) poreklo v skladu s prehodnimi pravili o poreklu.

Wersja w języku hiszpańskim

El exportador de los productos incluidos en el presente documento (autorización aduanera n.º (1)) declara que, excepto donde se indique claramente lo contrario, estos productos son de origen preferencial (2) con arreglo a las normas de origen transitorias.

Wersja w języku szwedzkim

Exportören av de varor som omfattas av detta dokument (tullmyndighetens tillstånd nr. (1)) försäkrar att dessa varor, om inte annat tydligt markerats, har förmånsberättigande (2) ursprung i enlighet med övergångsreglerna om ursprung.

Wersja w języku tureckim

Bu belge kapsamındaki ürünlerin ihracatçısı (gümrük yetki No: (1)), aksi açıkça belirtilmedikçe, bu ürünlerin geçiş menşei kurallarına göre (2) tercihli menşeli olduğunu beyan eder.

Wersja w języku ukraińskim

Експортер продукції, на яку поширюється цей документ (митний дозвіл № ⁽¹⁾) заявляє, що, за винятком випадків, де це явно зазначено, ця продукція має ⁽²⁾ преференційне походження згідно з перехідними правилами походження.

.....
(Miejsce i data)⁽³⁾
.....

(Podpis eksportera oraz czytelnie wpisane imię i nazwisko osoby podpisującej deklarację)⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Jeżeli deklaracja pochodzenia jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, w tym miejscu należy wpisać numer jego upoważnienia. Jeżeli deklaracja pochodzenia nie jest sporządzona przez upoważnionego eksportera, tekst w nawiasach należy pominąć lub pozostawić pole niewypełnione.

⁽²⁾ Należy wskazać pochodzenie produktów. W przypadku gdy deklaracja pochodzenia odnosi się w całości lub w części do produktów pochodzących z Ceuty i Melilli, eksporter musi wyraźnie wskazać je w dokumencie, którego dotyczy deklaracja, poprzez użycie symbolu »CM«.

⁽³⁾ Dane te można pominąć, jeżeli zawarte są w samym dokumencie.

⁽⁴⁾ W przypadkach, gdy podpis eksportera nie jest wymagany, zwolnienie z obowiązku złożenia podpisu oznacza również zwolnienie z obowiązku podania nazwiska osoby podpisującej.

ZAŁĄCZNIK IV

WZORY ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO EUR.1 I WNIOSEK O WYSTAWIENIE ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO EUR.1

INSTRUKCJE DOTYCZĄCE DRUKU

1. Wymiary formularza wynoszą 210 × 297 mm; dopuszczalna tolerancja wynosi do minus 5 mm lub plus 8 mm na długości. Stosuje się biały papier, zaklejony do pisania, niezawierający masy ściernej, o gramaturze co najmniej 25 g/m². Jego tło stanowi nadrukowany wzór giloszowy koloru zielonego, umożliwiający wzrokowe rozpoznanie wszelkich mechanicznych lub chemicznych fałszerstw.
2. Właściwe organy Umawiających się Stron Porozumienia EOG mogą zastrzec sobie prawo do samodzielnego drukowania świadectw lub mogą zlecić drukowanie upoważnionym przez nie drukarniom. W drugim przypadku każdy z formularzy musi zawierać odesłanie do powyższego upoważnienia. Każdy formularz musi zawierać odniesienie do takiego upoważnienia. Na każdym formularzu musi znajdować się nazwa i adres drukarni lub znak, na podstawie którego można zidentyfikować drukarnię. Formularz opatrzony jest również numerem seryjnym, nadrukowanym lub nie, za pomocą którego może on być zidentyfikowany.

ŚWIADECTWO PRZEWOZOWE

1. Eksporter (imię i nazwisko/nazwa, pełny adres, kraj)	EUR.1 Nr A 000.000		
	Przed wypełnieniem niniejszego formularza należy zapoznać się z uwagami na odwrocie		
3. Odbiorca (imię i nazwisko/nazwa, pełny adres, kraj) (wypełnianie nieobowiązkowe)	2. Świadczenie stosowane w preferencyjnym handlu między Oraz (Wpisać odpowiednie kraje, grupy krajów lub terytoria)		
	4. Kraj, grupa krajów lub terytorium, z których produkty są uważane za pochodzące	5. Kraj, grupa krajów lub terytorium przeznaczenia	
6. Szczegóły dotyczące transportu (wypełnianie nieobowiązkowe)	7. Uwagi		
8. Liczba porządkowa; znaki i numery; liczba i rodzaj opakowań ⁽¹⁾ ; Wyszczególnienie	9. Masa brutto (kg) lub inna jednostka miary (litry, m3 itp.)	10. Faktury (wypełnianie nieobowiązkowe)	
11. POTWIERDZENIE URZĘDU CELNEGO Oświadczenie potwierdzone Dokument wywozowy ⁽²⁾ Formularz nr z dnia Urząd celny Kraj lub terytorium wystawienia (Miejsce i data) (Podpis)	12. OŚWIADCZENIE EKSPORTERA Ja, niżej podpisany(-a), oświadczam, że towary opisane powyżej spełniają warunki wymagane do wystawienia niniejszego świadectwa. Miejsce i data (Podpis)		
⁽¹⁾ Jeśli towary nie są zapakowane, wskazać, odpowiednio, liczbę artykułów lub wpisać »lużem«. ⁽²⁾ Wypełnić tylko jeśli wymagają tego przepisy państwa lub terytorium wywozu.			

13. WNIOSEK O WERYFIKACJĘ do	14. WYNIK WERYFIKACJI Przeprowadzona weryfikacja wykazała, że niniejsze świadectwo ⁽¹⁾ ☐ zostało wystawione przez wskazany urząd celny i że informacje w nim zawarte są prawidłowe. ☐ nie spełnia wymogów autentyczności i prawidłowości (zob. załączone uwagi).
Wnioskuję się o weryfikację autentyczności i rzetelności niniejszego świadectwa. (Miejsce i data) Pieczeń (Podpis)	 (Miejsce i data) Pieczeń (Podpis) ⁽¹⁾ Wstawić znak „X” w odpowiednim polu.

UWAGI

- Świadectwa nie mogą zawierać wymazań ani wyrazów wpisanych na innych wyrazach. Wszelkie zmiany muszą być dokonane poprzez skreślenie nieprawidłowych informacji i dodanie wszelkich koniecznych poprawek. Każda taka zmiana musi być parafowana przez osobę, która wypełnia świadectwo, i potwierdzona przez organy celne kraju lub terytorium wystawiającego świadectwo.
- Między pozycjami wpisanymi do świadectwa nie może być odstępów i każda pozycja musi być poprzedzona numerem porządkowym. Bezpośrednio pod ostatnią pozycją musi być narysowana linia pozioma. Każde niewykorzystane miejsce musi być przekreślone w taki sposób, aby uniemożliwić późniejsze uzupełnienia.
- Towary muszą być opisane zgodnie z praktyką handlową z podaniem wystarczającej ilości szczegółów, w celu umożliwienia ich zidentyfikowania.

WNIOSEK O WYSTAWIENIE ŚWIADECTWA PRZEWOZOWEGO

1. Eksporter (imię/nazwa, pełny adres, kraj)	EUR.1 Nr A 000.000		
	Przed wypełnieniem niniejszego formularza należy zapoznać się z uwagami na odwrocie		
3. Odbiorca (imię i nazwisko/nazwa, pełny adres, państwo) (wypełnianie nieobowiązkowe)	2. Wniosek o wystawienie świadectwa stosowanego w preferencyjnym handlu między oraz (Wpisać odpowiednie kraje, grupy krajów lub terytoria)		
	4. Kraj, grupa krajów lub terytorium, z których produkty są uważane za pochodzące	5. Kraj, grupa krajów lub terytorium przeznaczenia	
6. Szczegóły dotyczące transportu (wypełnianie nieobowiązkowe)	7. Uwagi		
8. Liczba porządkowa; znaki i numery; liczba i rodzaj opakowań ⁽¹⁾ ; Wyszczególnienie	9. Masa brutto (kg) lub inna jednostka miary (litry, m3 itp.)	10. Faktury (opcjonalnie)	
⁽¹⁾ Jeśli towary nie są zapakowane, wskazać, odpowiednio, liczbę artykułów lub wpisać »luzem«.			

OŚWIADCZENIE EKSPORTERA

Ja, niżej podpisany, eksporter towarów wymienionych na odwrocie,

OŚWIADCZAM, że towary spełniają warunki wymagane do wystawienia załączonego świadectwa;

WYSZCZEGÓLNIAM poniżej okoliczności, dzięki którym towary spełniają powyższe warunki:

.....
.....
.....
.....

PRZEDSTAWIAM następujące dokumenty potwierdzające(1):

.....
.....
.....
.....

ZOBOWIĄZUJĘ SIĘ do przedłożenia, na żądanie właściwych organów, wszelkich dokumentów potwierdzających, jakich te organy mogą zażądać na potrzeby wystawienia załączonego świadectwa, i zobowiązuję się, jeśli to będzie konieczne, do wyrażenia zgody na każdą kontrolę mojej księgowości i na każde sprawdzenie procesów wytwarzania wyżej wymienionych towarów, przeprowadzone przez te organy;

WNOSZĘ o wystawienie załączonego świadectwa na te towary.

.....

(Miejsce i data)

.....

(Podpis)

⁽¹⁾ Na przykład: dokumenty przywozowe, świadectwa przewozowe, faktury, oświadczenia producenta itp., dotyczące produktów użytych do wytworzenia towarów lub do towarów ponownie wywożonych w tym samym stanie.

ZAŁĄCZNIK V

SZCZEGÓLNE WARUNKI DOTYCZĄCE PRODUKTÓW POCHODZĄCYCH Z CEUTY I MELILLI*Artykuł*

1. Następujące produkty, o ile są one zgodne z zasadą niemanipulacji określoną w art. 14 niniejszego dodatku, uważa się za:
 - 1) produkty pochodzące z Ceuty i Melilli:
 - a) produkty całkowicie uzyskane w Ceucie i Melilli;
 - b) produkty uzyskane na terytorium Ceuty i Melilli, do których wytworzenia użyto produktów innych niż produkty całkowicie uzyskane w Ceucie i Melilli, pod warunkiem że:
 - (i) produkty te poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 4 niniejszego dodatku; lub
 - (ii) produkty te pochodzą z EOG, pod warunkiem że zostały poddane obróbce lub przetworzeniu, które wykraczają poza czynności określone w art. 6 niniejszego dodatku;
 - 2) produkty pochodzące z EOG;
 - a) produkty całkowicie uzyskane w EOG;
 - b) produkty uzyskane w EOG, do których wytworzenia użyto produktów innych niż produkty całkowicie uzyskane w EOG, pod warunkiem że:
 - (i) produkty te poddano wystarczającej obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 4 niniejszego dodatku; lub
 - (ii) produkty te pochodzą z Ceuty i Melilli lub z EOG oraz zostały poddane obróbce lub przetworzeniu, które wykraczają poza czynności określone w art. 6 niniejszego dodatku.
 2. Ceutę i Melillę uznaje się za jedno terytorium.
 3. Eksporter lub jego upoważniony przedstawiciel wpisują nazwę Strony wywozu oraz »Ceuta i Melilla« w polu 2 świadectw przewozowych EUR.1 lub na deklaracjach pochodzenia. Ponadto w przypadku produktów pochodzących z Ceuty i Melilli zaznacza się to w polu 4 świadectw przewozowych EUR.1 lub w deklaracjach pochodzenia.
 4. Hiszpańskie organy celne są odpowiedzialne za stosowanie niniejszych reguł w Ceucie i Melilli.
-

ZAŁĄCZNIK VI

DEKLARACJA DOSTAWCY

Deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne przytaczanie tych przypisów.

DEKLARACJA DOSTAWCY

dotycząca towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w EOG lub na terytorium stosujących Umawiających się Stron bez uzyskania statusu preferencyjnego pochodzenia

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w załączonym dokumencie, oświadczam, że:

1. Wymienione poniżej materiały nie pochodzące z EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] zostały użyte w EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] do wytworzenia następujących towarów:

Opis dostarczonych towarów ⁽¹⁾	Opis użytych materiałów nie pochodzących	Pozycje obejmujące użyte materiały nie pochodzące ⁽²⁾	Wartość użytych materiałów nie pochodzących ⁽²⁾ ⁽³⁾
Wartość			

2. Wszystkie pozostałe materiały użyte w EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] do wytworzenia tych towarów pochodzą z EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron].
3. Wymienione poniżej towary zostały poddane obróbce lub przetworzeniu poza EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] zgodnie z art. 13 niniejszego dodatku i nabyły tam następującą całkowitą wartość dodaną:

Opis dostarczonych towarów	Całkowita wartość dodana uzyskana poza EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] ⁽⁴⁾
	(Miejsce i data)
	(Adres i podpis dostawcy oraz czytelnie wpisane imię i nazwisko osoby podpisującej deklarację)

- (¹) Jeśli faktura, specyfikacja wysyłkowa lub inny dokument handlowy, do którego dołączona jest deklaracja, odnosi się do towarów różnych typów lub do towarów niezawierających takiej samej ilości materiałów nie pochodzących, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.

Przykład:

Dokument odnosi się do różnych silników elektrycznych objętych pozycją 8501, używanych do wytwarzania maszyn pralniczych objętych pozycją 8450. Rodzaj i wartość materiałów nie pochodzących użytych do wytworzenia takich silników różni się w zależności od modelu. W pierwszej kolumnie należy zatem dokonać rozróżnienia takich modeli, a w każdej z pozostałych kolumn należy podać oddzielnie dla każdego z nich oznaczenie umożliwiające producentowi maszyn pralniczych dokonanie prawidłowej oceny statusu pochodzenia jego wyrobów w zależności od modelu silnika elektrycznego, jakiego używa.

- (²) Informacje, jakie należy umieścić w tych kolumnach, podaje się tylko, jeśli jest to konieczne.

Przykłady:

Reguła odnosząca się do odzieży z ex działu 62 dopuszcza »Tkanie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny«. Jeżeli producent takiej odzieży na terytorium stosującej Umawiającej się Strony wykorzystuje tkaninę przywiezioną z Unii Europejskiej i uzyskaną tam z przędzy nie pochodzącej, wystarczy, aby w swojej deklaracji dostawca z Unii Europejskiej wpisał jako opis materiału nie pochodzącego słowo »przędza«, nie podając pozycji ani wartości takiej przędzy.

Producent drutu z żelaza, objętego pozycją 7217, który wytwarza taki drut z nie pochodzących sztab z żelaza, powinien w drugiej kolumnie wpisać »sztaby z żelaza«. Jeżeli drut taki ma zostać użyty do produkcji maszyny, dla której reguła pochodzenia ogranicza do określonej wartości wyrażonej w procentach wartość materiałów nie pochodzących, w trzeciej kolumnie należy podać wartość sztab nie pochodzących.

- (³) Termin »wartość materiałów« oznacza wartość celną użytych materiałów nie pochodzących w chwili przywozu lub – jeśli wartość ta nie jest znana i nie może być ustalona – pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały w EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron].

Dla towarów wymienionych w pierwszej kolumnie należy podać dokładną wartość jednostkową poszczególnych użytych materiałów nie pochodzących.

- (⁴) Termin »całkowita wartość dodana« oznacza wszelkie koszty zakumulowane poza EOG i [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron], w tym wartość wszystkich dodanych tam materiałów. Dla towarów wymienionych w pierwszej kolumnie należy podać dokładną całkowitą wartość dodaną nabytą poza EOG i [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] w przeliczeniu na jednostkę towaru.

ZAŁĄCZNIK VII

DŁUGOTERMINOWA DEKLARACJA DOSTAWCY

Długoterminowa deklaracja dostawcy, której tekst zamieszczony jest poniżej, musi zostać sporządzona zgodnie z przypisami. Nie jest jednak konieczne przytaczanie tych przypisów.

DŁUGOTERMINOWA DEKLARACJA DOSTAWCY

dotycząca towarów, które zostały poddane obróbce lub przetworzeniu w EOG lub na terytorium stosującej Umawiającą się Stronę bez uzyskania statusu preferencyjnego pochodzenia

Ja, niżej podpisany, dostawca towarów wymienionych w załączonym dokumencie, które są regularnie dostarczane do ⁽¹⁾ oświadczam, że:

1. Wymienione poniżej materiały nie pochodzące z EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającą się Stronę / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] zostały użyte w EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającą się Stronę / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] do wytworzenia następujących towarów:

Opis dostarczonych towarów ⁽²⁾	Opis użytych materiałów nie pochodzących	Pozycje obejmujące użyte materiały nie pochodzące ⁽³⁾	Wartość użytych materiałów nie pochodzących ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
Wartość całkowita			

2. Wszystkie pozostałe materiały użyte w EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającą się Stronę / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] do wytworzenia tych towarów pochodzą z EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającą się Stronę / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron].
3. Wymienione poniżej towary zostały poddane obróbce lub przetworzeniu poza EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającą się Stronę / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] zgodnie z art. 13 niniejszego dodatku i nabyły tam następującą całkowitą wartość dodaną:

Opis dostarczonych towarów	Całkowita wartość dodana nabyta poza EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającą się Stronę / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] ⁽⁵⁾

Niniejsza deklaracja jest ważna dla wszystkich dalszych przesyłek takich towarów realizowanych od dnia

do dnia ⁽⁶⁾

Zobowiązuję się bezzwłocznie powiadomić ⁽¹⁾ o wygaśnięciu ważności niniejszej deklaracji.

(Miejsce i data)

(Adres i podpis dostawcy oraz czytelnie wpisane imię
i nazwisko osoby podpisującej deklarację)

⁽¹⁾ Imię, nazwisko/nazwa i adres klienta.

⁽²⁾ Jeśli faktura, specyfikacja wysyłkowa lub inny dokument handlowy, do którego dołączona jest deklaracja, odnosi się do towarów różnych typów lub do towarów niezawierających takiej samej ilości materiałów nie pochodzących, dostawca musi je wyraźnie rozróżnić.

Przykład:

Dokument odnosi się do różnych silników elektrycznych objętych pozycją 8501, używanych do wytwarzania maszyn pralniczych objętych pozycją 8450. Rodzaj i wartość materiałów nie pochodzących użytych do wytworzenia takich silników różni się w zależności od modelu. W pierwszej kolumnie należy zatem dokonać rozróżnienia takich modeli, a w każdej z pozostałych kolumn należy podać pochodzenia jego wyrobów w zależności od modelu silnika elektrycznego, jakiego używa.

⁽³⁾ Informacje, jakie należy umieścić w tych kolumnach, podaje się tylko, jeśli jest to konieczne. Przykłady:

Reguła odnosząca się do odzieży z ex działu 62 dopuszcza »Tkanie połączone z wykańczaniem, w tym przycinaniem tkaniny«. Jeżeli producent takiej odzieży na terytorium stosującej Umawiającej się Strony wykorzystuje tkaninę przywiezioną z Unii Europejskiej i uzyskaną tam z przędzy nie pochodzącej, wystarczy, aby w swojej deklaracji dostawca z Unii Europejskiej wpisał jako opis materiału nie pochodzącego słowo »przędza«, nie podając pozycji ani wartości takiej przędzy.

Producent drutu z żelaza, objętego pozycją

7217, który wytwarza taki drut z nie pochodzących sztab z żelaza, powinien w drugiej kolumnie wpisać »sztaby z żelaza«. Jeżeli drut taki ma zostać użyty do produkcji maszyny, dla której reguła pochodzenia ogranicza do określonej wartości wyrażonej w procentach wartość materiałów nie pochodzących, w trzeciej kolumnie należy podać wartość sztab nie pochodzących.

⁽⁴⁾ Termin »wartość materiałów« oznacza wartość celną użytych materiałów nie pochodzących w chwili przywozu lub – jeśli wartość ta nie jest znana i nie może być ustalona – pierwszą możliwą do ustalenia cenę zapłaconą za te materiały w EOG lub [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron].

Dla towarów wymienionych w pierwszej kolumnie należy podać dokładną wartość jednostkową poszczególnych użytych materiałów nie pochodzących.

⁽⁵⁾ Termin »całkowita wartość dodana« oznacza wszelkie koszty zakumulowane poza EOG i [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron], w tym wartość wszystkich dodanych tam materiałów. Dla towarów wymienionych w pierwszej kolumnie należy podać dokładną całkowitą wartość dodaną nabytą poza EOG i [wskazać nazwę odpowiedniej stosującej Umawiającej się Strony / odpowiednich stosujących Umawiających się Stron] w przeliczeniu na jednostkę towaru.

⁽⁶⁾ Należy podać daty. Okres ważności długoterminowej deklaracji dostawcy nie powinien zwykle przekraczać 24 miesięcy, o ile spełnione są warunki określone przez organy celne stosującej Umawiającej się Strony, w którym sporządzono długoterminową deklarację dostawcy."

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/599**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia systemu „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme” (2BSvs) w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie, mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat niektórych paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 16 listopada 2020 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 22 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje wszystkie surowce, w tym odpady i pozostałości, oraz cały łańcuch kontroli (w przypadku biometanu do jednostki produkcyjnej).
- (6) Oceniając „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–5 dyrektywy (UE) 2018/2001, a jednocześnie zawiera również dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, ani aktów delegowanych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W związku z tym system „2BSvs” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena systemu „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załącznikach V i VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „Biomass Biofuels Sustainability voluntary scheme (2BSvs)” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 22 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 2–5 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 22 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/600**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Bonsucro EU” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach niektórych paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie, mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat niektórych paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, dobrowolnego systemu „Bonsucro EU” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 18 lutego 2021 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 23 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje surowiec z biomasy będącej trzciną cukrową, a także bioetanol pierwszej generacji oraz etanol celulozowy wytworzony z trzciny cukrowej oraz jego odpady i paliwo z biomasy wytworzone z wycłoczyn z trzciny cukrowej.
- (6) Oceniając dobrowolny system „Bonsucro EU”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–5 dyrektywy (UE) 2018/2001, a jednocześnie zawiera również dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. W związku z tym dobrowolny system „Bonsucro EU” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena dobrowolnego systemu „Bonsucro EU” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załącznikach V i VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny system „Bonsucro EU” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 23 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 2–5 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- c) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/807.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 23 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/601**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Lepsza biomasa” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, dobrowolnego systemu „Lepsza biomasa” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 19 grudnia 2020 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 2 lipca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje wszystkie surowce, w tym odpady i pozostałości, oraz cały łańcuch kontroli.
- (6) Oceniając dobrowolny system „Lepsza biomasa”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–5, a jednocześnie zawiera również dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, ani aktów delegowanych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W związku z tym dobrowolny system „Lepsza biomasa” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena dobrowolnego systemu „Lepsza biomasa” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załącznikach V i VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny system „Lepsza biomasa” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 2 lipca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 2–5 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 2 lipca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/602**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „International Sustainability & Carbon Certification- ISCC EU” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach niektórych paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie, mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, dobrowolnego systemu „International Sustainability & Carbon Certification- ISCC EU” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 17 grudnia 2020 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 23 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje wszystkie surowce, w tym odpady i pozostałości, oraz cały łańcuch kontroli.
- (6) Oceniając dobrowolny system „International Sustainability & Carbon Certification- ISCC EU”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–5, a jednocześnie zawiera dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, ani aktów delegowanych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W związku z tym system „ISCC” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena dobrowolnego systemu „International Sustainability & Carbon Certification- ISCC EU” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załącznikach V i VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny system „International Sustainability & Carbon Certification- ISCC EU” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 14 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 2–5 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/807.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 14 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/603**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia systemu „KZR INiG” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach niektórych paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, dobrowolnego systemu „KZR INiG” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 28 sierpnia 2020 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 25 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje wszystkie surowce, w tym odpady i pozostałości, oraz cały łańcuch kontroli (w przypadku biometanu do jednostki produkcyjnej).
- (6) Obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–5 dyrektywy (UE) 2018/2001, a jednocześnie zawiera również dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, ani aktów delegowanych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W związku z tym dobrowolny system „KZR INiG” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena dobrowolnego systemu „KZR INiG” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załącznikach V i VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny system „KZR INiG” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 25 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 2–5 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia dnia 25 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/604**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Red Tractor Farm Assurance Crops and Sugar Beet Scheme” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat niektórych paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, dobrowolnego systemu „Red Tractor Farm Assurance Crops and Sugar Beet Scheme” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 24 lutego 2021 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 23 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje biopaliwa z roślin uprawnych zbieranych mechanicznie i buraka cukrowego (z wyłączeniem odpadów i pozostałości) wyprodukowanych w Zjednoczonym Królestwie począwszy od etapu gospodarstwa rolnego do pierwszego miejsca dostawy.
- (6) Oceniając dobrowolny system „Red Tractor Farm Assurance Crops and Sugar Beet Scheme”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Weryfikacja przestrzegania przez podmioty gospodarcze kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 nie mieści się w zakresie stosowania certyfikacji przez dobrowolny system „Red Tractor Farm Assurance Crops and Sugar Beet Scheme”. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. W związku z tym dobrowolny system „Red Tractor Farm Assurance Crops and Sugar Beet Scheme” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianego aktu wykonawczego i delegowanego.
- (7) Ocena dobrowolnego systemu „Red Tractor Farm Assurance Crops and Sugar Beet Scheme” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny system „Red Tractor” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 23 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 23 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/605**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „REDcert-EU” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie, mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat niektórych paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, „REDcert-EU” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 15 grudnia 2020 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 18 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje wszystkie surowce, w tym odpady i pozostałości, oraz cały łańcuch kontroli (w przypadku biometanu od jednostki produkcyjnej do punktu zużycia).
- (6) Oceniając dobrowolny system „REDcert-EU”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–5 dyrektywy (UE) 2018/2001, a jednocześnie zawiera również dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, ani aktów delegowanych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W związku z tym dobrowolny system „REDcert-EU” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena systemu „REDcert-EU” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załącznikach V i VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „REDcert-EU” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia w dniu 18 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 2–5 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia w dniu 18 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/606**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Round Table on Responsible Soy with EU RED Requirements (RTRS EU RED)” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są ustanowionych przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie, mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, dobrowolnego systemu „RTRS EU RED” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 22 listopada 2020 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 24 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje surowiec będący biomasą sojową, z wyłączeniem odpadów i pozostałości, oraz cały łańcuch kontroli
- (6) Oceniając dobrowolny system „RTRS EU RED”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001, a jednocześnie zawiera również dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, ani aktów delegowanych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W związku z tym dobrowolny system „RTRS EU RED” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena systemu „RTRS EU RED” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załączniku V do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „RTRS EU RED” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 24 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 3–5 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia w dniu 24 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/607**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „Roundtable on Sustainable Biomaterials (RSB) EU RED” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie, mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat niektórych paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, dobrowolnego systemu „Roundtable on Sustainable Biomaterials (RSB) EU RED” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 27 sierpnia 2020 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 24 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje wszystkie surowce, w tym odpady i pozostałości, oraz cały łańcuch kontroli.
- (6) Oceniając dobrowolny system „Roundtable on Sustainable Biomaterials (RSB) EU RED”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednie kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–5 dyrektywy (UE) 2018/2001, a jednocześnie zawiera również dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, ani aktów delegowanych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W związku z tym dobrowolny system „RSB EU RED” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena systemu „Roundtable on Sustainable Biomaterials (RSB) EU RED” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załącznikach V i VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „Roundtable on Sustainable Biomaterials (RSB) EU RED” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 24 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 2–5 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- c) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów określonymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2019/807.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 24 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/608**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia systemu „Scottish Quality Crops Farm Assurance Scheme (SQC)” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat niektórych paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, „Scottish Quality Crops Farm Assurance Scheme (SQC)” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 30 kwietnia 2021 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 7 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje biopaliwa pochodzące z roślin uprawnych zbieranych mechanicznie (z wyłączeniem odpadów i pozostałości) produkowanych przez rolników w Zjednoczonym Królestwie, aż do pierwszego miejsca dostawy tych roślin.
- (6) Oceniając „Scottish Quality Crops Farm Assurance Scheme” Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Weryfikacja przestrzegania przez podmioty gospodarcze kryteriów ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 nie wchodzi w zakres certyfikacji przeprowadzanej przez SQC. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. W związku z tym system „SQC” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena „Scottish Quality Crops Farm Assurance Scheme” wykazała, że spełnia on odpowiednie normy wiarygodności, przejrzystości i niezależnych audytów zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „Scottish Quality Crops Farm Assurance Scheme” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 30 kwietnia 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 7 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/609**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia dobrowolnego systemu „SURE” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach dotyczących zrównoważonego rozwoju niektórych paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie, mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat niektórych paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, „SURE” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 15 października 2020 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 29 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje wszystkie surowce, w tym odpady i pozostałości, paliwa z biomasy i cały łańcuch kontroli.
- (6) Oceniając „SURE”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–7 dyrektywy (UE) 2018/2001, a jednocześnie zawiera również dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłych aktów wykonawczych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 29 ust. 8 i art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie wytycznych dotyczących wykazania zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 6 i 7 dyrektywy (UE) 2018/2001 oraz w sprawie zasad weryfikacji kryteriów zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz kryteriów niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. W związku z tym system „SURE” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych.
- (7) Ocena systemu „SURE” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załączniku VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „SURE” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 29 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 2–7 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 29 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 29 ust. 8 lub art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/610**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia systemu „Trade Assurance Scheme for Combinable Crops (TASCC)” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach dotyczących zrównoważonego rozwoju niektórych paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie, mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, „Trade Assurance Scheme for Combinable Crops (TASCC)” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 7 stycznia 2021 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 25 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje biopaliwa pochodzące z roślin uprawnych zbieranych mechanicznie i buraka cukrowego (z wyłączeniem odpadów, pozostałości, lignocelulozowych i niespożywczych materiałów celulozowych) produkowanych w Zjednoczonym Królestwie. Obejmuje on etapy handlu, transportu i przechowywania, od wejścia do gospodarstwa rolnego po pierwszego przetwórcę, wraz ze specjalnymi modułami obejmującymi pośrednictwo handlowe (merchanting), transport, przechowywanie i testowanie.
- (6) System ten nie obejmuje bezpośrednio audytu i certyfikacji rolników zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W odniesieniu do tych aspektów system opiera się na innych dobrowolnych systemach zatwierdzonych przez Komisję. W związku z tym to system „Trade Assurance Scheme for Combinable Crops” (TASCC) jest odpowiedzialny za dopilnowanie, aby zatwierdzenie wydane przez Komisję wspomnianym systemom, z którymi współdziała, pozostawało ważne przez cały okres współpracy. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. W związku z tym system „TASCC” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianego aktu wykonawczego.
- (7) Oceniając „Trade Assurance Scheme for Combinable Crops (TASCC)”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Ocena systemu „Trade Assurance Scheme for Combinable Crops (TASCC)” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (9) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (10) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „Trade Assurance Scheme for Combinable Crops (TASCC)” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 25 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 25 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/611**z dnia 8 kwietnia 2022 r.**

w sprawie zatwierdzenia systemu „Universal Feed Assurance Scheme (UFAS)” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach dotyczących zrównoważonego rozwoju niektórych paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, „Universal Feed Assurance Scheme” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 20 stycznia 2021 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 25 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii.
- (6) System obejmuje biopaliwa pochodzące z roślin uprawnych zbieranych mechanicznie i buraka cukrowego (z wyłączeniem odpadów, pozostałości, lignocelulozowych i niespożywczych materiałów celulozowych) produkowanych w Zjednoczonym Królestwie i Irlandii. Obejmuje on etapy handlu, transportu i przechowywania, od wejścia do gospodarstwa rolnego po pierwszego przetwórcę, wraz ze specjalnymi modułami obejmującymi pośrednictwo handlowe (merchanting) i producentów mieszanek paszowych. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. W związku z tym system „Universal Feed Assurance Scheme” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianego aktu wykonawczego.
- (7) System ten nie obejmuje bezpośrednio audytu i certyfikacji rolników zgodnie z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W odniesieniu do tych aspektów system opiera się na innych dobrowolnych systemach zatwierdzonych przez Komisję. W związku z tym to system „Universal Feed Assurance Scheme” jest odpowiedzialny za dopilnowanie, aby zatwierdzenie wydane przez Komisję wspomnianym systemom, z którymi współdziała, pozostawało ważne przez cały okres współpracy.
- (8) Oceniając „Universal Feed Assurance Scheme”, Komisja stwierdziła, że obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (9) Ocena systemu „Universal Feed Assurance Scheme” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (10) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (11) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

System „Universal Feed Assurance Scheme” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 25 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 3–5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia 25 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) 2022/328 z dnia 25 lutego 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 49 z dnia 25 lutego 2022 r.)

Strona 47, załącznik I:

zamiast: „WŁOCHY

https://www.esteri.it/mae/it/politica_estera/politica_europea/misure_deroghe”,

powinno być: „WŁOCHY

https://www.esteri.it/it/politica-estera-e-cooperazione-allo-sviluppo/politica_europea/misure_deroghe/”.

Sprostowanie do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2022/558 z dnia 6 kwietnia 2022 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe i stanowiącego o ostatecznym pobraniu tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 108 z dnia 7 kwietnia 2022 r.)

Strona 50, po podpisie przewodniczącej Ursuli VON DER LEYEN dodaje się tekst w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK

Współpracujący producenci eksportujący nieobjęci próbą

Państwo	Nazwa	Dodatkowy kod TARIC
Chińska Republika Ludowa	ANSHAN CARBON CO., LTD.	C735
Chińska Republika Ludowa	ASAHI FINE CARBON DALIAN CO., LTD.	C736
Chińska Republika Ludowa	DALIAN JINGYI CARBON CO., LTD	C738
Chińska Republika Ludowa	DATONG YU LIN DE GRAPHITE NEW MATERIAL CO., LTD.	C739
Chińska Republika Ludowa	DECHANG SHIDA CARBON CO., LTD.	C740
Chińska Republika Ludowa	Fushun Jinly Petrochemical Carbon Co., Ltd.	C741
Chińska Republika Ludowa	FUSHUN ORIENTAL CARBON CO., LTD.	C742
Chińska Republika Ludowa	Fushun Xinxinda Furnace Charge Factory	C743
Chińska Republika Ludowa	Henan Sangraf Carbon Technologies Co., Limited	C744
Chińska Republika Ludowa	Jiangsu Jianglong New Energy Technology Co., Ltd	C746
Chińska Republika Ludowa	JILIN CARBON CO., LTD	C747
Chińska Republika Ludowa	Jilin City Chengxin Carbon Co., Ltd.	C748
Chińska Republika Ludowa	JILIN CITY ZHAOCHEN CARBON CO., LTD.	C749
Chińska Republika Ludowa	Kaifeng Pingmei New Carbon Materials Technology Co., Ltd	C750
Chińska Republika Ludowa	LIAONING SINCERE CARBON NEW MATERIAL CO., LTD	C751
Chińska Republika Ludowa	LIAOYANG CARBON CO., LTD.	C752
Chińska Republika Ludowa	LIAOYANG SHOUSHAN CARBON FACTORY	C753
Chińska Republika Ludowa	LINGHAI HONGFENG CARBON PRODUCTS CO., LTD	C754
Chińska Republika Ludowa	MEISHAN SHIDA NEW MATERIAL CO., LTD.	C755
Chińska Republika Ludowa	SHANDONG ASAHI GRAPHITE NEW MATERIAL TECHNOLOGY CO., LTD.	C756
Chińska Republika Ludowa	SHANDONG BASAN GRAPHITE NEW MATERIAL PLANT	C757
Chińska Republika Ludowa	SHANXI JUXIAN GRAPHITE NEW MATERIALS CO., LTD.	C758
Chińska Republika Ludowa	SHANXI SINSAGE CARBON MATERIAL TECHNOLOGY CO., LTD.	C759
Chińska Republika Ludowa	TIANJIN KIMWAN CARBON TECHNOLOGY AND DEVELOPMENT CO., LTD	C760
Chińska Republika Ludowa	XINGHE COUNTY MUZI CARBON CO., LTD	C762”

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. dotyczącego środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 229 z dnia 31 lipca 2014 r.)

Strona 7, załącznik I, pkt 1:

zamiast: „WŁOCHY

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm,”

powinno być: „WŁOCHY

https://www.esteri.it/it/politica-estera-e-cooperazione-allo-sviluppo/politica_europea/misure_deroghe/”.

Sprostowanie do rozporządzenia Rady (UE) nr 692/2014 z dnia 23 czerwca 2014 r. w sprawie ograniczeń dotyczących przywozu do Unii towarów pochodzących z Krymu lub Sewastopola, w odpowiedzi na bezprawne przyłączenie Krymu i Sewastopola

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 183 z dnia 24 czerwca 2014 r.)

Strona 13, załącznik:

zamiast: „WŁOCHY

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm”,

powinno być: „WŁOCHY

https://www.esteri.it/it/politica-estera-e-cooperazione-allo-sviluppo/politica_europea/misure_deroghe/”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)